TPL
STOCK VERIFIED
1995

മുഖവുര

(244)

മലബാർഗസററിയറിൻെറ മൂന്നാംഭാഗവും ഇതാപ്ര ദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ജില്ലയിലെ കൃഷി, ജലസേ ചനം, മലവാരങ്ങൾ, കൈത്തൊഴിലുകൾ, വ്യാപാരം, ഗ മനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതുകളുടെ സ്വഭാവവും മഴയുടേയും ജ ലങ്ങളുടേയും പൊതുവിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ശരീരസുഖത്തി ൻെറയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറയും സ്ഥിതിയും ഓരോ അ ദ്ധ്യായങ്ങളിലായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ദീ ർഘമായ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അതായതു ഭൂമി സംബന്ധമായ നികുതിഭരണം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ കേ രളത്തിലെ കുടിയായ്മരീതികളുടെ ആദ്യംമുതൽക്കുള്ള ചരി ത്രവും അവയുടെ ഇന്നത്തെ നിയമസംബന്ധമായ സ്വഭാ വങ്ങളും അതിന്നുപുറമെ ജില്ലയിലെ സവ്വെസെററൽമെ ൻറിനെപററിയ എല്ലാസംഗതികളും വയനാട്ടിലെ പ്രത്യേ കമായ സെററൽമെണ്ടുരീതിയും മലബാറിലെ എസ് റേററുകൾ വിഭാഗത്തിൻെറയും മററുമുള്ള വിവരങ്ങളും ഒടുവി ൽ ജില്ലയിലെ ഗ്രാമസമ്പ്രദായത്തിൻെറ ഒരു വിവരണ വും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഭൂമിസംബന്ധമാ യ കൈവശരീതികളുടെയും കൃഷിമുതലായ തൊഴിലുകളുടേ യും വിവരങ്ങൾ ധാരാളം ഉള്ളതിനാൽ കാര്യസ്ഥൻപരീക്ഷ യ്ക്ക് ഒരു പാഠപുസ്തകമാക്കി നിശ്ചയിക്കാവുന്നതുമാണ്.

കെ. സി. മാനവിക്രമൻരാജാ
സിക്രട്ടരി
കേരളജന്മിസഭ.

23174

മലബാർഗസറ്റിയർ

മൂന്നാംഭാഗം

T P L
STOCK VERIFIED
19..

സ്ഥലാതിവിവരം

അദ്ധ്യായം ൪

കൃഷിയും ജലശേഖരവും

കൃഷിസംബന്ധമായ നടവടി, ഭാഗം 1 ജലശേഖരം 3 നഞ്ചനിലങ്ങൾ 4· പുഞ്ചക്കോൾകൃഷി 5· കൈപ്പാടംകൃഷി 6· വാഴകളും സസ്യങ്ങളും 7· നഞ്ചകൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ 8· കൃഷിയുടെ തരാതരങ്ങൾ 11. പുഞ്ചകൃഷി 13. പുനംകൃഷി 14· മോടനും ചാമയും 15· ഇഞ്ചികൃഷി 15. തോട്ടങ്ങൾ 20· തെങ്ങ് 21· പുലാവ് 25· കവുങ്ങുകൾ 27· കുരുമുളക് 28· വെററില 31· പ്രത്യേകവിളകൾ 32. കാപ്പി 32· സിങ്കോണ 35. ചായ 36. റബ്ബർ 38· കൃഷിക്കാരുടെ ധനസംബന്ധമായ സ്ഥിതി 40. സമ്പൽവദ്ധനയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ 41. ഭൂമിഉടമസ്ഥനും കുടിയാനും—മിസ്റ്റർ ലോഗൻെറ റിപ്പോർട്ട് 42· ഭൂമിക്ക അധികമായ പാട്ടം കെട്ടൽ 43· പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം 44· ചമയവിലയുടെ തോതുകൾ 45. വസ്തുഒഴിപ്പിക്കലുകൾ 46· ജന്മികളുടെ സാമുദായികമായ ഉപദ്രവം 47· കാര്യസ്ഥന്മാർ 48 മിസ്റ്റർ ലോഗൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾ 49· റിപ്പോർട്ടിൻെറ ഫലം 50· കുടിയാന്മാരുടെ ചമയാക്ക് 51· ഡെയാറൽ

മണ്ണിന്റെ ഫലം 53. ഉപസംഹാരം 54.

അദ്ധ്യായം ൫

മലവാരങ്ങൾ

മലകളിലെ മരങ്ങൾ വെട്ടിനശിപ്പിക്കുക 56. മലവാരമേഖലകൾ 57. താണഭൂമികളിലെ ഇല കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വനങ്ങൾ 57. ചോലവനങ്ങളും അവയിലെ ശീതവൃക്ഷങ്ങളും 58. വയനാട്ടിലെ വേണ്ടർവനങ്ങൾ 59. വയനാട്ടിലെയും അട്ടപ്പാടിയിലെയും ഇലകൊഴിയുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ 60. ഗവണ്മെന്റുവനങ്ങൾ 60. വടക്കെ മലയാളത്തിലെ മലവാരങ്ങൾ 62. വയനാട്ടിലെ തേക്കു വനങ്ങൾ 63. തിരുനെല്ലിവനങ്ങളും കണ്ണോത്തു മലകളും 64. ആനയെ പിടിക്കൽ 65. തെക്കെമലയാളത്തിലെ വനങ്ങൾ 66. പുതിയ അമരമ്പലം റിസർവ്വ് 66. പാലക്കാട് റേഞ്ച് 67. സൈലന്റ് വാലിയും അട്ടപ്പാടിവാലിയും 68. നിലമ്പൂർ തേക്കിൻതോട്ടങ്ങൾ 68. മഹോഗണിയും റബ്ബറും 72.

അദ്ധ്യായം ൬

തൊഴിലുകളും വ്യാപാരങ്ങളും

തൊഴിലുകൾ—സെൻസസ് കണക്കുകൾ 74. ജാതിയുടെ പ്രാബല്യം 76. വ്യവസായങ്ങൾ—വെളിച്ചെണ്ണ വ്യാപാരവും എണ്ണ ആട്ടലും 77. എള്ളെണ്ണയും മററചില എണ്ണകളും 78. ചെങ്ങണാതൈലം 79. കയർവ്യാപാരം 79. മരക്കച്ചവടം 81. കാപ്പിമുതലായതിന്റെ നന്നാക്കലുകൾ 82. ഓടുണ്ടാക്കുന്ന വേലകൾ 82. നെയിത്തുവേല 83. നെയിത്തുമിൽ 84. ഉന്നക്കാർ 85. തൊപ്പിപ്പണി 85. മത്സ്യവ്യാപാരം 86. തെങ്ങുചെത്തുക 88. ച

ക്കര 90· ഓലക്കുടകൾ, പായകൾ, കൊട്ടകൾ 91 പാ
ലക്കാട്ടുള്ള വൃല്പപായകൾ 92. ഇരിമ്പ് ഉരുക്കൽ 93·
സ്വർണ്ണം അരിപ്പ് 95. ഓട്ടുപണി 96. വിശ്വാസം ബ
ന്ധമായ തൊഴിലുകൾ 97. ഗതാഗതവും സാധനസ്സ
ഞ്ചിപ്പും 97. കച്ചവടം 98. ചന്തകൾ 98. കയററുമ
തികൾ 99. കയററുമതികൾ ഒയക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ
100· ഇറക്കുമതികൾ 100. തീവണ്ടിവഴിക്കുള്ള വ്യാപാരം
101· ഉറക്കങ്ങളും അളവുകളും 101. ധാന്യഅളവുകൾ
103. ദ്രവസാധനങ്ങളുടെ അളവുകൾ 104.

അദ്ധ്യായം ൭

ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ജലമാർഗ്ഗങ്ങൾ—നദികൾ, കായലുകൾ, തോടുകൾ
105· ഇവയുടെ വ്യാപാരസംബന്ധമായ പ്രാധാന്യം 106
നിരത്തുകൾ—ടിപ്പുവിന്റെ വലിയ തോക്കമാർഗ്ഗങ്ങൾ 107·
ബ്രിട്ടീഷ് കോയ്മയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിലുള്ള നിരത്തുകൾ
109· പത്തൊമ്പതാംനൂററാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തെപകുതികാ
ലത്തുണ്ടായിരുന്ന മോശസ്ഥിതി 110 ഇപ്പോഴത്തെ നിരത്തു
കൾ 112അതുകളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി 113 നിരത്തു
കളിലെവൃക്ഷനിരകൾ 114 വഴിയാത്ര ബങ്കളാവുകൾ 114
കടവുകൾ 114 തീവണ്ടികൾ 115 പണിചെയ്യാൻ ആലോ
ചിച്ചുവരുന്ന പാതകൾ 117

അദ്ധ്യായം വ

വർഷവും ഋതുക്കളും

വർഷം 118 ഋതുക്കൾ 120 ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുമൊ എ
ന്നുള്ള സംഗതി 121 പണ്ടുണ്ടായതായ ചില ക്ഷാമങ്ങൾ
121· 1865-66ലെ ക്ഷാമം 122· 1876-78ലെ ക്ഷാ

മം 122 1890-91-ലെ തിട്ടക്കം 126 വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ 126 താമരശ്ശേരി ഘട്ടം ഇടിഞ്ഞത് 127 കൊട്ടങ്കാററുകൾ 128· 1848ലെ കൊട്ടങ്കാററ് 129 ഭൂകമ്പങ്ങൾ 129

അദ്ധ്യായം ൯
പൊതുവിലുള്ള ദേഹസുഖം

—*—

വൈദ്യസംബന്ധമായ ഏർപ്പാടുകൾ 130· ജനനമരണക്കണക്കുകൾ 131· ശുചീകരണം 132· പൊതുവിലുള്ള ദേഹസുഖം 133· ചില പ്രത്യേകരോഗങ്ങൾ 133· വിഷൂചിക 133· വസൂരി 134· വസൂരി കീറിവെക്കൽ 134 പ്ലേഗ് 135· മലമ്പനി 136· അംഗവൈകല്യങ്ങൾ 136· കുഷ്ഠാസ്പത്രികളും ഭ്രാന്തൻശാലകളും 136

—*—

അദ്ധ്യായം ൧൦
വിദ്യാഭ്യാസം

—*—

എഴുത്തുപരിചയം 138· ജാതികൾ, മതങ്ങൾ, താലൂക്കുകൾ ഈവഴിക്കുള്ള എഴുത്തുപരിചയം 139· വിദ്യാഭ്യാസഏർപ്പാടുകൾ—കോളേജുകൾ 140· ബ്രണ്ണൻകോളേജ് 141· പാലക്കാട്ടുള്ള വിക്ടോറിയകോളേജ് 141· സാമൂതിരികോളേജ് 142· അപ്പർസെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകൾ 142· ലോവർസെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകൾ 143· സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം 144· പഞ്ചമസ്കൂളുകൾ 144· മാപ്പിളസ്കൂളുകൾ 145· ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂളുകൾ 147· സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം 148· നാട്ടുസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം 148·

—*—

അദ്ധ്യായം ൧൧

ഭൂമിസംബന്ധമായ നികുതിഭരണം

—*—

ഭൂമിസംബന്ധമായ നികുതിസമ്പ്രദായം 150· കുടിയായ്മരീതികൾ 150· പഴയ കഥകൾ 151· കേരളോല്പത്തി 151· ആദ്യത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—മിസ്റ്റർ ഫാർമർ 152· ഡാക്കർ ബുക്കനൻ 153· മേജർ വാക്കർ 154· മിസ്റ്റർ താക്കറെ 156· മിസ്റ്റർ വാർഡൻ 157. മിസ്റ്റർ ലോഗൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ 158· ആദ്യകാലത്തെ സാമുദായികസമ്പ്രദായം 159· പുരാതനമായ ഗ്രാണ്ടുകൾ 161· കാണം 163· സർ, ഡബ്ലിയു റോബിൻസൻ 165· 1884–ലെ കമ്മിഷൻ 168· സർ, ചാൾസ് ടർണർ 171· നിലനികുതിയുടെ അഭാവം 174· കാണത്തെപ്പററിയ ടർണരുടെ അഭിപ്രായം 176· മിസ്റ്റർ ബേഡൻ പവ്വൽ 180· മേൽപറഞ്ഞവയുടെ ഗുണദോഷവിചാരം 183· തരിശുഭൂമികൾ 185· 1793–മുതൽ 1884–വരെ ഉണ്ടായ പരിണാമങ്ങൾ 186· ഇപ്പോഴത്തെ കുടിയായ്മരീതികളുടെ നിയമസംബന്ധമായ അർത്ഥങ്ങൾ 188· നികുതിഭരണസമ്പ്രദായം 192· രാജാക്കന്മാരുടെ നികുതിസംബന്ധമായ വരവുകൾ 193· നിലനികുതിയുടെ ആദ്യത്തെ ഉദാഹരണം 194· മലയാളികൾ നിലത്തിന്റെയും പറമ്പിന്റെയും വലിപ്പം കണക്കാക്കുന്ന രീതി 195· മൈസൂർക്കാരുടെ സെററിൽമെണ്ട് 195· തെക്കെമലയാളം 197· പാലക്കാട്ടുതാലൂക്ക് 201· വടക്കെമലയാളം 202· ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണം 205· അയ്യഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കുള്ള കരാറുകൾ 206· "റസ്ലി"യുടെ പൈമാശി 206· മക്ലോട്ടസായ്പ് നികുതിയെ ഭേദപ്പെടുത്തിയ സംഗതി 207· മിസ്റ്റർ റിക്കാർഡ്സിന്റെ സെററിൽമെണ്ട് 208. 1805–ാമത്തെകൊല്ലത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ വിളംബരം 209· ജന്മി പൈമാശിയും ഹിന്തുവിപൈമാശിയും 213· മൺറോവിന്റെ റിപ്പോർട്ട് 215· മിസ്റ്റർ ഗ്രാഹമിന്റെ റിപ്പോർട്ട് 216· തോട്ടം സെററിൽമെണ്ട് 220. നഞ്ചനിലങ്ങളുടെ നിഷ്ഫലമായ സെററിൽമെണ്ട് 220· പുകിൽവിവരം പൈമാശി 227· 1800—01–ലെ ജമ രണ്ടാമതും ബലപ്പെടുത്തിയ സംഗതി 229· സെററിൽമെണ്ടിന്ന

മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പുഞ്ചനികുതിത്തോതുകൾ 231. സവ്വേ സെററിൽമെണ്ടും 233. സ്കീം റിപ്പോർട്ടുകൾ 235. സെററിൽമെണ്ട് ഏപ്പെടുത്തുവാനുള്ള താമസം 236. ജന്മിയുമായുള്ള സെററിൽമെണ്ട് 236. ജന്മം റജിസ്ത്രേഷൻ 238. തോട്ടനികുതിയുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് 240. സെററിൽമെണ്ടിന്റെ ഏപ്പാട് 241. സെററിൽമെണ്ടുതത്വങ്ങൾ 242. വഗ്ഗം തിരിക്കൽ 243. നഞ്ചനികുതിത്തോതുകൾ 243. പുഞ്ചനികുതിത്തോതുകൾ 245. തോട്ടനികുതിത്തോതുകൾ 246. ശരാശരി പണത്തോതുകൾ 247. ആയവ്യയസംബന്ധമായ ഫലങ്ങൾ 249. വയനാട്—മിസ്റ്റർ വാർഡന്റെ നഞ്ചസെററിൽമെണ്ട് 250. അതിന്നുപിന്നീടുണ്ടായ മാററങ്ങൾ 252. പുഞ്ചനിലങ്ങൾ 254. എസ്റ്റേററുകൾ 254. വയനാട്ടിലെ എസ്ചീററസെററിൽമെണ്ട് 255. റവന്യൂസെററിൽമെണ്ടിന്റെ തത്വങ്ങൾ 257. ഗവമ്മെണ്ടിനാൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ട തോതുകൾ 258. ശരാശരി നികുതിത്തോതുകൾ 260. ആയവ്യയസംബന്ധമായ ഫലങ്ങൾ 261. കുടിയാനുമായുള്ള സെററിൽമെണ്ടു ന്യായമല്ലെന്നു വിധിച്ചത് 262. സെററിൽമെണ്ടുവക പ്രവൃത്തി 264. ഭൂമി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കലുകൾ 265. കുരുമുളകുനികുതി 265. കൊച്ചി സെററിൽമെണ്ടു—പഴയ റവന്യൂചരിത്രം 265. മിസ്റ്റർ കനോലിയുടെ സെററിൽമെണ്ട് 266. എസ്ചീററസെററിൽമെണ്ട് 268. രണ്ടാമത്തെ സെററിൽമെണ്ട് 269. അഞ്ചിംഗവും തങ്കശ്ശേരിയും—പുരാതനമായ നികുതിചരിത്രം 270. 1860-ൽ നടത്തുവാൻ വെച്ച സെററിൽമെണ്ട് 272. എസ്ചീററസെററിൽമെണ്ട് 273. സെററിൽമെണ്ടിന്റെഏപ്പാട് 274. മലബാറിലെ എസ്ചീററ്സെററൽമെണ്ട് 275. ജന്മാവകാശത്തിന്റെ വിൽപ്പന 276. കൊച്ചിയിൽ അതൃപ്തി 277. ലോഗന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ 278. എസ്ചീററ കമിററ്റെണ്ട് 279. ജന്മഭോഗം 280. ഇനാംഭൂമികൾ 281 മലബാറിലെ റവന്യൂവില്ലേജ് 282. മൈസൂർ സമ്പ്രദായം 286. അംശങ്ങൾ 287. അംശങ്ങളുടെ ഭേദപ്പെടുത്തലുകൾ 288. ഇപ്പോഴത്തെ ഡിവിഷൻ ചാജ്ജുകൾ 288.

മലബാർജില്ലയിലെ

ഗസറ്റിയർ

അദ്ധ്യായം ൪

കൃഷിയും ജലശേഖരവും

മലബാറിലെ കൃഷിചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ നഞ്ച, പുഞ്ച, തോട്ടം ഇങ്ങിനെ മൂന്നുതരങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതിൽ നെല്ലുമാത്രമേ കൃഷിചെയ്യാറുള്ളു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതിൽ തെങ്ങു, കവുങ്ങു, പിലാവു് ഇതുകളൊക്കെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. സ്ഥിരംപുഞ്ച എന്നും അസ്ഥിരംപുഞ്ച എന്നും പുഞ്ചനിലങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലാകുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതും തോട്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മേലിൽ പതിനൊന്നാംഅദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നമാതിരി കേവലം സാങ്കേതികമായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളതല്ല. കൃഷിചെയ്താൽമാത്രം നികുതി കെട്ടുന്നതായ അസ്ഥിരംപുഞ്ചനിലങ്ങളിൽ മോടൻ, ചാമ, എള്ളു്, ഇഞ്ചി മുതലായ്തുകൾ കുറെകാലംകൂടുമ്പോൾ കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. താഴെകാണിക്കുന്ന പട്ടികകൊണ്ടു് ഓരോ താലൂക്കിൽ ഓരോതരം ഭൂമികൾ എത്രകണ്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി അറിയാവുന്നതാണ്. എത്ര ആയിരം ഏക്ര ഉണ്ടെം അതിന്റെ കണക്കാണു പട്ടികയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

താലൂക്കുകൾ	നഞ്ച	തോട്ടം	സ്ഥിരം പുഞ്ച	അസ്ഥിരം പുഞ്ച
ചിറക്കൽ	53	49	28	281
കോട്ടയം	21	45	19	92
കുറുമ്പ്രനാട്	43	98	21	98
കോഴിക്കോട്	25	48	14	88
ഏറനാട	65	53	36	235
വള്ളുവനാട്	83	20	42	217
പാലക്കാട്	117	12	28	120
പൊന്നാനി	89	73	25	62
ആകെ	496	398	213	1193

മേൽ കാണിച്ച പട്ടികയിൽ അസ്ഥിരംപുഞ്ചനിലങ്ങൾ മുഴുവനും അധികമായിക്കാണുന്നതുമൂലം ഇവിടെ കൃഷി വിസ്താരത്താൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ തരമുണ്ടെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഈ വക നിലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യാൻ തരമില്ലാത്തതായ അനവധി കുന്നുകളും പാറകളും കാടുകളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈവകയും വിള്ളുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതായ മററു പറമ്പുകളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുതന്നെ വെവ്വേറെ അതിരുവെക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസവും ചിലവും ഉണ്ട്. എല്ലാററിലുംവെച്ച് അധികം നഞ്ചനിലങ്ങൾ പാലക്കാട്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഏററവും ഫലവത്തായ നിലങ്ങൾ വള്ളുവനാട്, ഏറനാട്, പൊന്നാനി ഈ താലൂക്കുകളിലെ ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ പഴയ വേറനാട്ടിലാണ് ഉള്ളത്. കടൽക്കരയ്ക്കടുത്തുള്ള "അല്പവയൽ" മണ്ണിലാണ തെങ്ങുകൾ ഉണ്ടാവുന്നത്. പൊന്നാനി, കുറുമ്പ്രനാട്, കൊച്ചി ഈ താലൂക്കുകളിൽ തെങ്ങുകൾ ധാരാളം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഏറനാട് വിശേഷമായ ഇഞ്ചിക്ക പ്രസിദ്ധിപ്പെട്ടതാകു

ന്നു. കരുമുളകുവള്ളിക്കൃഷി കോട്ടയംതാലൂക്കിന്റെയും ചിറക്കൽതാലൂക്കിന്റെയും ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ ആണ നന്നായിരുന്നത്.

ജലശേഖരം—നഞ്ചനിലങ്ങളിലെ മുഖ്യവിളയായ നെല്ല് മലയാളത്തിലെ അനവധി കുന്നുകളുടെ ഇടയിലുള്ള പാടങ്ങളിൽ ധാരാളം വിളയുമാറുണ്ട്. സാധാരണയായി മഴ വല്ലാതെ പെയ്യുന്നതുകൊണ്ട ചില താലൂക്കുകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു വള്ളുവനാട്ടിൽ നഞ്ചക്കൃഷി കുന്നുകളുടെ അടിവാരങ്ങളിലുള്ള വള്ളിയാലുകളിൽക്കൂടി നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഗവൎമ്മെണ്ടുവകയായി ജലശേഖരവേലകളൊന്നും മലയാളത്തിൽ നടത്താറില്ല. എന്നാൽ പൊന്നാനിതാലൂക്കിലെ വിന്നാമംക്കിലും വിയ്യാട്ടിൽ എന്ന സ്ഥലത്തും സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് ഓരുവെള്ളം കയറാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അണകൾ ഗവൎമ്മെണ്ടുവകയായി രക്ഷിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ആ വക കായപ്പുകളിൽ നെൽക്കൃഷിയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ വിധമുള്ള ചെറിയ അണകൾ കൊച്ചി, പൊന്നാനി, കുറുമ്പ്രനാട് ഈ താലൂക്കുകളിലുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഓരോരോ കൃഷിക്കാരുടെ വകയായി രക്ഷിച്ചുപോരുന്നുണ്ടുതാനും. പൊന്നാനിപ്പുഴയുടെ തീരത്തുള്ള നിലങ്ങളിലെ രണ്ടാംവിളക്കൃഷി അവിടങ്ങളിലെ കിണറുകളിൽനിന്നും പുഴയിൽനിന്നും വെള്ളം കോരി നനച്ചിട്ടാകുന്നു നിറവേററപ്പെടുന്നത്. പാലക്കാട്ടുതാലൂക്കിൽ മഴ മററുദിക്കുകളിലെപോലെ ഇല്ല. അവിടെ വെള്ളം അധികകാലം ശേഖരിക്കാവുന്നവയായ ഏരികളും ചെറിയ പുഴകളിലെ അണക്കെട്ടുകളും ആണ കൃഷിക്കവേണ്ടതായ വെള്ളത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുന്നത്. വേനൽകാലത്തുണ്ടാകുന്നതായ പുഞ്ചനെല്ലും, കവുങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളും വെററിലക്കൊടികളും കിണറിലെ വെള്ളംകൊണ്ടാണ നനയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വക കിണറുകളെല്ലാം സ്വകാൎയ്യഉടമസ്ഥന്മാരുടെ സ്വത്തുക്കളും സ്വന്തം പണംകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കി

പ്പെട്ടവയും ആകുന്നു. ഭൂമിയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യമുള്ള പണം ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു വയ്പുകൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ നിജപ്പെടുത്തിയതായ ആക്ടും (൧൮൮൩-ലെ ൧൯-ാം നമ്പ്ര) കൃഷിക്കാൎക്കുള്ള ധനസഹായാക്ടും (൧൮൮൪-ലെ ൧൨-ാം നമ്പ്ര) ഈ ജില്ലയിൽ കേവലം നിഷ്പ്രയോജനമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്.

നഞ്ചനിലങ്ങൾ— നഞ്ചനിലങ്ങളെ ഒരുപ്പൂകിൽ, ഇരിപ്പൂകിൽ, മുപ്പൂകിൽ, ഇങ്ങിനെ മൂന്നുതരങ്ങളായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുപ്പൂകിൽ നിലങ്ങൾ വളരെ ദുർല്ലഭമാണ്. കൊല്ലത്തിൽ പത്തുമാസവും ഭൂമിയിൽ വിളയാണ്. ബാക്കിരണ്ടുമാസം ഭൂമി പൂട്ടി കൃഷിക്കു നന്നാക്കിതീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇരിപ്പൂകിൽ നിലങ്ങളാണ് അധികം ഉള്ളത്. ആകെ സുമാർ അഞ്ചുലക്ഷം ഏക്രഭൂമി നഞ്ചനിലങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ പകുതിയോളം നിലങ്ങൾ സെറ്റിൽമെണ്ടുകാലത്ത് ഇരിപ്പൂകിലായിട്ടാണ് തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ വിളയായ കന്നിവിളക്കുള്ള വിത്തു സാധാരണയായി ആദ്യം മഴപെയ്യുന്നതായ ഏപ്രിൽമാസത്തിലൊ മേയിമാസത്തിലൊ ആണു വിതക്കമാറുള്ളത്. ഈ വിള, വിത്തിന്റെ തരംപോലെ അതിന്നു നാലുമാസം കഴിഞ്ഞെതിന്നുശേഷം, അതായതു സെപ്തെമ്പ്ര മാസത്തിലൊ അക്ടോബർമാസത്തിൽ ആദ്യത്തിലൊ, കൊയ്തെടുക്കുന്നു. ഇരിപ്പൂകിൽ നിലങ്ങളിൽ രണ്ടാം വിളക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മകരവിളക്കുള്ള വേലകൾ അപ്പോൾതന്നെ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഇതു മകരമാസത്തിൽ കൊയ്യുന്നതുമാണു. കളിമണ്ണു അധികമായുള്ളതൊ കുറെ താഴ്ചയുള്ളതൊ ആയ നിലങ്ങളിൽ വലിയ വർഷകാലത്തു വെള്ളം വല്ലാതെ കെട്ടിനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടങ്ങളിൽ കരിങ്കുറയായി ഒരു വിളമാത്രമെ എടുക്കാറുള്ളു. ഇതു് ആഗസ്തുമാസത്തിൽ നടുകയും ജനവരിമാസത്തിൽ കൊയ്യുകയും ചെയ്യും. കന്നിവിള കൊയ്യുന്നസമയം നിലത്തുകുറെ വെള്ളം നില്ക്കാറുണ്ട്. ഇതു നിമിത്തവും കൊയ്യുന്നസമയം കതിരുമാത്രം വെട്ടിയെടുക്കുന്നു

കൊണ്ടും കന്നിവിളയിൽ വസ്തോൽ അധികം കിട്ടാറില്ല. മകരവിളയിൽ അങ്ങിനെ അല്ല. വെള്ളം വിടാതെ നിൽക്കുന്നതായ ദുർല്ലഭം ചില നിലങ്ങളിൽ രണ്ടുവിള എടുത്തതിന്നുശേഷം "മേടപ്പുഞ്ച" എന്നമൂന്നാമത് ഒരു വിളയും, എടുത്തുവരാറുണ്ട്. ഈ പുഞ്ചക്കൃഷി വേനൽക്കാലത്തൊഴികെ മറ്റെല്ലാകാലത്തും വെള്ളം നിൽക്കുന്നതായ ചില ഭൂമികളിലാണ് അധികവും ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതിന്നു വെള്ളം തേകിവറ്റിക്കുക എന്നു മാത്രമെ ഒരു താഴ്ച്ചയുള്ളു. അതിനാൽ ഇതിന്നുള്ള കൃഷിച്ചിലവു വളരെ അധികമാണ്.

പുഞ്ചക്കോൾകൃഷി— കുറെഭാഗം പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ വെങ്കിടങ്ങ് അംശത്തിലും കുറെഭാഗം കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തിലും കിടക്കുന്നതും, സുമാർ ഇരുപതു ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുള്ളതുമായ ഏനാമാക്കൽ കോൾനിലങ്ങളിലെ കൃഷി നമ്മുടെ പ്രത്യേകശ്രദ്ധക്കു വിഷയമാക്കേണ്ടതാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ വ്യവസായശക്തിയും പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവികശക്തികളും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ ബലാബലത്തെപ്പറ്റി പര്യാലോചന ചെയ്യാമെന്നുള്ള സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ ഇതു കുറെ രസകരമായിരിക്കുന്നതാണല്ലൊ. മഴപെയ്താൽ സുമാർ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ അടി ആഴമുള്ള വെള്ളം ചക്രവും തുടിയും കയറുംകൊണ്ടു കയററി ചളിമണ്ണുകൊണ്ടും മററും ഉണ്ടാക്കിയ അഴിപ്പണികളാൽ കോളുകളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതായ വെള്ളച്ചാലുകളിലേക്കു വിടുന്നു. തുടികൾക്കും കയറിന്നും പകരം ഇപ്പോൾ ആവികൊണ്ടു നടത്തപ്പെടുന്ന "പമ്പുകൾ" വെള്ളം കയറുന്നതിന്നു ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിസംബന്ധമായ വേലകൾ നവെമ്പ്രമാസത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും അഴികളെല്ലാം നന്നാക്കി ഉറപ്പിക്കകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്നുശേഷം വെള്ളമെല്ലാം പമ്പുചെയ്തു കളയുകയും വയലുകളിൽ കൃഷിചെയ്യത്തക്കവിധം വെള്ളമെല്ലാം പോയാൽ പിന്നെ ഞാറുകൾ നടുകയും ചെയ്യുന്നു. വേ

നൽകാലത്തു വയലുകളിൽ വെള്ളമില്ലാതായാൽ അടുത്തുള്ള വെള്ളച്ചാലുകളിൽനിന്നു ചക്രം ചവിട്ടി വെള്ളം വയലുകളി ലേക്ക് ഇറക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ അടുത്തെ വർഷാരംഭത്തോടുകൂടി വെള്ളം ചിലപ്പോൾ വല്ലാതെ പൊങ്ങുകയും രാത്രിയും പകലും ചക്രംചവിട്ടി വെള്ളമെല്ലാം കളഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ വിളകൾ നശിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയാവുക യും ചെയ്യും. ഈ കായലിലെ മണ്ണ് അടുത്തുള്ള കുന്നുകളിൽ നിന്നു പുഴവഴിക്ക് ഒലിച്ചുവന്ന ഊറിയ മണ്ണാകയാൽ വള രെ വളമുള്ളതും പലപ്പോഴും അതിശയമായ വിളകളെ കൊടുക്കുന്നതുമാകുന്നു. എന്നാൽ കൃഷിച്ചിലവു വളരെ അധി കവും വിളകൾ വളരെ സന്ദിഗ്ദ്ധവും ആകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആദ്യത്തെ മഴ വരുന്നതോടുകൂടി അഴികൾ പൊട്ടുകയും വിള കളെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അപ്പോൾ തോണിയിൽ കയറിപ്പോയി അധികം ദിക്കുകളിലും വിള കളുടെ കതിരുമാത്രം വെട്ടിയെടുക്കുന്നു. കോൾകൃഷിവക നി കുതി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു ധാരാളം പതിവാണ്. 1879-ാമ ത്തു കൊല്ലത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നതായ അമ്പതു കൊ ല്ലങ്ങളിൽ ആറുകൊല്ലം മാത്രമേ കൊല്ലന്തോറും സുമാറു 4000 ഉറുപ്പികയോളമുള്ള നികുതി വിട്ടുകൊടുക്കാതിരുന്നി ട്ടുള്ളൂ. ഈ കൃഷിക്കു സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു കേടുവ രാതിരിക്കുന്നതിന്നും ഒരു അണകെട്ടീട്ടുണ്ട്. ഇതു രക്ഷി ച്ചുപോരുന്നതിന്റെ ചിലവു ബ്രിട്ടീഷ്ഗവർമ്മെണ്ടും കൊ ച്ചിഗവർമ്മെണ്ടും കൂടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ കൃഷിക്കു പു ഞ്ചക്കോൾകൃഷി എന്നാണ് നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇതു മാതിരിയിലുള്ള കൃഷി വയ്പ്പിൻ കായലിലും പൊന്നാനിതാ ലൂക്കിലെ മററ് അംശങ്ങളിലെ ചെറിയ കായലുകളിലും നടത്തി വ രുന്നുണ്ട്.

കൈപ്പാടുകൃഷി — ചിറക്കൽ, കോട്ടയം, കൊച്ചി ഈ താലൂക്കുകളിൽ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരിയിലുള്ള കൃഷി കയ്പാടു.

കൃഷിയാകുന്നു. ചെറിയ കായലുകളിൽനിന്നു വെള്ളം കയറിവരുന്നതും കടൽകരയ്ക്കടുത്തു താണുകിടക്കുന്നതുമായ ഭൂമികളിലാകുന്നു ഈ കൃഷി നടത്തിവരുന്നതു്. ഇതിന്റെ പ്രത്യേകസ്വഭാവം എന്തെന്നുവെച്ചാൽ വേനൽക്കാലത്തു മണ്ണെല്ലാം ചെറിയ തറകളായി കൂട്ടിവെക്കുകയും വർഷകാലമായാൽ അതെല്ലാം നിരത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതുതന്നെ. ഇങ്ങിനെയായാൽ തറകളുടെ മേൽഭാഗത്തുള്ള മണ്ണിന്നും അവിടെ നട്ടിരിക്കുന്നതായ ഞാറുകൾക്കും അടുത്ത മഴയിൽ കായലുകളിൽനിന്നു പൊങ്ങിവരുന്ന ഉപ്പുവെള്ളത്തിന്റെ ദോഷമൊന്നും തട്ടാതെ കഴിയുന്നതാകുന്നു. വർഷകാലത്തു് ഇടവിടാതെ ഉണ്ടാവുന്നതായ മഴകൾനിമിത്തം വയലുകളിലെ വെള്ളത്തിൽ ഉപ്പു കുറയുകയും അസമയത്തു ഞാറു നടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കൃഷി വളരെ സന്ദിഗ്ദ്ധസ്ഥിതിയിൽ ഉള്ളതാകുന്നു. കാരണം അസാധാരണമായ വേലികയററം നിമിത്തം നെല്ലിന്നു പലപ്പോഴും വലിയ കേടുവരുവാൻ സംഗതിയുള്ളതും മററു വിളകളെക്കാൾ ഈ വിളയ്ക്കു് അദ്ധ്വാനം കൂടുതലുള്ള പക്ഷം വളരെ അധികം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുമാണു്. ഇതിന്നു കൃഷിച്ചിലവു വളരെ അധികമാകുന്നു.

വാഴകളും സസ്യങ്ങളും—വെള്ളരിക്ക, കുമ്പളങ്ങ, കൈപ്പക്ക, കക്കരിക്ക, കപ്പൽമുളകു് ഈവകയും മററുചില സസ്യങ്ങളും വിരിപ്പുനിലങ്ങളിൽ വേനൽക്കാലത്തു നട്ടുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നുവെള്ളം കോരിനനയ്ക്കുകയാകുന്നു പതിവു്. ഈ കൃഷി കോഴിക്കോട്ടിന്നു വടക്കുഭാഗത്തുള്ള കടൽത്തീരങ്ങളിൽ സാധാരണയായി നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. തലശ്ശേരിക്കും കണ്ണൂരിന്നും അടുത്തുള്ള മണൽഭൂമികളിൽ ഇതു വിശേഷിച്ചും നടത്തിവരുന്നു. ഏറനാട്ടുതാലൂക്കിലും വള്ളുവനാട്ടുതാലൂക്കിലും ഉള്ള പള്ളിയാലുകളിൽ മുതിര, ശർക്കരകിഴങ്ങു്, ഇവയി ഈ വക കൃഷികൾ രണ്ടാംവിളയായി ചെയ്യാറുണ്ടു്. നെൽകൃഷിസ്ഥലത്തിന്നടുത്തു വാഴത്തോട്ടങ്ങൾ ജില്ലയിൽ പല

ദിക്കിലും കാണുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു്. നേന്ത്രവാഴയുടെ കൃഷി ജില്ലയിൽ അത്യന്തം മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതിന്റെ കായ്‌വളരെ വലിയതും കുറെ പരുപരുത്തതും ആകുന്നു. മുഖ്യമായി കറികൾക്കും വറക്കുവാനും ആണു് ഇതു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. കാടുവെട്ടി തരിശാക്കിയ സ്ഥലങ്ങളിലും മററു പറമ്പുകളിലും ഉണ്ടാക്കിവരാറുള്ള ഈ വാഴയുടെ ഒരു പ്രത്യേകസ്വഭാവം എന്തെന്നാൽ അതു് ഒരുകൊല്ലംകൊണ്ടു വളരുകയും കായ്ക്കുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതുതന്നെ. ഒരു ആയിരം നേന്ത്രക്കായക്കു അഞ്ചുമുതൽ പത്തുവരെ ഉറുപ്പികവിലയുണ്ടു്. ഈ കൃഷി വളരെ ആദായമുള്ളതാകുന്നു.

നഞ്ചകൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ—മലയാളത്തിലെ കൃഷിക്കാരൻ പഴയമട്ടിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവനും പരിഷ്കൃതകൃഷിയിൽ ലേശമെങ്കിലും താല്പൎയ്യമില്ലാത്തവനുമാകുന്നു. അവന്റെ പണിആയുധങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറച്ചും വളരെ മോശമായി പണിചെയ്യപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. എന്നാൽ അവ ലാഘവമുള്ളവയും ചുരുങ്ങിയ വിലയുള്ളവയും ആകുന്നു. ധാരാളം കൃഷിപ്രവൃത്തികളെല്ലാം ഇതുകൾകൊണ്ടു് ആയവൻ നിവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു സാധാരണകരി, രണ്ടു കൈക്കോട്ടു്, ഒരു നുള്ളിമരം, ഒരു ഊർപ്പലക ഇതുകളാണു് അവന്റെ മുഖ്യപണിആയുധങ്ങൾ. മണ്ണു ആഴത്തിൽ പൂട്ടുന്ന സമ്പ്രദായമേ നടപ്പില്ല. ഇരിമ്പുകരിക്കു അല്പം വലിയ വിലകൊടുക്കണം. മകരവിളക്കു ചളിയിൽപൂട്ടുവാൻ ഇതിന്റെ കനം വളരെ അധികവുമാണു്. കന്നിവിളക്കു പൂട്ടുവാൻ അതുപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ നാടൻകരികൊണ്ടു പലപ്രാവശ്യം പൂട്ടി പൊടിയാക്കീട്ടുള്ള മണ്ണിൽ വിത്തുവിതക്കുന്ന കാലത്തു് ആദ്യം പെയ്യുന്ന മഴകളിലെ വെള്ളം ഒരു ഇരിമ്പുകരികൊണ്ടു പൂട്ടി ഉണ്ടായതായ ആഴമുള്ള ചാലുകളിലെ മണ്ണിനേക്കാൾ അധികം യോജിച്ചു ചേരുവാൻ സംഗതിയുള്ളതാകുന്നു. ഇരിമ്പുകരികൊണ്ടു പൂട്ടി

യ മണ്ണുകൾ സൂര്യരശ്മിയാൽ വേഗത്തിൽ കല്ലുപോലെ ഉറക്കുകയും ചെയ്യും. ഇരിമ്പുകരി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ വേറെ ഒരു തടസ്ഥം കണങ്ങൾ വളരെ ചെറിയതാകയാൽ അധികം കാളകളാൽ വലിക്കപ്പെടുന്നതായ ഈ കരികൊണ്ടു വേഗത്തിൽ പണിയെടുക്കുവാൻ കുറെ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സംഗതിയാകുന്നു. വളം ഇവിടെ ധാരാളം ഉണ്ട്. ചാണകം വിറകിന്ന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഇവിടെ ഇല്ല. അതു മുഴുവനും അതിന്റെ സാധാരണ ഉപയോഗമായ വളത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. വെണ്ണീറിന്നു വില വളരെ കുറയും. നല്ല ഒരുകൊട്ട വെണ്ണീറിന്നു സാധാരണയായി ഒരു അണ വിലയേ ഉള്ളൂ. പച്ചവളമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതായ മരത്തിന്റെ എലകൾ അടുത്തുള്ള കുന്നുകളിൽ ധാരാളം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ കൃഷിക്കാരൻ ഈവക വിഭവങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ല. കണ്ണൂരിന്നു സമീപമുള്ള കൃഷിക്കാർ "പൌഡ്രെററി"(I)ന്ന ധാരാളം വളമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കൃഷിക്കാർക്ക് ഇതുപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഉള്ള അജ്ഞാനം ഇനിയും കുറെഒക്കെ ഉണ്ട്. അതു കാലംകൊണ്ടു കളയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. കിഴക്കൻജില്ലകളിൽ ആടുകളെ വയലുകളിൽ മേച്ചു നിർത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉള്ളതുപോലെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പില്ലാത്തതിനാലും കന്നുകാലികൾക്കു കിടക്കുവാൻ വയ്ക്കോൽ, ഇലകൾ മുതലായതുപയോഗിച്ചുവരാത്തതിനാലും ഈവക മൃഗങ്ങളുടെ എത്രയും വളമയുള്ളതായ മൂത്രംകൊ

(I) പൌഡറെററ് (Poudretle)—അമേദ്ധ്യം ഒരുകുഴിയിൽ ഇട്ട് അതിൻമീതെ മണ്ണും മററും വിതറി കുറെകാലം സൂക്ഷിച്ചാൽ അതു നല്ല വളമായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്നു "പൌഡറെററ്" എന്നു പറയുന്നു.

ണ്ടു കൃഷിക്ക യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കോഴിക്കോട്ടുള്ള ഒരു കമ്പനിക്കാർ കൃത്രിമവളം ഉണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതു വിലക്കുവാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ വയനാട്ടിലെ കാപ്പികൃഷിക്കാർ മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ ഞാറു നടുന്നതിന്നുമുമ്പെ പലതവണയായി നിലം പൂട്ടിവരാറുള്ളതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന വളമാണു മലയാളത്തിൽ നഞ്ചകൃഷിയെ മുഖ്യമായും ഫലവത്താക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. കൊല്ലത്തിൽ ഒട്ടുവിലെ വിള കൊയ്യുമ്പോൾ ഉടനെതന്നെ പിറേറക്കൊല്ലത്തെ കന്നിവിളക്കു നിലം പൂട്ടുവാൻ ആരംഭിച്ചുവരുന്നു. വെയിലുകൊണ്ടു കട്ടപിടിച്ചിരിക്കുന്ന കളിമണ്ണെല്ലാം കട്ടക്കോൽകൊണ്ടു് അടിച്ചു പൊടിയാക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം വിത്തു വിതക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഏഴോ എട്ടോ തവണ കന്നുപൂട്ടണമെന്നാണു കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള നിയമം. സുമാർ 150-ൽ അധികം തരം വിത്തുകൾ മലയാളത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഓരോ ജാതികൾക്കുതന്നെ പലദിക്കുകളിലും പല പേരുകൾ വിളിക്കുന്നു എന്നു വന്നേക്കാവുന്നതാണു്. വിത്തു സാധാരണയായി പൊടിവിതയായിട്ടാണു വിതയ്ക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ ഞാറുകൾക്കു ധാരാളം മഴ കിട്ടുന്ന ദിക്കുകളിൽ ഞാറുപറിച്ചുനടുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു്. കന്നിവിളക്കു പൊടിവിതയും മകരവിളക്കും കരിഞ്ചാവിളക്കും ഞാറുപറിച്ചുനടലും ആകുന്നു അധികം നടപ്പുള്ളതു്. വിത്തു് എളുപ്പത്തിൽ മുളക്കുവാൻവേണ്ടി 24 മണിക്കൂറുനേരം വിത്തു വെള്ളത്തിൽ നനച്ചുവെക്കുകയും അതിന്നുശേഷം അതു വാഴയുടെ ഇലയിൽ പൊതിഞ്ഞു് ഒരു പായകൊണ്ടു മൂടിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാംദിവസം വിത്തുമുളക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഞാറു പാകുവാനുള്ള സ്ഥലം വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നന്നാക്കിവരാറുണ്ടു്. അതിനുള്ള കണ്ടങ്ങൾ കുറെ ഉയർന്നസ്ഥലത്തായിരിക്കുകയും അവയിലെ മണ്ണു കല്ലുംമററും കൂടാതെയും മണൽപ്രായമല്ലാതെയും ഇരിക്കുകയും വേണം.

അധികം തവണ വൃഷ്ടിയതിനുശേഷം വെണ്ണീർ, ഇലകൾ, പച്ചച്ചാണകം, പുല്ലുകൾ ധാരാളം ഇടുകയും വേണ്ടതാണു. ബാക്കിയെല്ലാം മററു കൃഷിയെപ്പോലെതന്നെ ആണു്. കന്നിവിളയിൽ ഒരുപ്രാവശ്യം കളപറിക്കാറുണ്ടു്. മകരവിളയിൽ കളപറിക്കാറില്ല. കൊയ്ത്തിനുശേഷം കൂലിക്കാർ കാലുകൊണ്ടു ചവിട്ടുകയൊ വടികൊണ്ടു് അടിക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടാണു നെല്ലുമെതിക്കുന്നതു. വയനാട്ടിലും പാലക്കാട്ടു ചില ഭാഗങ്ങളിലും ഒഴികെ ഇതിന്നു കാളകളെ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. കാററു് അടിക്കുന്നസമയത്തു് ഒരു മുറത്തിൽനിന്നു നിലത്തേക്കു ചേറിട്ടാണു നെല്ലിലെ പതിരുകളയുന്നതു്. കാററില്ലാത്തസമയം വീശറികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അധികം കാലമായിട്ടു മലയാളത്തിൽ നെല്ലിന്നു വലിയ ഛിദ്രായം ചെയ്യുന്ന പ്രാണികൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞരണ്ടുകൊല്ലമായിട്ടു നെല്ലിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതായ "ഹിസ്പ" (Hispa aenescens) എന്ന പ്രാണിനിമിത്തവും ഒരു ഈച്ചനിമിത്തവും ഏറനാട്ടുതാലൂക്കിലും പൊന്നാനിതാലൂക്കിലും ഉണ്ടായ ഉപദ്രവം കുറച്ചൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രാണികൾ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു മുമ്പു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതു്.

കൃഷികളുടെ തരാതരങ്ങൾ — വടക്കൻആർക്കാട്ടജില്ലയിൽ അതുജില്ലയിലെ മാനുവൽപുസ്തകത്തിൽ കാണിച്ചപ്രകാരം എട്ടുകൊല്ലങ്ങളിൽ നടത്തിയതായ വിളപരിശോധനകൾകൊണ്ടു് ഏക്രഒന്നിന്നു ശരാശരി നെല്ലിന്റെ വിളവു് ഒരു താലൂക്കിൽ 1346 മതിരാശിപ്പടിയും വേറെ ഒരു താലൂക്കിൽ 1192 പടിയും മൂന്നാമത്തു് ഒന്നിൽ 846 പടിയും ആണെന്നു കാണുന്നു. 800 മതിരാശിപ്പടി എല്ലാനഞ്ചനിലങ്ങൾക്കും ഒരു നല്ല ശരാശരിവിളവാണെന്നു മിസ്റ്റർ എച്ച്. എ. സ്റ്റുവർട്ടു് എന്നാൾ തീർച്ചയാക്കിട്ടുണ്ടു്. മലബാറിൽ കഴിഞ്ഞ പതിനാറുകൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽ വെവ്വേറി

പ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും സെററിൽമെണ്ടുഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ നിന്നും നടത്തിയതായ 901 വിളപരിശോധനകളുടെ ഫലങ്ങൾ താഴെ എഴുതുന്നു:—

താലൂക്കുകൾ	വിളപരിശോധനകളുടെ സംഖ്യ	ഒരു ഏക്രസ്ഥലത്തുണ്ടായതായ ശരാശരി വിള
ചിറക്കൽ	33	570 മതിരാശിപ്പടി
കോട്ടയം	37	560 ”
കുറുമ്പ്രനാട്	73	494 ”
കോഴിക്കോട്	68	448 ”
ഏറനാട്	31	661 ”
വള്ളുവനാട്	196	595 ”
പാലക്കാട്.	157	673 ”
പൊന്നാനി	258	362 ”
കൊച്ചി	16	1006 ”
വയനാട	31	839 ”
ജില്ല ഒട്ടാകെ	901	535 ”

ജില്ലയിൽ ഒട്ടാകെ ഏക്ര ഒന്നിന്നു ശരാശരിവിള 535 മതിരാശിപ്പടിയാകുന്നു. മലബാറിലെ സാധാരണ നിലങ്ങളുടെ മണ്ണു കിഴക്കൻ കരകളിലെ ഏരികളിലുള്ള മണ്ണുപോലെ അത്ര ഫലവത്തല്ല. മലബാറിലെ പ്രധാനവിളയായ കന്നിവിള നാലുമാസത്തിലധികം ഭൂമിയിൽ നിൽക്കുന്നതല്ല. ഇരിപ്പൂകിൽ നിലങ്ങളുടെ മേൽഭാഗത്തുള്ള പള്ളിയാലുകളിൽ പ്രത്യേകം ചിലവിന്മേൽ മോശമായ നെല്ലുവിളകൾ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ശരാശരിവിളക്ക് ഇവിടെ കുറവുവരുവാൻ സ്വല്പം ചിലകാരണങ്ങൾ ഇതാകുന്നു. ഇതു മതിയായ കാരണമായി എന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. വാസ്തവത്തിൽ മലബാറിലെ നഞ്ചകൃഷി കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ നഞ്ചകൃഷിയേക്കാൾ മോശമാണെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടി

യിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ മഴഇടവിടാതെ പെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നന്നായി കൃഷിചെയ്യാതിരുന്നാൽ കൂടി ഭൂമിയിൽ ഒരു മാതിരി വിളഉണ്ടാവുന്നതിനാൽ സ്വാഭാവികശക്തികളുമായി വിടാതെ എതൃക്കുന്ന വഴിക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന ബുദ്ധിസാമത്ഥ്യം മലബാറിലെ കൃഷിക്കാരന് ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഭൂമികളിൽ വിളകൾ ഇടവിടാതെ വിള ഇറക്കിവരുന്നു. ഭൂമി വെറുതെ കിടക്കുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ ഇടകൊടുക്കുന്നില്ല. ഇതുനിമിത്തം വശിമക്കു ഹാനിവരുന്നതു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ വളമ വേണ്ടതുപോലെ ചേക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളാം. അതുമില്ല. നെൽകൃഷി അധികവും ചെയ്യുന്നതു യാതൊരു ഗതിയും ഇല്ലാത്തതായ കുടിയാനാകുന്നു. ആയവൻ വലിയ പാട്ടത്തിന്നു ഭൂമി ഏററുവാങ്ങുന്നു. അതിനാൽ ധാരാളം വളമചേത്തു കൃഷിചെയ്യാൻ അവന്ന് ഉത്സാഹം ജനിക്കുന്നില്ല. ഇയ്യിടയിൽ ഏപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള കൃഷിയോഗങ്ങൾ നെൽകൃഷി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള മാഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി അത്യന്തം ശ്രദ്ധവെച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പുഞ്ചകൃഷി—മലബാറിലെ പുഞ്ചകൃഷിയിൽ മുഖ്യമായ ഒരു സംഗതി രണ്ടോ നാലോ വിളകൾ മാറിമാറി ഉണ്ടാക്കുകയും അതിന്നുശേഷം രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലത്തേക്കു ഭൂമി വെറുതെ ഇടുകയും ചെയ്യുന്ന ഏന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ കൃഷി എപ്പോഴും സ്ഥലം മാറിമാറി നടത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മേലിൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം ഈ ജാതി നിലങ്ങളെ സ്ഥിരംപുഞ്ച എന്നും അസ്ഥിരം പുഞ്ച എന്നും രണ്ടാക്കി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നത്. പുഞ്ചകൃഷിക്കു മുഖ്യമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതായ വിളകൾ പുനംനെല്ല്, മോടൻനെല്ല്, (ഇതുരണ്ടും മലനെല്ലുകളാണ്) എള്ള്, ചാമ, ഇഞ്ചി, ഇതുകളാകുന്നു. വയനാട്ടിൽ രായിയും ചാലക്കാട്ടു ചോളം, കമ്പ്, അവണക്ക് ഇതുകളും കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ സ്വഭാവമുള്ളതായ മററു ചില വിളകളും ആണു മുഖ്യമായി ഉ

ണ്ടാക്കുന്നത്. നെതക്കടലയും ചണവും ഇയ്യിടയായി ഓരോ പുഞ്ചനിലങ്ങളിൽ പുതിയതായി പരീക്ഷിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഇതുരണ്ടും മലബാറിലെ സ്വഭാവങ്ങൾക്കു അനുകൂലമാണെന്നും തോന്നുന്നു. നല്ല പുഞ്ചനിലങ്ങളിൽ ഇതുരണ്ടും നല്ല വിലയുള്ള വിളകളായി തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുനംകൃഷി—മലകളുടെ അടികളിലും ചെരിവുകളിലും ഉള്ള വനങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന കൃഷിക്കാണ് പുനംകൃഷി എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു കാടുകളുടെ വളർച്ചക്ക് ഏററവും നാശകരമായ ഒരു കൃഷിയാകുന്നു. കുറെ സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അതിലെ വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം വെട്ടി തീകത്തിക്കുന്നു. വലിയ മരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു വെട്ടി കാലംകൊണ്ടു നശിക്കുവാൻതക്കവിധം വെറുതെ ഇടുന്നു. നെല്ലും അതോടുകൂടി തുവര, ചാമ, വാഴകൾ ഇതുകളും ആ സ്ഥലത്ത് ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു നിലം പാഴാക്കി വെറുതെ ഇടുന്നു, ഒരുസ്ഥലത്തു കൃഷിചെയ്താൽ പിറെറ കൊല്ലം പ്രായേണ മലയരായ കൃഷിക്കാർ വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കുപോകുന്നു. ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ വിത്തുവിതക്കുകയും സപ്റ്റമ്പ്രമാസത്തിൽ നെല്ലു കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏടക്കിൽ കളപറിക്കുന്നതെന്നല്ലാതെ വേറെ അദ്ധ്വാനമൊന്നും ഇതിന്നില്ല. എന്നാൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ഉപദ്രവം കൂടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി വിളകൾ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും വേലികൾ കെട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കും. പുനത്തിന്റെ മണ്ണുകൾ വളരെ ഫലവത്തുള്ളതാണ്. പൃതക്കം വിത്ത് എറിഞ്ഞാൽ തന്നെ വലിയ വിള ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. സെററിൽമെണ്ടുഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ ചിറക്കൽതാലൂക്കിൽ വിശേഷമായ ഒരു നിലം പരിശോധനനടത്തിയതിൽ ഒരു ഏക്രസ്ഥലത്ത് ൧൦൦ മതിരാശിപ്പടി നെല്ലുണ്ടായി എന്നും. അങ്ങിനെ 20 വിളപരിശോധനകൾ നടത്തിയതിൽ ശരാശരി 557പ

ടിയാണെന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നു. വടക്കുള്ള രണ്ടു താലൂക്കുകളിൽ പുനംകൃഷിക്കു പ്രത്യേകം പ്രചാരവും ഉണ്ടു്.

മോടനും ചാമയും—മലബാറിലെ താണ സമഭൂമികളിൽ അവിടവിടെയായി കാണപ്പെടാവുന്നതായ ചെറിയ കുന്നുകളുടെ മുകളിലും ചെരുവുകളിലുമാണു മോടൻ അധികമായി കൃഷിചെയ്തുവരുന്നതു്. മോടൻ കൃഷിചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ എള്ളും അതിനുശേഷം ചാമയുമാണു് ഈ നിലങ്ങളിൽ മാറിമാറി കൃഷിചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ വിശേഷപ്പെട്ട ഭൂമികളിൽ മോടനുമുമ്പെ ഇഞ്ചി നടുമാറുണ്ടു്. പിന്നെത്തെ ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ നടത്തേണ്ടതായ മോടൻകൃഷിക്കു ഈ കൊല്ലം ആഗസ്റ്റുമാസത്തിൽ ഭൂമി പൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങുകയും വിത്തു വിതക്കുന്നതിനുമുമ്പെ പന്ത്രണ്ടു ചാലു പൂട്ടുകയും വേണം. വിതയിലു പത്തിരട്ടി വെണ്ണീറും കുറെ ചാണകവും നിലത്തുചേർത്തു് അതിലാണു വിത്തു വിതക്കുന്നതു്. ഒരിക്കൽ കളപറിക്കുകയും സെപ്റ്റെമ്പ്രമാസത്തിൽ കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം മോടൻകാലായിൽ എള്ളു് എറിയുന്നു. ഇതു ഡിസെമ്പ്രമാസത്തിലൊ ജനവരിമാസത്തിലൊ കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെത്തെ മെയിമാസത്തിലൊ ജൂൺമാസത്തിലൊ ആ നിലത്തുതന്നെ ചാമ കൃഷിചെയ്യുന്നു. ഇതു വലിയ വിലയുള്ളതല്ല. ഇതിനുശേഷം രണ്ടോ നാലോ കൊല്ലത്തിനു യാതൊരു വിളയും എടുക്കാതെ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇഞ്ചികൃഷി—മലബാറിലെ കൃഷിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി ഇഞ്ചികൃഷിയാകുന്നു. ഇതു വളരെ വിലയുള്ള ഒരു വിളയാണു്. സുമാർ എല്ലാതാലൂക്കുകളിലും ഈ കൃഷി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഏറനാട താലൂക്കിലാണു് ഇതു് അധികവും ഉണ്ടാകുന്നതു്. നല്ല ജനുസ്സിലുള്ള ഇഞ്ചിയും അവിടെയാണു ഉള്ളതു്. ഈ കൃഷിചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങൾ വളരെ എളുപ്പമാണു. നല്ലമണ്ണും കാലംതെറ്റാത്തതായ മഴയുംമാ

ത്രമാണു. ഈ വിളയുടെ ജയത്തിന്നുള്ള മുഖ്യകാരണങ്ങൾ. കൃഷിപ്രവൃത്തികൾ മെയിമാസം ആദ്യത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ളതായ കല്ലുകളും കററികളും മുമ്പെത്തെ വർഷത്തിൽ പൊട്ടിമുളച്ചതായ ചെടികളും ദൂരെക്കളഞ്ഞു ഭൂമി അറുചാലു പൂട്ടുന്നു. മെയിമാസം അവസാനത്തോടുകൂടി പന്ത്രണ്ടു അടി നീളവും രണ്ടടി വീതിയും ഉള്ളതും ആഴംകുറഞ്ഞ ചാലുകളാൽ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതും ആയ തറകളിൽ (കള്ളികളിൽ) ഇഞ്ചിക്കഷണങ്ങൾ നട്ടുന്നു. ഈ തറകളിൽ ഓരോ അടി ദൂരത്തു നാല് ഇഞ്ച് ചതുരത്തിൽ ചെറിയ കുഴികൾമാന്തി അതിൽ ഓരോന്നിൽ ഓരോകഷണം കുറെ വളപ്പൊടിയോടുകൂടി വെക്കുകയും അതിന്റെമീതെ കുറെമണ്ണിട്ടു മൂടുകയും. അതിന്നുശേഷം വെയിലുകൊള്ളാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി മരത്തിന്റെ ഇലകൾകൊണ്ടും കൊമ്പുകൾകൊണ്ടും മൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇഞ്ചിയോടുകൂടി ചേമ്പും നട്ടുവരാറുണ്ട്. നട്ടിട്ടു അറ് അഴ്ച്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ മൂടിയ തോലിന്റെ കൊമ്പെല്ലാം എടുത്തുകളഞ്ഞു വളമസ്സുവേണ്ടി പുതിയ ഇലകൾ രണ്ടാമതും വെക്കുന്നു. ഈ സമയത്തുതന്നെ കളകൾ പറയ്ക്കുകയും കള്ളികളുടെ നാലുപുറവും മണ്ണു കിളച്ചുകൂട്ടുകയും വലിയ മഴകൾ നിമിത്തം ഉണ്ടാകാവുന്ന കേടുകൾ തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തിക്കുശേഷം ആറാഴ്ച്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ അതായതു സപ്തമ്പ്രമാസത്തിൽ പിന്നെയും ഒരു തോലുകൂടി വെക്കുന്നു. ധനുമാസത്തോടുകൂടി (ഡിസമ്പ്ര—ജനവരി) കിഴങ്ങുകൾക്കു ഒരുമാതിരി മൂപ്പു ചെല്ലുകയും അപ്പോൾ അതൊക്കെ കിളച്ചു എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇഞ്ചി പച്ചയായിട്ടും ഉണക്കീട്ടും വില്ക്കാറുണ്ട്. ഉണങ്ങിയ ഇഞ്ചിക്ക് അതായതു ചുക്കിന്നു ഇഞ്ചിയെക്കാൾ നാലൊ അഞ്ചൊ ഇരട്ടി വില ഉണ്ടാവുന്നതാണു. ചുക്കിന്നു ഇത്ര അധികം വില ഉണ്ടാവുന്നത് ഇഞ്ചിയുടെ തോലു വരണ്ടി ഉണ

ക്കവാനുള്ള ചിലവുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല പച്ച ഇഞ്ചി ഉണക്കി ച്ചുക്കാവുമ്പോഴക്ക തൂക്കത്തിൽ വളരെ കുറവുണ്ടാവുന്നതു കൊണ്ടുമാകുന്നു. ഇഞ്ചി ഉണക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ അതിന്റെ പുറത്തുള്ളതായ നേരിയതോല്ക കത്തികൊണ്ടു ചുരണ്ടികളയുകയും അതു ചെറിയ കഷണങ്ങളായി മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്നശേഷം അതു് ഒരു പാറമേൽ പരത്തുകയും ഇങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയതു് ഒരു ആഴ്ചവട്ടമെങ്കിലും പകൽ വെയിലും രാത്രിയിൽ മഞ്ഞുംകൊണ്ടു കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതിന്നശേഷം അതൊക്കെ വാരികെട്ടി ചാക്കിലാക്കി കോഴിക്കോട്ടക്കു് അയക്കുന്നു.

കോഴിക്കോട്ടുള്ള ചില കമ്പനിക്കാർ ചുക്കവിലക്കുവാങ്ങി "ക്യൂറിങ്ങ" (Curing) എന്നും ബ്ലീച്ചിങ്ങ്(Bleaching) എന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞുവരുന്ന രണ്ടുപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം ചുക്കിന്നു വളരെ സ്വാദുകൂടി വരുന്നു. ചുക്ക ഒരിക്കൽകൂടി വെയിലത്തിട്ടു് ഉണക്കി നൂറിന്റെ തെളിവെള്ളത്തിൽ കഴുകി പിന്നെയും ഉണക്കുന്നു. അതിന്നശേഷം കൊട്ടകളിൽ അതിനായിപ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കിയതായ കൂട്ടുകളുടെ മുകൾഭാഗത്തുവെച്ചു മൂന്നുമണിക്കൂറുനേരം ഗന്ധകത്തിന്റെ പുക അവയിന്മേൽ ഏല്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒണക്കി കഴുകി പുക ഏല്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി മൂന്നുപ്രാവശ്യം നടത്തുന്നു, എന്നാൽ ഒടുവിലെ ഈ ബ്ലീച്ചിങ്ങ് പ്രവൃത്തിയിൽ ഇഞ്ചികഷണങ്ങൾ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ മണിക്കൂറുനേരം പുക ഏല്പിക്കുന്നുണ്ടുതാനും. ഒടുവിൽ നല്ലവണ്ണം ഒന്നു് ഉണക്കി മാപ്പലകകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും അകത്തു നാകംപൊള്ളം തേച്ചു ഒണങ്ങിയതുമായ പെട്ടികളിൽ ഇട്ടു ഭദ്രമാക്കികെട്ടി അയക്കുന്നു. ഇഞ്ചിയുടെ വലിപ്പംപോലെയും അതിന്റെ കണ്ണുകളുടെ എണ്ണംപോലെയും കച്ചവടക്കാർ അതിനെ നാലുതരമാക്കി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഏററവും വിശേഷമായ തരത്തിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ

ക്കും മററു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കും അയക്കുന്നു. താണ തരത്തിൽ ബോംബേക്കും മററും അയക്കുവാനും നാട്ടിലെ ആവശ്യത്തിന്ന് ഉപയോഗിപ്പാനും വെക്കുന്നു. ചുക്ക നാട്ടുവൈദ്യന്മാരുടെ ചികിത്സയിൽ മുഖ്യമായ ഒരു ഔഷധമാകുന്നുവല്ലൊ.

ചുക്ക വളരെ വിലയുള്ള ഒരു വിളയാകുന്നു. 25 റാത്തൽ അല്ലെങ്കിൽ 1000 ഉറുപ്പികത്തൂക്കമുള്ള മുപ്പതു തുലാം ഇഞ്ചി ഒരു ഏക്രസ്ഥലത്തു നടുന്നു. സാധാരണയായി ഇഞ്ചി ആറുമേനി വിളയുമെന്നാണു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ ഒരു ഏക്രസ്ഥലത്തു 180 തുലാം ഇഞ്ചി ഉണ്ടാവുന്നു. ഒരു തുലാം പച്ച ഇഞ്ചിക്കു പന്ത്രണ്ടണ വിലകൂട്ടിയാൽ ഒരു ഏക്രസ്ഥലത്തു ആകെ 135 ഉറുപ്പിക വിലക്കുള്ള ഇഞ്ചി ഉണ്ടാവുന്നുവല്ലൊ. എന്നാൽ ഈ വിള ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ചിലവു വളരെ അധികമാവുന്നതിനാലും വിളക്കു പലപ്പോഴും ദോഷം വരാറുള്ളതുകൊണ്ടും കൃഷിക്കാൎക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. മഴക്കുള്ള കാലം വൈകിയാലും അതു് അധികമായാലും വിളക്കു ദോഷമാണു്. ചിലപ്പോൾ പുഴുവിന്റെ ഉപദ്രവം നിമിത്തവും വിളക്കു വലിയ കേടു വരാറുണ്ടു്. ഒരു ഏക്രഭൂമിയിൽ ഇഞ്ചി കൃഷിചെയ്യാനുള്ള ചിലവു (2) താഴെ കൊടുക്കുന്നു:—

ഒരു ഏക്ര ഭൂമി കന്നുപൂട്ടുവാൻ	2—0—0
തുലാത്തിന്നു് ഒരുറുപ്പിക പ്രകാരം 30 തുലാം വിത്തിന്നു	30—0—0
കൊട്ടക്കു ആറുപൈ വീതം 150 കൊട്ട വളപ്പൊടിക്കു	4—11—0

(2) വളപ്പൊടി, പച്ചില, ഇതുകളുടെ വിലയും വേലക്കാരുടെ കൂലിയും ഇപ്പോൾ വളരെ കൂടുതലായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ചിലവുകൊണ്ടു് ഒരു ഏക്ര ഇഞ്ചികൃഷി നടക്കുന്നതല്ല (ജ. ച)

തോൽകെട്ടിന്നു അറുപൈപ്രകാരം 300കെട്ട തോലിന്നു	9—6—0
കൂലിച്ചിലവിന്നും പണിആയുധങ്ങൾക്കും മററും കൂടി	8—15—0
	55—0—0

ഇങ്ങിനെയായാൽ കൃഷിക്കാരന്റെ അസ്സൽആദായം ഏക്രെന്നിന്ന് എമ്പത് ഉറുപ്പികയാകുന്നു. എന്നാൽ ഇഞ്ചി ചുക്കാക്കി ഉണക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ അതിന്റെ നേരിയ തോലെല്ലാം ചെരണ്ടികളയുവാനുള്ള ചിലവ് ഇതിൽനിന്നു കിഴിക്കകയും വേണം. ഈ പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതു വയസ്സായ സ്ത്രീകളാകുന്നു. ഒരു തുലാത്തിന്ന് ഒന്നരഅണപ്രകാരമാണ് ഇവൎക്കു കൂലികൊടുക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഒരുഏക്രസ്ഥലത്തുണ്ടാവുന്നതായ 180 തുലാം ഇഞ്ചിയുടെ തോലുചെരണ്ടുവാൻ ആകെ 17 ഉറുപ്പികയോളം വരുന്നുവല്ലൊ. ബാക്കിയുള്ള 63 ഉറുപ്പിക കൃഷിക്കാരൻ, ജന്മി, ഗവൎമ്മേണ്ട് ഇവർ തമ്മിൽ ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ജന്മിയുടെ ഓഹരി വളരെ കുറച്ചും ഗവൎമ്മേണ്ടു നികുതി ഏക്രെന്നിന്നു രണ്ടുറുപ്പികയിൽ അധികം വരുന്നില്ലാത്തതിനാലും അധികംലാഭം കൃഷിക്കാരനു പോകുന്നു. കൃഷിക്കാരന് ഇതിന്നു വേണ്ടിഅധികം മൂലധനം ഏറക്കേണ്ടതില്ല. അവനുള്ള ആദായം വളരെ അധികമാണെന്നു താനും. സാധാരണയായി അര ഏക്രയിൽ അധികം വിസ്താരമില്ലാത്തതായ പറമ്പുകളിലാണ് ഇഞ്ചികൃഷിചെയ്യാറുള്ളത്. അതിന്നുവേണ്ടുന്ന കൂലിപ്രവൃത്തി നടത്തുന്നതു കൃഷിക്കാരനും അയാളുടെ കുടുംബക്കാരും മാത്രമാകുന്നു താനും. കൃഷിആയുധങ്ങളും കന്നുകളും സ്വന്തം നഞ്ചനിലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നവയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വളം സ്വന്തം കന്നുകാലികളിൽനിന്നുകിട്ടും. ഇനിപിന്നെ പച്ചഇലകളാണല്ലൊ വേണ്ടത്. അതു അടുത്തപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാവും. കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള കൂലി

കൊടുത്താൽ മാത്രം മതിയാവുന്നതാണ്. പോയകൊല്ലത്തെ കൃഷിയിൽനിന്നു വിത്തും ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരിക്കും. (3)

വിള കിളച്ചെടുക്കുന്ന ദിവസം തന്നെ വരുന്നകൊല്ലത്തെ വിത്തിനുള്ള ഇഞ്ചിതിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കണ്ണും തൊടവും ധാരാളമുള്ളതായ ഇഞ്ചിയാണു വിത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കമാറുള്ളത്. ഈ വിത്തു നിലത്ത് ഒരു കുഴികുത്തി അതിൽ അപ്പോൾതന്നെ ഇടുന്നു. കുഴിക്കുമീതെ പലകകൊണ്ടു മൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. എട്ടോ ഒമ്പതോ ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പലകയെടുത്തു രണ്ടുദിവസം ഇഞ്ചിക്കു കാറ്റുകൊള്ളിക്കണം. കുഴിപാതിയും മൂടിവെക്കുകയും പിന്നെ നടുവാൻ തക്കസമയത്തു പുറത്തേക്ക് എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തോട്ടങ്ങൾ—നഞ്ചകൃഷിയെക്കാൾ കുറെ അധികം ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയാണ് കുടിയന്മാർ തോട്ടകൃഷിനടത്തിവരുന്നത്. കാരണം കൃഷിക്കാരൻെറ ഭുവികയ്യശത്തിന്നുകുറെ അധികം സ്ഥിരതയുള്ളതിനാൽ തോട്ടംവെച്ചു പിടിപ്പിച്ചു നന്നാക്കിതീൎക്കുവാൻ അവൎക്ക് അധികം ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നു എന്നുതന്നെ. പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തിൽ കുറയാത്തകാലത്തിന്നു കാണാവകാശമായിട്ടാണ് അധികം തോട്ടങ്ങളും കുടിയാന്മാർ ചാൎത്തി വാങ്ങാറുള്ളത്. ഒഴിപ്പിക്കുന്ന സമയം കുഴിക്കൂറുവില മുഴുവനും ജന്മി കുടിയാനു കൊടുക്കുകയും വേണം. സാധാരണയായി തോട്ടങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന ചെടികൾ (I) തെ

(3) ഇതെല്ലാം ഗവൎമ്മേണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു പ്രസാദകരങ്ങളായ വൎത്തമാനങ്ങൾ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഇഞ്ചികൃഷിനടത്തുന്നവർമാത്രമേ അതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നഷ്ടങ്ങളും നല്ലവണ്ണം അറികയുള്ളു. വിളകൾ നഷ്ടംവന്നു വിത്തുകൂടി കിട്ടാത്തതായ കാലങ്ങളും കൃഷിപ്രദേശങ്ങളും ദുൎല്ലഭമല്ല. ഈ വക വീഴ്ക്കാടുകൾ തട്ടിക്കഴിച്ചാൽ ലാഭം അധികമായൊന്നും ഉണ്ടാവുന്നില്ല. (ജ. വ.)

ങ്ങു (2) കവുങ്ങു (3) പ്ലാവ് (4) കുരുമുളകുവള്ളി ഇതുകളാകുന്നു. "നാലുഭാഗം" എന്നു പഴയ കൃഷിക്കാർ പറഞ്ഞുവരുന്ന നാലുകൃഷിക്കൂറുകൾ ഇതുകൾ തന്നെയാണ്. വെററിലക്കൊടി, കൊടപ്പന, സാംഗൊച്ചെടി, കമ്മത്തിയ്യ്, മാവ്, പുളി, വാഴ, കൈതച്ചക്ക, മഞ്ഞൾ, കൂവ്വ ഈ വക ചെടികളും തോട്ടങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യാറുണ്ട്.

തെങ്ങ്—മേൽപറഞ്ഞ നാലുഭാഗങ്ങളിൽവെച്ചു പഴയ ചരിത്രസംബന്ധമായ പ്രസിദ്ധിമുഴുവനും കുരുമുളകിനാണ് ഉള്ളത്. ആദ്യം അറബികളേയും പിന്നെ പറങ്കികളേയും പടിഞ്ഞാറൻ കരയിലേക്ക വ്യാപാരത്തിന്നുവേണ്ടി ആകർഷിച്ചതു മലയാളത്തിലേ കുരുമുളകാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ധനസംബന്ധമായ പ്രാധാന്യം മുഴുവനും തെങ്ങിന്നാണ് ഉള്ളത്. അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കയറെറക്കു സംഖ്യകളാലും കാണിക്കാവുന്നതാണ്. വെളിച്ചെണ്ണ, കൊപ്പര, കയർ, പിണ്ണാക്ക് ഈ വക തെങ്ങിൽനിന്നുണ്ടാവുന്നതായ സാധനങ്ങൾ 1903.4 ഈ കൊല്ലത്തിൽ മലബാറിൽനിന്നു തന്നെ എല്ലാംകൂടി അഞ്ചുകോടി ഉറുപ്പിക വിലക്കുള്ളതു കയററി അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നുപുറമെ തെങ്ങിനെസംബന്ധിച്ചതായ സകല സാധനങ്ങളും മനുഷ്യർക്ക് ഉപയോഗകരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. തെങ്ങുചെത്തി കള്ളെടുക്കുന്നു. കള്ളിൽനിന്നു ചക്കരയും റാക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിന്റെ ഓല പുരമേയുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പട്ടയും ചെരട്ടയും തീ കത്തിക്കുന്നു. എളയതായ നാളികേരത്തിന്റെ വെള്ളം കുടിച്ചാൽ തളർച്ചയെല്ലാം തീരും. ഫലം അവസാനിച്ചാൽ അതിന്റെ തടിമരം പുരപ്പണിക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

കടലിന്നു സമീപത്തുള്ള കരയിൽ നദീമുഖങ്ങളുടേയും കായലുകളുടേയും അടുത്തുള്ള അല്പ പിയൽമണ്ണുകളിലാണ തെങ്ങ് ഏററവും നല്ലതായി വളരുന്നത്. എന്നാൽ ഉൾഭാഗങ്ങ

ളിൽ പാടങ്ങൾക്കു പുറവുമുള്ള പറമ്പുകളിലും ശ്രദ്ധയോടുകൂ
ടി കൃഷിചെയ്താൽ അതുകൾ ധാരാളം ഫലവത്തായിഭവിക്കു
ന്നുണ്ട്. തെങ്ങിനു പററിയതായ മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടുതരം ഭൂ
മികൾക്കു യഥാക്രമം "ആററുവെപ്പ്" എന്നും "കരവെപ്പ്" എ
ന്നും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഇതിൽ രണ്ടാമതുപറഞ്ഞ നില
ത്തു തെങ്ങിൻകൃഷി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടും ചിലവും ഉള്ളതാകു
ന്നു. ഇവിടങ്ങളിൽ തെങ്ങുകൃഷിചെയ്തു ഫലമാവുന്നതുവരെ
യുള്ള ചിലവു പ്രത്യേകിച്ചും വളരെയുണ്ട്. ജില്ലയിൽ മഴവള
രെ അധികമാണ്. പുറമെയുള്ള വെള്ളം വല്ലാതെ ഒലി
ച്ചുവരുന്ന നിലയിലാണ തോട്ടങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇരിക്കുന്നതു
താനും. ഇതുനിമിത്തം പറമ്പുകളിലുള്ള മണ്ണു മുഴവനും ഒ
ലിച്ചുപോകുവാൻ സംഗതിയാവുന്നുണ്ട്. ഈ വക ദോഷങ്ങ
ളുടെ നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി തോട്ടത്തിന്റെ നാലുപുറത്തും ചാ
ലുകീറുകയും ആ വക മണ്ണെടുത്തു പുറവും അഴവായിക്കെട്ടുക
യും ചെയ്യാറുണ്ട്. സുമാറ് എല്ലാതോട്ടങ്ങളും ഇങ്ങിനെയു
ള്ള മണ്ണുഴകളാലും ചാലുകളാലും വിഭജിക്കപ്പെട്ടുകാണാം.
ഈ ചാലുകൾ അല്ലെങ്കിൽ ഏടവഴികൾ മഴക്കാലത്തു വെ
ള്ളം ഒലിച്ചുപോകുവാനും ആളുകൾക്കും കാലികൾക്കും വഴി
നടക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ടുതാനും. കുറെ അധികം
പഴയതായ തോട്ടങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ ഏടവഴികൾ പ
ത്തും പതിനഞ്ചോ അടി ആഴമുള്ളതായികാണാം. മണ്ണു
കുറഞ്ഞും കല്ലുറ അധികവും ആയ തോട്ടങ്ങളിൽ തെങ്ങുകൾ
ക്കു തയ്യു കുഴിച്ചിടുന്നസമയം അധികം ആഴവും വിസ്താരവും ഉ
ള്ള കുഴികൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും അതുകൾക്ക് അധികം വളമ
ചേർക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ചെയ്താലും ഈ
തെങ്ങുകൾ ആററുവെപ്പിലെ തെങ്ങുകളെക്കാൾ വളരെ താ
മസിച്ചു ഫലമാകയുള്ളുതാനും.

വയസ്സായ തെങ്ങുകളിൽ (4)നിന്നു നല്ലവണ്ണം മൂപ്പുചെന്ന

(4) തെങ്ങിന്നു "പാതിയടൻ" (പകുതിപ്രായം ചെന്നതാ

കായകളാണു വിത്തിന്നുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതു്. അതു പിന്നെ കുറെദിവസത്തിന്നു വെയിലത്തു് ഉണക്കുവാൻ ഇടുകയും അതിലെ കഴമ്പിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള വെള്ളം ഏതാണ്ടൊക്കെ വററിയാൽപിന്നെ കുറെദിവസം വെള്ളത്തിൽ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോരോ ദിക്കുകളിലെ സമ്പ്രദായഭേദംപോലെ ഇതുകൾ പത്തുമുതൽ മുപ്പതുവരെ ദിവസം ഇങ്ങിനെ വെള്ളത്തിൽ ഇടുന്നു. അതിന്നുശേഷം നല്ലമണ്ണിൽ കണ്ണുമാത്രം മൂടാതെ ഓരോന്നായി കുഴിച്ചിടുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിത്യവും നനക്കുന്നതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. മഴകാലത്തു നനക്ക വേണമെന്നില്ല. മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ തയ്യുകൾ മുളയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങും. മുളച്ചതിന്നുശേഷം മണ്ണിന്റെ ഗുണംപോലെ മൂന്നോ, ഒമ്പതോ, പന്ത്രണ്ടോ മാസംകഴിഞ്ഞാൽ വർഷകാലം തുടങ്ങുന്നതിന്നു സ്വല്പംമുമ്പെ തയ്യുകൾ കുഴികളിൽ കുഴിച്ചിടുകയുംചെയ്യുന്നു. കുഴിയുടെ വലിപ്പം പലപ്രകാരത്തിലും ആണ്. "അല്ലുവിയൽ" മണ്ണുകളിൽ രണ്ടു് അടി ആഴവും രണ്ടു് അടി വീതിയും ഉള്ള കുഴികൾ മതിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കല്ലുള്ള പറമ്പുകളിൽ വേരുകൾ പലദിക്കിലും വ്യാപിക്കുവാൻ ഇടകൊടുക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു് അവക പറമ്പുകളിലെ കുഴികൾ ആറടി ആഴവും ഒമ്പതു് അടി വിസ്താരവും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു കുഴിയിൽനിന്നു മറെറാരു കുഴിയിലേക്കു നല്പതു കാലടിദൂരം വേണ്ടതാകുന്നു.

യ) വൃക്ഷങ്ങളുടെ കായകളാണു വിത്തിന്നു സാധാരണയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതു്. "അമ്മി-പാമി-പാററ" എന്നാണു പഴയ ചൊല്ലുള്ളതു്. പ്ലാവിന്നു് ആദ്യവയസ്സുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിലെ ഫലങ്ങളും, തെങ്ങിന്നു പാതിവയസ്സുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിലെ കായകളും, കവുങ്ങിന്നു പാററ (വളരെ പ്രായംചെന്ന) മരങ്ങളിലെ അടക്കകളും വിത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു.

(ജി., ഡ)

എന്നാൽ ഈ തോതിന്നനുസരിച്ചു നട്ടുവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വളരെ ദുർല്ലഭമാണു. തെങ്ങുകൾ അടുത്തടുത്തു വെക്കുന്ന ദോഷം മലയാളത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്. തെങ്ങിൻതൈ വെക്കുമ്പോൾ കുഴിയിൽ വെണ്ണീറും ധാരാളം ഇടുമാറുണ്ട്. ചിതല്ക്കൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ കുറെ ഉപ്പും അതോടുകൂടി വെത്തിടുന്നതു ദുർല്ലഭമല്ല. ചെറിയതൈകൾ മൂന്നുകൊല്ലം നനയ്ക്കണം. മഴവെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചുവരുന്നതായ മണ്ണുകൊണ്ടും ഇലകൾകൊണ്ടും വെണ്ണീറു, ചാണകം ഇതുകളാലും തെങ്ങിൻകുഴി ക്രമത്തിൽ മൂടിപോവുന്നു. തെങ്ങു ഫലമായാൽ എല്ലാകൊല്ലം തോട്ടം ഉഴുകയും തെങ്ങുകളുടെ അടി കിളക്കുകയും പതിവാണ്. ഇതുകൂടാതെ രണ്ടോ മൂന്നോകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ തെങ്ങിന്റെ തടത്തിൽ വെണ്ണീറും തോലും ഇട്ടു മൂടുകയും ചെയ്യുന്നു.

തെങ്ങുകളുടെ ജനിസ്സുപോലെയും മണ്ണിന്റെ ഗുണംപോലെയും അതുകളിൽ കായപിടിക്കുന്നകാലം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ആകെ മുപ്പതുവിധം തെങ്ങുകൾ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ചിലതു വേഗത്തിൽ വളരുകയും വേഗത്തിൽ നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കടൽക്കരക്കടുത്തുള്ള "അല്പവായുള്ള"മണ്ണുകളിൽ തെങ്ങുകൾ കരവെപ്പിലേക്കാൾ അധികം വേഗത്തിൽ വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. തെങ്ങ് ശരാശരി പത്താംകൊല്ലത്തിൽ കായ്ക്കുന്നു. പിന്നെ നാല്പതുകൊല്ലത്തോളം അതു ധാരാളം കായ്ക്കുകയും അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഫലം ക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു പിന്നെയും മുപ്പതുകൊല്ലത്തോളം നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു തെങ്ങിന്മേൽ ഉണ്ടാകുന്ന കായ് എത്രയാണെന്നുള്ള സംഗതി കുറെ തർക്കപ്പെട്ട കാര്യമാകുന്നു. ഏക്രക്ക സുമാറു 40 തെങ്ങുവെക്കാമെന്നും ഒന്നാന്തരം തെങ്ങ് ഒന്നിനു ശരാശരി 55 കായ ഉണ്ടാവുമെന്നാണു സെററൽമെണ്ടഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു. ഒന്നാന്തരം തെങ്ങിൻതോട്ടം ഏക്രയൊന്നിൽ

2200 കായ ഉണ്ടാവുമെന്നു സെററിൽമെണ്ടുകാർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് എത്രയും മിതമായ ഒരു കണക്കാകുന്നു. പൊന്നാനി, കൊച്ചി ഈവക സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു തെങ്ങിന്നു 100 കായകളുണ്ടാവുകയും ഒരു ഏക്ര സ്ഥലത്ത് 60 മുതൽ 100 വരെ തെങ്ങുകൾ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടത്രെ. കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്ത് 60-ം സിലോൺദ്വീപിൽ 64-ം തിരുവിതാംകോട്ടസംസ്ഥാനത്തു 100-ം തെങ്ങുകൾ ഉണ്ടാവുമെന്നാണ് അതാതു ഗവർമ്മെണ്ടുകാർ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. കായ മൊച്ചിങ്ങപ്രായമായാൽ പിന്നെ ധാരാളം മൂപ്പുചെല്ലണമെങ്കിൽ എട്ടുമുതൽ പത്തുമാസംവരെയുള്ള കാലം വേണ്ടിവരും. കൊല്ലത്തിൽ ആറൊ എട്ടൊ പ്രാവശ്യം തേങ്ങവലിക്കുകയും അതിന്ന് അഞ്ചുതെങ്ങുകയറിയാൽ ഒരു കായകണ്ടു കൂലികൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തെങ്ങിന്നു നാശകരങ്ങളായ ജന്തുക്കൾ ഒന്നും രണ്ടും അല്ല. അസംഖ്യമുണ്ട്. ഇളനീരും കരിക്കും തുരന്നു ചീത്തയാക്കുന്നതായ എലികൾ ലക്ഷദ്വീപുകളിലും മലയാളക്കരകളിലും ധാരാളമുണ്ട്. ഇതിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി ചിലദിക്കുകളിൽ തേങ്ങാക്കുലകളിന്മേൽ ഓലമടഞ്ഞു കെട്ടിവരാറുണ്ട്. കള്ളുകുടിക്കുവാൻ തെങ്ങുകയറുന്ന പൂച്ചകളുടെ ഉപദ്രവവും ചില്ലറയല്ല. അതിന്റെ പരിഹാരത്തിന്നു വേണ്ടി മുള്ളുകൊണ്ടു തെങ്ങിന്മേൽ പൊതിഞ്ഞുകെട്ടുന്നു. തെങ്ങിന്റെ ചോറുകൾ തിന്നുകയും തടിമരം തുളയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായ ചില പുഴുക്കളും തെങ്ങിന്റെ ശത്രുക്കളാണ്. ഇതിന്നുപുറമെ തെങ്ങിന്റെ ഇളയ എലകൾ തിന്നുന്ന "ചെള്ള്" എന്നു പറയപ്പെടുന്നതായ വണ്ടുജാതിയിലുള്ള ചില ജന്തുക്കളും തെങ്ങിൻതൈകളെ ബാധിക്കുന്നതായ ചിതലുകളും തെങ്ങിന്നു വിരോധികളാകുന്നു.

പ്ലാവു—ചിലയുള്ളതായ വേറെ ഒരു വൃക്ഷം പ്ലാവാകുന്നു. ഇതു നല്ല ഇഴക്കമുള്ള കളിമണ്ണിലാണു നന്നാ

യി വളരുന്നു. മണൽഭൂമികളിൽ ഇതു നന്നായി വളരുന്നില്ല. ഒരു പ്ലാവു വളരുവാൻ തെങ്ങിനേക്കാൾ ഇരട്ടി സ്ഥലം വേണം. ഒരു പ്ലാവിൽനിന്നു മറ്റൊരു പ്ലാവിലേക്കു ഒരു കുരങ്ങിനു ചാടുവാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ അത്ര ദൂരത്തായിരിക്കണമെന്നാണു പറയുമാറുള്ളതു. പ്ലാവുമരം മാത്രം നട്ടുണ്ടാക്കിയതായ തോട്ടങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ദുർല്ലഭമേ കാണ്മാനുള്ളൂ. തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളിലും കവുങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളിലും അവിടവിടെയായി ഈ വൃക്ഷം വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയാണു പതിവുള്ളതു. ഒരു പറമ്പിന്റെ നാലുമൂലയിലും നട്ടുണ്ടാക്കുന്നതായ പ്ലാവുകൾ വളരെ അധികം കായ്ക്കുമെന്നു വടക്കെ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു അന്ധവിശ്വാസം ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്ലാവുമരങ്ങൾക്കു മറ്റവയേക്കാൾ അധികം കുഴിക്കൂറു ചില കോടതികൾ ഒരുകാലത്തു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതാണു. പ്ലാവു സാധാരണയായി എട്ടാംകൊല്ലം കായ്ക്കും. സുമാർ 20 മുതൽ 50 വരെ കായകൾ ഓരോ വൃക്ഷത്തിന്മേൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. പ്ലാവുമരം 400 കൊല്ലം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും 100 കൊല്ലം ഫലത്തോടുകൂടിയിരിക്കുമെന്നുമാണു പറയാറുള്ളതു. പനസങ്ങൾ അടുത്തുള്ള അങ്ങാടികളിലോ ചന്തകളിലോ കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കുന്നതല്ലാതെ ദൂരെയുള്ള അഴിവുസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കെട്ടി അയക്കാറില്ല. അതു പച്ചയായിട്ടും പഴുത്തിട്ടും തിന്നാറുണ്ടു. വേനൽകാലത്തു നെല്ലിനു വിലക്കൂടുന്നതിനാൽ പനസം ദരിദ്രന്മാരുടെ സാധാരണ ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. അതിന്റെ തടിമരം വീട്ടുപണിക്കും വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും വിശേഷമായ ഒരു മരം ആകുന്നു. മരം ഈർന്നാൽ ആദ്യത്തിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു മഞ്ഞനിറമായി കാണുന്നതും പിന്നീടു കുറെ കറുത്തുവശാവുന്നതുമാകുന്നു. പ്ലാവുമരത്തിൽ ചായത്തിനുതകുന്നതായ ചില ദ്രവ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും കാണപ്പെട്ടിരി

ക്കുന്നു.

കവുങ്ങുകൾ—പുലാവുമരംപോലെ കവുങ്ങും മണൽഭൂമികളിൽ നന്നാവുന്നില്ല. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ പുഴയുടെ രണ്ടുവക്കത്തുമുള്ള തോട്ടങ്ങളിലാണ കവുങ്ങുകൾ ഏററവും നന്നായി കാണപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ കൃഷി സുമാർ തെങ്ങിന്റെ കൃഷിപോലെതന്നെയാണ്. വയസ്സായ കവുങ്ങുകളുടെ അടക്ക ഡിസെമ്പർമാസത്തിലൊ ജനുവരിമാസത്തിലൊ പറിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു ചാണകത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു രണ്ടൊ മൂന്നൊ ദിവസം വെയിലത്തിട്ടു ഉണക്കി നല്ലവയായ ഒരു തടമുണ്ടാക്കി അതിൽ ഓരോന്നായി സ്വല്പം വിട്ടുവിട്ടു പാവുന്നു. അതിന്നശേഷം വെയിലുകൊള്ളാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കുറെ പച്ചഇലകൾകൊണ്ടു മൂടുകയും ദിവസവും കുറേശ്ശ നനയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ അതു മുളയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയായി. പിന്നത്തെ കൊല്ലം വർഷകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തയ്യുകൾ ഓരോന്നായി കുഴികളിൽ നടുകയും ചെയ്യും. ന[illegible]വും മൂന്നുകയ്യു ചാണകവും കുഴിയിൽ ഇടുന്നു. മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ കുറെ പച്ചഇലയും കുറെക്കൂടി ചാണകവും അതിൽ ചേർക്കുന്നു. കവുങ്ങിൻതോട്ടങ്ങൾ എല്ലാകൊല്ലവും പൂട്ടുകയും തെങ്ങുകളെപ്പോലെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു വളമിടുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ കവുങ്ങിന്നു തെങ്ങിനെക്കാൾ അധികം നനവ് ആവശ്യമാകുന്നു. കവുങ്ങിൻമരങ്ങളിൽ വെററിലക്കൊടികൾ കയററുമാറുണ്ട്. ഏഴാംകൊല്ലത്തിലൊ എട്ടാംകൊല്ലത്തിലൊ കവുങ്ങു കായ്ക്കുന്നു. അതിന്നശേഷം സാധാരണയായി മുപ്പതുകൊല്ലത്തോളം നന്നായി കായ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ഏക്ര വിസ്താരമുള്ള നല്ല തോട്ടത്തിൽ 480 മരങ്ങൾ വെക്കാമെന്നാണ സെററിൽമെണ്ടുഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഇരട്ടികണ്ടു പലപ്പോഴും നടമാറുണ്ട്. ഒരു മരത്തിൽ 150 മുതൽ 500 വരെ കായകൾ ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്.

ശരാശരി 200 അടക്ക കണ്ടായാൽ നല്ലകണക്കാണ്. ഒരു ഏക്ര നല്ല തോട്ടത്തിൽ കൊല്ലം ഒന്നിന്ന സുമാർ 1 ലക്ഷം കായകൾ ഉണ്ടാവുമെന്നും അതിന്നു വില നൂറ ഉറുപ്പിക കിട്ടുമെന്നും കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൃഷി വളരെ ആദായമുള്ളതുമാണ്. ജനുവരി, ഫിബ്രുവരി, മാർച്ച് ഈ മാസങ്ങളിൽ മൂന്നുകുറിയായി അടയ്ക്ക പറിക്കുന്നു. വെററിലകൂട്ടി മുറുക്കുവാനാണ് ഇത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. നായകൾക്കും മററു മൃഗങ്ങൾക്കും ശോധനവരുത്തുവാനും ഇത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

കുരുമുളക്— കുരുമുളക മലയാളത്തിൽ പ്രാധാന്യമായ ഒരു വിളയാകുന്നു. ഈ ജില്ലയിലെ വടക്കൻ മൂന്നു താലൂക്കുകളിലാണ വിശേഷിച്ചും ഉണ്ടാവുന്നത്. ഒന്നാന്തരം കുരുമുളക ചിറക്കൽ താലൂക്കിന്റെ വടക്കുനിന്നു വരുന്നതാകുന്നു. ഇതിന്നു തളിപ്പറമ്പ കുരുമുളക് എന്നും പറയുന്നു. മററുതാലൂക്കുകളിലെ തോട്ടങ്ങളിൽ മുളകുവള്ളികൾ അവിടവിടെയായി വ്യാപിച്ചിട്ടാണ കണ്ടുപെടുന്നത്. എന്നാൽ കുറുമ്പ്രനാടിന്റെ തെക്കുഭാഗങ്ങളിൽ ക്രമമായിവെച്ചുണ്ടാക്കുന്നതായ മുളകുവള്ളിത്തോട്ടങ്ങൾ ദുർല്ലഭംതന്നെയാണ്. ഇരിപത്തുകൊല്ലംമുമ്പ കാപ്പിച്ചെടികളിലെ ഇലകൾക്കുണ്ടായ രോഗംനിമിത്തം വലിയ നഷ്ടം സംഭവിച്ചവരായ വയനാട്ടിലെ തോട്ടകൃഷിക്കാർ കുരുമുളകുകൃഷി ആരംഭിച്ചു. കുറെകാലത്തിന്നു ഈ കൃഷി നന്നായിതീരുകയും അതുനിമിത്തം അവർക്ക വലിയ ലാഭം കിട്ടുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ ഇയ്യിടയിൽ "ഫംഗി" ജാതിയിൽ പെട്ടതായ ഒരു രോഗം ഈ താലൂക്കിലെ മുളകുവള്ളികളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ തൊഴിലിന്നു വലിയ നഷ്ടംസംഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങീയിരിക്കുന്നു. വള്ളികൾ മുറിഞ്ഞുപോവുകയും ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞുപോവുകയുമാണ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ. മണ്ണിലും ഈ പകച്ച്വ്യാധിയുടെ ബീജങ്ങൾ കലശലായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതി

നാൽ വയനാട്ടിൽനിന്നു മണ്ണ് ഒലിച്ചുവന്നു നിൽക്കുന്നതായ താണ പ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടി ഈ രോഗത്തിന്റെ ബാധയുന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന സംഗതിയാണു കുറെ അധികവും ആധികരമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ രോഗത്തിന്റെ ചരിത്രവും സ്വഭാവവും പഠിക്കേണ്ടതിന്നും അതിനെ ജയിക്കേണ്ടതിന്നും വേണ്ടിയാണു് തളിപ്പറമ്പിൽ ഗവമ്മേണ്ടുവകയായി ഒരു കൃഷിസ്ഥലം ഏപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

ഒരു മുളകുവള്ളിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആദ്യം കുറെ അധികം ചിലവു ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നെ അതിനെ രക്ഷിച്ചുപോരുവാൻ വലിയ ചിലവൊന്നുമില്ല. ഒരു കാടുകഴിച്ചിട്ട് അതിന്മേൽ ആണ് വള്ളികയററുന്നത്. പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളുടെ അടിവാരങ്ങൾക്കു സമീപമുള്ള "ലേം." മണ്ണുകളിലാണ് അതു നന്നായി ഉണ്ടാവുന്നത്, ഇതിന്നു നൂറൊ അധികമൊ ഇഞ്ചു മഴ ആവശ്യമാണ്. ജൂൺ 20-ാംനു- മുതൽ ജൂലായി 5-ാംനു-വരെ വള്ളി പൂക്കുന്നകാലമായതുകൊണ്ട് ആ കാലത്തു ധാരാളം മഴ പ്ര[illegible]കിച്ചും വേണ്ടതാണ്. മുളകു പഴുക്കുന്നതിന്നു മുന്നമാസം മുമ്പു വലിയമഴപെയ്താൽ മണികൾക്കു വലിയ നാശകരമാകുന്നു. കടൽക്കരക്കടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളിലും, മററും വെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വള്ളികൾക്ക് ഏലകൾ കൊണ്ടു ധാരാളം നിഴലുള്ള പിലാവു, മാവു മുതലായ മരങ്ങളാണ കാലുകളായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ ക്രമമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വള്ളിത്തോട്ടങ്ങളിൽ മുരിക്കുമരങ്ങളാണ് കാലുകളാക്കുന്നത്. ഈ മരങ്ങൾ വേഗത്തിൽ വളരുന്നതും അടുത്തടുത്തു വെച്ചുണ്ടാക്കുന്നതുമാകുന്നു. മോടൻ പയർ ഇത്തുകളോട് ഒന്നിച്ചു മുരുക്കിൻ കുരുക്കളും വിതയ്ക്കുന്നു മൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ട് ഇതുകൾ ആറടി ഉയരവും അഞ്ചു് ഇഞ്ചു വണ്ണവും ആവുന്നസമയം ധനുമാസത്തിൽ ഈ മരങ്ങൾ അടിയോടൊപ്പം വെട്ടി വർഷകാലം തുടങ്ങുന്നതുവരെ സൌകര്യമായ ഒരു സ്ഥലത്തു കെട്ടിവെക്കുന്നു. ഇതിന്നിടയിൽ വള്ളികൃഷിക്കു കരുതിവെച്ചതായ പറമ്പുമടി നിരത്തുകയും അതിലെ കാട്ടുമരങ്ങളും പടുമരങ്ങ

ളും വെട്ടിഒഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വർഷം തുടങ്ങുന്നതിനു സ്വല്പംമുമ്പെ ആറ അടിവിട്ടു മുരുക്കമരങ്ങൾ കുഴിച്ചിടുന്നു. മൂന്നാഴ്ചവട്ടംകഴിഞ്ഞ് ഇതുകൾക്കെല്ലാം വേരുപിടിച്ചാൽ നല്ലവള്ളികൾ നോക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു കാലുകളുടെ അടിയിൽ കുഴിച്ചിടുന്നു. മുരുക്കമരത്തിന്റെ വേരുകൾ അധികം ആഴത്തിൽ പോകുന്നില്ല. കാററുകൊണ്ടുമരം പൊഴങ്ങി വീഴാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അതിന്റെ കൊമ്പുകളെല്ലാം എല്ലാ കൊല്ലവും വെട്ടിക്കളയുന്നു. മലബാറിൽ മുളകുവള്ളിയുടെ തലമുറിച്ചു വെക്കുകയാണു പതിവ്. വിത്തിൽനിന്നുമുളപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവിടെ നടപ്പില്ല. തലകൾ സുമാർ രണ്ടരഅടി നീളമുണ്ടായിരിക്കും. അതിൽ രണ്ടടി മണ്ണിന്റെ അടിയിൽ കുഴിച്ചിടുന്നു. ഓരോകുഴിയിൽ അഞ്ചോ ആറൊ തല ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു. കുഴിച്ചിടുന്നസമയം വളമൊന്നുംചെക്കാറില്ല. കർക്കിടകത്തിലും തുലാത്തിലും തോട്ടത്തിലെ തോട്ടത്തിലെ മണ്ണെല്ലാം കിളച്ചുമറിക്കുകയും തണലിനുവേണ്ടി കാലുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വാഴകൾ നടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മുളകുവള്ളികൾക്കു വളരെ ഒന്നും ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതില്ല. കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടുതവണ മണ്ണുകിളക്കുകയും വേഗത്തിൽ വളരുന്നതായ വള്ളികൾ നാരുകൊണ്ട് ഇടക്കിടെടക്കിൽ കെട്ടുകയും അവയുടെ വേരുകൾ വേനൽക്കാലത്ത് ഇലകൊണ്ടു മൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാംകൊല്ലത്തിലൊ നാലാംകൊല്ലത്തിലൊ വള്ളിക്കു കായപിടിക്കുന്നു. ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനു വള്ളികായ്ക്കുകയും പിന്നെ ക്രമത്തിൽ ക്ഷയമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ജൂൺമാസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പൂക്കുവാനും ആഗസ്റ്റ സപ്തമ്പ്ര ഈ മാസങ്ങളിൽ കായ്ക്കുവാനും തുടങ്ങുന്നു, ജനവരിമുതൽ മാർച്ചിവരെയാണു തോക്കുപറിക്കാറുള്ളത്. പുഷ്പങ്ങളും കായകളും വളരെ ശക്തിയില്ലാത്തവയും ധൃതിപ്പെട്ടു പിടിക്കുന്നതായാൽ കേടുവരുവാൻ എടയാവുന്നവയും ആകുന്നു. അതിനാൽവള്ളി

കൾ കാലിന്മേൽ കെട്ടുവാനും തേങ്ങകൾ പറിക്കുവാനും മുള
കൊണ്ടുള്ള കോണികൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. പറിക്കു
ന്നവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്നതായ കൊട്ടയിൽ തേങ്ങയെ
ല്ലാം കൈകൊണ്ടു പറിച്ചു് ഇടുന്നു. മുളകുവള്ളി പലജാ
തിയിലും ഉണ്ടു്. കല്ലുവള്ളി, വാലൻകോട്ട, ഉതിരൻകോ
ട്ട ഈ മൂന്നുതരങ്ങളാണ് താണപ്രദേശങ്ങളിൽ കാണപ്പെടു
ന്നതു്. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ് ഏററവും നല്ലതു്. അ
തിന്റെ കുരുകൾക്കു മററവയെക്കാൾ അധികം ഘനവും വ
ലിപ്പവും ഉണ്ടു്. വള്ളിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വിളവു പലപ്ര
കാരത്തിലും ആണു്. നല്ലകാലങ്ങളിൽ നല്ല ഭൂമിയിൽ വെ
ച്ചിരിക്കുന്ന വള്ളികളിൽ തലശ്ശേരി സേറിന്നു പത്തു സേറോ
ളം പച്ചക്കുരുമുളകു് ഉണ്ടാവുന്നു. എന്നാൽ ശരാശരി വിളവു
മൂന്നോ നാലോ സേറുമാത്രമാകുന്നു. മലബാറിലെ താണ
പ്രദേശത്തുള്ള മുളകുതോട്ടങ്ങളിൽ വളമ അധികമൊന്നും
ചേർക്കാറില്ല. വടക്കൻകനറയിൽ കവുങ്ങുമരങ്ങളിൽ ക
യററിയിരിക്കുന്നതായ വള്ളികൾക്കു ചപ്പു് എലവളം ചേർ
ത്തു വരാറുണ്ടു്.

വെററില—മലയാളത്തിലെ തോട്ടങ്ങളിൽ വെററില
വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു വിളയാകുന്നു. കൃത്രിമമായ കാ
ലുകളിന്മേലാണ് ഇതു വളർത്താറുള്ളതു്. എന്നാൽ ഏറനാ
ട്ടുതാലൂക്കിലെ നന്നമ്പ്ര അംശത്തിൽ കവുങ്ങുമരങ്ങൾ കാലു
കളായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. അവിടുത്തെ ഭൂമി മണലു
ലോം മണ്ണും ഇടകലർന്നും അവിടെ വിശേഷമായ വെററി
ല ഉണ്ടാവുന്നതു മാകുന്നു. കവുങ്ങു മരങ്ങൾ കാലുകളായി
ഉപയോഗിച്ചാൽ രണ്ടിനുംകൂടി നന ഒന്നായി നടത്തിയാൽ
മതിഎന്ന ഒരുഗുണം പ്രത്യേകിച്ചും ഉണ്ടു്. കൊല്ലത്തിൽ ആ
റുമാസം കാലം ഇതിന്നു നന വേണ്ടതാകയാലും വേനൽകാ
ലത്തു നന്നാലുദിവസം കൂടുമ്പോൾ നനക്കേണ്ടതാകയാലും
കവുങ്ങുകളിന്മേൽ വെററിലക്കൊടി കയറുന്ന സമ്പ്രദായ

ത്തിൽ ചിലവു വളരെ ചുരുങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. കവുങ്ങിന്ന് ഇടുന്ന വളം വെററിലക്കും കിട്ടുന്നു. അക്ടോബർ മാസത്തിൽ പഴയവള്ളി വലിച്ചെടുത്തു ചുരുട്ടി കവുങ്ങിൻെറ ചുവട്ടിൽ കുഴിച്ചുതാഴ്ത്തുകയും അതിൻെറ തലമാത്രം മേൽപ്പോട്ടു കാണിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫിബ്രുവരി മാസത്തിൻെറ അവസാനത്തോടുകൂടി തല എട്ടോ പത്തോ അടി ഉയരമാവുകയും അപ്പോൾ ഇളയ എല നുള്ളി തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്ടോബർ വരെ മാസത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം എല നുള്ളുന്നു. വർഷകാലത്തു വള്ളിവളരെ ഫലവത്താകുന്നു. ഇതിൽനിന്നുകിട്ടുന്ന വിളവു പലപ്രകാരത്തിലും ആകുന്നു. മലപ്പുറത്തിന്ന സമീപമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു കൊല്ലം ഒരു കൊടിയിൽ നിന്നു 2000 എലകൾ കിട്ടിവരാറുണ്ട്. അവിടങ്ങളിലെ കൊടികൾ അത്രനല്ലതല്ല. നല്ലഎലകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. നന്നമ്പ്രയിൽ ഇത്രഎണ്ണം കിട്ടാറില്ല. പക്ഷെ അവിടത്തെ വെററില സാധാരണയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ എരട്ടിവില കോഴിക്കോട്ടങ്ങാടിയിൽ കിട്ടിവരുന്നു. വേനൽകാലത്തു നൂറ എലയുള്ള ഒരുകെട്ടു നന്നമ്പ്രവെററിലക്കു എട്ടുമുതൽ പത്തുവരെ പൈ കണ്ടു വില കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്.

പ്രത്യേകവിളകൾ—കാപ്പി, സിങ്കോണ, ചായ, റബ്ബർ ഈവക വയനാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ചില പ്രത്യേകവിളകളെപ്പററിമാത്രമാണ് ഇനി പറവാൻ ബാക്കിയുള്ളതു്.

കാപ്പി—കാപ്പിച്ചെടിയെ മലയാളത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയതു മിസ്റ്റർ മർഡോക്ക് ബ്രൌൺ എന്നാൾ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം പതിനെട്ടാംനൂററാണ്ടിൻെറ അവസാനത്തിൽ അഞ്ചരക്കണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വന്തം തോട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നു. അതിന്നു ശേഷം വയനാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നതായ അന്നത്തെ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മാനന്തവാടിയിലെ "മെസ്സ്" തോട്ടത്തിൽ അതു നട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി 1830-മുതൽ 1849-വരെയുള്ള കാലത്തിന്നുള്ളിൽ കാപ്പികൃഷിയുടെ ആദായംനിമിത്തം

പാരി തൻ കമ്പനിയിലെ രണ്ടു മെമ്പ്രന്മാർ ഈ കൃഷിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു. അവർ വയനാട്ടിൽ ഒരു കാപ്പി എസ്റ്റേറ്റ് ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതിനു "പ്യൂ എസ്റ്റേറ്റ്" (Pew Estate) എന്നായിരുന്നു പേർ ഇട്ടിരുന്നത്. ഈ ഏർപ്പാടു വളരെ ആദായകരമായിത്തീരുകയും അന്നുമുതൽ വയനാട്ടിൽ കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങൾ ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. ഈവക തോട്ടങ്ങളിൽനിന്നു ലാഭം ക്ഷണത്തിൽ കിട്ടിത്തുടങ്ങി, ഒരു ഏക്രസ്ഥലത്ത് അര ടൺ കാപ്പിക്കുരു സാധാരണയായി ഉണ്ടായിരുന്നു. പണമുണ്ടാക്കുവാൻ എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗം വയനാട്ടിലെ കാപ്പികൃഷിയാണെന്നു പലരും വിചാരിച്ചുവരികയും ചെയ്തു.

1865-ൽ കാപ്പികൃഷിക്കു വലിയ നാശകരമായ ഒരു വണ്ടിന്റെ ഉപദ്രവം കണ്ടുതുടങ്ങി: ഇതിന്റെ ബാധ ഇല്ലാതാക്കേണ്ടതിന്നു കാപ്പിച്ചെടികളെ മറയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി വേഗത്തിൽ വളരുന്നതായ ചില വൃക്ഷങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു വളർത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു, അപ്പോഴേക്കു കാപ്പിയുടെ ഇലകളെ ബാധിക്കുന്നതായ "ഫംഗസ്സ്" ജാതിയിലുള്ള ഒരു പുഴുവിന്റെ ഉപദ്രവം കാണുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതുനിമിത്തം 1875-ാമതു കൊല്ലത്തോടുകൂടി വയനാട്ടിലെ എന്നുവേണ്ട മലയാളത്തിലെ ഒട്ടുക്കുമുള്ള കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങളെല്ലാം കേവലം നാമാവശേഷമായിത്തീൎന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ മറുരാജ്യങ്ങളിലെ അധികവിളനിമിത്തം കാപ്പിയുടെ വില താണുവശാവുകയും മലയാളത്തിലെ കാപ്പികൃഷിക്കു സംഭവിച്ചതായ ദോഷം കുറെ അധികം പ്രബലമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ബ്രെസിൽകാപ്പിയുമായുള്ള കിടമത്സരംനിമിത്തം 19-ാംനൂററാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി കാപ്പിയുടെ വില ശതത്തുക്കത്തിന്നു 2 പവൻ 7 ഷി. ആയിത്തീൎന്നു, ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ വില ഏതുകാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിന്നുശേഷം വില കുറെ കൂടുതലാണ്. ഇപ്പോഴും വയനാട്ടിലെ പ്ര

ധാനവിള കാപ്പിതന്നെ ആകുന്നു. എന്നാൽ സ്വാഭാവിക സൌകൎയ്യങ്ങൾ ധാരാളം ഉള്ളതും ഏററവും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കൃഷിനടത്തപ്പെടുന്നതുമായ തോട്ടങ്ങളിൽമാത്രമേ കാപ്പികൃഷി നിലനില്ക്കുന്നുള്ളു. 1890-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ 20096-ഏക്ര സ്ഥലം കാപ്പിത്തോട്ടമായിരുന്നതു് 1903-ലേക്കു 5477 ഏക്രയായിത്തീൎന്നു. ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലം മിക്കതും ക്രമത്തിൽ ചായത്തോട്ടങ്ങളാക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വയനാട്ടിൽ രണ്ടുതരം കാപ്പിയാണു സാധാരണ കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നതു്. അതുകൾ ഒന്നു "അറബിക്ക" കാപ്പിയും (Coffea Arabica) മററതു "ലിബറിക്ക" കാപ്പിയും (Coffea Liberica) ആകുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യംപറഞ്ഞ കാപ്പിയാണു് അധികവും കൃഷിചെയ്യുന്നതു്. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതിന്നു സ്വാദു കുറെ കുറവാണു്.

അതിന്റെ ഇലകൾ പറങ്കിരാജ്യത്തുള്ള "ലാറൽ" എന്ന ചെടിയുടെ ഇലകളെപ്പോലെയാണു്. അതിന്റെ ചെറിയ വെളുത്ത പൂവു് ആകൃതിയിലും ഗന്ധത്തിലും മുല്ലയെപ്പോലെ ഇരിക്കും. കുരുക്കൾ ആദ്യം കടുംപച്ചയായും പിന്നെ മൂപ്പെത്തുംതോറും മഞ്ഞപ്പു, ചുകപ്പും ആയും ഇരിക്കും. കായകളുടെ പുറമെ ഒരു തോലുണ്ടു്. അതു കളഞ്ഞാൽ ഉള്ളിൽ പരിപ്പായിരിക്കും.

കാപ്പികൃഷിയെപ്പററി അനേകം പുസ്തകങ്ങളും ലഘുപത്രികകളും ഉണ്ടു്. പലവിധത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന അതിന്റെ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ എടുത്തുപറയുന്നതു കേവലം അനാവശ്യമാകുന്നു. കാപ്പികൃഷിക്കു് ധാരാളം വളം ചേൎക്കണമെന്നുമാത്രമേ തല്ക്കാലം പറയുന്നുള്ളു.

അതിന്റെ കൈവേലസമ്പ്രദായങ്ങൾ ചുരുക്കത്തിൽ താഴെപറയുന്ന പ്രകാരമാകുന്നു:—നല്ലവണ്ണം മൂപ്പുചെന്നാൽ അതിന്റെ കായകളെല്ലാം പറിക്കുന്നു. കായയുടെ പുറമെയുള്ള തോലുകളെ നീക്കംചെയ്തതിന്നുശേഷം അകത്തുള്ളം നേ

ന്മയായ ഒരു തോല്പകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതായ കുരുക്കളെ നല്ലവണ്ണം ഉണക്കി കോഴിക്കോട്ടു മുതലായ തുറമുഖപട്ടണങ്ങളിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അവിടെ കാപ്പിക്കുരുവിന്നു ചില സംസ്കാരങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിയതിന്നുശേഷം ശീമയിലേക്കു കെട്ടിഅയപ്പാനും നാട്ടിൽ വിൽക്കുവാനുംമററുംവേണ്ടി പലതരങ്ങളായി വകതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വയനാട്ടിലെ തോട്ടങ്ങളിലേക്കുള്ള കൂലിക്കാരെല്ലാം മറുനാട്ടിൽനിന്നു വന്നവരാണ്. നിശ്ചയപ്രകാരം നടക്കാത്തതായ കൂലിക്കരാറുകാരെയും കാണാതെ ഓടിപ്പോകുന്ന കൂലിക്കാരെയും ചില നിബന്ധനകൾ ചെയ്വാൻ 1859-ലെ 13-ാംനമ്പ്ര ആക്ട് ഒട്ടും മതിയാവുന്നില്ലെന്നുവിചാരിച്ചു വയനാട്ടിലെയും മററു ജില്ലകളിലെയും തോട്ടക്കാർ ഗവൎമ്മെണ്ടിൽ ഹരജികൊടുക്കുകയും 1903-ലെ I-ാംനമ്പ്ര മതിരാശി തോട്ടക്കാരുടെ കൂലിആക്ട് പാസ്സാവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കൂലിക്കാരുടെ യജമാനന്മാർക്ക് ഇതും നല്ല തൃപ്തികരമായിത്തീൎന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഈ ആക്ട് ഒന്നു മാററുവാൻ ആലോചിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

സിങ്കോണ—കാപ്പികൃഷിക്കു തോൽമ പററിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി തോട്ടക്കാർവേറെ പല കൃഷികളും ഏൎപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. സിങ്കോണ അതിൽ ഒന്നായിരുന്നു. 1880 മുതൽ 1890വരെയുള്ള പത്തുകൊല്ലങ്ങളിൽ ഇതു വയനാട്ടിൽ ധാരാളം കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സിലോണിലും ഈ സമയത്തുതന്നെ ഇതു കൃഷിചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ വയനാട്ടിലേക്കു കുറെ ദോഷകരമായിത്തീൎന്നു. ഈ ഔഷധത്തിന്റെ ശേഖരം ധാരാളത്തിൽ അധികമായി തീരുകയും ഈ പത്തുകൊല്ലത്തിന്നിടയിൽ മുമ്പു ഒരൗൺസിന്ന് ഒരു പവൻ വിലയായിരുന്നത് ഒടുവിൽ പത്തു പെൻസായിതീരുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ മലബാറിൽ സിങ്കോണവളരെ കുറച്ചുമാത്രമെ കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. സിങ്കോണ പലതര

ത്തിലും ഉണ്ട്. ഇതെല്ലാററിന്റെയും ഉൽഭവരാജ്യം തെക്കെ അമേരിക്കയാകുന്നു. തോലുകളിൽവെച്ചു വിശേഷമായതോല് എന്നൎത്ഥമുള്ള "ക്വിനക്വിന" (Quina quina) എന്ന അമേരിക്കൻ വാക്കുകളിൽ നിന്നാണ് "ക്വിനീൻ" (Quinine) എന്നവാക്കു ഉണ്ടായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നത്. സ്പാനിഷ്‌രാജ്യക്കാർ അമേരിക്കാരാജ്യത്തിൽ എത്തുന്നതിന്നു വളരെ കാലം മുമ്പെ തന്നെ ഈ ഔഷധത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ആ നാട്ടുകാൎക്കു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ "പെറു"(Peru) വിലെ ഒരു വൈസറായിയായിരുന്ന സിങ്കോൺ പ്രഭുവിന്റെ ഭാൎയ്യയും (Countess of Cinchon) അവളുടെ ജെസ്യൂട്ട് സ്നേഹിതന്മാരും ആണ് 1640-ാമതക്കൊല്ലത്തിൽ ഈ ഔഷധത്തെ യൂറോപ്പിലുംകിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലും നടപ്പാക്കിയത്. അന്നു ഈ ഔഷധത്തിന്നു "കൌണ്ടസ്സ് പൊടി" എന്നും "ജെസ്യൂട്ട് ബാൎക്ക്" എന്നും ആയിരുന്നു പേർവിളിച്ചു വന്നിരുന്നത്. മരത്തിന്നു പതിനഞ്ചു വയസ്സുപ്രായമായാൽ അതു നിലത്തോടൊപ്പം മുറിക്കുകയും അതിന്റെ തോലെല്ലാം വെട്ടി കഷണം കഷണമാക്കി നുറുക്കി വെയിലത്ത് ഇട്ടിട്ടോ വേറെ വിധത്തിലൊ ഉണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്വിനീൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൈവേല ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല. മലബാറിൽ ഉണ്ടാവുന്നതോലെല്ലാം നീലഗിരിക്കൊ യൂറോപ്പിലേക്കൊ കെട്ടി അയക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ചായ—ചായ വയനാട്ടിലേക്ക് ആദ്യമായി കൊണ്ടുവന്നതു പാരി ആൻ കമ്പനിക്കാരായിരുന്നു. അവരുടെ പെരിന്തൊട്ടി തോട്ടത്തിൽ വളരെക്കാലം ഈ കൃഷി നടത്തിവന്നിരുന്നു. സിങ്കോണകൃഷിയുടെ തോൽമയോടുകൂടി ഈ കൃഷി വൎദ്ധിച്ചുവരികയും 1892-ാമതുമുതൽ അനേകം കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങൾ ചായത്തോട്ടങ്ങളായി മാററുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ ചായത്തോട്ടങ്ങൾ വൎദ്ധനയാകുന്നു. വയനാട്ടിൽ അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ ചായക്കു പ്രത്യേകം പററി കാണുന്നു

ണ്ട്. ഇത് അവിടത്തെ തോട്ടകൃഷിക്കാൎക്ക് വളരെ ആദായകരമായിത്തീരുമെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു. വില വൎദ്ധിക്കുവാനാണു സംഗതികാണുന്നത്. നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഇതിനെ നടപ്പാക്കിത്തീൎക്കുവാൻ പലശ്രമങ്ങളും എടുത്തുവരുന്നുണ്ടുതാനും. 1903 ഏപ്രിൽ 1-ാംനു മുതൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു കയറ്റുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ചായക്കെല്ലാം റാത്തലിന്നു കാൽപൈ പ്രകാരം ഒരു ചെറിയ സെസ്സ് വസൂലാക്കുവാൻ ഗവൎമ്മെണ്ടു നിശ്ചയിക്കുകയും ഈ പിരിവുസംഖ്യ യുണൈറ്റെഡ് കിങ്ങ്ഡം (United Kingdom) എന്ന ബ്രിടിഷകാരുടെ മേളിതരാജ്യമൊഴികെ മറ്റെല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ചായയുടെ ഉപയോഗത്തെ വൎദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ചിലവാക്കുവാൻ തീൎച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഏൎപ്പാടിന്റെ ഫലം ഇതുവരെ തൃപ്തികരമായിട്ടു തന്നെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചായത്തോട്ടക്കാരനു കാപ്പിത്തോട്ടക്കാരനേക്കാൾ അധികം മൂലധനം ആവശ്യമുണ്ട്. ചായയുടെ ഇല അറുത്ത ഉടനെ കൈവേല സംസ്കാരം ചെയ്യേണ്ടതാകകൊണ്ട് എല്ലാ തോട്ടങ്ങളിലും അതിന്നുള്ള യന്ത്രങ്ങളും എടുപ്പുകളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇല അറുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയും അതിന്റെ കൈവേല പ്രവൃത്തിയും കൊല്ലത്തിൽ എല്ലാകാലത്തും നടത്തിവരുന്നുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ കാപ്പിത്തോട്ടക്കാരനു കൊല്ലത്തിൽ ഒരു വിളമാത്രം അറുത്തു സംസ്കരിച്ചാൽ മതിയാവുന്നതാണ്.

മൂന്നുതരം ചായകൾ ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്, ഒന്നു ചീനച്ചായ രണ്ടാമത അസ്സാമിൽ സ്വതവെ ഉണ്ടായികാണപ്പെട്ടതായ ഒരുതരം ചായ, മൂന്നാമത് ഈ രണ്ടുതരവും കൂടികലൎന്നുത്ഭവിച്ചതു്. ഇങ്ങിനെയാണ മൂന്നുതരങ്ങൾ ഉള്ളത്. ഇതിൽ മൂന്നാമതുപറഞ്ഞ കലൎന്നതരമാണ് ഇവിടെ അധികവും കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ഈതരം ചെടിയിൽ ചീനച്ചായയിൽ ഉണ്ടാവുന്നതിൽ രണ്ടിരട്ടി ഇല

ഉണ്ടായി കാണുന്നുണ്ട്. ചീനച്ചായപോലെ എലക്കുള്ള മിട്ടുക്കം ഇതിന്നുണ്ട്.

എലകളെല്ലാം പറിച്ചു കൈദവശാലയിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെ വരിയായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഷെൽഫുകളിൽ പരത്തിവെക്കുന്നു. സ്വല്പം ഒന്നു ഉണങ്ങിയാൽ അതെല്ലാം മുറിയാതെ വിരൽകൊണ്ടു പുരട്ടുന്നു. അത്രു പിന്നെ വെളിച്ചമില്ലാത്തതും നനവുള്ളതുമായ ഒരു മുറിയിൽ പരത്തി ഇടുന്നു. അത് അവിടെ പുളിക്കുന്നു. ആവശ്യമുള്ള പുളിപ്പുണ്ടായാൽ അതെടുത്തു "സാറൊക്കൊ" (Sirocco) എന്നു പറയപ്പെടുന്ന യന്ത്രത്തിൽ വെച്ചു സ്വല്പം ഒരുമാതിരി വറവുവരുത്തുന്നു. ഒടുവിൽ വറുത്ത ചായ പലതരങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു വിൽക്കുവാൻ കെട്ടിഅയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റബർ—ഇപ്പോൾ അധികം ആളുകളുടെയും ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതായ ഒരു ചെടി റബ്ബർ ആകുന്നു. റബ്ബറിന്റെ മുഖ്യമായ മൂന്നുതരങ്ങൾ (1) പാരാറബ്ബർ (Hevea Braziliensis) (2) സീയാറബ്ബർ (Manihot glaziovii) (3) സാധാരണ തെക്കെഅമേരിക്കൻവൃക്ഷത്തിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന "കസ്റ്റിലോവ"റബ്ബർ (Castilloa elastica) ഇവകളാകുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യം കൃഷിചെയ്തതു 1878-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ നിലമ്പൂർ തേക്കിൻതോട്ടങ്ങളിലെക്കു "ക്യൂ" (Kew) എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായ സീറാറബ്ബർ ആയിരുന്നു. പിന്നെത്തെ കൊല്ലത്തിൽ കുറെ പാരാറബ്ബർ ചെടികളും കാസ്റ്റിലോവചെടികളും നിലമ്പൂർതോട്ടത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും കോഴിക്കോട്ട് ഈ മൂന്നുതരങ്ങളുടെയും മാതൃകകൾ അടങ്ങിയ ഒരു ചെറിയ തോട്ടം ഏൎപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 1882-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ താമരശ്ശേരിഘട്ടത്തിന്റെ അടിവാരത്തിലുള്ള ഈങ്ങാപ്പുഴക്കു സമീപത്തു പരീക്ഷാൎത്ഥം ഒരു റബ്ബർതോട്ടം സ്ഥാപിക്കു

വാൻ ഒരു ശ്രമം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ആ ഭൂമിയുടെ ജന്മാവകാശത്തെപ്പററി കുറെ തർക്കമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഈ ശ്രമം വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ആ കാലത്തുതന്നെ വയനാട്ടിലെ ചില തോട്ടക്കാർ സിലോണിലെ തോട്ടക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിയെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു കുറെ സീറാറബ്ബർ ചെടികളെ ചെറിയ കണ്ടങ്ങളിലായും കാപ്പിച്ചെടികൾക്കു നിഴൽവൃക്ഷങ്ങളായും വളർത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ റബ്ബർച്ചെടികൾ കാപ്പിച്ചെടികൾക്കു നാശകരമായി കാണപ്പെട്ടു. ഈ കാരണത്താലും വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു റബ്ബർ കൊത്തിഎടുക്കുവാൻ ശീലമില്ലാത്തതിനാലും സിലോണിൽ ഈ കൃഷി കുറെ നഷ്ടമായി പരിണമിക്കുകയാലും വയനാട്ടിലെ തോട്ടക്കാർ പ്രസ്തുതകൃഷിയെ ക്രമത്തിൽ വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ഇയ്യിടയിൽ റബ്ബർകൃഷിയിൽ ഉത്സാഹം രണ്ടാമതും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അധികം തോട്ടക്കാരും അവരുടെ ഭൂമികളിൽ പാരാറബ്ബർ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിലമ്പൂർവാലിയിൽ മലകളുടെ ചെരിവുകളിലും കോഴിക്കോട്ടുതാലൂക്കിൽ പുതുപ്പാടിക്കു സമീപവും പ്രത്യേകം ചില റബ്ബർതോട്ടങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. റബ്ബർകൃഷിയുടെ കാര്യം ഇപ്പോഴും വളരെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ആണ് ഇരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ പുതിയ തോട്ടങ്ങളുടെ ഉഷ്ണശീതോഷ്ണസ്ഥിതി മുതലായ സംഗതികൾ റബ്ബർവൃക്ഷത്തിന്നു അത്യന്തം പററുന്നതായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്.

വൃക്ഷത്തിന്റെ തോലിലാണു റബ്ബർപ്പശ ഇരിക്കുന്നതു്. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുററും കത്തികൾകൊണ്ടു വരയുകയും ആ വക മുറികളുടെ ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളിൽക്കൂടിവരുന്ന വെള്ളം ചെറിയ പാത്രങ്ങളിലായി ശേഖരിക്കുകയും അഴം കുറഞ്ഞ ചട്ടികളിൽ അതു് കട്ടിയാകുവാൻ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കട്ടിയാവുന്നതോടുകൂടി നേരിയ റബ്ബർഷീററുകളായിത്തീരു

ന്നു. ഇതിന്നു "ബിസ്കററ്" എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. മുറികളുടെ ദ്വാരങ്ങളിൽതന്നെ നിന്നു ഒണങ്ങി കട്ടിയായ്വരുന്ന റബ്ബറിന്നു സ്ക്രാപ്പ്റബ്ബർ എന്നും പറയാറുണ്ടു്.

കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി— ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയിൽ സുമാറ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം ഉള്ളതായ മലബാറിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ധനസംബന്ധമായ സ്ഥിതി മററുള്ള ജില്ലകളിൽ നടക്കുന്ന രീതികൾ പ്രകാരം കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ റയററുവാരി നിലങ്ങൾ മിക്കതും വളരെകാലം മുമ്പുതന്നെ സർവ്വെ ചെയ്തു നികുതി ഒറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ഥിരമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ വർദ്ധനയും ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനയും തമ്മിൽ തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ അവിടങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ധനസംബന്ധമായ സ്ഥിതി ഏതാണ്ടു ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വക ജില്ലകളിൽ അധികവും ഭക്ഷണധാന്യങ്ങളാണു കൃഷിചെയ്തു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതു. ഇപ്പോഴും വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പെയും ആൾ ഒന്നിന്നു ശരാശരി എത്ര ഭക്ഷണസാധനം ഉണ്ടാവുന്നുവെന്നു ഏതാണ്ടു കൃത്യമായി കണ്ടാക്കാവുന്നതുമാണ്. മലബാറിൽ ആവട്ടെ പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിൽ സാധനവില ക്രമത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമെ നാം അറിയുന്നുള്ളു. ഈ ജില്ലയിൽ അധികവും തോട്ടങ്ങളും പറമ്പുകളുമാണുള്ളതു്. സ്വല്പകാലം മുമ്പെ മാത്രമേ ഈ ജില്ലയുടെ ചതുരശ്രഅളവു സർവ്വെ ചെയ്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളു. അതിനാൽ ഇവിടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വിളവു ജനവർദ്ധനപോലെ വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു തീർച്ചയാക്കുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ രണ്ടാംവാളിയത്തിൽ ഒരു അപ്പെണ്ടിക്സായി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾകൊണ്ടും ഈസംഗതി തീർച്ചയാക്കിക്കൂടാ. അനവധി ഏക്രസ്ഥലം കൃഷിചെയ്യാവുന്ന തരിശായി അതിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടു സാധാരണ ഊഹിക്കാവുന്നതു് എന്തെന്നാൽ ഇവിടുത്തെ കൃഷി തുലോം വർദ്ധി

പ്പിക്കാമെന്നാണല്ലൊ. പക്ഷെ "കൃഷിചെയ്യാവുന്ന തരിശിൽ" അധികം സ്ഥലങ്ങളും കൃഷിചെയ്യാൻ തരമില്ലാത്തതാകുന്നു. ബാക്കിസ്ഥലങ്ങളിൽ രണ്ടൊ മൂന്നൊ കൊല്ലംകൂടുമ്പോൾ മോടനും പുനവും മാത്രം കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. ഒരിക്കൽ കൃഷിചെയ്താൽ പിന്നെ രണ്ടുകൊല്ലത്തിന്ന് അതിൽ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാറില്ല. ഇതുകൾ സെററിൽമെണ്ടുകാര്യങ്ങൾക്കവേണ്ടി അസ്ഥിരംപുഞ്ചയായിട്ടാണ തരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. രണ്ടാമതു വയനാട് ഒഴിച്ചുള്ള മലബാറിൽ ഒരാൾക്ക ശരാശരിന്ന ഏക്ര 43 സെൻറു ഭൂമി കയ്യശമുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടു. മററു ജില്ലകളിൽ ഇത് 7 ഏക്ര 35 സെൻററാണ് ഉള്ളതു്. മലബാറിൽ പട്ടയക്കാർ 100-ൽ 75 കണ്ടു പത്തുറുപ്പികയിൽ അധികരിക്കാത്ത സംഖ്യ കൊടുക്കുന്നവരാണ്. ഇവരെല്ലാവരുംകൂടി അടക്കുന്നത് ഈ ജില്ലയിലെ ആകെയുള്ള നികുതിയിൽ 100-ൽ 12 കണ്ടുള്ളതിൽ കുറവുമാണ്. മററുജില്ലകളിലാവട്ടെ ഈ രണ്ടു സംഖ്യയും ക്രമത്തിൽ 66-ം 19-ം ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു മലബാറിൽ ചില്ലറപട്ടയക്കാർ തുലോം അധികമാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടതാനും. ഇവിടെ സ്ഥിരംകൃഷി ഒരു ഏക്ര നിലത്തിന്നുള്ള വില മററുജില്ലകളിലെ ശരാശരിയേക്കാൾ അധികമാണ്". പട്ടയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവക്ക വീട്ടിന്നും മററും കൊടുത്ത പട്ടയങ്ങളും ചേൎന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നുപുറമെ ഇവിടെ പട്ടയം കൊടുക്കുന്നതു ദേശവാറായിട്ടാണല്ലൊ ഈ ദേശം കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ ഒരു വില്ലേജിനേക്കാൾ സാധാരണയായി കുറെ ചെറിയതുമാണ്". ചെറിയ പട്ടയക്കാൎക്കുകൂടി അധികം ദേശങ്ങളിൽ ഭൂമികളും ഉണ്ട്.

സമ്പൽവർദ്ധനയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ—രാജ്യത്തു പൊതുവിലുള്ള സമ്പത്തു വർദ്ധിക്കുന്നുവെന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. മഴ ഇല്ലാതെ വരാറില്ല. ക്ഷാമം ഇവിടെ ഇ

ഇവരെ ഉണ്ടായി കണ്ടിട്ടുമില്ല. മണ്ണു പ്രകൃത്യാ ഫലവത്തായിട്ടുള്ളതാണ്. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ തീവണ്ടിവഴിക്കു വഴിയാത്രചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും "കർണ്ണാട്ടിക്കി''ലെ (Carnatic) വരണ്ട മൈതാനങ്ങളും വൃക്ഷരഹിതങ്ങളായ തരിശുഭൂമികളും മലബാറിലെ ഫലവത്തായ നെൽവയലുകളും നാളികേരങ്ങളുള്ള തോട്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള മഹത്തായ വ്യത്യാസം കണ്ടറിവാൻ പ്രയാസമില്ല. നികുതി കൊല്ലംതോറും ഒട്ടും പ്രയാസംകൂടാതെ പിരിച്ചുവരുന്നു. സ്വസ്ഥിതിയുടെ തരവും ഇവിടെ കുറെ ഉയർന്നനിലയിൽ ആണ്. എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ അധികം ഭാഗവും ചുരുക്കംപേരുടെ അധീനത്തിൽ ഒന്നായി ക്രോഡീകരിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ കൃഷിവർഗ്ഗക്കാരുടെ ക്ഷേമാവസ്ഥ ഭൂമിഉടമസ്ഥനും കുടിയാനും തമ്മിൽ ഉള്ളതായ ചേർച്ചക്ക് അധീനമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

ഭൂമിഉടമസ്ഥനും കുടിയാനും — മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ റിപ്പോർട്ട് — ഈ കാര്യത്തെപ്പററി 1883-ാമത്തെകൊല്ലത്തിൽ മിസ്റ്റർ ലോഗൻ വളരെ വിസ്താരമായി എഴുതീട്ടുണ്ട്. (2) അയാളുടെ റിപ്പോർട്ട് ഇരിവത്തഞ്ചു കൊല്ലമുമ്പുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പററി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴും ഉപയോഗമുള്ളതുതന്നെ ആണ്. ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ജന്മികൾക്കു വളരെ വിരോധമായിട്ടാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ജില്ലയിലെ നികുതി പാട്ടം മുതലായതിന്റെ ചരിത്രം വിശേഷമായി പഠിച്ചും മലബാറിൽ എല്ലാടിക്കിലും നടന്ന് അന്വേഷണം നടത്തിയും പതിനാറുമാസംകാലം വിചാരണചെയ്തും ആണ് ഈ റിപ്പോർട്ട് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 7994 കൃഷി

(2) 1881—82-ാമത്തെകൊല്ലത്തിലെ മലബാർ സ്പെഷ്യൽ കമ്മിഷന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഒന്നാംവാളിയം വായിച്ചുനോക്കുക. (Report of the Malabar Special Commission 1881—82, Vol. I).

ക്കാരുടെ ധനസ്ഥിതിയെപറ്റി പരിശോധന ചെയ്തുണ്ടായി. ഇതിൽ 4401 കൃഷിക്കാർക്കെല്ലാംകൂടി പതിനേഴുലക്ഷം ഉറുപ്പിക കടവും ഇതിൽ ഏഴരലക്ഷം ഉറുപ്പിക 1406 ആളുകൾക്കുംകൂടി പലിശ കിട്ടത്തക്കവിധമുള്ള മുതലും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാക്കി പത്തുലക്ഷം ഉറുപ്പിക കടം കൃഷിക്കാർക്ക് എതിരായി നില്ക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഈ വലിയ സംഖ്യയുടെ പലിശമുഴുവനും കൊല്ലന്തോറും പണക്കച്ചവടക്കാരന്റെ കൈവശം ആയിത്തീരുന്നതാണു. ഈവിധമായാൽ കൃഷിക്കാർ വർഗത്തിൽ കേവലം നിർധനന്മാരായ അഗതികളായിത്തീരുമെന്നു. ഇതിന്നു മൂന്നു മുഖ്യകാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായതു (1) ഭൂമിക്കു അധികമായ പാട്ടംകെട്ടുക (2) പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം വല്ലാതെ വസൂലാക്കുക (3) കുഴിക്കൂറുചമയങ്ങൾക്കു മതിയായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കായ്ക ഇതുകളായിരുന്നുവെന്നു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ തീരുമാനിച്ച് എഴുതുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭൂമിക്ക് അധികമായ പാട്ടം കെട്ടുക—തോട്ടങ്ങളെക്കാൾ നഞ്ചനിലങ്ങൾക്കാണ് അധികമായ പാട്ടം കെട്ടിവരാറുള്ളത് എന്ന് അയാൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു കാരണം ഒരു തോട്ടത്തിന്ന് അല്പം അധികമായ മൂലധനം ആവശ്യമുള്ളതിനാലും പിന്നീട്ട വിടാതെ ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാകയാലും ആകുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ജന്മി ഏറക്കുറെ അയാളുടെ കുടിയാന്റെ അധീനത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ച് നഞ്ചനിലങ്ങളുടെ കൃഷിക്കു പ്രയത്നവും മൂലധനവും വളരെ കുറച്ചുമാത്രമെ ആവശ്യമുള്ളൂ. അതിനാൽ ഇതുകൾക്കു കിടമത്സരം വളരെ ഉണ്ടെന്നും പാട്ടം തുലോം അധികമാണെന്നും മിസ്റ്റർ ലോഗൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിൽ പാട്ടങ്ങൾ കിടമത്സരത്താൽ അല്ലാതെ പഴയ നടപ്പടിയാൽ മാത്രം ക്രമപ്പെട്ടിരുന്നകാലത്തു അസ്സൽവിളവിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരുഭാഗം കൊ

ഴലാഭമായി കൃഷിക്കാരനു വകവെച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. (3) 1881-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ മിസ്റ്റർ ലോഗൻ പരിശോധിച്ചതായ 98 നിലങ്ങളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ നിലങ്ങൾക്കു മാത്രമെ കൃഷിക്കാർക്ക് അവരുടെ പഴയനടവടി പ്രകാരമുള്ള ഭാഗം കിട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഈ വക നിലങ്ങളെല്ലാം വെറുമ്പാട്ടച്ചാർത്തിൻ കീഴിൽനിൽക്കുന്നതായിരുന്നു. ചില സംഗതികളിൽ വിത്തും പലിശയും കഴിച്ചുബാക്കിയുള്ള മുഴുവനും ജന്മിക്കുകൊടുക്കുവാൻ കരാറു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പലപ്പോഴും വെറുമ്പാട്ടക്കാർ ജന്മിയുടെ നേരെ കീഴിൽ ഭൂമികൈവശം വെക്കാതെ ഒരു കാണക്കാരന്റെയൊ മററു വല്ല മദ്ധ്യസ്ഥന്റെയൊ കീഴിൽ നടന്നുവരുന്ന സമ്പ്രദായവും ഉണ്ട്. ജന്മി ആവശ്യപ്പെടുന്ന വലിയ പൊളിച്ചെഴുത്തുപകാരം കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി കാണക്കാരൻ പലപ്പോഴും നൂററിന്നുകൊല്ലത്തിൽ 12മുതൽ 36 വരെയുള്ള വലിയ പലിശക്കു പണം കടംവാങ്ങേണ്ടി വന്നിരുന്നുവത്രെ. ഈ വലിയനഷ്ടത്തിന്റെ സമാധാനത്തിന്നുവേണ്ടി തനിക്കു കാണച്ചാർത്തുള്ളതിൽ ഏററവും വിശേഷമായ നിലം സ്വന്തം കൈവശം വെക്കുകയും മോശമായ നിലങ്ങൾ വലിയപാട്ടത്തിന്നു വെറുമ്പാട്ടമായി ചാർത്തികൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിലങ്ങൾ എത്രവലിയപാട്ടത്തിന്നും ചാർത്തിവാങ്ങുവാൻ തയ്യാറുള്ള കുടിയാന്മാർ ധാരാളം ഉണ്ടുതാനും. ഇതിന്റെ ഫലം എന്തെന്നാൽ അധികം വിളവില്ലാത്തതായ ഭൂമികൾ വലിയ പാട്ടം കെട്ടി കേടുവരുത്തുന്നു എന്നതുതന്നെ.

പൊളിച്ചെഴുത്തുപകാരം — ഒരു കാണച്ചാർത്തു രണ്ടാമതു മാററിഎഴുതുന്നസമയം കൊടുക്കേണ്ടതായ ഒരു അവകാശമാകുന്നു. ജന്മിയോട് ആദ്യം ചാർത്തിവാങ്ങുന്ന സമയം മുൻകൂറായി കൊടുത്തതായ കാണത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം പൃത

(3) മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിന്റെ 1803 ജൂൺ 29-ാംനുത്തെ വിളംബരം (Mr Rickardis Proclamation)

ഷാന്തരത്തിൽ ഒരു പുതിയ ജന്മി വരുന്നസമയം തള്ളിക്കൊടുത്തിരുന്നതായ ഒരു പഴയനടവടിയിൽ നിന്നാണ് പ്രസ്തുത പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം ഉൽഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ പറയുന്നു. ഇതു കാണത്തിന്റെയോ ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടത്തിന്റെയോ നൂറിന്നു ഇരിപതോ ഇരുപത്തഞ്ചോ മാത്രമേ പഴയനടവടി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും ആയാൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ വസ്തു ഒഴിപ്പിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തിയാൽ എത്ര കണ്ട് അധികസംഖ്യ കിട്ടുവാൻ വഴിയുണ്ടോ ആ സംഖ്യ കാണക്കാരോടു ജന്മി വസൂലാക്കുന്നുവെന്നാണ് അയാൾ എഴുതീട്ടുള്ളത്. ഈ സമ്പ്രദായം ക്രമത്തിൽ പ്രബലപ്പെട്ടു വശാവുകയും മേലിലുള്ള പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തെ പാട്ടാദായത്തിന്റെ വലിയതായ ഒരു ഭാഗം ജന്മിക്കു കുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം കുടിയാനും കീഴ്ക്കുടിയാനും ഒരു പോലെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അകപ്പെടുകയും വേണ്ടതുപോലെ കൃഷി ചെയ്യാതെ ഭൂമി ക്രമത്തിൽ മോശമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നുതന്നെ.

ചമയവിലയുടെ തോതുകൾ—മലബാറിലെ പഴയ നടവടിപ്രകാരം ജന്മിയുടെ സമ്മതംകൂടാതെ എങ്കിലും ഒരുവൻ ഭൂമി കൈവശംവെച്ച് അതിൽ ചമയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം ഒഴിപ്പിക്കുന്നസമയം ജന്മികുടിയാനു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ നിയമപ്രകാരം നടത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമായിട്ടാണ കണ്ടിട്ടുള്ളതു. വൃക്ഷങ്ങൾ ചെടികൾ മുതലായതിന്നു പഴയനടവടിപ്രകാരം ഉള്ള തോതുകളാണ ചമയവിലയായി കോടതികൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇതു ജില്ലയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നതാനും. ൧൦ പൈമുതൽ ൧൭ ഉറുപ്പികവരെ ഭേദപ്പെടുന്നതായ ഒരു വ്യത്യാസപ്പെട്ട തോതുകൾ തെങ്ങിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വടക്കേമലയാ

ങ്കത്തിലും കോഴിക്കോട്ടതാലൂക്കിലും നല്ലവണ്ണം ഫലമുള്ളതായ ഒരു നല്ല തെങ്ങിന്റെ തോട്ടു വ്വ അനായംകാണാം. കവുങ്ങിന്ന് ഒരു പൈമുതൽ ൧൨ ഉറുപ്പിക വ്വണ്ണവരെ ഭേദപ്പെടുന്ന വ്വ തോട്ടുകളും പുലംചിന്ന് ഒരു പൈമുതൽ ൧൦ ഉറുപ്പിക വരെയുള്ള ൮൦ തോട്ടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു അന്യായം ഫയലാകുന്നതിന്നുമുമ്പെ ജന്മി ചമയവില ഒറപ്പിച്ചു കോടതിയിൽ കെട്ടിവെച്ചിരുന്ന പതിവു ഉണ്ടമേ ഒരു കളിയം യിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ നടവടി മാററി ദേശമദ്ധ്യാദപ്രകാരം ചമയവില നിജപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി കമ്മീഷണർമാരെ നിയമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതുകൊണ്ടു വലിയ അനീതിക്കുള്ള ദ്വാരം തുറന്നുവെച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറെറാരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. കമ്മീഷണർമാർ ചമയവില നിജപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടതായ പ്രത്യേകയോഗ്യതകളൊന്നും ഉള്ളവരല്ല. അവരുടെ അനുകമ്പകൾ സ്വതവേ ജന്മിയുടെ നേരെയായിരിക്കും. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്നു വലിയ ശ്രുതിപ്പെട്ടവരായ നമ്പൂതിരിജന്മിമാരിൽ പലപ്പോഴും ഒരു മപ്പിളയായിവരുന്ന കുടിയാനേക്കാൾ അധികം പക്ഷപാതം കമ്മീഷണർമാർക്ക് ഉണ്ടാവുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലൊ. ആദ്യത്തെ കമ്മീഷണർമാരുടെ തെററിനെ പരിശോധിക്കുവാൻ രണ്ടാമത്തും ഒരു കമ്മീഷണരെ നിശ്ചയിക്കുന്ന അവർക്ക് ആദ്യത്തേക്കാൾ അധികമായ യോഗ്യത ഒന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഇല്ല.

വസ്തുഒഴിപ്പിക്കലുകൾ—ഫ്യൂഡൽ (Feudal System) സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അസ്തമനത്തോടുകൂടി വസ്തുഒഴിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിതീൎന്നതാണെന്നു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ പറയുന്നു. മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമത്തിന്നുമുമ്പെ ജന്മികളും അവരുടെ അകമ്പടിക്കാരായ കാരണക്കാരും തമ്മിൽ ബലംസമമായമട്ടിൽ നിലനിന്നിരുന്നതു ഫ്യൂഡൽസമ്പ്രദായമായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാട്ടങ്ങൾ പഴ

ധനടവടിപ്രകാരം അല്ലാതെ കിടക്കൂസരത്താൽ നിജപ്പെട്ടവാനും ചില നിർമ്മര്യാദക്കാരായ ജന്മികൾ ഈമാററത്തിന്റെ സാരത്തേയും പഴയ വിലയൊത്തുകളുടെ പോരായ്മയാലും അളുകണക്കാക്കുന്നതിന്റെ തെററായ സമ്പ്രദായത്താലും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതായ പുതിയ ആയുധത്തിന്റെ വിലയും കണ്ടറിവാനും ഇടയായി. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടു വസ്തു ഒഴിപ്പിക്കലുകൾ ഭയങ്കരമായ വേഗത്തോടുകൂടി പ്രത്യക്ഷിച്ചു 1860 മുതൽ 1880 വരെയുള്ള ഇരുപതുകൊല്ലങ്ങളിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചുവശായി 1866-ാമതുകൊല്ലത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നതായ അഞ്ചുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ വസ്തുഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള അന്യായങ്ങൾ ശരാശരി കൊല്ലത്തിൽ 2039 ആയിരുന്നത് 1880-ാമതു കൊല്ലത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നതായ നാലുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അതു 4983 ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള അന്യായത്തിലെ പ്രതികളും ഈ കാലത്തുതന്നെ 1891-ൽ നിന്നു 8355 വരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. പാട്ടം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സാധാരണമായ ഒരു ഉപായം വസ്തുഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള അന്യായമായിരുന്നു. കുടിയാൻ അതിനു വഴിപ്പെടാതിരുന്നാൽമാത്രമെ വിധിനടത്തപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. കുടിയാൻ വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചും അധികംപണം ചിലവുചെയ്തും ഉണ്ടാക്കിയതായ തോട്ടം ഫലമാകാറാവുമ്പോൾ ജന്മി അതു ഒഴിപ്പിക്കുവാൻ അന്യായംകൊടുക്കുകയായി കുടിയാൻ പത്രണ്ടോ അധികമൊ കൊല്ലം അദ്ധ്വാനിച്ചതിന്റെ ഫലമെന്തായി? വീടില്ല, പണമെല്ലാം ചിലവഴിച്ച് വല്ലപണവും ചമയങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു വ്യവഹാരച്ചിലവുമായി തട്ടിക്കിഴിച്ചാൽ പിന്നെ ഒന്നും കിട്ടുവാൻ ഇല്ലതാനും. ഇതാണ് അതിന്റെഫലം.

ജന്മികളുടെ സാമുദായികമായ ഉപദ്രവം.—ഇനി വേറെ ഒരു സങ്കടം ഉള്ളത് എന്തെന്നാൽ ജന്മികൾക്കു വളരെ കാലമായിതന്നെ ഉള്ളതായ ചില സാമുദായഅധികാര

ങ്ങളാലും മാന്യതകളാലും സംഭവിക്കുന്നവയാകുന്നു: കുടിയാൻ സ്വല്പമെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യം നടിച്ചാൽ ജന്മിക്കു വലിയ കോപമായി. ഈ ഉപദ്രവം അധികവും ഹിന്തുക്കളായ കുടിയാന്മാർക്കാണ് ഉള്ളത്. ഒരു നമ്പൂതിരിജന്മിയെ മുഷിപ്പിച്ചാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷ ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളുകയാകുന്നു. ക്ഷൌരത്തിന്ന് അവരെ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അമ്പലവും കുളവും തൊടുവാൻ തടസ്ഥം ചെയ്യും. അവരുടെ സ്ത്രീകൾ പ്രസവിച്ചാൽ പുണ്യാഹം ചെയ്തു ശുദ്ധമാക്കുകയും ഇല്ല. ജന്മിയുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാവുന്നതായ കല്യാണം മുതലായ അടിയന്തരങ്ങൾക്കു കുടിയാന്മാർ പ്രത്യേകം പൊലിക്കണം. അവരുടെ വീട്ടിൽ കല്യാണമൊ മററും നടത്തുവാൻ സമ്മതം കിട്ടണമെങ്കിൽ അവർ ജന്മിക്കു കാഴ്ചകൾ വെക്കുകയും വേണം. ജന്മിയുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു നടക്കാതിരിക്കുകയൊ അയാളുടെ അന്യായമായ കല്പനകൾക്കു വഴിപ്പെടാതിരിക്കുകയൊ ചെയ്യുകിൽ വസ്തു ഒഴിപ്പിക്കലാണ് അതിന്റെ ഫലമായിത്തീരുന്നത്.

കാൎയ്യസ്ഥന്മാർ— ജന്മിയുടെയും കുടിയാന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ ജന്മിയെക്കാൾ തുലോം അധികം നിർമ്മൎയ്യാദക്കാരനും ഉപദ്രവിയും ആയ "കാൎയ്യസ്ഥൻ" എന്ന ഒരു ആൾ ഉണ്ട്. വലിയ ജന്മികളുടെ ഭൂസ്വത്തുകൾ പലപ്പോഴും വളരെ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൾ ഇംക്ലണ്ടിലെപോലെ ഒന്നൊ രണ്ടൊ ബ്ലോക്കായി ഒരേടത്തുതന്നെ ഇരിക്കുന്നതിന്നു പകരം മലബാറിൽ പലേടങ്ങളിലുമായി ചിതറികിടക്കുകയാണ ചെയ്യുന്നത്. സാമൂതിരിരാജാവിന്ന് അഞ്ചു താലൂക്കുകളിലും വസ്തു ഉണ്ട്. ഇത് 520 ദേശങ്ങളിൽ കൂടിയാണുതാനും. കിഴക്കെകോവിലകത്തേക്കു നാലു താലൂക്കിൽ 263 ദേശങ്ങളിൽ വസ്തുവുണ്ട്. കടത്തനാട്ടു രാജാവിന്നു 116 ദേശങ്ങളിലും വേറെ അഞ്ചു ജന്മികൾക്കു എമ്പതോ അധികമൊ ദേശങ്ങളിലും വസ്തു ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വക സ്വത്തുകളുടെ കൈ

STOCK VERIFIED
1995

കാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി അധ്വാനിച്ച കാര്യസ്ഥന്മാർ അപഹ രിക്കും. ഇവർക്കുള്ള ശമ്പളം ഏറ്റവും കുറച്ചുമാത്രമുള്ള അവരെ വേണ്ടതുപോലെ കൊണ്ടുനടത്തുവാനും പ്രയാസമാണ്. അവരുടെ പ്രവൃത്തി പാട്ടവും മറ്റും പിരിച്ചെടുത്ത അവകാശവും പരിരക്ഷിക്കയും അതിന്നു രശീതികൊടുക്കുകയും ആകുന്നു. ഈവക പ്രവൃത്തി കളുടെ സ്വഭാവംനിമിത്തം ഏറ്റവും നിർമ്മര്യാദക്കാരായ ഈ ക്രൂരന്മാരുടെ കയ്യിൽ വലിയ ശക്തി വന്നുകൂടുന്നു. കാര്യസ്ഥന്മാർ ... പാട്ടത്തിന്നുള്ള രശീതി അവർ കുടിയാന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നാണു സാധാരണയായ ആക്ഷേപം. വസ്തുഒഴിപ്പിക്കുന്നസമയം പാട്ടബാക്കിയെല്ലാം കാണത്തിൽനിന്നു തട്ടിക്കിഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കുടിയാന്മാർക്കു ഇതു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുന്നതുമാണല്ലൊ.

മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ—മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇരുപതഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പെ കൃഷിക്കാരായ കുടിയാന്മാരുടെ സ്ഥിതി മേലെഴുതിയപ്രകാരമായിരുന്നു. ഇതിന്നു നിവൃത്തി ഉണ്ടാവണമെങ്കിൽ സ്ഥിരമായ കൈവശാവകാശം കൊടുത്തിട്ടു ഒരുതരം കൃഷിക്കാരായ ഉടമസ്ഥന്മാരെ നിയമത്താൽ സൃഷ്ടിക്കണമെന്നും കുടിയാന്മാരുടെ ചമയങ്ങൾക്കു മതിയായ പ്രതിഫലം അവർക്കു കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നിയമം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും ആണു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. എന്നാൽ ലോഗന്റെ വർണ്ണന കുറെ അധികമായിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. അയാൾ കുടിയാന്മാരുടെ നേരെ കുറെ അധികം പക്ഷപാതിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. ജന്മം, കാണം ഈവക അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹകാലത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്തതായ വ്യാഖ്യാനംനിമിത്തം കുടിയാന്മാരുടെ യഥാർത്ഥമായ അവകാശങ്ങൾ അവർക്കില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അയാൾ വിചാരിച്ചതു്. അതിനാൽ അയാളുടെ അഭിപ്രായ

ണത്തിൽ ജന്മിയുടെ ഭാഗം കേവലം വിട്ടുകളഞ്ഞു. കുടിയായ്മയുടെ പ്രത്യേകനിശ്ചയങ്ങളെപ്പററിയും കുടിയാന്മാരുടെ പ്രത്യേകമായ സങ്കടങ്ങളെപ്പററിയും. അയാൾ തെളിവു് എടുത്ത അവസരത്തിൽ കിട്ടിയതായ ഹരജികൾ മിക്കതും ഏറനാട്ടിലെയും വള്ളുവനാട്ടിലെയും മാപ്പിളമാർ കൊടുത്തതായിരുന്നു. ജന്മികൾ അധികമായ പാട്ടം പിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിനു് അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും വസ്തുക്കൾ ഒഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നും അന്യായമായ കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലെന്നും തെളിയുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ലതാനും.

റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഖണ്ഡനം—മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ റിപ്പോർട്ടു രണ്ടു കമ്മിഷണർമാരാലും വല്ലാതെ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടു. കാണാവകാശത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തെപ്പററിയും മലയാളത്തിലെ എല്ലാ ഭൂമികളിലെയും വിളവുകൾ ജന്മി, കാണക്കാരൻ, കൃഷിക്കാരൻ, ഇവർതമ്മിൽ പതിവായി ഭാഗിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നതിനെപ്പററിയും അയാൾ കൊണ്ടുവന്നതായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഈ കമ്മിഷണർമാർ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ജന്മികൾ ഭൂമിക്കു സാമാന്യത്തിലധികം പാട്ടംകെട്ടിവരുന്നുണ്ടെന്നും കുടിയാന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയതായ ചമയങ്ങളുടെ വിലമുഴവനും അവക്കു കിട്ടുവാൻ തക്കനിലയിൽ കോടതികൾ വിധിക്കമാറില്ലെന്നും കമ്മിഷണർമാർക്കു് അഭിപ്രായമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും എല്ലാംകൂടി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നസമയം മലയാളത്തിലെ കൃഷിക്കാരനായ കുടിയാൻ മററു ജില്ലകളിലെ കുടിയാന്മാരെക്കാൾ അധികം അമാന്തസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നില്ലെന്നും വളരെക്കാലമായി നടന്നുവന്നിരുന്നതായ ഉടമാവകാശങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതും പാട്ടം കണക്കാക്കുന്നതിൽ ഇരുകൂട്ടക്കാർക്കും കരാറു ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ബാധകമാകുന്നതുമായ ഒരു പുതിയ നിയമനിർമ്മാണം ന്യായമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും അവർ തീരുമാനിച്ചു. മൈസൂർ ആക്രമണത്തിനുമുമ്പേ ഭൂമിയിന്മേൽ പലവിധത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നതായ കുടിയായ്മരീതികൾ ഏറെക്കുറെ കരാറു ശാസ്ത്രത്തെ പ്രമാണിച്ചിട്ടുതന്നെയാണ് ഇരുന്നിരുന്നത് എന്ന് ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുകാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. മൈസൂർ അക്രമത്തിന്റെ ഫലം എന്തെന്നാൽ പണക്കാരായ കാണക്കാരുടെ സ്ഥിതി ബലപ്പെടുകയും അവരുടെ ജന്മികളിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കു സാമാന്യത്തിലധികം അനുകൂലങ്ങളായ നിശ്ചയങ്ങളെ എഴുതിവാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുതന്നെ. കുടിയാൻ കൊടുക്കേണ്ടതായ സർക്കാർനികുതിയും കാണപ്പലിശയും കഴിച്ച് അധികം സംഗതികളിലും കാണക്കുടിയാൻ പാട്ടത്തിന്റെ നൂറിൽ ഇരുപതു കണ്ടുമാത്രമേ ജന്മിക്കു കൊടുത്തിരുന്നുള്ളുവെന്നും മററു ചില സംഗതികളിൽ നികുതിയും കാണപ്പലിശയും കഴിച്ചാൽ ജന്മിക്കു പിന്നെ ബാക്കി ഒന്നും കിട്ടിരുന്നില്ലെന്നും 1818 മുതൽ 1822 വരെ മലയാളത്തിൽ സ്പെഷ്യൽകമ്മീഷണരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഫാർമർ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1831—32-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ സാധനങ്ങളുടെ വിലകയറുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ കയററം അനേകം കൊല്ലം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു, വിലയുടെ കയററംനിമിത്തം ജന്മികൾ കാണംകൊടുത്തു വസ്തു മടങ്ങിഎടുക്കുവാനും തങ്ങൾക്ക് അധികം അനുകൂലമായവിധത്തിൽ പൊളിച്ചെഴുതി ചാർത്തുവാനും തുടങ്ങി. ഇതു സ്ഥിരമായ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെയും സാധനവില കയറിയതിന്റെയും ഫലമാണെന്നേ വിചാരിച്ചുകൂട. അതല്ലാതെ നിർദ്ദയമായമട്ടിൽ പാട്ടം കയററുകയാണ ജന്മികൾ ചെയ്യുന്നത് എന്നുപറഞ്ഞ് ഒരിക്കലും അവരെ നിന്ദിച്ചുകൂട.

കുടിയാന്മാരുടെ ചമയാക്ക്—മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ അന്വേഷണങ്ങളുടെ ചരമഫലം എന്തെന്നാൽ മലബാറിലെ കുടിയാന്മാരുടെ ചമയങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമാക്ക്" (1887-ലെ

1-ാംനമ്പ്ര പിന്നീടു് 1900-ലെ I-ാംനമ്പ്രായി മാററിയതു്) മതിരാശിസംസ്ഥാനത്തിലെ നിയമക്കോടിയിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നുതന്നെ. മലബാറിലെ കുടിയാന്മാരുടെ സങ്കടത്തിനു വലിയ നിവൃത്തി ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാവുമെന്നും ജില്ലയിൽ കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്ന കൂട്ടക്കാരുടെ മേച്ച്കൾക്കു ഇതു ഗുണകരമായി ഭവിക്കുമെന്നും അന്നു 1885-ലെ കമ്മീഷണർമാർ വിശ്വസിച്ചു. പ്രസ്തുതനിയമം ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നപ്രകാരം കുടിയാനവന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയതായ ചമയങ്ങളുടെ പൂർണ്ണമായ അങ്ങാടിവില അവൎക്കു കിട്ടുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ല. ഇതുപ്രകാരം കുടിയാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ചമയങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം തരുന്നതല്ലെന്നു കരാറു ചെയ്യാനും ജന്മിക്കു പാടുള്ളതല്ല. കുടിയാൻ ഉണ്ടാക്കിയതായ ചമയങ്ങളെല്ലാം തനിക്കു കിട്ടണമെന്നുവെച്ചു ഭൂമിയൊഴിപ്പിക്കുന്നതിനും ജന്മിക്കു പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിയായ പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം ചോദിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ഇതുനിമിത്തം ജന്മിക്കു ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. നഞ്ചനിലങ്ങളിലെ ചമയവില അധികമൊന്നും ഉണ്ടാവില്ലായിരിക്കും. പക്ഷെ അധികം കുടിയാന്മാരും നഞ്ചനിലങ്ങളും പറമ്പുകളുംകൂടി ഒന്നായി ചാൎത്തിട്ടാണു കയ്യശം വെച്ചുപോരുന്നതു്. ഇതിന്നുപുറമെ നഞ്ചനിലങ്ങളില്ലുള്ള കാണം പറമ്പുകളിലേക്കാൾ സാധാരണ അധികമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈവക കാരണങ്ങളാൽ ചമയാക്കു കുടിയാന്മാൎക്കു വലിയ രക്ഷയായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ ആക്ടിന്റെ ഫലം മുഴുവനും ഇപ്പോൾ തീർച്ചയാക്കുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ 1892-ാമത്തെ കൊല്ലംമുതൽ വസ്തുഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള അന്യായ ക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം പറയാവുന്നതാണു്. തെക്കേമലയാളത്തിലെ സംഖ്യകൾ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:—

	1896-നോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന അഞ്ചു കൊല്ലത്തിൽ	1901-നോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന അഞ്ചു കൊല്ലത്തിൽ	1904നോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന അഞ്ചു കൊല്ലത്തിൽ
ഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള അന്യായങ്ങളുടെ ഒരു കൊല്ലത്തിലെ ശരാശരി	3178	2951	2601
വിധിച്ചത്	2352	2175	1707

സെററിൽമെണ്ടിന്റെ ഫലം.— അടുത്തുണ്ടായ സെററിൽമെണ്ടുപ്രകാരം നികുതി പഴയനികുതിയിൽ 100ന്നു 80കണ്ടു് അധികരിച്ചിരിക്കുന്നു. പാട്ടങ്ങളെല്ലാം ജന്മികളുടെ പേരിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതാണു. ഈ നികുതിവർദ്ധനന്യായമായിട്ടുള്ളതുതന്നെ ആകുന്നു. ഈ അധികജമ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടല്ലാതെ മുഴുവനും പിരിക്കുന്നതല്ലതാനും. എന്നാൽ ജന്മികൾക്കു വലിയ ശക്തി ഉണ്ടാവുകയും, അവർ വലിയ ഉപദ്രവികളാവുകയും ചെയ്തിരുന്നിങ്കിൽ സെററൽമെണ്ടുപ്രകാരം നികുതി അധികരിക്കുകയും പാട്ടം ജന്മിയുടെപേരിൽ കൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നനിമിത്തം ജന്മികളിൽനിന്നു കുടിയാന്മാൎക്കുള്ള ഉപദ്രവം വളരെ അധികമാണെന്നു അവർ വല്ലാതെ നിലവിളിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അതൊന്നും ഉണ്ടായിക്കണ്ടിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ചു തോട്ടങ്ങളുടേയും വീടുകളുടേയും നികുതി ജന്മി കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നതിനാൽ അവരുടെ ആക്ഷേപമാണു് ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതു്. ഇതു കുറെ ഒക്കെ ന്യായമായിട്ടുള്ളതുമാണു്. കുഴിക്കൂറുകളെല്ലാം കുടി

യാൻ അനുഭവിക്കുകയും ആവക നികുതിയുടെ സ്വല്പം ഭാഗം ഒരു നാമമാത്രമായ പാട്ടംമാത്രം ജന്മിക്കു കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു നികുതി മുഴുവനും കൊടുക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥത വരുന്നതിൽ ജന്മി പലപ്പോഴും സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ജന്മം രജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ടിന്റെ (1896-ൽ 3-ാംനമ്പ്ര) 14-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ജന്മിയും കുടിയാനും സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം ജന്മിയുടേയും കുടിയാന്റെയും പേരുകൾ പട്ടയത്തിൽ ചേർക്കാവുന്നതും ആ പക്ഷത്തിൽ നികുതിക്കു കുടിയാനെ ആദ്യമായി ബാദ്ധ്യതപ്പെട്ടതാവുന്നതുമാകുന്നു. പക്ഷെ ഈ വകുപ്പിന്റെ ഉപയോഗത്തെ അധികം ജന്മികളും വിലവെയ്ക്കുന്നില്ല. കവളപ്പാറ, പുന്നത്തൂര് ഈ രണ്ടു് എസ്റ്റേറ്റുകളുടെ ഭരണപരിചയത്തിൽനിന്നു ജന്മികൾക്കുണ്ടാകാവുന്നതായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ സ്വഭാവം ഏറക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല. കുടിയാന്മാർ പല സംഗതികളിലും എത്രകൈവശത്താൽ ജന്മാവകാശം സമ്പാദിക്കുവാൻ വഴിനോക്കുന്നതായും പാട്ടമൊ പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശമൊ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതായും കോർട്ടു് ഓഫ് വാർഡ്സിന്റെ ഏജണ്ടായ കളക്ടരവർകൾ പല അവസരങ്ങളിലും കാണുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. 1865-ലെ 8-ാംനമ്പ്ര ആക്ടുപ്രകാരം ജപ്തിചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ആയാൾക്കില്ല. കുടിയാന്മാരെ ഒഴിപ്പിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ അധികം പണം വേണ്ടതാകയാൽ അതിന്നും തടസ്ഥപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എസ്റ്റേറ്റിലെ ധനം അധികവും ഭൂമിയാണല്ലൊ. പാട്ടമെല്ലാം നെല്ലായിട്ടാണു കിട്ടുന്നുള്ളതു്. ജന്മാവകാശം വില്ക്കുന്നതു അപമാനമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉപസംഹാരം—എല്ലാംകൂടി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ജന്മിയും കുടിയാനും തമ്മിലുള്ള കിടമത്സരശക്തി ഏതാണ്ടു സമമായിട്ടുതന്നെ ആണു് ഇരിക്കുന്നതു്. മലയാളത്തിലെ ശരാശരി കൃഷിക്കാരൻ അന്യജില്ലകളിലെ കൃഷി കുടിയാ

നേക്കാൾ അധികം കടക്കാരനാണെന്നോ ന്യായമായി നേക്കുന്നതായാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞവനു രണ്ടാമതു പറഞ്ഞവനേക്കാൾ അധികം അത്രപ്പൂസ്സു അവകാശമുണ്ടെന്നോ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂട. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ കുടിയായ്മ സമ്പ്രദായങ്ങൾ വളരെ പരപ്പുള്ളതായി തീർന്നിരിക്കകൊണ്ടു കൃഷിയുടെ സ്ഥിതി കുറെ കുലാമാലയായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. വടക്കെ മലയാളത്തിലെയും തെക്കെമലയാളത്തിലെയും സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കു തന്നെ കുറെ വ്യത്യാസമിരിക്കുന്നുണ്ടു. വടക്കെമലയാളത്തിൽ കാണത്തിനു സാധാരണ പണയത്തിൽനിന്ന് അധികമായ ഭേദമൊന്നുമില്ല. ജന്മിയും കുടിയാനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസവും അവിടെ കാണപ്പെടുകയില്ല. അനവധിജന്മികൾ കുടിയാന്മാരും ആണ്. കഴിഞ്ഞ സെറ്റൽമെണ്ടുകാലത്തുണ്ടായ ജന്മം റജിസ്ത്രു അന്വേഷണങ്ങളിൽ കണ്ടപ്രകാരം ഭൂമികളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ പലക്കൂട്ടക്കാരും ആകുന്നതാനും. തെക്കെമലയാളത്തിൽ നേരെ മറിച്ചു തരിശുനിലങ്ങൾ അടങ്ങിയ അധികം ഭൂമികളും സ്വല്പം ചില ജന്മികളുടെ സ്വത്താകുന്നു. ഇവർ സ്വന്തമായ അധികാരങ്ങളേയും അവകാശങ്ങളേയും സ്വല്പമെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കയും ഇല്ല. എന്നാൽ കാണക്കുടിയാന്മാരുടെ കഥ എന്താണ്? അവർ പ്രബലന്മാരും ജന്മിയുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ധാരാളം തർക്കിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. കാണക്കാരൻ അധികസംഗതികളിലും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ നിലയിൽ ആകുന്നു. കൃഷിചെയ്യുന്ന കീഴ്ക്കുടിയാന്റെ കാര്യത്തിനു രക്ഷ ഒരിക്കലും മതിയാവുന്നില്ല. ഒരു കുടിയായ്മനിയമത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ആലോചനയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടതാനും.

അദ്ധ്യായം ൭

മലവാരങ്ങൾ

മലബാറിലെ അത്ഭുതമാകുംവണ്ണം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതും വളരെ രസകരവുമായ സസ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി മുമ്പ് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലൊ. അധികം മലവാരങ്ങളും ജന്മികളുടെ സ്വകായ്യസ്വത്താകുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അശാസ്ത്രീയമായ മലവാരഭരണവും മരക്കള്ളന്മാരുടെ കവച്ചകളും നാശകരമായ പുനംകൃഷിയും നിമിത്തം മേട്ടങ്ങളുടെ ചെരിവുകളിൽ ഉള്ളതായ വിലയുള്ള മരങ്ങൾ മിക്കതും ക്രമത്തിൽ ഇല്ലാതായിതീരുകയും താഴത്തുള്ള പരന്നപാടങ്ങൾ മണലും കല്ലും ഒലിച്ചുവീണതിനാൽ ചീത്തയാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സാധാരണയായി എല്ലാ ജന്മികളും മരങ്ങൾ മുറിച്ചു പണമാക്കുവാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നത്. ഈ കായ്യത്തിൽ ജന്മികളെ കുററംപറവാനും തരമില്ല. കാരണം ഒരു ജന്മി തന്റെ കാട്ടിലെമരം വെട്ടാതിരുന്നാൽ മററുള്ളവർ വെട്ടുമെന്നു തീച്ചയാണ്. തന്റെ മലവാരങ്ങൾ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ജന്മിക്കില്ല. ഇയ്യിടയിൽ കുറച്ചു കാലമായിട്ടു മരക്കള്ളന്മാർ പതിവിലധികം ധൈയ്യശാലികളായി തീർന്നിരിക്കുന്നുതാനും. ഒരുമാപ്പിള നല്ല മയ്യാദക്കാരനായ കച്ചവടക്കാരന്റെ നിലയിൽ ജന്മിയുടെ അടുക്കൽപോയി കുററിക്കാണം അടച്ചു കുറെ മരം വെട്ടുവാൻ അനുവാദം വാങ്ങുന്നു. എത്രകുററിമരം വെട്ടുവാൻ അവൻ കാണമടച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിൽ പത്തിരട്ടിമരം അവൻ വെട്ടുന്നു. സ്വന്തം ജന്മിയുടെ മലയിൽ നിന്നുമാത്രമേ മരം വെട്ടുകയുള്ളു എന്നും അവനു നിയമമില്ല. പുനംകൃഷി ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഭൂമിയി

ലെ മരമെല്ലാം വെട്ടേണ്ടതാകകൊണ്ട്. അതും മരത്തിന്റെ വളച്ചക്ക ദോഷകരമാകുന്നവല്ലൊ. സ്വകാര്യ ജന്മികളുടെ മലകളിൽ ഈ നാശകരമായ പുനംകൃഷി ചെയ്യാൻ ആരും തടസ്ഥപ്പെടുത്താറില്ലതാനും.

മലവാരമേഖലകൾ—ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി, മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം, മഴ, ഇവകളുടെ വ്യത്യാസങ്ങളാലും ഇവകൾ നിമിത്തം ഉണ്ടാവുന്നതായ കാട്ടുവൃക്ഷങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങളാലും മലയളത്തിലെ വനങ്ങൾ അഞ്ചുമേഖലകളായി വിഭജിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു.

താണ സമഭൂമികളിലെ ഇലകൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വനങ്ങൾ—ഈവക വനങ്ങൾ ഘട്ടങ്ങളുടെ താഴ്വരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു വരിയായി ജില്ലയുടെ വടക്കെഅററം മുതൽ പാലക്കാട്ടു തുറവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഇതുകൾ സമുദ്രമാനത്തിൽനിന്ന് 1500 അടി ഉയരംവരെ ഉള്ളതാകുന്നു. മുമ്പേത്തെകാലങ്ങളിൽ ഈ മേഖലയിൽ അധികം മരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വേഗത്തിൽ വെട്ടിഎറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ നോട്ടക്കുറവുകൊണ്ടും അതിലെ നല്ലമരങ്ങളെല്ലാം വെട്ടിപോയിരിക്കുന്നു. ഈ മേഖലയിലെ അധികം വൃക്ഷങ്ങളും ഇലകൾകൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നവയാകുന്നു. എന്നാൽ ചില പുഴകളുടെ തീരങ്ങളിൽ എപ്പോഴും പച്ചയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ കാണാവുന്നതുമാണ്. ഈ മേഖലയിൽ വിലയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ തേക്ക്, വീട്ടി, വെന്തേക്ക, നീർവെന്തേക്ക്, ഇരുൾ, കരുമരുതു, പൂമരുത്, ഇതുകളാകുന്നു.

ഘട്ടങ്ങളുടെ ചെരിവുകളിലെ പച്ചയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ—തണുപ്പുള്ളതും പച്ചനിറം ഒരിക്കലും വിടാത്തതുമായ വൃക്ഷങ്ങൾ ഘട്ടങ്ങളുടെ ചെരിവുകളിൽ അവയുടെ അടിയിൽനിന്നു സുമാർ 4000 അടിവരെ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നുണ്ട്. ഇതുകൾ ഘട്ടങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കം ഉള്ള ചെരിവു

കളിൽ വളരുന്നുണ്ടുതാനും. ഈ മേഖലയിൽ മഴ ധാരാളമുണ്ട്. ചിലേടങ്ങളിൽ 300 ഇഞ്ചോളം മഴപെയ്യുകയും ഇതിലെ മരങ്ങൾ വല്ലാതെ വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. മരങ്ങൾ വളരെവലിപ്പത്തിൽ വളരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അടിയിൽ പത്തുഫീററ് വണ്ണവും ഇരിനൂറടിയിൽ അധികം ഉയരവും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ എല്ലാപ്പോഴും പച്ചയാകുന്നതാനും. പലനിറങ്ങളിലുള്ള ഇലകളും ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ചിലതു നല്ലവെളുപ്പും ചിലതു കടുഞ്ചുകപ്പും മററുചിലതു തവിട്ടുനിറം, മഞ്ഞ രക്തം പച്ച ഇങ്ങിനെയുള്ള നിറങ്ങളും ഉള്ളവയും അത്യന്തം ഭംഗിയുള്ളവയും ആകുന്നു. അവയുടെ തടിമരങ്ങളിൽ പലവിധത്തിലുള്ള വള്ളികളും മററു ചെറിയ ചെടികളും പടരുന്നതിനാൽ അവയുടെ ഭംഗി കുറെ അധികമായിരിക്കുന്നതാനും. എന്നാൽ ഈവക വള്ളികൾ അവയുടെ വ്യാപാരവിലക്കു ന്യൂനതയെ ചെയ്യുന്നവയാകുന്നതാനും. ഈജാതി വള്ളികളിൽ വിശേഷമായ ചൂരലുകളും മററും കാണാറുണ്ട്. ഈ മേഖലയിൽ മനുഷ്യർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പ്രവേശിക്കത്തക്കതായ സ്ഥലങ്ങളിലെ വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം അടുത്തു കുറെ കാലമായി വെട്ടികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മരം വെട്ടുകാരുടെ കണ്ണെത്താത്തതായ ചില സ്ഥലങ്ങളും ഇതിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. ഇരിമ്പകം, വെള്ളകിൽ, ചുകന്നകിൽ, പൂനിസ്സ്പർമരം, (Poonspar) അയനി, പുലാവ്, ഇരിമ്പുമരം, (Ironwood) പാലിമരം, വെളുത്ത "ഡമ്മർ"മരം (White Dammer) ഇതുകളാണ് ഈ മേഖലയിലെ വിലയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ. ഇതുകൂടാതെ പനയും കാട്ടുകവുങ്ങുകളും പലതരം ചൂരലുകളും വിശേഷമായ രണ്ടുതരം മുളകളും അവിടെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ശോലവനങ്ങളും അതിലെ ശീതവൃക്ഷങ്ങളും.— ഘട്ടങ്ങളിലെ ഉയന്ന ചെരിവുകളിലും വടക്കൻ വയനാട്ടിലെ ബ്രഹ്മഗിരി മലകളിലും അട്ടപ്പാടി വാലിയിലെ ഉയന്നഭാഗങ്ങ

ളിലും ആണ് ഈ തരം ചോലവനങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നത്. ബ്രഹ്മഗിരിയിലും ഘട്ടങ്ങളുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള മററ് ഉയൎന്നമലകളിലും അധികം മഴപെയ്യുന്നില്ല. ഇവകളിൽ പുല്ലുകളാണ് അധികം വിസ്താരത്തിൽ വളൎന്നുകിടക്കുന്നതു്. വൃക്ഷങ്ങൾ രണ്ടാംമേഖലയിൽ ഉള്ളതുപോലെ അത്രവളരുന്നില്ലെങ്കിലും ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ ഒക്കെ വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. അതിലെവൃക്ഷങ്ങൾ അതിനാൽ മനുഷ്യൎക്കുപയോഗകരമായി ഭവിക്കുന്നതുമില്ല. വൃക്ഷങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും പച്ചനിറമുള്ളവയാകുന്നു. ചിലകാലങ്ങളിൽ അവയിലെ ഇലകളുടെ പകച്ച് അത്യന്തം ഭംഗിയായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പലതരത്തിലുള്ള പുല്ലുകളും വള്ളികളും അതിൽഉള്ളതിനുപുറമെ ചുകപ്പുനിറത്തിലുള്ള മുളയും അതിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

വയനാട്ടിലെ വേണുവനങ്ങൾ—വയനാട്ടിലെ ഉയൎന്ന സമഭൂമികളിൽ ഘട്ടങ്ങളുടെ കിഴക്കെ ചെരുവിൽ തെക്കു നീലഗിരിയുടെ അടിയിൽനിന്നു വടക്കോട്ടു ബ്രഹ്മഗിരിവരെയുള്ള വീതികുറഞ്ഞതായ ഭാഗങ്ങളിലാണ് ഈ തരത്തിലുള്ള വേണുവനങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതു. ഇവിടെ മഴ 60മുതൽ 100വരെ ഇഞ്ചുണ്ട്. ഇതിൽ അധികം ഉയരമില്ലാത്തതായ വട്ടത്തിലുള്ള അനേകം കുന്നുകളും അവയുടെ നടുവിൽ ശാഖോപശാഖകളായ പല വയലുകളും ഉണ്ട്. ഈ വനങ്ങൾ അധികം വിലയുള്ളതല്ല. ഒരു കാലത്ത് ഇതിൽ മരങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഈ സ്ഥലത്തു മററുള്ള ദിക്കുകളിലേക്കാൾ അധികം ആളുകൾ സ്ഥിരമായി നിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈവക സ്ഥലങ്ങൾ മിക്കതും സ്വകാൎയ്യഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാരായ ജന്മികളുടെ അധീനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അതിലെ മരങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ വെട്ടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഇപ്പോൾ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു മുളയാകുന്നു; അതു സൎക്കാർ എല്ലാദിക്കിലും

വളരുന്നുണ്ട്. അതോടുകൂടി പുലായ്, അയനി, കരിമരം മുതലായ ചില മരങ്ങളും ഉണ്ട്.

വയനാട്ടിലേയും അട്ടപ്പാടിയിലെയും ഇലകൊഴിയുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ—വയനാട്ട താലൂക്കിലെ പരന്ന ഭൂമിയിലുള്ളതായ കിഴക്കെ അറ്റത്തി സ്ഥലങ്ങളിലും അട്ടപ്പാടി വാലിയിലെ താഴ്ത്തുയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലും ഈജാതി മരങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ സാധാരണ ഉള്ളതുപോലെ അത്ര മഴ ഇവിടെ പെയ്യുന്നില്ല. 40മുതൽ 80വരെ ഇഞ്ച മഴയാണ ഇവിടെ സാധാരണയായി ഉള്ളതു. ചില ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒഴികെ വേറെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വലിയ പെരുങ്കാടുകൾ ഉണ്ട്. അവയിലെ അധികം വൃക്ഷങ്ങളും ഇലകൊഴിയുന്നവയാകുന്നു. ഒന്നാമതായി പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവം തന്നെയാണ ഏതാണ്ട് ഇതുകൾക്കും ഉള്ളത്. ഒന്നാം മേഖലയിൽ ധാരാളം ഉള്ളതായ ഇരുൾ, പൂമരുത് ഈരണ്ടു വൃക്ഷങ്ങൾ ഈവക വനങ്ങളിൽ തൊട്ടുകളിക്കുവാൻ ഇല്ല എന്നമാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. വയനാട്ടിൽ തേക്കുവല്ലാതെ വളരുന്നുണ്ട്. അതിലെ ഭൂമി പരന്നുകിടക്കുന്നതിനാലും മഴ ചുരുക്കമായതുകൊണ്ടും ആവക മരങ്ങൾ മൈസൂർവഴിക്ക കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലേക്ക ധാരാളം കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈവക വനങ്ങൾ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ അധീനത്തിൽ ആകുന്നു. ഇതുകൾ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്ന വലിയ ഒരു ധനമാകുന്നു. തേക്ക കഴിഞ്ഞാൽ വയനാട്ടിൽപിന്നെ അധികം ഉള്ളതായ വൃക്ഷങ്ങൾ വെന്തേക്ക, കരുമരുതു, ദിണ്ഡികമരം, (Dinduga] ജാലവൃക്ഷം കടമ്പുവൃക്ഷം ഇതുകൾ ആകുന്നു.

ഗവൎമ്മേണ്ടു വനങ്ങൾ—മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം അധികം കാടുകളും സ്വകാൎയ്യ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ സ്വത്താണെങ്കിലും വയനാട്ട ഒകാട്ടയം കോഴിക്കോട ഏറനാട വള്ളുവനാട പാലക്കാട്ട ഈ താലൂക്കുകളിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്ന

വളരെ കാടുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽ ചിലതു പാത്തിവാങ്ങിയതും മററു ചിലതു വിലക്കു വാങ്ങിയതും എസ്ചീററാക്കിയതുമാകുന്നു. ആദ്യകാലത്തു സ്വകാര്യവനങ്ങൾക്കും ഗവമെ്മെണ്ടുവനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1807-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ തേക്കുമുതലായ വിലയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾക്കു ഒരു "റോയൽട്ടി" നികുതി ചുമത്തി. ഇതു വേഗത്തിൽതന്നെ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കാടുകളിലുള്ള ഒരു സ്വയാധികാരമായി പരിണമിക്കുകയും അതു ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിലും മററുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും വലിയ അതൃപ്തിക്കു ഇടയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഈ കാരണത്താൽ 1822-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ സർ തോമസ്സ് മൺറൊ ഈ നികുതി വെണ്ടെന്നു വെച്ചു. അതിനുശേഷം ഗവർമ്മെണ്ടുവക കാടുകളിലെ മരങ്ങൾ കററിക്കാണ സമ്പ്രദായത്തിന്മേൽ വെട്ടുകയായിരുന്ന പതിവ്. എന്നാൽ ഇതുനിമിത്തം മരങ്ങൾ മിക്കതും ഇല്ലാതായിതീരുന്നുവെന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട്എൻജിനിയർ 1847ൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തു. അതിനുശേഷം കാടുകളിൽ പണിനടത്തുവാനും മരങ്ങൾ അനാവശ്യമായി വെട്ടിമുറിക്കാതെ രക്ഷിക്കുവാനുംവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ഗവർമ്മെണ്ടു മരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെക്കും ബോമ്പെ കപ്പൽപണി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെക്കും (Marine Department) ആവശ്യമുള്ളതായ മരങ്ങൾ മാത്രമേ വെട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. പിന്നീടു മരങ്ങളുടെ ആവശ്യം വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി കാടുകളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്റെയും മരങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിന്റെയും ഗുണം ക്രമത്തിൽ അറിവാവുകയും 1860-ാമതു കൊല്ലത്തോടുകൂടി ഒരു ഫോറസ്റ്റ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും ഒരു "ജൻഗൾ കൊൺസർവൻസി" (Jungle Conservancy Department) ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതു റെവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ കീഴിൽ ആയിരുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ

തിന്റെ പ്രവൃത്തി ഗ്രാമങ്ങൾക്കു സമീപമുള്ള ചെറിയ കാടുകളെ പരിശോധിക്കുകയും അതിലെ മരങ്ങളെ രക്ഷിക്കുകയും ആയിരുന്നു. 1882-ാമത്തു കൊല്ലത്തിൽ ഈ രണ്ടും ഒന്നാക്കിതീർക്കുകയും അതു റവന്യു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ കീഴിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഭരണസൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി തെക്കെമലയാളം വടക്കെമലയാളം ഇങ്ങിനെ രണ്ടുജില്ലകളായി ഭാഗിക്കുകയും ഓരോന്നിന്നു ഓരോ ഫൊറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. വടക്കേമലയാളം ഫൊറസ്റ്റിന്റെ തലസ്ഥാനം മാനന്തവാടിയും തെക്കെമലയാളം ഫൊറസ്റ്റിന്റെ തലസ്ഥാനം നിലമ്പൂരും ആയിരുന്നു.

വടക്കെ മലയാളത്തിലെ മലവാരങ്ങൾ—ഈ മലവാരങ്ങൾ ബിഗർ, ചെട്ടിലഞ്ഞ്, കണ്ണോത്ത്, ഇങ്ങിനെ മൂന്നു റേഞ്ചായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ൟ മൂന്നു റേഞ്ചുകളിലുംകൂടി സുമാർ 259 ചതുരശ്രനാഴിക മലകൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടു റേഞ്ചുകൾ വയനാട്ടുതാലൂക്കിലും മറ്റേതു കോട്ടയം താലൂക്കിലും ആകുന്നു. വയനാട്ടുതാലൂക്കിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള തിരുനെല്ലിവാലിയിൽ പച്ചനിറമുള്ള അനേകം വൃക്ഷങ്ങളും മരപ്പണിക്കു ഉപയോഗമുള്ള വിശേഷമായ തടിമരങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ വാലിയുടെ കിഴക്കെ അതൃത്തിയിൽ നല്ല തേക്കുമരങ്ങൾ ഉണ്ട്. വയനാട്ടുതാലൂക്കിലെ മലവാരങ്ങൾ പഴശ്ശി രാജാവിന്റേതായിരുന്നു. അവകളൊക്കെ എസ്ചീററായി എടുത്തിട്ടാണ് ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. കോട്ടയം താലൂക്കിലെ കണ്ണോത്തുമലയും പഴശ്ശിരാജാവിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാര്യസ്ഥനായിരുന്ന കണ്ണവത്തു നമ്പ്യാരുടെ തറവാട്ടിൽനിന്നു എസ്ചീററാക്കിയതാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ഗവർമ്മെണ്ടിന്നു കോട്ടിയൂർവാലിയും ചികിന്നിവാലിയും ഉണ്ട്. ഇതു രണ്ടും 1903ൽ ഒരു യൂറോപ്യൻ കമ്പനിക്കാരോടു വിലക്കു വാങ്ങിയ വഴിക്കാണ് ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

വയനാട്ട താലൂക്കിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള "പെരിയ" മലവാരവും പഴശ്ശി എസ്ചീററിൽ പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ മലവാരങ്ങളെല്ലാം ഇസ്തിടയിൽ നികുതി ചുമത്തുവാൻ കണക്കെടുത്തസമയം പെരിയമലക്കും കണ്ണോത്തുമലക്കും ഒരു മാപ്പിള അവകാശം ബോധിപ്പിക്കുക ഉണ്ടായി. ഏക്രക്കര ണ്ടുറുപ്പികപ്രകാരം വിലകൊടുത്ത് ഈ മാപ്പിളയുടെ അവകാശം ഗവർമ്മെണ്ടിൽ നിന്നു വിലക്കു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വയനാട്ടിലെ തേക്കുവനങ്ങൾ—1859-ാമതുകൊല്ലം വരെ വയനാട്ടിലെ തേക്കുകൾക്കെല്ലാം ഒരു കാററിക്കുണം കളക്ടർ വാങ്ങി കരാറുപ്രകാരം ഓരോരുത്തക്കു മരം വെട്ടുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. അന്നുമുതൽ മലവാരഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ ചിലവിന്മെൽ മരംവെട്ടി നിരത്തുകളും പുഴകളും വഴിക്കു മൈസൂരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അവിടെവെച്ചു വിററുവന്നിരുന്നു. 1878 മുതൽ 1895വരെ ജീവനേട്ടക്കുടിയ മരങ്ങൾ ഒന്നും വെട്ടാതെ കാററുകൊണ്ടോമററൊ പൊഴങ്ങിവീണുകിടക്കുന്ന മരം മാത്രം വിററുവരികയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ 1902-ാമതുകൊല്ലം മുതൽ തേക്കുമരങ്ങൾ വെട്ടുവാൻപ്രത്യേകം ഒരു ഏപ്പാടുചെയ്യുകയും പത്തുകൊല്ലം ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തുനിന്നു മരം വെട്ടണമെന്നും ഭൂമിയിൽനിന്ന് അഞ്ചടി ഉയരമായേടത്തു നടുവിൽ രണ്ട് അടി വണ്ണമുള്ള തേക്കുമരങ്ങളെല്ലാം മുറിക്കാമെന്നും അതുകൾ ചതുരത്തിൽ കണ്ടങ്ങളാക്കി ആനകളെക്കൊണ്ടു വലിപ്പിച്ച് അടുത്തുള്ള മരപ്പേട്ടയിൽകൊണ്ടു ഇട്ടു അവിടെവെച്ചു വിൽക്കണമെന്നും ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു തീച്ചയാക്കുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ മേലിൽ ഈവകമരങ്ങൾ ഗവമ്മേണ്ടചിലവിന്മേൽ മൈസൂരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിഅവിടെവെച്ചു വിൽക്കണമെന്നാണ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. കൊല്ലന്തോറും150 ഏക്രസ്ഥലത്തു തേക്കുചെടികൾ

ഗവർമ്മെണ്ടുവകയായി വെച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

തിരുനെല്ലി വനങ്ങളും കണ്ണോത്തുമലകളും — വടക്കെ മലയാളത്തിൽ മററുള്ളവനങ്ങളിൽ അധികം പണിയൊന്നും നടത്തീട്ടില്ല. അതിര ഇവൃകണക്കാക്കുകയും ബ്രഹ്മഗിരിമലകളിൽ ,ഒരു ബങ്കളാവു പണിചെയ്യുകയും ചെയ്തതല്ലാതെ തിരുനെല്ലി മലകളിൽ യാതൊരു പണിയും ,ഇതുവരെ ഗവമ്മെണ്ടുവകയായി നടത്തീട്ടില്ല. പെരിയമലയിൽ പ്ലാവ്, അയനി മുതലായ വിലയുള്ള മരങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് അധികം മരങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ വെട്ടീട്ടില്ല. 1875 ൽ കുറെ തേക്കിൻകാടുകൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ മണ്ണ് അതിന്ന് അത്ര ഗുണകരമായികാണുക ഉണ്ടാവാത്തതിനാൽ ഈ ശ്രമം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. എന്നാൽ ഈ മലയിൽ മുളങ്കാടുകൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. അതുകൾ കടൽക്കരക്ക സമീപത്തായതുകൊണ്ട് വഴിയെ ആദായകരമായി ഭവിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ട്. വളരെകാലമായി മലയിൽതാമസിച്ചു വന്നിരുന്നതായ കുറുച്ചിയന്മാർക്കു ഇഷ്ടംപോലെ പുനംകൃഷിചെയ്യുവാൻ അടുത്തകാലംവരെ അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചില പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമെ അവർക്ക ഈ കൃഷിചെയ്യുക്കൂടു. ഓരൊമരങ്ങൾ വെട്ടികൊണ്ടുപോകുവാൻ മാത്രം ഓരെ "പെർമിററ്" കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതു കൂടാതെ മലവാരം ക്രമമായി പണിചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചെറിയ പരീക്ഷണതോട്ടങ്ങൾ തീയ്യുപാറാതെ നോക്കിവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അഗ്നിയുടെ ഭയം ഇതുവരെ ഒട്ടുംതന്നെ ഈ കാടുകളിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. കൊട്ടിയൂർ ബ്ലോക്ക് ഇയ്യിടയിൽ മാത്രമെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കയ്യുശമായിട്ടുള്ളു. അതിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ വളരെ മാഹാത്മ്യമുള്ളവയാകുന്നു. ഈ മലകൾക്കടുത്തു മനുഷ്യക്കു പ്രവേശിച്ചുകൂടാത്തതുകൊണ്ടു അതിലെ മരങ്ങൾ ഇന്നും വെട്ടാതെ തിങ്ങിനിൽക്കുന്നുണ്ട്. മലയുടെ ഏഴുനാഴിക താഴെ

മലയിൽനിന്ന് ഒലിച്ചുവരുന്ന രണ്ടു ചെറുപുഴകൾ വളർപട്ടണംപുഴയോടുകൂടി ചേരുന്നുണ്ട്. ഈ പുഴയിൽകൂടി മരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സൌകൎയ്യമുണ്ട്. പുതിയ ഒരു നിരത്ത് ഈദിക്കിൽ വെട്ടുവാൻ ആലോചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു പണിതീൎന്നാൽ മരത്തിന്റെ ഗതാഗതത്തിനു പിന്നെ വളരെ എളുപ്പമായി.

ആനയെ പിടിക്കൽ—വളരെ കാലം മുമ്പുതന്നെ മലയാളത്തിലെ മലവാരഉടമസ്ഥന്മാർ കാടുകളിൽ നിന്നു ആനയെ പിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ഗവൎമ്മേണ്ടിൽനിന്ന് ഈ ഏൎപ്പാട് 1096മുതൽക്കേ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളു. ആ കൊല്ലത്തിൽ ഡിസ്ത്രിക്ട് മലവാരഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന മിസ്റ്റർ മാർഷൽ എന്നാൾ വയനാട്ടിലെ കാടുകളിൽ കുറെ ആനവാരിക്കുഴികൾ കുത്തിക്കുകയും അതിൽ ആ കൊല്ലംതന്നെ പതിനേഴ് ആനകൾ വീഴുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ 1901-ൽ ഒഴികെ എല്ലാകൊല്ലവും ആനകളെ കിട്ടിയിരുന്നു. 1896 മുതൽ 1903വരെയുള്ള ഏഴുകൊല്ലത്തിന്നിടയിൽ 83 ആനകളെ പിടിക്കുകയും അതിൽ 71 എണ്ണം പാതിച്ചട്ടംചെയ്തു നല്ല ഉപയോഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആനകളെ പിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കുറെ എളുപ്പമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധവെക്കുന്നുവെങ്കിൽ വടക്കൻ ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതിൽ കേടുവരുന്നതു വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തിനോക്കുവാൻ സ്വല്പം ആളുകളെ നിയമിക്കുകയും എല്ലാദിവസവും രാവിലെ ആനക്കുഴികളെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1898-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ നാല് ആനകൾ—രണ്ടു പിടിയും രണ്ടു കുട്ടികളും—ഒരു കുഴിയിൽ കാണപ്പെടുക ഉണ്ടായി. ഇതിന്നുപുറമെ രണ്ടു പിടികൾക്കും ഗൎഭവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരു പിടി പ്രസവിച്ചു കുട്ടിഉണ്ടായി. മററതിന്റെ പ്രസവം സഫലമായില്ല. അപ്പോൾ ഒരു കുഴിയിൽനിന്ന ഒരുസമയത്ത

അഞ്ചാനകൾ കേട്ടുകൂടാതെ കിട്ടപ്പെട്ടുവല്ലൊ. തെക്കെമലയാളത്തിൽ അമരമ്പലം റിസർവ്വിൽനിന്നു കൊല്ലംതോറും ഒന്നൊ രണ്ടൊ ആനകളെ മാത്രമെ പിടിക്കുവാൻ കിട്ടാറുള്ളു. എന്നാൽ വടക്കെമലയാളത്തിലെപോലെ ആനയെ പിടിക്കുവാനുള്ള പ്രവൃത്തികൾ തെക്കെമലയാളത്തിൽ അത്ര നന്നായി നടത്തുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രത്യേകം ഒരു ഏർപ്പാട ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുമില്ല. ബെഗ്ഗർ, (Begur) ചെട്ടിലത്ത്, (Chedleth) നിലമ്പൂർ ഈ ദിക്കുകളിൽ ആനയെ പന്തിച്ചുട്ടമാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ സ്വകാര്യഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർ അവരുടെ വനങ്ങളിൽനിന്നു ആനകളെ പിടിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. കൊല്ലക്കോട്ടു മലകളിൽനിന്നുണ്ടാവുന്നതായ പ്രസ്തുതആദായം ഒട്ടും ചില്ലറയുമല്ല.

തെക്കെമലയാളത്തിലെ വനങ്ങൾ — തെക്കെമലയാളത്തിലെ മലവാരങ്ങൾ വടക്കെമലയാളത്തിലെ മലവാരങ്ങളെക്കാൾ ഇപ്പോൾ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളവയാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുകൊല്ലമായിട്ടു ഈ മലകളിലെ വരവുചിലവിനേക്കാൾ വളരെ അധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. തെക്കെമലയാളത്തിലെ മലവാരം നിലമ്പൂർ, അമരമ്പലം, മണ്ണാർക്കാട് ഇങ്ങിനെ മൂന്നു റേഞ്ചുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതും എല്ലാം കൂടി 170351 ഏക്ര അല്ലെങ്കിൽ 266 ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരത്തിൽ കിടക്കുന്നതുമാകുന്നു.

പുതിയ അമരമ്പലം റിസർവ്വ്—തെക്കെമലയാളത്തിലെ പകുതിയിലധികം മലകൾ പുതിയ അമരമ്പലം മലവാരത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മലവാരം കുണ്ടമലകളുടെ പടിഞ്ഞാറെ ചെരിവുകളിൽ ഇരിക്കുന്നതും അതുകളുടെ അടിയിലുള്ള ഛിന്നഭിന്നമായ കുന്നുകൾ ഇതിൽ അടങ്ങീട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. സുമാർ 150 ചതുരശ്രനാഴിക അളവുള്ളതായ ഈ മലവാരം മുമ്പ അമരമ്പലം തിരുമുല്പാടിന്റെ സ്വന്തമായിരു

ന്നു. 1897-ൽ ഉണ്ടായ ഒരു കോടതിലേലത്തിൽ ഇതു ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു വിലക്കുവാങ്ങി. തിരുമുല്പാടിന്റെ കൈവശത്തിൽ ആയിരുന്ന കാലത്തു അടിവാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മിക്ക മരങ്ങളും വെട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉയൎന്നനിരകളിൽ ഉള്ളതായ വിലയുള്ള മരങ്ങൾ വെട്ടുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുമല്ലൊ. എന്നാൽ അടിവാരങ്ങളിലുള്ള മണ്ണു വളരെ ഫലവത്താകുന്നതിനാൽ നിലമ്പൂരിലെ തേക്കിൻതോട്ടങ്ങൾ ഈ ദിക്കിലേക്കു വൎദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു സൗകൎയ്യമുണ്ടാവുന്നതാണു്. ഈ മലവാരങ്ങളിലെ അതൃത്തി നിജപ്പെടുത്തുകയും അവകൾക്കു അഗ്നിബാധവരാതിരിപ്പാൻ നോക്കുകയും അല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും ഇതുകളിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല.

പാലക്കാട്ടു റേഞ്ച്'—പാലക്കാട്ടുതാലൂക്കിൽ ആദായകരമായ ഒരു ഗവൎമ്മെണ്ടു മലവാരം എശ്ചീറ്റാക്കിയ ചേന്നാട്ടു നായരുടെ മലവാരമാകുന്നു. ഇതും അതിന്റെ സമീപത്തുള്ള "ദോണി"മലവാരവും 1883-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ മലവാരം ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടിന്റെ കീഴിൽ ആക്കിയിരുന്നു. അതുകൾ ഇപ്പോൾ തെക്കൻകോയമ്പത്തൂർ ഡിവിഷൻ മലവാര ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടിന്റെ അധീനത്തിൽ ആകുന്നു. ഇതുരണ്ടും അട്ടപ്പാടി വാലിയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെമുക്കിൽനിന്നു നീണ്ടു കിടക്കുന്നതായ ഒരു മലനിരവിന്റെ ചെരിവുകളിലാണു കിടക്കുന്നതു. തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു ആറുനാഴികമാത്രം ദൂരത്തിരിക്കുന്നതായ ഈ മലവാരത്തിലെ മരങ്ങൾ മിക്കതും മുമ്പു വെട്ടികഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മലവാര ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ദൂരത്തായിരുന്നതിനാൽ അനവധിമരങ്ങൾ കള്ളന്മാരും കട്ടുകൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1903-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഈ മലവാരങ്ങളിൽനിന്നു വിറകുവെട്ടി മതിരാശി റെയിൽവേകമ്പനിക്കു കൊടുക്കുവാൻ മലവാരഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു കരാറ് ഏററു. ഈ പ്രവൃത്തി അവർ

ഇപ്പോഴും നടത്തിവരുന്നു.

സൈലൻറ്‌വാലിയും അട്ടപ്പാടിവാലിയും.—സൈലൻറ്‌വാലിയിലും അട്ടപ്പാടിവാലിയിലും ഗവൎമ്മെണ്ടിന്നു അധീനമലവാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ മലവാരങ്ങളിലെ മരങ്ങൾ ഏററവും വിശേഷമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. എന്നാൽ മരം കൊണ്ടുവരുവാൻ വലിയ അസൌകൎയ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു നഷ്ടം കൂടാതെ കഴിവാൻ പ്രയാസമാണ്. സൈലൻറ്‌വാലിയിൽനിന്നു ചില്ലറ ചരക്കുകൾ എടുക്കുവാനും ചുരുക്കം മരങ്ങൾ വെട്ടുവാനും മാത്രമെ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്ന് ഇതുവരെ കരാറു കൊടുത്തുവന്നിരുന്നുള്ളു.

നിലമ്പൂർ തേക്കിൻ തോട്ടങ്ങൾ—തെക്കെ മലയാളത്തിലെ മലവാരങ്ങൾക്കു വ്യാപാര സംബന്ധമായ പ്രാധാന്യതയും ധനസംബന്ധമായ ജയവും ഉണ്ടാവുന്നതു മുഴുവനും നിലമ്പൂരിലെ തേക്കിൻതോട്ടങ്ങളാലാകുന്നു. ഈ തോട്ടങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തിയതു 1840-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ അന്നു മലബാർ കലക്ടരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കാനോലിയായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ നിലമ്പൂർവാലിയിൽ വിശേഷമായ അധികം ഭൂസ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥത ഉള്ളതായ തൃക്കല്ലൂർ ദേവസ്വത്തിലേക്കു പണം ആവശ്യമായി, വെട്ടുന്ന മരങ്ങൾക്കു ഒരു കുററിക്കണം കൊടുപ്പാൻ കരാറു ഏല്ക്കുകയും അതുകൂടാതെ 8000 ഉറുപ്പിക കാണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുതിനാൽ ദേവസ്വം അധികാരികൾ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്നു എത്രകൊല്ലത്തേക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടോ അത്രകൊല്ലത്തേക്കു കരാറു കൊടുത്തു. ഏതാണ്ടു ഇതുപോലെതന്നെ 1841-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ സാമൂതിരിപ്പാടു തമ്പുരാനോടു നെല്ലിക്കുട്ടമലവാരവും 1871-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ വണ്ടൂർ നമ്പൂതിരിപ്പാടിനോടു "ചാത്തമ്പാറായി" മലവാരവും 1878-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ അമരമ്പലം തിരുമുല്പാടിനോടു അമരമ്പലം മലവാരവും കരിമ്പുഴ മലവാരവും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ചാൎത്തിവാങ്ങി. ഇതിൽ ഒടുവിൽ പറ

ഞ്ഞ രണ്ടു മലബാറത്തിന്റെ ജന്മാവകാശം 1892ലെ ഒരു കോർട്ടുലേലത്തിൽ ഗവർമ്മെണ്ടു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

തേക്കിൻതോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇതിലധികം നന്നായിട്ടുള്ളതായ ഒരു ഭൂമി കണ്ടെത്തുവാൻ പ്രയാസമാണു്. ഒരു കുതിരയുടെ ലാടൻ്റെപോലെ ആകൃതിയിലാണു നിലമ്പൂർ വാലി കിടക്കുന്നതു്. മൂന്നുഭാഗവും മലകളാൽ ചുററപ്പെട്ടതായ ഒരു സ്ഥലത്തു സമുദ്രമാനത്തിൽനിന്നു 400 അടി ഉയരത്തിലാണു ഇതു കിടക്കുന്നതു്. അതിന്റെ വടക്കും വടക്കുകിഴക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ കിടക്കുന്നതായ വയനാട്ടിലെ ഉയർന്നനിര 3000 അടി ഉയരത്തിൽ കിടക്കുന്നു എന്നാൽ അതിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള "കാമൽസ് ഹമ്പ്" നിരയും (Camel's Hump range) കിഴക്കും തെക്കുകിഴക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ കിടക്കുന്നതായ കുണ്ടമലകളും 8000 അടി ഉയരത്തിലാണു കിടക്കുന്നതു്. ഈ വാലിയിലെ മണ്ണു പ്രത്യേകിച്ചു അതിലെ അനവധി ചെറുപുഴകളുടെ തീരങ്ങളിൽ വളരെ വിശേഷമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മഴ അവിടെ സുമാറു 130 ഇഞ്ചുണ്ടു്. ഉഷ്ണം 80മുതൽ 90വരെ ഡിഗ്രിയാകുന്നു. വലിയ കൊടുങ്കാററുകൾ ഒന്നും അവിടെ ഇല്ലതാനും. ചാലിയാർ, പൊൻപുഴ, കരിമ്പുഴ ഈവക പുഴകൾ അവയുടെ ശാഖകളായ അനവധി ചെറുപുഴകളോടുകൂടി നിലമ്പൂർ തേക്കിൻതോട്ടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒന്നായിച്ചേരുകയും അതുപിന്നെ ബേപ്പൂർ പുഴയായി കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു ആറുനാഴിക തെക്കുഭാഗത്തു ചെന്നു കടലിൽ ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പുഴയുടെ മുഖത്തിൽനിന്നു നാലുനാഴിക ദൂരെവെച്ചു ഒരുതോട്ടു വലിയ മരക്കച്ചവടസ്ഥലമായ കല്ലായിയിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ അനവധി മരത്തടികൾ കൊല്ലംതോറും അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയററുമതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ജൂൺമുതൽ ജനുവരിവരെ ഈ പുഴയിൽക്കൂടി മരപ്പാടികൾ നില്ക്കില്ല. എല്ലാടവും കൊണ്ടു്

പോകുന്നുണ്ട്. മമ്പാടിനുതാഴെ ഗതാഗതത്തിനുള്ള സൌകര്യം വളരെ അധികം ഉണ്ടതാനും.

തേക്കിൻകുരുകൾകൊണ്ടു തയ്യുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആദ്യം കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായി. 1843-ൽ ഡാക്ടർ റെംഗ്സ്‌ബർഗ്ഗ് എന്നാൾ ഒരു ശരിയായ സമ്പ്രദായം കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതു പിന്നെ പരിചയത്താൽ സ്വല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി നടപ്പിൽവരികയും ചെയ്തു. മഴയുടെ ആരംഭത്തിൽ വെയിലുകൊള്ളുന്നതായ ഒരു സ്ഥലത്തു സ്വല്പം മണ്ണും വയ്ക്കോലുംകൂടി കത്തി പാവുന്നതായാൽ ദോഷംകൂടാത്ത തയ്യുകൾ ഉണ്ടാവുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചത്. 1842മുതൽ എല്ലാകൊല്ലവും തേക്കിൻതയ്യുകൾ നട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ 1843 ലും 1877 മുതൽ 1885 വരെ കൊല്ലങ്ങളിലും 1895-ലും 1896-ലും തയ്യുകൾ വെക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനു നിലമ്പൂരിനു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു പുഴവക്കത്തുള്ള വിശേഷമായ മണ്ണിൽമാത്രമേ തയ്യുകൾ വെച്ചിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ഈ സ്ഥലംമുഴുവനും അവസാനിച്ചപ്പോൾ പുഴയുടെ മുകൾഭാഗത്തെക്കു വെച്ചുതുടങ്ങുകയും തോട്ടങ്ങളെല്ലാം വിട്ടിരിക്കാതെ ഒരേടത്തുതന്നെ ആക്കേണ്ടതിനുവേണ്ടി 1854-ാമതു കൊല്ലംമുതൽ ഓരോ ബ്ലോക്കായി തോട്ടങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപ്രകാരം ഒരു ബ്ലോക്കിൽപെട്ടതായ കല്ലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി തയ്യുകൾ വെക്കേണ്ടിവരികയും അവക തേക്കുകൾ പ്രായേണ മോശമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ചെറിയ തയ്യുകളുടെ ഇടയിലുള്ള കളകളെല്ലാം കൊല്ലംതോറും പറിച്ചുകളയുകയും വൃക്ഷങ്ങൾ കളകളേക്കാൾ ഉയൻ്നുവരുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായംചെന്ന തോട്ടങ്ങളുടെ അടിയിലുള്ള കളകൾ മുമ്പു പറിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്ന സമ്പ്രദായം മരംകൃഷി(sylooiculture) യുടെ തത്വങ്ങൾക്കു വിരോധമാകയാൽ ഇപ്പോൾ വേണ്ടെ

ന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ലോറന്തസ്സ (Loranthus) വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതായ ഒരുതരം പുഴുവിന്റെ ഉപദ്രവം തേക്കുവൃക്ഷങ്ങൾക്കു കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ കൊല്ലംതോറും കളയുകയും ചെയ്യുന്നു സുമാർ എല്ലാകൊല്ലവും "ഹൈബ്ലയപ്യൂറ" (Hyblaea puera) എന്നും "പൈറസ്റ്റ മച്ചറാലിസ്റ്റ" (Pyrausta Machairalis) എന്നും പറയപ്പെടുന്ന രണ്ടു കൃമികളാൽ തേക്കുകളുടെ ഇലകളെല്ലാം തിന്നപ്പെടുന്നു. ഇതിന്നു മതിയായ ഔഷധം ഇതുവരെ കണ്ടെത്തീട്ടില്ല. ഇതിൽ രണ്ടാമതുപറഞ്ഞ കൃമി തേക്കിന്നു ഇലയില്ലാത്ത കാലങ്ങളിൽ നിലത്തുവീണുകിടക്കുന്ന ഇലകളിലാണു കുടിയേറിപാൎക്കുന്നതു. നിലമ്പൂർ തേക്കിൻതോട്ടം പതിമൂന്നു ബ്ലോക്കുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാംകൂടി 15000 ഏക്ര വിസ്താരവും ഉണ്ട്. ഇതിൽ 5400 ഏക്ര ഇപ്പോൾ തോട്ടകൃഷിക്ക് അധീനമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അടുത്തടുത്തു മരങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അവയുടെ വളൎച്ചക്കു ഹാനിവരുന്നതാകയാൽ ഇടയിലുള്ള മരങ്ങളെല്ലാം നോക്കി വെട്ടിവരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തി 1852 മുതൽക്കാണ ആരംഭിച്ചതു. 1859-ാമതുകൊല്ലത്തോടുകൂടി ആറുവയസ്സുപ്രായമായ മിക്കതോട്ടങ്ങളുടെ എടയിലുള്ള മരങ്ങളും രണ്ടുപ്രാവശ്യം വെട്ടികളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയരംകുറഞ്ഞതായ ചെടികൾ വെട്ടികളയുകമാത്രമാണു ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ അതിന്നുശേഷം കുറെ അധികം ശാസ്ത്രീയമായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ എടുത്തുവരികയും ഓരൊരതോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു 63 വയസ്സുചെല്ലുമ്പോഴക്കു പത്തുപ്രാവിശ്യം ഇങ്ങിനെ വെട്ടികളയുകയും മുമ്പ ഏക്രക്കു 1040 വൃക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ 74 വൃക്ഷങ്ങളായിതീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന തോട്ടപ്രവൃത്തികളുടെ ക്രമമായ രീതികൾ 1885-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ നിജപ്പെടുത്തുകയും അഞ്ചുകൊല്ലത്തിന്നുശേഷം അവയെ ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു മിസ്റ്റർ പി. എം. ലഷിങ്ങ്ടൻ എന്നാൽ 1895-ാം

മുൻകൊല്ലത്തിൽ ചരിത്രൂരിച്ചുണ്ടാക്കിയതായ രീതിപ്രകാരമാണിപ്പോൾ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം നടത്തുന്നതു്. ഈ തോട്ടങ്ങളെല്ലാം അഗ്നിബാധക്കൂടാതിരിപ്പാൻ വളരെ ശ്രദ്ധവെച്ചുനോക്കിവരികയും ചെയ്യുന്നു.

നല്ലതരം മണ്ണുകളിൽ തേക്കുകൾ വിശേഷമായി വളരുന്നു. 60 വയസ്സു പ്രായമുള്ള ചില വൃക്ഷങ്ങൾ 120 അടി ഉയരവും 7 അടി ചുററുവും ഉണ്ടായിക്കാണുന്നു. ആദ്യത്തെ കാലത്തു വെട്ടിക്കളയുന്ന ചെറിയ മരങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ ചിലവെല്ലാം ധാരാളം മുതലാകുന്നുണ്ടു്. ഏറുകുന്ന മൂലധനംകൊട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന തടിമരങ്ങൾകൊണ്ടു വളരെ ആദായത്തോടുകൂടി മടങ്ങി കിട്ടുകയും ചെയ്യും. കോഴിക്കോട്ടു ഒരു ക്യൂബിക്ഫൂട്ടിനു (Cubic foot) മൂന്നുറുപ്പിക വിലയുണ്ടു്. ഈ മരം അതിൻെറ അഴിവുമുഖമായി കപ്പലായിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ വലിയ ചിലവൊന്നുമില്ലതാനും. ഒന്നാംതരം മണ്ണിലുണ്ടാവുന്ന തേക്കുമരങ്ങൾ സുമാർ 105 കൊല്ലം പ്രായവും രണ്ടാംതരം സാധാരണമണ്ണിൽ ഉണ്ടാവുന്നവയെ 140 കൊല്ലം പ്രായവും കാലംചെന്നാൽ വെട്ടാമെന്നാണു വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഒന്നാംതരം മണ്ണിൽ ഏക്കറൊന്നിനു 3000 ക്യൂബിക്ക് ഫൂട്ടും രണ്ടാംതരംമണ്ണിൽ 2000 ക്യൂബിക്ക് ഫൂട്ടും നല്ലമരം ഉണ്ടാവുമെന്നു മിസ്റ്റർ ലഷിങ്ടൻ കണക്കാക്കീട്ടുണ്ടു്. നിലമ്പൂരിലെ ഗവർമ്മെണ്ടുവക തേക്കുകൃഷിയിൽനിന്നു ഇതുവരെ 1741739 ഉറുപ്പിക വരവും അതിനു 1532308 ഉറുപ്പിക ചിലവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ചിലവായ സംഖ്യക്കു കൊല്ലത്തിൽ നൂററിനു നാലുപ്രകാരം പലിശകൂട്ടി കണക്കാക്കിയാൽ സുമാർ രണ്ടുലക്ഷം ഉറുപ്പിക ഇനിയും ഈ കൃഷിയിൽനിന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു മുതലാവേണ്ടതുണ്ടു്.

മഹോഗണിയും റബ്ബറും.—നിലമ്പൂരിൽ മഹോഗണിയും റബ്ബറും കൃഷിചെയ്തുനോക്കിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ചെറിയകണ്ടങ്ങളിൽ കൊല്ലംതോറും ഇതുകൾ കൃഷിചെയ്യാറുണ്ടു്.

മണ്ണും ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും മഹോഗണിക്കു പററിയതാകുന്നു. തേക്കിന്നു ഉള്ളും ചോരാത്തതായ ദിക്കുകളിൽ രണ്ടുജാതി മഹോഗണിമരം (Swietenia Mahogani and Swietenia Macrophylla) നന്നായി വളരുന്നുണ്ട്. ചെറുപ്രായമാവുമ്പോൾ വണ്ടുകളുടെയും മററു ചില ജന്തുക്കളുടെയും ഉപദ്രവം അതിന്നു തട്ടാറുണ്ട്. പക്ഷെ ആവക കേടുകൾ വഴിയെ തീർന്നുകാണുന്നുണ്ട്. മരം നിറത്തിലും വലിപ്പത്തിലും വലിയ ഗുണമുള്ളതല്ല. റബ്ബർകൃഷിയിൽ "പാര" റബ്ബറാണ് ഇവിടെ പററിക്കാണുന്നത്. നിലമ്പൂർവാലിയിൽ ചില സ്വകാര്യകൃഷിഉടമസ്ഥന്മാരും റബ്ബർ നട്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ഗവമ്മേണ്ടുവക വനങ്ങൾ ഈ ജില്ലയിൽ അധികമില്ലാത്തതിനാൽ കാലികളെ മേക്കുന്ന കാര്യത്തിലൊ വിറകു വെട്ടുന്ന കാര്യത്തിലൊ നാട്ടുകാർക്ക് ഉപദ്രവകരമായി ഭവിക്കുന്നില്ല. വയനാട്ടിലെ റിസർവ്വിന്നുസമീപം താമസിക്കുന്ന നാട്ടുകാരെ അതിൽനിന്നു വിറകു, മുളകൾ, പട്ടമരങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ വിലകൂടാതെ മുറിച്ചെടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ട്. മേയുന്നതിന്നുമാത്രം സ്വല്പം ഒരു സംഖ്യ പിരിച്ചുവരുന്നു. ചില്ലറ മലവാരസംബന്ധമായ കുററങ്ങൾ അധികം ഉണ്ടാകാറില്ല. എന്നാൽ ഇയ്യിടയിൽ സൈലൻറവാലിയിൽനിന്നും പനക്കാടൻബ്ലോക്കുകളിൽനിന്നും ചില മരക്കവച്ചകൾ ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. ഈ ബ്ലോക്കുകളുടെ ചുററും സ്വകാര്യഉടമസ്ഥന്മാരുടെ കാട്ടുകളാകുന്നു. അതിനാൽ കക്കുന്നസമയംതന്നെ പിടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുററക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം ൩

തൊഴിലുകളും വ്യാപാരവും

തൊഴിലുകൾ — സെൻസസ് കണക്കുകൾ — 1901-ാമതു കൊല്ലത്തിലെ സെൻസസ്സിൽ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടതായ തൊഴിലുകളുടെയും വ്യാപാരങ്ങളുടെയും കണക്കുകൾ നോക്കിയാൽ മലബാർജില്ല മററുജില്ലകളെക്കാൾ അധികം സമ്പൽസമൃദ്ധിയുള്ള ഒരു രാജ്യമാകുന്നുവെന്നുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായം ദൃഢമായി ഭവിക്കുകയും അതിന്റെ അനേകതരമുള്ള സ്വാഭാവികവിഭവങ്ങൾ വ്യക്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണയായി ഉള്ളതുപോലെ മലബാറിലും ഒരുവിധം നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നവരാണ് അധികം ഉള്ളതു്. അത്യന്തം ദരിദ്രന്മാരായിട്ടുള്ളവർ അധികമില്ല. വളരെ പ്രായം ചെന്നവരും വളരെ ബാല്യാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നവരും ഒഴികെ മററുക്കും മടിയന്മാരായിരുന്നാൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുംകൂടി വേലയെടുത്ത് ഉപജീവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തരം മററുജില്ലകളിൽ ഉള്ളതുപോലെ മലബാറിൽ ഉണ്ടായി കാണുന്നില്ല. മതിരാശിസംസ്ഥാനത്ത് എല്ലാംകൂടി നോക്കിയാൽ ജനസംഖ്യയുടെ 100-ൽ 54 വീതം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ഉപജീവനത്തിന്നു വേണ്ടി വേലയെടുക്കുന്നു. ഈ വേലക്കാരിൽ 100-ൽ $42\frac{1}{2}$ കണ്ടുള്ളവർ സ്ത്രീകളാണ്. മലബാറിൽ ഈ രണ്ടു സംഖ്യ യഥാക്രമം 47-ം 39-ം ആകുന്നു. മതിരാശിസംസ്ഥാനത്തിൽ 100-ൽ 70-ൽ അധികം ആളുകൾ കൃഷികൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നു. 100-ൽ 18 കണ്ടാളുകളേ കൈവേലകൾകൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നുള്ളു. മലബാറിൽ ഈ രണ്ടു സംഖ്യയും ക്രമത്തിൽ $62\frac{1}{2}$

ശ്യം 24 1/2ശ്യം ആകുന്നു. ഈ കണക്കുകൊണ്ടു ജില്ലയിൽ കൃഷി യാണ് ഒരു മുഖ്യമായ തൊഴിൽ എന്നു തീൎച്ചപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുമാത്രമല്ല ജനങ്ങൾക്കു ഗതിയുള്ളതു് എന്നു തീൎച്ചയാവുന്നുണ്ടല്ലൊ. മലബാറിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള കടലിൽ അനവധി മത്സ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇതുതന്നെ സുമാർ 80 000 ആളുകൾക്കു നിത്യവൃത്തിയെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിനുപുറമെ ഇതു് അനവധി ആളുകൾക്കു ചുരുങ്ങിയ ചിലവിന്മേൽ വിശേഷമായ ഒരു ഭക്ഷണസാധനവും ആവുന്നുണ്ടു്. പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളുടെ അടിമുതൽ മുകളിവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും വയനാട്ടിലെ ഉയൎന്നനിരയിൽ അധികഭാഗത്തും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതായ വനങ്ങൾനിമിത്തം കോഴിക്കോട്ടുപട്ടണം ഇന്ത്യയിൽവെച്ചു് ഏററവും മുഖ്യമായ ഒരു മരക്കച്ചവടസ്ഥലമാകുന്നതിനുപുറമെ അനവധി ആശാരിമാർ, ഈൎച്ചക്കാർ, മരംവെട്ടുകാർ ഇവൎക്കും അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും ഉപജീവനത്തിന്നു നല്ല മാൎഗ്ഗമുണ്ടാക്കിതീൎക്കയും ചെയ്യുന്നു. ജില്ലയിലെ അനേകം പുഴകളിലും കായലുകളിലും അനേകം തോണിക്കാരും വഞ്ചിക്കാരും തോണികളും വഞ്ചികളും തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഉപജീവിക്കുന്നു. ഇതിന്നുപുററിലുംവെച്ചു പ്രധാനമായിട്ടാണ പനയുടെയും തെങ്ങിന്റെയും തൊഴിലുകൾ ഇരിക്കുന്നതു്. 50000 ആളുകൾ കള്ളുണ്ടാക്കി ഉപജീവിച്ചുവരുന്നു. 40000 ആളുകൾ കയറുവലയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ എണ്ണയാട്ടുക, ചക്കരഉണ്ടാക്കുക, പനയോലകൊണ്ടു തൊപ്പി, കുട, പായ ഇതുകൾ ഉണ്ടാക്കുക ഈവക പ്രവൃത്തികളും വളരെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. മലബാറിലേക്കു ഏറക്കുമതിചെയ്യുന്നതായ അരിയുടെ വിലയേക്കാൾ മൂലം അധികം ആണ തെങ്ങിൻ സാധനങ്ങളുടെ വിലയെന്നു വ്യാപാരക്കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നു. ഇതുനിമിത്തം അനവധി വ്യാപാരികൾ അരിക്കച്ചവടംകൊണ്ടും മററും ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ടുതാനും. മലയാളി

കളുടെ സുഖത്തിന്റെ തരം മററു ജില്ലക്കാരേക്കാൾ ഉയൎന്ന നിലയിൽ ആണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഏവിടെ നോക്കിയാലും കല്ലുകൊണ്ടു പടുത്തതും ഓടുകൊണ്ടു മേഞ്ഞതുമായ പുരകൾ കാണപ്പെടുന്നുവല്ലൊ. ചില്ലറ അങ്ങാടികളിൽക്കൂടി ചായവില്പനചെയ്യുന്നു. ചായയുടെ ഉപയോഗം ദിനംപ്രതി വൎദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സോഡാവാട്ടറിന്നും സപ്ളൂത്തുകൾക്കും നാട്ടുകാൎക്കു രുചികൂടി വരികയും. അതുകളുടെ ആവശ്യം ദിവസംതോറും വൎദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. പാചകവൃത്തിക്കാർ, ക്ഷുരകന്മാർ, വീട്ടുവേലക്കാർ, തുന്നക്കാർ തൊപ്പിവേലക്കാർ, കല്പണിക്കാർ, കത്തിഊതുന്നവർ, ഈവക തൊഴില്ക്കാർ അന്യജില്ലകളിലേക്കാൾ മലബാറിൽ തുലോം അധികമാകുന്നു. വിദ്യാതൊഴില്കളും (Learned professions) ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. കൈവേലകൾ ഇപ്പോഴും വളരെ കുറവാണ്. "മലയാളത്തിൽ കൈവേലകൾ എണ്ണ ആട്ടലും കയറുണ്ടാക്കലും ഒഴികെ വേറെയാതൊന്നും ഇല്ല." എന്നു ജോയിൻററ് കമീഷണൎമാർ 1793-ാമത്തു കൊല്ലത്തിൽ എഴുതീട്ടുണ്ടായിരുന്നതുപോലെതന്നെ ഇന്നും എഴുതാവുന്നതാണ്.

ജാതിയുടെ പ്രാബല്യം.—ചരിത്രത്തിന്റെ ആദികാലം മുതൽക്കുതന്നെ മലയാളത്തിലെ ജനസമുദായം ജാതികളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരോജാതിക്കും സാമുദായികമായ ഓരോരൂപ്യവും ഉണ്ട്. മലനിരവുകളാകുന്ന മതിലുകളാൽ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ജാതിസമ്പ്രദായങ്ങൾ മലബാറിൽ മററുജില്ലകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന മാററങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ ഇന്നും പ്രബലപ്പെട്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഡുവർട്ടി ബർബോസ (Duarte Barbosa) എന്നാൾ 400 കൊല്ലംമുമ്പെ "കിഴക്കൻ ആഫ്രിക്കയും മലബാറും." (The Coasts of East Africa and Malabar) എന്നപുസ്തകത്തിൽ 124—148 ഭാഗങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായ മി

കജാതിക്കാർ ഇന്നും അതാതു തൊഴിലുകൾതന്നെ നടത്തിവരുന്നു. ഇവരിൽ അധികംപേരും പ്രത്യേകിച്ചു ചാലിയർ അല്ലെങ്കിൽ നെയ്ത്തുകാർ യൂറോപ്പിലെ യന്ത്രനിർമ്മിതസാധനങ്ങൾനിമിത്തം വളരെകഷ്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പഴയസമ്പ്രദായങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുവാനൊ അവരുടെ പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള വേലകൾവിട്ടു അധികം ആദായകരമായ വൃത്തിയെ സ്വീകരിക്കുവാനൊ ആലോചിക്കാതെ അവർ ഇപ്പോഴും ബുദ്ധിമുട്ടിത്തന്നെ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. മലബാറിലെ വേലക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിഗുണങ്ങളെക്കാൾ അവരുടെ നടവടികളാണു ബർബോസക്കു അധികം രസകരമായിതീർന്നതു്. ഈനടവടികൾ വ്യവസായരീതിപ്രകാരമുള്ളതിനേക്കാൾ വർണ്ണശാസ്ത്രപ്രകാരം ഇപ്പോഴും കുറെ അധികം രസകരമായിരിക്കുന്നുണ്ടുതാനും. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാകട്ടെ മററു ദിക്കുകളിലേക്കാൾ അധികം വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. അതിനാൽ അവയിൽ ചുരുക്കം ചിലതൊഴികെ ഇവിടെ എടുത്തുപറവാൻ ആവശ്യവുമില്ല. കൃഷിയെപ്പററി പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. ധനസംബന്ധമായ വിലനിമിത്തമൊ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേകസ്വഭാവംനിമിത്തമൊ പ്രാധാന്യമുള്ളതായ വ്യവസായങ്ങൾ മാത്രമേ ഇനി ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതുള്ളു.

1903—1904 ഈ കൊല്ലത്തിൽ കൊച്ചിയിൽനിന്നു കയററുമതി ചെയ്തതായ വെളിച്ചെണ്ണയുടെ വില 87ലക്ഷം ഉറുപ്പികയാകുന്നു. ഇതിൽ അധികം ഭാഗവും കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും വെളിച്ചെണ്ണക്കച്ചവടം മലബാറിലെ തൊഴിലുകളിൽ വെച്ചു ഏററവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എണ്ണ ആട്ടിഎടുക്കുന്നതായ കൊപ്പരയും പിണ്ണാക്കും എല്ലാകൊല്ലവും വളരെ കയററി അയക്കുന്നുണ്ടു്. വെളുത്തതും കറുത്തതും ഇ

ങ്ങിനെ കൊപ്പറ രണ്ടുവിധമുണ്ട്. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതു മറേറതിനെക്കാൾ അധികം വിലയുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനെ യൂറോപ്പിലേക്കു കെട്ടി അയക്കുന്നു. കറുത്ത കൊപ്പറയിൽ നിന്നു ആട്ടികിട്ടുന്ന എണ്ണ അധികവും നാട്ടിൽ വില്ക്കുന്നു. വെളക്കുവെക്കുക, പാചകസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക, തലയിൽതേക്കുക, ഈ വകക്കാണ് ഈ എണ്ണ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എണ്ണ ആട്ടുന്ന പ്രവൃത്തി ചക്കാന്മാരുടെ അല്ലെങ്കിൽ വാണിയന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു താണ ജാതിക്കാരായ വട്ടക്കാടന്മാരും ഈ പ്രവൃത്തി തന്നെ നടത്തിവരുന്നു. ഇവരുടെ എണ്ണച്ചക്കുകൾ സാധാരണ നാടൻമാതിരിയാകുന്നു. എന്നാൽ ആവികൊണ്ടു നടത്തപ്പെടുന്ന ചക്കുകൾ കൊച്ചിയിലും സമീപമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും, എന്നല്ല കോഴിക്കോട്ടും ധാരാളം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം എണ്ണ ആട്ടുന്ന ചക്കാന്മാരുടെ കഥ കുറെ അമാന്തസ്ഥിതിയിലായിരിക്കുന്നു. ഒരുദിവസം മുഴുവനും പ്രവൃത്തിയെടുത്താൽതന്നെ ഒന്നോ രണ്ടോ മന്നിലധികം എണ്ണ ആട്ടുവാൻ അവന്നു കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ ആവികൊണ്ടു നടത്തുന്ന ഒരു ചക്കിൽ ദിവസം ഒന്നിന്നു പതിനഞ്ചുമന്ന് ഉണ്ടാവുന്നു. ഒരു മില്ലിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചക്കുകൾ മുപ്പതോ നാൽപതോ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. പിണ്ണാക്കു അധികവും കന്നുകാലികൾക്കു ഒരു ഭക്ഷണമായി (Oil- cake) ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഹാംബർഗ്ഗ് പട്ടണത്തിലേക്കു കയററുമതിചെയ്യുന്നു. ഇത് ഇവിടെയും കന്നുകാലികൾക്കുള്ള ഭക്ഷണമായും വളമായും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടതാനും.

എള്ളെണ്ണയും മററു ചില എണ്ണകളും.—മലബാറിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതായ മററു ചില എണ്ണകൾ എള്ള്, ആവണക്ക്, ഇരുപ്പ, ഉങ്ങ, പുന്നം, നീരട്ടി, വേപ്പ് ഇതുകളിൽനിന്ന് എടുക്കുന്ന എണ്ണകളാകുന്നു. ഇതിൽ ഒടുവിൽപറഞ്ഞ അഞ്ച്

എണ്ണകൾ തെങ്ങ് ഉണ്ടാകാത്തതായ ഉൾരാജ്യങ്ങളിൽ വെളിച്ചെണ്ണക്കുപകരം വെളക്കുവെക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഒടുവിൽപറഞ്ഞതായ വേപ്പെണ്ണ വാതരോഗങ്ങളിൽ പുറത്തുപുരട്ടുവാനും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ആവണക്കു മലബാറിൽ അത്ര പ്രധാനമായ ഒരു വിളയാകുന്നില്ല. എന്നാൽ എള്ള് ഇവിടെ ധാരാളം ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു പുഞ്ചവിളയാകുന്നു. ഇതു വെളിച്ചെണ്ണപോലെതന്നെ ആട്ടിഎടുക്കുന്നു. പാകസാധനങ്ങൾക്കും തേച്ചുകുളിക്കുവാനും ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടുതാനും.

ചന്ദനതൈലം.—പല സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളിലും ഒരു മൂലദ്രവ്യമായ ചന്ദനതൈലത്തിന്റെ ആവശ്യം യൂറോപ്പിൽ തുലോം വർദ്ധിക്കുകയും അതിന്റെ വില കുറെകാലമായി വല്ലാതെ അധികമാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചന്ദനപ്പുല്ല് ഏറനാട്ടതാലൂക്കിലും വള്ളുവനാട്ടിലും പാലക്കാട് അങ്ങാടിപ്പുറം ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം വളരുന്നുണ്ട്. ഒരു വലിയ ചെമ്പുകുട്ടകത്തിൽ വെള്ളംനിറച്ച് അതിൽ ഈ പുല്ല് ഇട്ടു തിളപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടകത്തിന്റെ അടിയിലുള്ള ഒരു പൈപ്പിൽക്കൂടി ഈ വെള്ളം ഒരു പരന്നപാത്രത്തിലേക്കു പോകുമാറാകുന്നു. എണ്ണ വെള്ളത്തിന്റെ മുകളിൽ പാറിനിൽക്കുന്നതാകകൊണ്ടു വെള്ളം കുറെ ഒഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ബാക്കികിടക്കുന്ന എണ്ണയെ സ്പൂൺകൊണ്ടു പതുക്കെ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തൊഴിൽ മിക്കതും മാപ്പിളമാരാണു നടത്തുന്നത്. എണ്ണ കയറ്റുമതിക്കുവേണ്ടി കൊച്ചിക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. തിരുവിതാംകോട്ടസംസ്ഥാനത്തിൽ വളരുന്നതായ പുല്ലുകൊണ്ട് അഞ്ചിംഗോവിൽ ഈ എണ്ണ എടുത്തുവരുന്നുണ്ട്.

കയർവ്യാപാരം.—കയറുകൊണ്ടു ചൂടി, അലംസ്സ്, പായ ഇതുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന വ്യാപാരവും ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഒരു വ്യവസായമാകുന്നു. 1904-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ 62 ല

ക്ഷം ഉറുപ്പിക വിലക്കുള്ളതായ കയറുസാധനങ്ങൾ പല ആകൃതികളിലായി കൊച്ചിയിൽനിന്നു കയററുമതിചെയ്തിരിക്കുന്നു. 1894-ൽ അതു 31 ലക്ഷം ഉറുപ്പികവിലയ്ക്കു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തെക്കോട്ടുപോകുന്തോറും ഈ വ്യവസായം പുഷ്ടിയിൽ ഇരിക്കുന്നതുകാണാം. ആലപ്പുഴയിലെ കയറാണ് ഏററവും നല്ലത്. അഞ്ചിംഗോവിലെ കയറും നല്ലതുതന്നെ ആണ്. മലബാറിൽ പൊന്നാനിതാലൂക്കിലെ വടനപ്പള്ളി വെങ്കിടങ്ങ് ഈ രണ്ട് അംശങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന കയറാണ് ഏററവും നല്ലത്. തേങ്ങയുടെ ചകിരികൾ പുഴ, കായൽ ഇതുകളുടെ വക്കത്തുള്ള വെള്ളത്തിൽ ആണ്ടു പൂത്തുകയും അവിടെ ആറോ, പന്ത്രണ്ടോ പതിനെട്ടോ മാസം കാലം പൂണ്ടുകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാലം അധികം ചെന്നേടത്തോളം അധികം നല്ലതാണ്. കയറിന്റെ നിറവും ഗുണവും അതു പൂത്തിയ വെള്ളത്തിന്റെ ഗുണംപോലെ ഇരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഒഴുകുന്ന വെള്ളത്തിലാണു ചകിരി പൂത്തേണ്ടത്. അതു ശുദ്ധജലമായാൽ അധികം നല്ലതാണുതാനും. ഉപ്പുവെള്ളമാണെങ്കിൽ കയറ് ഉടനെതന്നെ വെളുപ്പുനിറമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ചളുചളുപ്പുള്ളതായിരുന്നാൽ അതിന്റെ നിറം ചീത്തയായിത്തീരുകയും അതിന്മേൽ പാടുകൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. വെള്ളത്തിൽനിന്നു ചകിരികൾ എടുത്തുടനെ കുറിയ വടികൾകൊണ്ടു തിയ്യത്തികളും വെട്ടുവസ്ത്രീകളും അതു തല്ലിച്ചോറെല്ലാം കളയുന്നു. പിന്നെ അതു പന്ത്രണ്ടുമണിക്കൂറുനേരം വെയിലത്ത് ഇട്ടു ഉണക്കുന്നു. ഉണങ്ങിയ നാർ ആ നിലയിൽതന്നെ കോഴിക്കോട്ടും കൊച്ചിയിലും ഉള്ളതായ നാട്ടുവ്യാപാരികൾക്കും അവർ അതിനെ യൂറോപ്യൻകച്ചവടക്കാർക്കും വിൽക്കുന്നു. നാരിനെ പിന്നെ തിയ്യത്തികളും മററു സ്ത്രീകളും കയറാക്കി പിരിക്കുകയും ഈ ആകൃതിയിൽ മലബാറിലെ മിക്ക കയറും കൊച്ചിയിൽനിന്നു ഭൂലോകത്തുള്ള അനേകം തുറമുഖങ്ങളി

ലേക്കു എന്നാൽ പ്രത്യേകിച്ചു യുണൈററ്ഡ് കിങ്ങ്ഡം എന്ന ബ്രിട്ടിഷ് രാജ്യത്തിലേക്കും ജർമനിക്കും കെട്ടി അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷമായ കയറുകളും പായകളും കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. അത്രതന്നെ മാർദ്ദവമില്ലാത്തതായ പായകളും മററും കോഴിക്കോട്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഒററപ്പാലത്തു സമീപവും ചാവക്കാട്ടു ചില സ്ഥലങ്ങളിലും പനയുടെ പട്ടകളിൽനിന്ന് ഒരു മാതിരി നാരുവസ്തുവും എടുക്കുകയും സിലോണിലേക്കും മററു ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും അതു കയററി അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മരക്കച്ചവടം:—മലബാറിലെ മരക്കച്ചവടത്തിന്നു ധനസംബന്ധമായ പ്രാധാന്യം വളരെ ഉണ്ട്. ഈ ജില്ലയിലെ മലവാരങ്ങളിൽ വിശേഷമായ മരജനിസ്സുകൾ ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. അധികം മലവാരങ്ങളും മരം വെട്ടി എറക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ നല്ല സൌകൎയ്യമായ സ്ഥലത്തിരിക്കുന്നവയാണുതാനും. ഗവമ്മേണ്ടുവക മലവാരങ്ങളെല്ലാം വനം ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാരാൽ പ്രവൃത്തി നടത്തപ്പെടുന്നു. സ്വകാൎയ്യഉടമസ്ഥന്മാരുടെ മലവാരങ്ങളിലെ മരങ്ങൾ മിക്കതും ഒരു കുററിക്കാണംകൊടുത്തു മാപ്പിള വ്യാപാരികൾ വെട്ടി ആനകളെക്കൊണ്ട് അടുത്ത നിരത്തിലേക്കൊ പുഴയിലേക്കൊ വലിച്ച് അവിടെനിന്നു കടൽകരയിലുള്ള അടുത്ത അഴിവുസ്ഥലത്തെക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. നിരത്തുകൾവഴിക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു വലിയ ചിലവായിട്ടുള്ളതാണ്. പുഴവഴിക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയാത്ത അവസരങ്ങളിലെ നിരത്തുവഴിക്കു കൊണ്ടുവരാറുള്ളൂ. നിലമ്പൂർ വാലിയിൽകൂടിയും അടുത്തുള്ള മററുമലകളിൽനിന്നും ഒലിച്ചുവരുന്നതായ മലബാറിലെ വലിയ വ്യാപാരസ്ഥലമായ കല്ലായിയുമായി ഒരു തോടുകൊണ്ടു യോജിക്കപ്പെട്ടതുമായ ബേപ്പൂർ പുഴയിലാണ് മരവ്യാപാരം അധികവും നടക്കുന്നത്. എന്നാൽ അധികം മരങ്ങൾ കോട്ടപ്പുഴവഴി കോട്ടയ്ക്കൽ എത്തിച്ചേരുകയും അവി

ടെനിന്നു് പൊന്നാനിത്തോടുവഴിക്കും അകലപ്പുഴവഴിക്കും കല്ലായിക്കു വരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇതുകൂടാതെ വളർപട്ടണം പുഴയിൽക്കൂടി വളർപട്ടണം തുറമുഖത്തും അനവധിമരങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നുണ്ടു്. മരങ്ങൾ അധികം വന്നിട്ടുള്ള കാലത്തു കല്ലായിലെ പുഴ ലേശംപോലും കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എല്ലാം മരങ്ങൾതന്നെ ആയിരിക്കും. മരത്തടികൾ വിൽക്കപ്പെടുന്നതുവരെ വെള്ളത്തിൽതന്നെ കിടക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെനിന്നു കടൽവഴിക്കും തീവണ്ടിവഴിക്കും ബൊംബെ, മദിരാശി, കോളാർ ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി ഇന്ത്യയിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കയററി അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കല്ലായയിൽ ആവിയന്ത്രംകൊണ്ടു പണിഎടുക്കുന്ന മൂന്നു ഈർച്ചമില്ലുകളും കൊച്ചിയിൽ ആ വിധമുള്ള ഒരു മില്ലും ഉണ്ടു്. വെളിച്ചെണ്ണ ആക്കുവാനുള്ള വലിയ കററികൾ കൊച്ചിയിൽ ഈ ജാതി വിശേഷമായ മരം ഈർന്ന പലകകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. അതിനാൽ വെളിച്ചെണ്ണവ്യാപാരികൾക്കും ആദായം ഉണ്ടു്. ഇതിൽ ആക്കുന്ന വെളിച്ചെണ്ണക്കു യൂറോപ്യന്മാർക്കുററിന്നു രണ്ടുകണ്ടു കുറവും കണക്കാക്കുന്നുള്ളു.

കൈത്തൊഴിൽ വ്യവസായങ്ങൾ—തലശ്ശേരിയിലും കോഴിക്കോട്ടും കുരുമുളകു, കാപ്പി, ഇഞ്ചി, ഇതുകൾ നന്നാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. കല്ലായിലെ കൈവേലശാലയിൽ എല്ലും വളരെ പൊടിച്ചു അതുകൊണ്ടുള്ള വളവും മററുചില വളങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ടു്.

ഓടുണ്ടാക്കുന്ന വേലകൾ—മലബാറിലും തെക്കൻ കന്നറയിലും ഓടുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വ്യാപാരത്തിൽ ബേസൽമിഷൻകാരാണു് പ്രാധാന്യം നടത്തിവരുന്നതു്. 1874-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടിന്നു സമീപമുള്ള "പുതിയറക്കല്ലു" എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചാണു് അവർ ഈ വ്യവസായം ആദ്യമായി ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. അതിന്നുശേഷം 1891-ൽ പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ കൊടക്കല്ലിലും 1892-ൽ

പാലക്കാട്ട താലൂക്കിലെ ഒലവക്കോട്ടിലും ഓരോ ഓട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ശാല അവർ ഏർപ്പെടുത്തി. ഫറൂക്കിൽ ഹെങ്കി ആൻ കമ്പനിക്കാരും ഒരു ശാല ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്നുശേഷം നാട്ടുകാരും കോഴിക്കോട്ട്, ചെറണ്ണൂർ പറളി ഈവക സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓട്ടുശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മലബാറിൽ വെച്ച് എന്നുവേണ്ട ഈ സംസ്ഥാനത്തു വെച്ചുതന്നെ ഏററവും വലിയതായ ഓട്ടുശാല ഹെങ്കി ആൻ കമ്പനിക്കാരുടെതാകുന്നു. ഇവരുടെയും ബേസൽ മിഷൻകാരുടെയും ഓട്ടുകൾ ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാടവും വലിയ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുകൾ "മംഗലാപുരം ഓട്ടുകൾ" എന്ന പേരോടുകൂടി റംഗൂൺ, കൊളമ്പോ, സിങ്കപ്പൂർ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും ആസ്ത്രേലിയ വൻകരയിലേക്കുകൂടിയും കയററുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പുഴയ്ക്കു സമീപമുള്ള നെല്ലുണ്ടാകുന്ന വയലുകളിൽനിന്നാണ് ഓടിന്നുള്ള മണ്ണ് എടുത്തുവരുന്നത്. ഇത് ഒരു കൊല്ലത്തെയ്ക്കു മുൻകൂട്ടി ശേഖരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു പിന്നെ വെള്ളത്തിൽ നനച്ചു പുഴമണലും കൂട്ടി യോജിപ്പിക്കുന്നു.

നെയിത്തുവേല—പുരാതനകാലത്തു കാലിക്കോ തുണിക്കു മലബാർ വളരെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട രാജ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ മലബാറിൽ നെയ്ത്തുവലിയ മുഖ്യമായ ഒരു തൊഴിലാകുന്നില്ല. പട്ടു തുണിനെയ്ത്തുകാർ മലബാറിൽ ഒട്ടുംതന്നെ ഇല്ല. വയനാട്ടിലൊഴികെ മറെറല്ലാ താലൂക്കിലും 'ചാലിയർ, എന്നു പറയപ്പെടുന്ന നെയ്ത്തുവേലക്കാർ അവിടവിടെ ഉണ്ടെങ്കിലും മററുജില്ലകളുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ നെയ്ത്തുകാർ മലബാറിൽ വളരെ ചുരുക്കമാണെന്നുതന്നെ പറയണം. മാഞ്ചെസ്റ്ററിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വെളുത്ത മല്ലുകളാണു നായന്മാർ അധികവും ധരിക്കുന്നത്. മാപ്പിളസ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ മതിരാശിയിൽനിന്നു എറക്കുമതിചെയ്യുന്നവയാണ്. ആവക പുരുഷന്മാർ ധരിക്കുന്നതും ഇംഗ്ല

ങ്ങിലുണ്ടാക്കി കാഭക്കൊണത്തു ചായമിടുന്ന വസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ ചിലതാണജാതിക്കാർ വഹിക്കുന്നവസ്ത്രങ്ങളും പരുത്തതോർത്തുമുണ്ടുകളും മാത്രമാണു ചാലിയരുടെ കൈവേലയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നത്. അവർ അത്യന്തം ദരിദ്രന്മാരാകുന്നു. അവരുടെ പഴയ നെയിത്തുതറികൊണ്ടു ഒരു കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും എല്ലാംകൂടി പകൽ മുഴുവനും അതിപ്രയത്നം ചെയ്താലെ ദിവസവൃത്തിയ്ക്കു മതിയാവുന്നുള്ളൂ. രണ്ടുസ്ത്രീകൾക്കും ഒരു പുരുഷനും കൂടി മൂന്നുദിവസംകൊണ്ടു 14 അണസമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു കണ്ടറിയുന്നു. അവർനെയ്യുന്നതുണികൾ ഏററവും പരുക്കൻ ആകുന്നു. രണ്ടുതലക്കും വീതികുറഞ്ഞ ഓരോ കരയും ഉണ്ടാവുകയും സാധാരണയായി മുണ്ടുവെളുത്തിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇതിന്നുള്ളനൂൽ മില്ലിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതും അടുത്തുള്ള മാപ്പിളവ്യാപാരികൾ കൊണ്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാകുന്നു. ചായമിടുന്ന പ്രവൃത്തി ഈ ജില്ലയിൽ ഇല്ല എന്നുതന്നെപറയണം. എന്നാൽ ബേസൽ മിഷൻകാർ ഈ പ്രവൃത്തിസ്വല്പം നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. തളിപ്പറമ്പത്തുള്ള തോർത്തുകളും വള്ളുവനാട്ടതാലൂക്കിൽ കരിമ്പുഴയിൽ തമിഴച്ചെട്ടികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതായവിശേഷമായ "കരിമ്പുഴപ്പാവു"കളും മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ചതായ നെയ്ത്തുവേലകളാകുന്നു.

നെയ്ത്തുമിൽ—ബേസൽമിഷൻകാർ നിററൂരിലും ചൊംബാലയിലും ശാഖകളോടുകൂടി കണ്ണൂരിൽ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്ന മില്ലും കൊടക്കല്ലിൽ ഒരു ശാഖയോടുകൂടി കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടത്തുന്ന മില്ലും അണു നാട്ടിലെ നെയ്ത്തുവേലയേക്കാൾ വളരെ അധികം മുഖ്യമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഈ മില്ലുകളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന തറികൾ കുറെയൊക്കെ ചവിട്ടിനടത്തുന്നവയും കുറെ "ജാക്കെർഡ" തറികളും (Jactquard looms) ആകുന്നു. "ജീഗർ"യന്ത്രം (Jaeger machinery) ഇയ്യിടയിൽ കണ്ണൂരിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാട്ടുകാരുമായി മത്സരത്തിന്നു മിഷൻകാർ പുറപ്പെടുന്നില്ല. നല്ല പൊതപ്പുകൾ, ടവ്വലുകൾ, മേശവിരികൾ, ഷർട്ടു, കംലൊറ, കോട്ട് ഇതുകൾക്കുള്ള തുണികൾ, ചായപ്പട്ടുകൾ ജിഗർ സാധനങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ആണ് അവർ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നത്. ഇതിന്നുള്ള നൂലുകൾ മാഞ്ചെസ്റ്ററിൽനിന്നു നേരിട്ടും ബോമ്പെ, തൂത്തുകുടി ഈ തുറമുഖങ്ങളിൽനിന്നൊ വരുത്തുന്നു. കോഴിക്കോട്ടും കണ്ണൂരിലും ചായമിടുന്ന വേല നടത്തുന്നുണ്ട്. അതിന്നുള്ള നീലം കൽക്കത്തായിൽനിന്നും മററു ചായദ്രവ്യങ്ങൾ ജർമ്മനിയിലെ കൊളോൺ (Cologne) എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്നും ആണ് വരുത്തുന്നത്. മിഷൻവസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കോട്ടുകളും ഷർട്ടുകളും ഗവർമ്മെണ്ടു ക്ലാർക്കുമാരുടെയും പഠിപ്പുള്ള നാട്ടുകാരുടേയും ഇടയിൽ വലിയ പ്രചാരം ഉണ്ടുതാനും. "മലബാർ സ്പിന്നിങ്ങ ആൻ വീവിങ്ങ് കമ്പനി" എന്നപേരായ ഒരു നാട്ടുകമ്പനിയാൽ കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു പരുത്തിനൂൽ നൂൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പരുക്കനായ രോമപ്പുതപ്പുകളും കാർപ്പെററുകളും കണ്ണൂർ ജേയിലിലും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്.

തുന്നക്കാർ—മലബാറിലെ തുന്നക്കാരെപ്പററിയും രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം മതിരാശിസംസ്ഥാനത്തു തുന്നൽപണിഎടുക്കുന്നവരിൽ ആകെ നാലിൽ ഒന്നാളുകൾ ഈ ജില്ലയിലെ നാട്ടുകാരാകുന്നു. കണ്ണൂരിലും കോഴിക്കോട്ടും ഉള്ളതായ മിഷൻ നെയ്ത്തുശാലകളിൽ തുന്നപ്പണിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകൾ ഉണ്ട്. ഇതുകളിൽ നാട്ടുകാരായ ക്രിസ്ത്യന്മാർക്കു യൂറോപ്യന്മാരുടെ അന്വേഷണത്തിൻകീഴിൽ തുന്നപ്പണിക്കുള്ള വിദ്യകളും പരിചയങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

തൊപ്പിപ്പണി—മാപ്പിളമാർ നിത്യം ധരിക്കുന്നതായ തൊപ്പികൾ ജില്ലയിൽ പലേടങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ അതിൽ ഏററവും വിശേഷമായിട്ടുള്ളതു കണ്ണൂരിൽ മാപ്പിളസ്ത്രീകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. അതുകൾ വിശേഷമായ കാൻവാസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും കൈകൊണ്ടു ഭംഗിയിൽ അററത്തുവരിയായി കസവുപിടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഈ തൊപ്പികൾക്കു രണ്ടുറുപ്പികമുതൽ മൂന്നുറുപ്പികവരെ വിലകിട്ടുന്നുണ്ട്. ഈ തൊഴിൽ മലബാറിൽമാത്രമേ നടക്കുന്നുള്ളു.

മത്സ്യവ്യാപാരം.—മത്സ്യംപിടിമുക്കുവരുടെ തൊഴിലാകുന്നു. പണ്ടത്തെ കാലങ്ങളിൽ പല്ലക്ക് എടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയും ഇവർ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഈ മുക്കുവരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് അനേകംപേർ ഇസ്ലാംമതത്തിൽ ചേൎന്നിട്ടുണ്ട്. ആഞ്ഞിലിമരംകൊണ്ടോ മാവുകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയതായ അവരുടെ ബോട്ടുകൾ 200 ഉറുപ്പികമുതൽ 500 ഉറുപ്പികവരെ വിലയുള്ളതാകുന്നു. അതിൽ ഓരോന്നിൽ 5-മുതൽ 8-വരെ ആളുകൾക്കു താമസിപ്പാൻ സൌകൎയ്യമുണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ വലകൾ പലതരത്തിലും ഉണ്ട്. ചെറിയമത്സ്യങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ തക്ക ചെറിയ വലകളും വലിയ സ്രാവുമത്സ്യങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ തക്ക വലിപ്പമുള്ള വലകളും അവരുടെ കൈയിൽ ഉണ്ട്. ഒരു വലിയ "വടകര ബോട്ടിന്നും" അതിന്നുവേണ്ടതായ സാമാനങ്ങൾക്കുംകൂടി ആയിരം ഉറുപ്പികയോളം വിലയുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നതാണ്. വലകൾ സാധാരണയായി കയറുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. ചെറിയ വിശേഷമായ വലകൾമാത്രം പരുത്തിച്ചരടുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. ബോട്ടുകളിൽ സാധാരണയായി ഉപ്പുകൊണ്ടുപോകുമാറില്ല. അതിനാൽ അധികം ഉണ്ണുള്ള ഈ രാജ്യത്തു മത്സ്യം വേഗത്തിൽ ചീഞ്ഞുപോകുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ കരക്കടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നേ മത്സ്യം പിടിക്കുവാൻ മുക്കുവർക്കു സാധിക്കുന്നുള്ളു. അധികം ദൂരെ പോകുന്നതായാൽ ഉപ്പിടാത്തതായ മത്സ്യം കരയിലെത്തുമ്പോഴേക്കു

ചീഞ്ഞുപോകമല്ലൊ. എന്നാൽ മുക്കുവരുടെ ബോട്ടുകൾ ചിലസമയങ്ങളിൽ പത്തും, പതിനഞ്ചും ഇരിവതും നാഴികദൂരെ പോകാറുണ്ടുതാനും. വലിയ സ്രാവുമത്സ്യം, കോറമത്സ്യം, മാൎജ്ജാരമത്സ്യം ഇതുകളാൽ ഓടിക്കപ്പെടുന്ന ചെമ്മീൻ (Sardine) മത്സ്യത്തിന്റെ കൂട്ടങ്ങൾ മുക്കുവൎക്കു വലിയ ധനമാകുന്നു. എന്നാൽ ഇയ്യിടയിൽ ഈ ജാതി മത്സ്യം കുറെ കുറവായിട്ടാണു കാണുന്നത്. തീക്കപ്പലിന്റെ ഗതാഗതംനിമിത്തമോ അതിന്റെ ഭക്ഷണസാധനം കുറയുകയാലൊ ജനങ്ങളുടെ ചില ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാലൊ ഇങ്ങിനെ വരുവാൻ കാരണമായിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അയിലമത്സ്യവും ധാരാളം പിടിച്ചുവരാറുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ വേറെയും പലവിധമുള്ള മത്സ്യങ്ങളെ മുക്കുവർ പിടിക്കുന്നു. ബോട്ടുകൾ കരയിൽ എത്തുന്നദിവസം മുക്കുവൎക്കു വലിയ സുദിനമാകുന്നു. അനവധി ആളുകൾ ബോട്ടുകൾ കരക്കുവലിച്ചുകയറ്റുവാൻ ഒരുങ്ങിവരികയും. അധികം ആളുകൾ മത്സ്യംപിടിയുടെ മാതിരിയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ഓരൊ തരത്തിന്റെ വിലപേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഓരോ ബോട്ടിന്നുചുറ്റും വന്നുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. കുന്നുപോലെ കൂട്ടിയ മത്സ്യമെല്ലാം ഒരുനിമിഷംകൊണ്ട് ഇല്ലാതാകുന്നു. ഓരോ മത്സ്യക്കൊട്ട തലയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു കൂലിക്കാർ പാഞ്ഞുപോയി ഉൾദേശങ്ങളിലെല്ലാം ക്ഷണത്തിൽ എത്തിക്കുന്നു. ഇവർ വടകരയിൽനിന്നും തലശ്ശേരിയിൽനിന്നും പച്ചമത്സ്യം ചീത്തയാവാതെ വയനാട്ടിൽകൂടി എത്തിക്കുന്നുണ്ട്. വിറ്റുപോവാത്ത മത്സ്യം ഉപ്പിട്ട് ഉണക്കുവാൻവേണ്ടി സാൽട്ട ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ അവക മിററങ്ങളിലേക്ക് എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയും മന്നിനു പത്തണവിലക്കുള്ള ഇരുത്തുകൂടി ഉപ്പ് ഇട്ട് ഉണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുക്കുവരും ചിലപ്പോൾ ഉപ്പിട്ടു ഉണക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ സാധാരണയായും മുക്കുവർ ഒരു ക്ലിപ്തമായ വിലക്കു

ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ വിൽക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു. മഴക്കാലങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിയില്ലാത്തപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ ഇവർക്കു ധനസഹായവും ചെയ്യുന്നു. ഉപ്പിട്ടു ഉണക്കിയ മത്സ്യം കപ്പൽവഴി സിലോണിലേക്കും തീവണ്ടിവഴിക്കു കോയമ്പത്തൂർ, സേലം മുതലായ കിഴക്കൻജില്ലകളിലേക്കും കൊണ്ടുപോകുന്നു. പരക്കെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മത്സ്യം ചെമ്മീൻ ആകുന്നു. ഇതിന്നു "കുട്ടംബംപുലത്തി" എന്നു പേർ ചിലർ വിളിച്ചുവരുന്നു. നല്ലകാലത്തു് ഒരു പൈക്കു ഇരിന്തൂറു മീൻ കിട്ടാറുണ്ടു്. ഉണക്കിയാൽ അതു കാപ്പിക്കും തെങ്ങിന്നും നല്ലൊരു വളമാകുന്നു. ഇതു് ഉണക്കിട്ടു സിലോൺ, സ്ട്രെയ്റ്റ്സ് സെററിൽമെണ്ടു, ചൈനാ, ജാപ്പാൻ ഈ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയററിഅയക്കുന്നു. കുറച്ചു വെള്ളംകൂട്ടി തിളപ്പിച്ചാൽ നല്ല മീൻഎണ്ണയും കിട്ടും. ഇതു യൂറോപ്പിലേക്കും ഇന്ത്യയിലെ ചില തുറമുഖങ്ങളിലേക്കും കയററുമതിചെയ്യുന്നു.

തെങ്ങുചെത്തുക—കള്ളെടുക്കുവാൻ ചെത്തുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിൽ തെങ്ങാണു മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു്. പാലക്കാട്ടും വള്ളുവനാട്ടിലും പനയും ചെത്താറുണ്ടു്. തെങ്ങുചെത്തുന്നവനും കള്ളുഷാപ്പുകാരനും ഓഹരിക്കാരായിരിക്കും. ആദ്യംപറഞ്ഞവൻ തെങ്ങുകൾ പാട്ടത്തിന്നു വാങ്ങുകയും വൃക്ഷനികുതി കൊടുക്കുകയും ചെത്തിയ കള്ളു് ഒരു ക്ലിപ്തമായവിലക്കു മററവന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഷാപ്പുകാരൻതന്നെ തെങ്ങിന്റെ പാട്ടവും നികുതിയും കൊടുക്കുന്നു. ചെത്തുന്നവന്റെ കൂലി കള്ളായിട്ടുതന്നെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വൃക്ഷങ്ങൾ ആറാറുമാസത്തേക്കു പാട്ടത്തിന്നു് ഏററുവാങ്ങുന്നു. ഒരു തെങ്ങിന്നു് ഒരു ഉറുപ്പികമുതൽ ഒന്നരഉറുപ്പികവരെ പാട്ടമാകുന്നു. തെങ്ങു കലച്ചുതുടങ്ങിയാൽ ചെത്തുവാൻ തക്ക കാലമായി. എന്നാൽ കലച്ചിട്ടു നാലുകൊല്ലങ്ങിന്നശേഷം ചെത്തുകൊല്ലമാണു് ഏററവും നല്ലകാലം. കൊ

ല്പത്തിൽ ആറുമാസത്തിലധികം തെങ്ങുചെത്താറില്ല. ഇതു നിമിത്തം തെങ്ങിന്റെ ജീവകാലം കുറെ ചുരുങ്ങുമെങ്കിലും കൊല്ലത്തിൽ ബാക്കിയുള്ള കാലം തെങ്ങിന്റെ കായകൾ തുലോം അധികമായിരിക്കും. കള്ളുചെത്തുന്നതിനു പണിആയുധങ്ങൾ അധികമൊന്നും വേണ്ടതില്ല. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഉറയിൽ ഇട്ടതായ ഒരു കത്തിയും, ഇതും തൂക്കിട്ടതയെ ഒരു എല്ലും കുറെ കുടങ്ങളും മരംകയറുവാൻ ചൂടികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ രണ്ടു തളപ്പും മാത്രമാണു ചെത്തുകാരന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ. പൂക്കുല, അതിന്റെ ക്രമ്പാളയുടെ അകത്ത് ഇരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ പ്രവൃത്തിയാരംഭിക്കണം. ദിവസം ഒരുപ്രാവശ്യം ക്രമ്പാളയുടെ ഇരുഭാഗത്തും മേല്പറഞ്ഞ എല്ലിന്റെ അഗ്രംകൊണ്ടു ലേഖനംചെയ്യുന്നു. മൂന്നാംദിവസം മുതൽ ദിനം രണ്ടുതവണ ഓരോ ചെറിയകഷണം മുറിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. പതിനഞ്ചാംദിവസം കള്ളിന്റെ വരവുതുടങ്ങുന്നു. ക്രമ്പാളയുടേയും പൂക്കുലയുടേയും നീളം അധികഭാഗം തടിച്ച എലകൾകൊണ്ടോ പോളകൊണ്ടോ കെട്ടുന്നു. അതിന്റെ അഗ്രം ദിവസം രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ വെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിവസവും ചെത്തുകഴിഞ്ഞാൽ വെട്ടിയുടെ എല വെള്ളത്തിൽ നല്ലവണ്ണം അരച്ച് അതുകൊണ്ടു പൂക്കുലയുടെ അഗ്രത്തിൽ തേയ്ക്കുന്നു. കള്ള് അഗ്രത്തിൽനിന്നു പുറത്ത് ഒററിവരാതിരിപ്പാനാണത്രെ ഇങ്ങിനെ തേയ്ക്കുന്നത്. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷ്കൊച്ചിയിൽ വെട്ടിമരം വളരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അവിടെയുള്ള കായലിലെ മണ്ണാണ് ഇതിനുപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. ചെത്തിവരുന്ന കള്ള് ഒരു കുടംകെട്ടി അതിൽ ആക്കുന്നു. ദിവസം ഒരിക്കൽ രാവിലെ കൊടത്തിലെ കള്ള് ഒഴിക്കുന്നു. തെങ്ങിന്റെ ഗുണംപോലെയും കാലാവസ്ഥപോലെയും കള്ളിന്റെ തുകയ്ക്കു ഭേദഗതിവരുന്നുണ്ട്. വേനൽക്കാലങ്ങളിൽ ഒരു തെങ്ങിൽ ദിനം ഒന്നിനു ഒരു കുപ്പികണ്ടുണ്ടാവുന്നു. വർഷകാ

ഷത്തും അതിനുശേഷമുള്ള മാസങ്ങളിലും മൂന്നുകുപ്പിയോളം ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. ചേററുവായിക്കു തെക്കുള്ള കായലുകളുടെ വക്കത്തുള്ള തോട്ടങ്ങളിൽ പാരീ ആൻ കമ്പനിക്കാർക്ക നല്ലകാലങ്ങളിൽ തെങ്ങ് ഒന്നിന്നു മൂന്നുകുപ്പി അല്ലെങ്കിൽ അരഗാലൻ കണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നു കണക്കാക്കീട്ടുണ്ട്. ഒരു കുപ്പി കള്ളിന്നു മൂന്നോ നാലോ പൈ വിലയുണ്ടുതാനും.

ചക്കര— ചക്കരയുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങൾ വളരെ എളുപ്പമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. കള്ള് എടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായംപോലെതന്നെ ആണ് ഇതിനും പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ കള്ള പുളിക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി കുടങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ സ്വല്പം നൂറ അരച്ചുതേക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചട്ടിയിൽ വെച്ചു കള്ള തിളപ്പിക്കുന്നു. തിളച്ചുവരുന്നതിനെ പാളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറെ എടുത്ത് ഒഴിച്ചു ഒരു മരപ്പലകമേൽ തണുക്കുവാൻ വെക്കുന്നു. തണുക്കുന്നതോടുകൂടി അത് ഉറക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം ഒരു ചിരട്ടകൊണ്ടു തിരുമ്മി പൊടിക്കുന്നു. ഈ പൊടി ബാക്കിയുള്ള കള്ളിന്റെ രസത്തോടുകൂടി ചേർത്തു ഇളക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇളക്കുന്തോറും അത് കൊഴുത്തുവരുന്നു. ധാരാളം കൊഴുത്താൽ അത ഓരോ ചിരട്ടയിൽ ആക്കി ഉണക്കുവാൻ വെക്കുന്നു. ഉണങ്ങിയാൽ വില്ക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോവുകയായി. രണ്ടുകുപ്പി കള്ളുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചക്കരക്ക് ഒരു കൂട് എന്നുപറയുന്നു. ചക്കര ഒരു കൂടിന്നു നാലു പൈ വിലയാണ്. ചക്കരക്കുവേണ്ടി ചെത്തുന്ന തെങ്ങുകൾക്കു നികുതിയില്ല. ഈ വക തെങ്ങുകളുടെ പാട്ടവും സാധാരണയായി പണമായിട്ടല്ല കൊടുക്കാറുള്ളത്- തെക്കൻപൊന്നാനിയിൽ അധികം തെങ്ങിൻതോട്ടക്കാരും ചക്കര സ്വന്തം നിലയിൽ ഉണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽ കരിമ്പിൽനിന്നു പഞ്ചസാര എടുക്കുന്ന നടപടി ദുർല്ലഭമാണ്;

ഓലക്കുടകൾ, പായകൾ, കൊട്ടകൾ—പനയുടെ ഓലകൊണ്ടുള്ള കുടകളും, തൊപ്പികളും, പായകളും, മുറങ്ങളും, കൊട്ടകളും, ജില്ലയിൽ സ്വമാർ എല്ലാതാലൂക്കുകളിലും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. ആദ്യംപറഞ്ഞതു രണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നതു പാണന്മാരാകുന്നു. ഇവർ മന്ത്രവാദികളും ഭൂതംകെട്ടി കളിക്കുന്നവരും ആകുന്നു. ഓലകൊണ്ടുള്ള തൊപ്പികൾ വയലിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നവരെ മഴയിൽനിന്നും വെയിലിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. പഴയ മലയാളികൾ ഇന്നും ഓലക്കുടയാണു സാധാരണയായി എടുക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ നഗരവാസികളായ മലയാളികൾ ഈ കുടഎടുക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷ്കൈയേലയായ ശീലക്കുടകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതുകളിൽ അഴക്ക് എന്നും വിട്ടുപോവുകയില്ല. പക്ഷെ കൊണ്ടുനടക്കുവാൻ കുറെ സൌകൎയ്യക്കേടുണ്ടായിരിക്കും. ഓലക്കുടയുടെ കൂട്ടും കാലും മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. അതു മൂടുന്നതുമാത്രമേ ഓലകൊണ്ടാകുന്നുള്ളു. ജാതിനടവടിപ്രകാരം പാണൻ കുടയുടെ കൂട്ടുമാത്രമേ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. അതിന്റെ മൂടൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതു പാണന്റെ സ്ത്രീകളാകുന്നു. ഒരു പാണന്റെ വീട്ടിൽ സ്ത്രീകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഇതുണ്ടാക്കുവാൻ വേറെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകളെ അന്വേഷിച്ചുപിടിക്കുകയാണു സാധാരണ ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു വളരെ ആദായകരമായ ഒരു തൊഴിൽ ആകുന്നില്ല. സാധാരണ കുടകളും തൊപ്പികളും ആറുപൈമുതൽ രണ്ടണവരെയുള്ള വിലക്കുമാത്രമേ വില്ക്കപ്പെടുന്നുള്ളു. ഇതിൽ അദ്ധ്വാനക്കൂലി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ബാക്കി അധികമൊന്നും ആദായമില്ല. നല്ല പുല്ലുകൾ ചായമിട്ടു കുടയുടെ കൂട്ടിൽ ചേൎത്തു ഭംഗിയിൽ കുടഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷമായ കുടകളും ചായമിട്ട കാലുകളോടുകൂടിയ കുടകളും തൃശ്ശൂരിൽനിന്നു എറക്കുമതിചെയ്യാറുണ്ട്. കണിശസ്ത്രീകളും പായയും കുടകളും തൊപ്പികളും ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ഓലപ്പായകളും വളരെ ആദായത്തിൽ ഉണ്ടാ

കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ദരിദ്രന്മാരുടെ വീടുകളിൽക്കൂടി സാധാരണയായി ഇരിക്കുവാനും കിടക്കുവാനും ഇതുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. മുള കൊണ്ടുള്ള പരമ്പുകളും ഈവിധം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു ചെറുമികളും പുലയസ്ത്രീകളും ആകുന്നു. ചിറക്കൽതാലൂക്കിൽ വെട്ടുവരും മലയരും വിശേഷമായ കൊട്ടകൾ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. പുല്ലുകൊണ്ടും, മുളകൊണ്ടും ചൂരൽകൊണ്ടും വിശേഷമായ പായകൾ ചെറുമക്കൾ, പറയർ മുതലായ താണജാതിക്കാരാൽ ജില്ലയിലെ മിക്കഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈവക സാധനങ്ങൾ വളരെ ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു വിൽക്കപ്പെടുകയും വീട്ടുസംബന്ധമായ അനേകം കാര്യങ്ങൾക്കും കൃഷിക്കുവേണ്ടി വിത്തു വളം മുതലായ സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുവാനും ഇതുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പാലക്കാട്ടിൽ വിശറികളും ധാരാളം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

പാലക്കാട്ടുള്ള പുല്ലുപായകൾ—വിശേഷമായ പുല്ലുപായകൾ പാലക്കാട്ടിലെ കറവന്മാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ ചിലതു മുത്തട്ടിക്കണ്ടാൽ വളരെ ചെറിയതായിരിക്കും. ഈ പുല്ലുകൾ പുഴവക്കത്തുനിന്നു ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒത്തലക നാലായിപ്പൊളിച്ചു അതിലെ ചോറെല്ലാം കളയുന്നു. അതിന്നുശേഷം ഒരുദിവസം വെയിലത്തിട്ടു ഉണക്കുകയും പിന്നെ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തി ഇടുകയും. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരുദിവസംകൂടി വെയിലത്തിട്ടു ഉണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്നുശേഷം ആവശ്യമുള്ള ചായദ്രവ്യത്തോടുകൂടി വെള്ളത്തിലിട്ടു തിളപ്പിക്കുകയും പിന്നെ പായകളായി നെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയുടെ വലിപ്പംപോലെയും ഗുണംപോലെയും ഈ പായകളുടെ വിലക്കു വലിയ ഭേദഗതിയുണ്ടായിരിക്കും. ഏററവും വിശേഷമായ പായകൾക്കു പത്തുറുപ്പികയും അധികവും വിലയാവുന്നുണ്ട്. ചില പരക്കൻതരത്തിലുള്ള പായകൾക്കു ഒരുറുപ്പികമുതൽ മൂന്ന് ഉറു

പ്പികവരെ വിലയുണ്ടതാനും.

ഇരിമ്പ് ഉരുക്കൽ—സുമാർ നൂറിലധികം കൊല്ലം മുമ്പെ ഡാക്റ്റർ ബുക്കനൻ വിവരിച്ചമാതിരിയിലുള്ള ഇരിമ്പു ഉരുക്കുന്നപ്രവൃത്തി ഏറനാട്ടിലും വള്ളുവനാട്ടിലും ഇന്നും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ബുക്കനൻ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“അയിർ ഒരു വിക്കാസ്സുകൊണ്ടു കുത്തി എടുത്തു അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഉടച്ചു പൊടിയാക്കുന്നു. അതുപിന്നെ നാലടിനീളമുള്ള ഒരു മരപ്പാത്തിയിലാക്കി ഒഴുകുന്ന പുഴയുടെ ഒലിവിൽ കാണിച്ചു അരിക്കുന്നു: പുഴ മന്ദമായി ഒലിക്കുന്ന സമയം ഇതു വളരെ എളുപ്പത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാണ്. പാത്തിയുടെ സ്വല്പം ഉയർച്ചയുള്ള ഒരുഭാഗത്തു പൊടിച്ച അയിർ കൂട്ടിയിരിക്കും. ഇതിൽക്കൂടി വെള്ളം ഒഴുകുന്നസമയം കൈകൊണ്ടു ഒരാൾ പതുക്കെ ഇളക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആയാൽ മണല് പാത്തിയുടെ ഉയർന്നഭാഗത്തും ഇരിമ്പ് അതിന്റെ താഴ്ചയുള്ള ഭാഗത്തും ആവുകയും മണ്ണുമുഴുവനും കഴുകിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. മണ്ണുകൊണ്ടു തറയുണ്ടാക്കി അതിന്റെ മുൻഭാഗത്തു ഭൂമിയിൽനിന്നു കുഴിച്ചു കുറെ അട്ടപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കും. ഓരോ അട്ടപ്പിന്റെനേരെ പിൻഭാഗത്തു ക്രമമായി ഓരോ കുഴിയും തറയിലേക്കു ചെലുത്തികൊണ്ടു കുഴിച്ചിരിക്കും. അട്ടപ്പും ഈ കുഴിയും തമ്മിൽ മണ്ണുകൊണ്ടു ലേശിയായ ഒരു വിഭാഗവും ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഒരു അടി വിസ്താരമുള്ള ഒരു തുളയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇരിമ്പിന്റെ കിട്ടമായിട്ടുള്ള സാധനം എടുത്തുകളവാനാണ് ഈ തുള ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. അട്ടപ്പിന്റെ മീതെ മണ്ണുകൊണ്ടു ചതുരത്തിൽ ഒരു ചിമ്മിനി പണിചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇതിന്റെ രണ്ടുമൂലകളിൽ നാലു മുളകൾ കൊണ്ടു കെട്ടി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കും. അട്ടപ്പിന്റെ മുൻഭാഗം നല്ലവണ്ണം തുറന്നിരിക്കും.

"രാവിലെ ഇരുമ്പ് ഉരുക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പേ മണലും കരിപ്പൊടിച്ചതും വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടി കുഴച്ചു അടുപ്പിൽ അതിന്റെ പിൻഭാഗത്തുള്ള തുളയുടെ ഉയരം വരെ ചുട്ടനിറക്കുന്നു. മണലും കരിപ്പൊടിയും നല്ലവണ്ണം അടിച്ചു തറപ്പുറംപോലെ ചെരിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഉറപ്പിച്ചിടുന്നത്. തുള പിന്നെ മണ്ണുകൊണ്ട് ഉഴകി അടയ്ക്കുകയും അടുപ്പിന്റെ ഓരോ മുകളിൽ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ഓരോ കുഴൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു തീകത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഉല (Bellows)യുടെ മുഖം ചെലുത്തേണ്ടതിന്നാകുന്നു. ഇതിനു പുറമെ എട്ടോ പത്തോ മൺകുഴലുകളും വരിയായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കും. അടുപ്പിന്റെ മുഖം പിന്നെ നനഞ്ഞ മണ്ണുകൊണ്ട് അടയ്ക്കുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള അടപ്പുകൾ മൺകുഴലുകളുടെ പുറംഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നു. ഈ അടപ്പുകൾ എടുത്തു നോക്കിയാൽ ഇരിമ്പിന്റെ ഉരുക്കു പ്രവൃത്തി എത്രകണ്ടായി എന്നു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഓരോന്ന് 63റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള പത്തുകൊട്ട കരി ചിമ്മിനിയുടെ സമീപത്തു ഇട്ടിരിക്കും. ഇതു കത്തിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ ഉലകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുകയായി. കുറെനേരം കത്തി കഴിഞ്ഞാൽ 2.40 റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള 16 പറ ഇരിമ്പു അയിരും 20 പറ കരിയും ക്രമത്തിൽ കുറേശ്ശയായി അടുപ്പിൽ ഇടും. ഈ പ്രവൃത്തി 24 മണിക്കൂറുനേരം ഉണ്ടായിരിക്കും. കുറെ ആളുകൾ ഉലയുടെ സമീപം പ്രവൃത്തി എടുത്താൽ പിന്നെ മറ്റു ചിലർ അതിന്നുപകരം പണി എടുക്കും. പണിക്കാരിൽ മേലാളി കരിയും അയിരും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചിമ്മിനിയിലെ കുഴലുകൾക്കോ വല്ല കേടും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു അപ്പോഴപ്പോൾ തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒടുവിൽ ഇരിമ്പിന്റെ ഒരു കട്ട ഉണ്ടായിതീർന്നാൽ അടുപ്പിന്റെ പിൻഭാഗത്തുള്ള തുളയുടെ അടപ്പുതുറന്ന് ഇരി

മ്പിൻകീടങ്ങളൊക്കെ അതിൽകൂടി എടുത്തുകളയുന്നു. ഇരിമ്പുലോഹത്തിന്റെ കുറെഭാഗം ഇതിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാം പിന്നെ നീക്കംചെയ്യുകയും അടുപ്പിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള അടപ്പു നീക്കി പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കത്തിതീരാത്തതായ കരി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊക്കെ വടികൊണ്ടോ കൊടിലുകൊണ്ടോ നീക്കംചെയ്തു വെള്ളംവിട്ടു ക്രമത്തിൽ തീ കെടുക്കുന്നു. പണിയുടെ ഗുണത്തിന്നനുസരിച്ചു 8 മുതൽ 12 വരെ തുലാം. അല്ലെങ്കിൽ 256 മുതൽ 384 വരെ റാത്തൽ ഇരിമ്പു ഇതിൽനിന്നുണ്ടാവുന്നു. ഈ ഇരിമ്പുകട്ടി നല്ലവണ്ണം തണുത്താൽ വലിയ ഒരു ചുറ്റികകൊണ്ടു അടിച്ചു കഷണങ്ങളാക്കി വില്ക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഈ ഇരിമ്പിൻ കട്ടികൾ നല്ല ഇരിമ്പായി എന്നു പറഞ്ഞുകൂട".

സ്വർണ്ണം അരിപ്പു—വയനാട്ടിലെ മോശമായ സ്വർണ്ണലോഹക്കുഴികളെപ്പററി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ നിലമ്പൂരിലെ പുഴകളിൽനിന്നു നിലമ്പൂർ തിരുപ്പാടിന്നുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നവരായ "കുടന്മാർ" എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരുതരം മലയന്മാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നതായ സ്വർണ്ണം അരിപ്പു ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്. 1831 മതൽ കൊല്ലത്തിൽ അന്നത്തെ മലബാർ കലക്ടർ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെയാണ് ഇന്നും ഈ പണിനടത്തിവരുന്നതു്. കലക്ടർ അതിനെപ്പററി ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു;—

"നടുവിൽ കുഴിഞ്ഞും സുമാർ ഒരു മുഴമുള്ള വട്ടപ്പാലെ ഇരിക്കുന്നതുമായ ഒരു മരപ്പാത്രത്തിൽ (പാത്തി) പുഴമണൽ വാരിയിടുന്നു. അതുപിന്നെ വെള്ളത്തിൽ കുറെതാഴ്ത്തി ഒരു കയ്യുകൊണ്ടു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടുമായി ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മറെറകയ്യുകൊണ്ടു മണല് പതുക്കെ എളക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ മണലെല്ലാം അരിച്ചുപോകുന്നതുവരെ ചെയ്യുന്നു. ഒടുവിൽ മരപ്പാത്രത്തിന്റെ അടിയിൽ കറുത്തമണലും ഇരിമ്പിന്റെയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും ചെ

റിയ തരികളും അടങ്ങിയ ഒരു പൊടി ശേഷിച്ചുകിടപ്പുണ്ടായിരിക്കും. പിന്നെ പാവുട്ടിവെള്ളത്തിൽനിന്ന് എടുക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒരുതല മററതിനേക്കാൾ സ്വല്പം ഉയർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പതുക്കെ വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ സ്വർണ്ണത്തരികൾ താഴ്ത്തുള്ള ഭാഗത്ത് ഒന്നായി കൂടുകയും ബാക്കിയുള്ള സാധനങ്ങൾ വെള്ളത്തോടുകൂടി പുറത്തുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർണ്ണത്തിന്റെ പൊടിയും ഒന്നോരണ്ടോ നെൽമണിരസവും കൂടി തിരുമ്മിയോജിപ്പിച്ച് ഒരു പുകയിലയുടെ എലയിൽ പൊതിഞ്ഞു രണ്ടു കത്തിച്ചതായ കരിയുടെ നടുവിൽ കുറെനേരം വെച്ചാൽ രസം കത്തിപ്പോവുകയും പിന്നെ ശേഷിക്കുന്ന "അരിപ്പൊന്നു" വളരെ ശുദ്ധമായ സ്വർണ്ണമായിതീരുകയും ചെയ്യുന്നു."

ഓട്ടുപണി—കുശവന്മാർ, തട്ടാന്മാർ, ആശാരികൾ കൊല്ലന്മാർ ഈ പല വേലക്കാർ എല്ലാ അംശങ്ങളിലും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഓട്ടുപണിയെപ്പററി പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. മൂശാരികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഓട്ടുപണിക്കാർ എണ്ണത്തിൽ അധികമില്ല. എന്നാൽ ധനവാന്മാരായ തറവാട്ടുകാർ നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതായ ഉരുളിമുതലായ ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നത് ഈ കൂട്ടരാകുന്നു. അലൂമിനിയം എന്ന പുതിയ ലോഹത്തിന്റെ പരവുനിമിത്തം ഉണ്ടായതായ കിടമത്സരത്തിൽ മൂശാരിക്ക് അശേഷംപോലും ഭയമില്ല. കാരണം ഓട്ടുപാത്രം കേടുവന്നാൽ സ്വല്പം പുതുക്കിയ വിലക്ക് ആ ഓട്ടുമടങ്ങിവാങ്ങി അതുനല്ലഉണ്ടായിതീർത്ത് പുതിയപാത്രങ്ങൾ മൂശാരിക്ക് ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഓട്ട് ചെമ്പും ഈയ്യവുംകൂട്ടിച്ചേർത്തതായ ഒരു ലോഹമാകുന്നു. മൂന്നുഭാഗം ഈയ്യവും പതിനാലുഭാഗം ചെമ്പുംകൂടിട്ടാണ സാധാരണ ഓട്ടുണ്ടാക്കുന്നത്. ഏതുതരം സാധനമാണ് ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് എന്നുവെച്ചാൽ അതിന്റെ ആകൃതിയിൽ മെഴുപ്പിടിച്ച് അതിന്റെ അകവും പുറവും മണ്ണുകനത്തിൽ തേച്ചിട്ടാണ്.

അച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ അച്ച് അട്ടപ്പിൽവെക്കുന്നു. എന്നാൽ മണ്ണിലുള്ള ഒരു തൊളയിൽകൂടി മിഴവെല്ലാം ഉരുകി പുറത്തുപോകുന്നു. ഈ തൊളയിൽകൂടി ഉരുകിയ ഓടു് അച്ചിലേക്കു് ഒഴിക്കുന്നു. ഏററവും വിശേഷമായ ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ ചിറക്കൽതാലൂക്കിലെ കുഞ്ഞിമംഗലത്തുനിന്നാണു വരുന്നതു്.

തൊഴിലുകൾ—വിദ്യാസംബന്ധമായും കലാസംബന്ധമായും മററുമുള്ള തൊഴിലുകളെപ്പററിയ സെൻസസ്സുകണക്കുകളാൽ മലയാളത്തിലെ ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി വിവരമാക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. മലബാറിൽ ഏററവും മുഖ്യമായ തൊഴില്ക്കാരും കേവലം ദോഷകരമായ തൊഴില്ക്കാരും ഒന്നായിഇരിക്കുന്നതു കാണാം. ഇതു സംസ്ഥാനത്തുവെച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ഏററവും അധികമുള്ളതായ ഒരു ജില്ലയാകുന്നു. നിയമം, വൈദ്യം, സാഹിത്യം ഇതുകളിൽ നല്ല യോഗ്യന്മാർ ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതിലെ മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചമാതിരി മലബാർ വൈദികവേല, ജ്യോതിഷം, മന്ത്രവാദം, ഒടി, മാട്ടു മുതലായതുകളുടേയും നിവാസഭൂമിയാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ സെൻസസ്സിൽ സുമാർ 2000 ആളുകളോളം ദുർമന്ത്രവാദികളും പശുക്കളെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലുന്നവരുമായി കണക്കെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഗതാഗതവും സംധനസൂക്ഷിപ്പും—മലബാറിൽ 22052 പോർട്ടർമാർ ഉണ്ടെന്നു സെൻസസ്സുകണക്കിനാൽ കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം ഒന്നാമതു ജില്ലയിൽ ഉള്ളതായ വലിയ കപ്പൽവ്യാപാരവും രണ്ടാമതു വളരെ കാലം മുമ്പെ ഇബൻ ബററൂത (Ibn Batuta) എന്നാൾ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള സ്വഭാവത്തിന്റെ ശിഷ്ടവും ആകുന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്:—"മലബാറിൽ ചുമട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന മൃഗങ്ങൾ ഇല്ല. ചരക്കുകളെല്ലാം

മനുഷ്യരുടെ ചുമലിലാണു കൊണ്ടുപോകുന്നത്".

കച്ചവടം.—കച്ചവടത്തിന്റെ തുക—മലബാറിലെ കച്ചവടം മിക്കതും കടൽവഴിക്കാകുന്നു. മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിലെ ശരാശരിയുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ മലബാറിലെ കച്ചവടത്തുക വളരെ അധികം വലിയതാകുന്നതാണു്. സംസ്ഥാനത്തിലേയും മലബാറിലേയും 1899. മുതൽ 1903 വരെയുള്ള ശരാശരി കച്ചവടത്തിന്റെ കണക്ക ലക്ഷംതോതിൽ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:—

	സംസ്ഥാനം			മലബാർ		
	ഇറക്കുമതി	കയറ്റുമതി	ആകെ	ഇറക്കുമതി	കയറ്റുമതി	ആകെ
വിദേശം	806	1290	2096	22	254	276
കടൽക്കരവഴി	615	506	1121	275	212	487
ആകെ	1421	1796	3217	297	466	763

മേൽകാണിച്ച പട്ടികയിൽ കൊല്ലംതോറും രണ്ടുലക്ഷം ഉറുപ്പികയിൽ ചുരുങ്ങിയ വ്യാപാരമുള്ളതായ തുറമുഖങ്ങളിലെ കണക്ക ചേർത്തിട്ടില്ല. ജില്ലയിലെ വാർഷികശരാശരിവ്യാപാരം ഏഴേമുക്കാൽക്കോടി ഉറുപ്പികയാകുന്നുവല്ലൊ. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ സാമുദ്രികവ്യാപാരത്തിന്റെ ഏകദേശം നാലിലൊന്നു കണ്ടുവെന്നു വരുന്നതു സന്തോഷിക്കത്തക്കതുതന്നെ.

തുറമുഖങ്ങൾ—മലബാറിലെ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തുവെച്ചു മൂന്നാമത്തെ തുറമുഖമാകുന്നു. ഇതിലെ ക

ടൽക്കരയിന് കൂടിയുള്ള വ്യാപാരം മതിരാശി തുറമുഖങ്ങളേക്കാൾ അധികം വിലയുള്ളതാകുന്നു. കോഴിക്കോട് സംസ്ഥാനത്തുവെച്ചു നാലാമത്തെ തുറമുഖമാണ്. ഇതുകഴിഞ്ഞാൽ തലശ്ശേരി കണ്ണൂർ വടകര ബേപ്പൂർ ഇതുകൾക്കാണ് ക്രമത്തിൽ പ്രാധാന്യം ഉള്ളത്. പൊന്നാനി, അഴീക്കൽ, കല്ലായി ഇതുകൾ ചില്ലറ തുറമുഖങ്ങളാകുന്നു. ജില്ലയിൽ ഇതുകൂടാതെ അനവധി താണതരം തുറമുഖങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇതുകളിൽ ഒന്നിലും നല്ല ഹാർബറുകൾ ഇല്ല. അതിനാൽ വർഷകാലത്തു വ്യാപാരം കുറെ അമാന്തസ്ഥിതിയിൽ ആവുന്നുണ്ട്.

കയററുമതികൾ—മലബാറിലെ കയററുമതികൾ ഏറക്കുമതികളേക്കാൾ ഇരട്ടോളം അധികമാണ്. എന്നാൽ മലബാറിൽ കയററിപ്പോകുന്നതായ സാധനങ്ങളിൽ ഒരു ചെറിയ ഭാഗംമാത്രമേ ഈ ജില്ലയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സാധനങ്ങളുള്ളൂ. കുടക്, നീലഗിരി, ആനമല ഈ ദിക്കുകളിലെ ചായയും കാപ്പിയും മലബാറിലെ തുറമുഖങ്ങളിലേക്കു നിരത്തുകൾക്കൂടിയും തീവണ്ടിവഴിക്കും വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. കൊച്ചിയിൽനിന്നു കയററിഅയക്കുന്നതായ എണ്ണ കയർ ഇതുകളിൽ അധികഭാഗവും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും കൊച്ചിൻ സ്റ്റേററിൽ നിന്നും വരുന്നവയാണു. മലബാറിലെ പ്രധാനകയററുമതികൾ എണ്ണ, കയർ, കൊപ്പര ഇതുകളും തെങ്ങിൽനിന്നുണ്ടാവുന്നതായ മററുസാധനങ്ങളും ആകുന്നു. ഇതുകളുടെ വ്യാപാരം മുഖ്യമായിട്ടു കൊച്ചിയിലാണു നടക്കുന്നത്. 1891-ൽ കൊച്ചിയിൽനിന്നുമാത്രം ഈവക സാധനങ്ങൾ 80 ലക്ഷം ഉറുപ്പികയിൽനിന്നു സ്വല്പം ഏറക്കം സംഖ്യക്കു കയററുമതി ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. 1904-മതു കൊല്ലത്തിൽ അതു 160 ലക്ഷം ഉറുപ്പികയിൽ അധികമായിരിക്കുന്നു. ഇതുകഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ പ്രധാനമായകയററുമതി സാധനം കാപ്പിയാകുന്നു. ഇതു കോഴിക്കോട്ടുന്നിന്നും തലശ്ശേരിയിൽ

നിന്നും സുമാർ തുല്യമായിട്ടുതന്നെയാണ കയററി അയക്കുന്നത്. കുരുമുളകിന്റെ മുഖ്യമായ തുറമുഖം തലശ്ശേരിയാകുന്നു. ഇഞ്ചിയും കാഞ്ഞിരത്തിന്റെ തോലും (Nux Vomica) കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും അധികം അയക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ചായമിക്കതും കൊച്ചിയിൽ നിന്നും കയററുമതിചെയ്യുന്നു.

കയററുമതികൾ അയക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ—മലബാറിൽനിന്ന ഭൂലോകത്തുള്ള മിക്കരാജ്യങ്ങളിലേക്കും സാധനങ്ങൾ കയററി അയക്കുന്നുണ്ട്. വിദേശീയരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ഇന്ത്യയിലെ മററുതുറമുഖങ്ങളിലേക്കും മലബാറിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെടുന്നസാധനങ്ങൾ ഏകദേശം ഒപ്പംതന്നെ ആണ്. വെളിച്ചെണ്ണ കൽക്കത്തായിലേക്കാണ അധികവും അയസ്സുന്നത്. ബോംബെ, അമേരിക്ക, ജർമനി, യുണൈറെറഡ് കിങ്ങ്ഡം, ബർമ ഈവക രാജ്യങ്ങളിലേക്കാണ ഇതു പിന്നെ അധികം പോകുന്നത്. കയറ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കും ജർമനിക്കും അധികം അയക്കുന്നു. പിണ്ണാക്ക ഹാംബർഗിലേക്കും ചണങ്ങളെത്തലം ഫ്രാൻസിലേക്കും കയററി അയക്കുന്നു. ചായയുടേയും കാപ്പിയുടെയും മുഖ്യമായ അഴിവുസ്ഥലം ലണ്ഡൻപട്ടണമാകുന്നു. കാപ്പി ഫ്രാൻസിലേക്കും വളരെ പോകുന്നുണ്ട്. ഇഞ്ചിയും കുരുമുളകും മുഖ്യമായി യൂറോപ്പുവങ്കര രാജ്യങ്ങളിലേക്കാണ് അയക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിൽ കുറെഭാഗം ബോമ്പായിവഴിക്കാകുന്നു.

ഇറക്കുമതികൾ—മേല്പറഞ്ഞ കയററുമതികൾക്കുപകരം വിദേശീയരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന മലബാറിലേക്ക് ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. യൂറോപ്പിൽനിന്ന നേരിട്ടു വരുന്ന സാധനങ്ങൾ മണ്ണെണ്ണ, വെള്ളി, സ്വർണ്ണം മുതലായ ലോഹങ്ങൾ, യന്ത്രങ്ങൾ ഇതുകൾ മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ മററു തുറമുഖങ്ങളിൽനിന്ന ജില്ലയിലേക്ക വരുന്ന സാധനങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ബർമ,

ബങ്കാൾ, മദിരാശി, ബോംബെ ഈ ദിക്കുകളിൽനിന്നും മലബാറിലെ തുറമുഖങ്ങളിലേക്കു ധാന്യങ്ങൾ, പരിപ്പു, നെല്ലു് ഇതുകൾ വളരെ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ അധികവും കൊച്ചിയിലാണു് ഇറക്കുന്നതു. കൊച്ചിയിൽ ഇറക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ മിക്കതും തിരുവിതാംകോട്ടും കൊച്ചിനാട്ടുരാജ്യത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. പരുത്തി, പരുത്തിനൂൽ, പരുത്തിവസ്ത്രങ്ങൾ ഇതുകൾ ബോംബയിൽനിന്നു കൊല്ലംതോറും കൊച്ചിയിലും കോഴിക്കോട്ടും വളരെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. കോഴിക്കോടു്, പൊന്നാനി മുതലായ തുറമുഖങ്ങളിൽ അനവധി ഉപ്പിൻചാക്കുകളും ബോംബയിൽനിന്നു വരുന്നുണ്ടു്. ഈ ഉപ്പു മലബാറിലെ ചിലവിന്നുമാത്രമാകുന്നില്ല. റെയിൽവഴിയ്ക്കു കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ഇതു കെട്ടിഅയക്കാറുണ്ടു്. ഈവക സാധനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പഞ്ചസാരമാത്രമേ മലബാറിൽ മുഖ്യമായി ഇറക്കുമതിചെയ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

തീവണ്ടിവഴിക്കുള്ള വ്യാപാരം—കടൽവഴിക്കുള്ള വ്യാപാരമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ തീവണ്ടിവഴിക്കുള്ള വ്യാപാരം വളരെ നിസ്സാരമാകുന്നു. ഈ വ്യാപാരത്തിൽ ധാന്യങ്ങളും പരിപ്പുകളും മുഖ്യമായ ഇറക്കുമതികളും മരം ഉപ്പു്, ഉപ്പിട്ടു് ഉണക്കിയ മത്സ്യം ഇതുകൾ മുഖ്യമായ കയറ്റുമതികളും ആകുന്നു. കോഴിക്കോട്ടു, പാലക്കാട്ടു, കല്ലായി ഈവക സ്ഥലങ്ങളിലാണു് ഈവിധമായ വ്യാപാരം അധികവും നടക്കുന്നതു്. കല്ലായിയിൽ മരംവ്യാപാരംമാത്രമേ ഉള്ളൂ.

തൂക്കങ്ങളും അളവുകളും.—തൂക്കങ്ങൾ—ഒരു ക്ലിപ്തമായ തൂക്കവും അളവും ഇല്ലാത്ത സംഗതിയാണു മലബാറിൽ വലിയ നിലവിളിയായിരിക്കുന്നതു്. കൊച്ചിയിൽ ഒഴികെ മറ്റെല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും 40 തോല ഒരു റാത്തലിന്നു സമമായി നടന്നുവരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ അതു $42\frac{1}{2}$ തോലയാക

ന്നു. ഇരിപതു തുലാംകൂടിയാൽ ഒരു ഭാരമാകുന്നു. ഒരു ഭാരവും കണ്ടിയും ഒന്നുതന്നെ. എന്നാൽ തുലാം ഒരുവിധമല്ല ഉള്ളത്. ഓരോ ദിക്കുകളിൽ ഓരോ വിധത്തിലുള്ള തുലാങ്ങൾ നടപ്പാകുന്നു. അതുകൊണ്ടും തീരില്ല. ഓരോ സാധനങ്ങളുടെ ഭേദംപോലെയും തുലാങ്ങൾ മാറുന്നുണ്ട്. കണ്ണൂരിൽ കുരുമുളക തൂക്കുന്ന കോലും കാപ്പി തൂക്കുന്ന കോലും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മൂന്നാമത് ഒരു കോല്കൊണ്ടാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. 25, 30, 37½ റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള മൂന്നുവിധം തുലാങ്ങൾ പാലക്കാട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്.

വടക്കേമലയാളത്തിലും വടക്കൻവയനാട്ടിലും അങ്ങാടികളിൽ താഴെ കാണിച്ച തൂക്കങ്ങൾക്കാണ പ്രചാരമുള്ളത്.

10 തോല	=	1 പലം
4 പലം	=	1 റാത്തൽ
32 റാത്തൽ	=	1 തുലാം
20 തുലാം	=	1 ഭാരം അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടി.

തെക്കേമലയാളത്തിൽ പാലക്കാട്ടും തെക്കൻ വള്ളുവനാട്ടിലും ഒരുതുലാത്തിന്നു 25 റാത്തൽതന്നെ തൂക്കമാകുന്നു. ഏറനാട്, വടക്കൻപൊന്നാനി, ചെരിന്തൽമണ്ണ ഈ ദിക്കുകളിൽ തുലാം =35 റാത്തൽ 1400 തോല.

കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളിൽ തുലാം മന്നിനോടും ഭാരം കണ്ടിയോടും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ കച്ചവടക്കാരുടെ കണക്കിൽ ഒരു കണ്ടിക്കു സമമായ റാത്തലുകളായിട്ടാണ കാണിക്കാറുള്ളത്. നാട്ടുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കണ്ടിയും യൂറോപ്യന്മാരുടെ കണക്കിലുള്ള കണ്ടിയും പലേടങ്ങളിലും ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. മുഖ്യമായ നാടൻകണ്ടികളുടെ കണക്ക താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:—

കണ്ണൂർ	(കാപ്പി)—	$680\frac{5}{8}$	റാത്തൽ
ഷി	(കുരുമുളക)—	$618\frac{3}{4}$	,,

കണ്ണൂർ	(ഏലത്തറി)—	660	റാത്തൽ
കൊച്ചി	(കയർ)—	672	,,
ടി	(എണ്ണ)—	656	,,
കോഴിക്കോട്	....	700	,,
ടി	...	560	(ഗവൺമെണ്ടുവക ഉപ്പിനും കയറിനും.)
പാലക്കാട്	...	500	,,
തലശ്ശേരി	...	660	,,
കൊയിലാണ്ടി	...	773	,,
വടകര	...	660	,,

ധാന്യ അളവുകൾ—തൂക്കങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ധാന്യ അളവുകളും വളരെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. 1802 മത്തെ കൊല്ലത്തിൽ മാക്ലോഡ് (Maeleod) എന്നുപേരായ അന്നത്തെ കളക്ടർ അവർകൾ നിയമിച്ചതായ മക്ലോട്ടുസേറാണ് പാലക്കാട്ടു വള്ളുവനാട്ടു വടക്കേ മലയാളം ഈവക ദിക്കുകളിൽ പ്രചരിക്കുന്നത്. കോഴിക്കോട്ടും പൊന്നാനിയിലും ഈസേറിന്റെ പകുതിവലിപ്പമുള്ള ഒരു സേറാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു. സേറിൽ ധാന്യങ്ങൾ വല്ലാതെ തിക്കിനിറക്കുന്നസമ്പ്രദായം ഉണ്ടെങ്കിലും അതിൽ സാധാരണയായി കൊള്ളുന്ന അരി തൂക്കിയാൽ 130 തോല തൂക്കമായിരിക്കും. കൊച്ചിയിൽ 43 തോലതൂക്കം അരികൊള്ളുന്ന ഒരളാതിരി നാഴിയും മഞ്ചേരിയിൽ 92ം മാനന്തവാടിയിൽ 90ം തോലകൾ തൂക്കം അരികൊള്ളുന്ന സേറുകളും നടപ്പാകുന്നു. നാഴിയുടെ താഴെയും അളവുകൾ ഉണ്ട്. നാഴി=2 ഉരി=4 ഉഴക്ക=8 ആഴക്ക എന്നാൽ പലപട്ടണങ്ങളിലും നാഴി പലപ്രകാരമാകുന്നു. പൊന്നാനിയിലും പുതിയങ്ങാടിയിലും ഒരു നാഴിയിൽ $43\frac{1}{3}$ം കൊച്ചിയിൽ 43ം വടക്കേമലയാളം, പാലക്കാട്, തിരൂരങ്ങാടി ഇവിടങ്ങളിൽ $32\frac{1}{2}$ം മാനന്തവാ

ടിയിൽ $22\frac{1}{2}$-ം കോഴിക്കോട്ട 26-ം പാലക്കാട്ടും തെക്കൻ വള്ളുവനാട്ടിലും $21\frac{2}{3}$-ം മഞ്ചേരിയിൽ പതിനെട്ടും പെരിന്തൽമണ്ണയിൽ $16\frac{1}{4}$-ം തോല അരികൊള്ളുന്ന നാഴികളാണു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. തെക്കെമലയാളത്തിൽ നെല്ലും മററു ധാന്യങ്ങളും വില്ക്കുവാൻ പറയാണു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്- പാലക്കാട്ടും കോഴിക്കോട്ടും പറ=10 ഇടങ്ങഴി=40 നാഴിയും പെരിന്തൽമണ്ണയിലെ പറ 60 നാഴിയും പൊന്നാനിയിലെ പറ 30 നാഴിയും ആകുന്നു. വടക്കെമലയാളത്തിൽ പറ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നില്ല. അവിടത്തെ ഇടങ്ങഴി മക്ലോട്ടുസേറിനു തുല്യമാകുന്നതും അവിടത്തെ നാലുനാഴി കൊള്ളുന്നതുമാകുന്നു.

ദ്രവസാധനങ്ങളുടെ അളവുകൾ—ദ്രവങ്ങളുടെ അളവുകൾ ധാന്യഅളവുകളേക്കാൾ അധികം ദുർഘടമായിട്ടുള്ളതാണ്. ധാന്യഅളവുകളെപ്പോലെ ഇതിലും നാഴി = 2 ഉരി = 4 ഉഴക്കുകൾ = 8 ആഴക്കുകൾ എന്നാൽ സാമ്യം. ഇതുകൊണ്ട് അവസാനിച്ചു. കോഴിക്കോട്ടും വടക്കെമലയാളത്തിലും "കററി" എന്നും "പാടം" എന്നും ഉള്ളതായ വലിയ താപ്പുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. താഴെ കാണിച്ച താപ്പുകൾ സാധാരണയായി നടക്കുന്നു:—

4 നാഴി അല്ലെങ്കിൽ $1\frac{1}{2}$ മക്ലോട്ടുസേർ = 1 കററി
16 കററി .... = 1 പാടം
8 പാടം .... = 1 കണ്ടി

എന്നാൽ ചിലേടങ്ങളിൽ $1\frac{3}{4}$ മക്ലോട്ടുസേറും മററു ചില ദിക്കുകളിൽ $2\frac{1}{2}$ സേറും ഒരു കററിക്കു തുല്യമാകുന്നു. തെക്കെമലയാളത്തിൽ 16, 20, 24, 30 നാഴികൾ കൊള്ളുന്ന ചോതനകളാണു പാടത്തിന്റെ താഴെ ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവുകൾ, എണ്ണവ്യാപാരത്തിന്റെ പ്രധാനതാവളമായ കൊച്ചിയിൽ ഒരു കണ്ടി എണ്ണക്കു 656 റാത്തൽ തൂക്കം കണക്കാക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൭

ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ജലമാർഗ്ഗങ്ങൾ—നദികൾ, കായലുകൾ, തോടുകൾ—മലബാറിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും ദേശസ്വഭാവവും നിരത്തുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിന്നു പ്രതികൂലമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മലബാർ മൈസൂർകോയ്മക്കധീനമാവുന്നതുവരെ ഈ ജില്ലയിൽ വ്യാപാരത്തിന്നുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പുഴകളും കായലുകളും മാത്രമായിരുന്നു. ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളമാതിരി എല്ലാ താലൂക്കിൽകൂടിയും ഒന്നോ അധികമോ വലിയ പുഴകൾ പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും കടൽതീരത്തു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന മണൽനിരകളാൽ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഒഴുകുവാൻ തടസ്ഥപ്പെടുന്നതിനാൽ കടൽകരയോടൊപ്പം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കായലുകളിലേക്ക് ഒഴുകിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ കായലുകൾതമ്മിൽ ചെറിയ തോടുകളാൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മലബാറിന്റെ വടക്കെ അററമായ കവ്വായിൽനിന്നു തിരുവനന്തപുരംവരെ ഇങ്ങിനെയുള്ള അന്തരമായ ജലമാർഗ്ഗങ്ങൾ തൊട്ടുകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏഴിമലപ്പുഴയും തളിപ്പറമ്പു കായലും വളർപട്ടണം പുഴയും തമ്മിൽ യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സുൽത്താൻ തോട് ഒഴികെ മററെല്ലാം തോടുകളും 19-ാം നൂററാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്താണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സുൽത്താൻതോടു 1766-ാമത്തു കൊല്ലത്തിൽ കണ്ണൂരിലെ അലിരാജാവു കുഴിപ്പിച്ചതാണ്. ഈ തോടുകൾ കുഴിപ്പിക്കണമെന്നു 1822-ാമത്തു കൊല്ലത്തിൽ അന്നു സ്പെഷ്യൽ കമ്മീഷണരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഗ്രാം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന്നു ഇരിവതു കൊല്ലത്തിനുശേഷം മിസ്റ്റർ ക

ന്നോലി കളക്ടറായിരുന്നകാലത്തേ ഈ കാര്യം സാധിക്കുകയുണ്ടായുള്ളൂ. പയ്യോളി, കന്നോലി, പൊന്നാനി, വടകര ഈ തോടുകളെല്ലാം 1840-മുതൽ 1860-വരെയുള്ള കാലത്താണ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു". കടലുണ്ടിപ്പുഴയും പൊന്നാനിപ്പുഴയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള നിഷ്ഫലമായ പ്രയത്നങ്ങൾ 1857-ാമത്തെകൊല്ലംവരെ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈവക തോടുകളെല്ലാം അടുത്തകാലംവരെ ലോക്കൽബോർഡുകാരുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവകളെ വേണ്ടതുപോലെ രക്ഷിക്കാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ അതുകൾ ഗവർമ്മെണ്ടുവക മരാമത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൻെറ കീഴിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇവയുടെ വ്യാപാരസംബന്ധമായ പ്രാധാന്യം.—ഈവക അന്തരമായ ജലമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കാർ പണ്ടുതന്നെ കണ്ടിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതു പുഴയുടെ മുഖത്തിലും നിൽക്കുന്നതായ ഈ പ്രദേശത്തെ നഗരങ്ങൾ പണ്ടത്തെ മൂർ വ്യാപാരികളുടെ വലിയ കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുണ്ടായിരുന്ന വ്യാപാരശാലയും അതിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ധർമ്മടം (Darmadam) ദ്വീപിലെ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളും രണ്ടുതറ അച്ചന്മാർ, കോട്ടയം രാജാവ്, ഇരുവഴിനാട്ടു നമ്പ്യാന്മാർ ഇവരുടെ രാജ്യങ്ങളിലെ കുരുമുളകെല്ലാം ആകർഷിച്ചിരുന്നു. കാരണം, ധർമ്മടം ദ്വീപ് അനവധി പുഴകളുടെ മുഖത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നതുതന്നെ. മയ്യഴിപ്പുഴയുടെ മുഖത്തുള്ളതായ പരന്ത്രീസ്സുകാരുടെ മയ്യഴിപട്ടണം കടത്തനാട്ടിലെ വ്യാപാരത്തെയും ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അനവധികായലുകൾ ഒത്തുകൂടി കിടക്കുന്നതിൻെറ മുഖത്തിരിക്കുന്ന ചേററുവായി ഓരോകാലത്തു പറങ്കികൾ, ലന്തക്കാർ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇവരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഈ സ്ഥലം കൈവശമാക്കുവാൻവേണ്ടി പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നിട്ടു-

ങ്ങളായിരുന്നു. ആദ്യം പറങ്കികളുടേയും പിന്നെ ലന്തക്കാരുടേയും തലസ്ഥാനമായിരുന്ന കൊച്ചി പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മുഴുവനും അതു് അനവധി കായലുകളുടെ മുഖ്യമായ ഒരു മുഖത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുകനിമിത്തമാകുന്നു. അവിടെവെച്ചു കടലിൽ ചേരുന്നതും ഗതാഗതസൌകര്യമുള്ളതുമായ അനവധി പുഴകളുടെ മുഖമായ തങ്കശ്ശേരി ലന്തക്കാരുടെ ഒരു മുഖ്യമായ വ്യാപാരസ്ഥലമായിരുന്നു. അഞ്ചുതെങ്ങു എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരുഭാഗത്തു കടലും മറ്റേഭാഗത്തു പുഴയും ഉള്ളതായ ഒരു മണൽതിട്ടിന്മേലാണു ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആദ്യം സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചതു. ഈ പുഴയിൽക്കൂടിയും അടുത്തുള്ള ചില കായലുകളിൽ കൂടിയും നടത്താവുന്നതായ വ്യാപാരം ഒന്നുമാത്രം കരുതിട്ടാണ് ഇവർ അവിടെ ചെന്നുകൂടിയതു്.

നിരത്തുകൾ.—ടിപ്പുവിന്റെ വലിയ തോക്കുമാർഗ്ഗങ്ങൾ—കുരുമുളകുവള്ളികളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു തെക്കെ മലയാളത്തിലെ വ്യാപാരത്തിനു വലിയ ദോഷമാണ ടിപ്പുസുൽത്താൻ വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്തതു്. എങ്കിലും രാജ്യത്തേക്കു ധനസംബന്ധമായ ഒരു വലിയ ഗുണം ആയാൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മലബാറിൽ നിരത്തുകൾ ആദ്യം ഏർപ്പെടുത്തിയതു ടിപ്പുവായിരുന്നു. ആയാളുടെ കാലത്തിനുമുമ്പു ചക്രമുള്ള വണ്ടികൾ ജില്ലയിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല; പൊതികാളകൾ കൂടി അടുത്തകാലംവരെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം പതിനാലാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ഇബ്ൻ ബറൂത (Ibn Batuta) എന്നാൾ ഇതിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ചുമടെടുക്കുന്ന മൃഗങ്ങളിന്മേൽ ഈ രാജ്യത്തു ആരും വഴിയാത്ര ചെയ്യുന്നില്ല. രാജാവല്ലാതെ മറ്റാരും കുതിരകളെ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതുമില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യാപാരിക്കു ചരക്കുകൾ കൊള്ളുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതു ആളുകളുടെ പുറത്താകുന്നു. കൂലിക്കെടുത്താൽ ഭാരം ചുമക്കുവാൻ അനവ

ധി അല്ലകൾ ചെയ്യാറുണ്ടതാനും." നടക്കുവാൻ സൌകര്യമില്ലാത്തതും വരമ്പുകളിൽ പോയിരുന്നതുമായ നടവഴികളിൽക്കൂടിയായിരുന്നു ജനങ്ങൾ യാത്രചെയ്തിരുന്നത്. ടിപ്പുവിന്റെ വലിയതോക്കുകൾ എത്തിയതിനു ശേഷമാണ നിരത്തുകളുടെ ആവശ്യം കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. മലബാറിലെ മിക്ക പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളുമായി യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും രാജ്യത്തിലെ കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടി നടക്കുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടാക്കിയിരുന്നതുമായ അനേകം നിരത്തുകൾ ടിപ്പുവിന്റെകാലത്തു നിർമ്മിക്കുക ഉണ്ടായി. മൈസൂരിൽനിന്നു പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളിലെ ചുരങ്ങളിൽക്കൂടിയും കർണ്ണാടകരാജ്യത്തിൽ നിന്നു പാലക്കാട്ടുതുറയിൽക്കൂടിയുമാണല്ലൊ ടിപ്പു ഈ ജില്ലയെ അതിക്രമിക്കുക ഉണ്ടായത്. ശ്രീരംഗപട്ടണം ഈവക ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ വലിയ ഒരു താവളമായിരിക്കുകയും താമരശ്ശേരി മുതലായ ചുരങ്ങളിൽക്കൂടി വയനാട്ടിലേക്കു അനവധിമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനുപുറമെ പാലക്കാട്ടും അന്ന് അനേകം നിരത്തുകളാൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു മുഖ്യസ്ഥലമായിരുന്നു. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ അധികം ടിപ്പു നിർമ്മിച്ചതായി കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഏഴിമലയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു താമരശ്ശേരിച്ചുരം പെരിയചുരം ഇതുകൾ വഴിക്കായിരുന്ന ചില നിരത്തുകൾ ടിപ്പുവിന്റെ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. താമരശ്ശേരി ചുരത്തിലേക്കു ഒരു വലിയ തോക്കുവഴി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ മുകളിൽ വേറെ നാലു നിരത്തുകളും ഒത്തു കൂടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ രണ്ടെണ്ണം മലപ്പുറത്തുനിന്നും രണ്ടെണ്ണം കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഇതിൽ ഒന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ മൈസൂർ നിരത്തിൽനിന്നു അധികം തെററാതെ കിടന്നിരുന്നതാണ്. മറേറതു ഫറൂക്കിൽക്കൂടിയും മാത്തമംഗലത്തിൽക്കൂടിയും പോയിരുന്നതാനും. മലബാറിൽ ടിപ്പുവിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ഫറൂക്ക് ഒരുനിരത്തിനാൽ കർക്കൂർഘട്ടമാ

യിയോജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ നിരത്തു കൊണ്ടുവെട്ടി, ഏട്ടവണ്ണ, നിലമ്പൂർ ഈവക സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടിയാണു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. വേറെ രണ്ടു നിരത്തുകളാൽ ഫറൂക്ക കോയമ്പത്തൂരുമായും യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിൽ ഒരു നിരത്തു തിരൂരങ്ങാടിവഴി വെങ്കട്ടകോട്ടയിലേക്കു. (ഇപ്പോഴത്തെ കോട്ടക്കൽ) അവിടെവെച്ചു രണ്ടുശാഖയായിതിരിഞ്ഞ് അതിൽ ഒന്ന് അങ്ങാടിപ്പുറം, മണ്ണാർക്കാടു അട്ടപ്പാടിവാലി ഇതുകൾ വഴിക്കും, മറേറതു കവളപ്പാറ, മങ്കര, വാളയാർ ഇതുകൾ വഴിക്കും കോയമ്പത്തൂരിൽ പോയി ചേരുന്നു. ബേപ്പൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു താനൂർ, പൊന്നാനി, വെളിയങ്കോട, ചേററുവായി ഈവക സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതും കടൽക്കരയിൽക്കൂടി പോയിരുന്നതും ആയ മറെറാരു നിരത്തും ടിപ്പുവിൻെറ വലിയ തോക്കമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ താനൂരിൽനിന്നു പുതിയങ്ങാടി, തൃത്താല, ലക്കിടി ഇതുകൾവഴി പാലക്കാട്ടുവന്നു ചേരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഒരുനിരത്തും ടിപ്പുവിൻെറ തോക്കമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ പാലക്കാടിനെ "ഡിണ്ടിഗൽ" (Dindigul) കൊല്ലങ്കോട് ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളുമായും നിരത്തുകളാൽ യോജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ബ്രിട്ടിഷ്കോയ്മയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിലുള്ള നിരത്തുകൾ—മലബാറിനെപ്പോലെ കുന്നുകൾ അധികമുള്ളതും വല്ലാതെ മഴപെയ്യുന്നതുമായ ഒരു രാജ്യത്തു നിരത്തുകൾ നന്നായി നില നിൽക്കണമെങ്കിൽ അവയെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചു നോക്കണം. കുന്നുകളിൽക്കൂടി കഴിയുന്നേടത്തോളം വയലുകളെ ഒഴിവാക്കി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണെങ്കിലും മഴക്കാലത്തു ജലപ്രവാഹത്തിൻെറ ദോഷത്തിന്നു സമാധാനം നോക്കാതെ വേഗത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായ ടിപ്പുവിൻെറ നിരത്തുകൾ ക്ഷണം കേടുവന്നുപോയി, മലബാറിലെ തോക്കവഴികളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പററി അന്വേഷിച്ച റി

പ്പോർട്ടുചെയ്യാൻവേണ്ടി 1796 ഒരു എൻജിനീയർ സ്ഥലത്തെ നിയമിക്കുകയും 1797-ൽ പാലക്കാട്ടുനിന്നു ഡിണ്ടിഗല്ലിലേക്കു ഒരു പുതിയവഴി വെട്ടുകയും ചെയ്തു. 1800-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ അന്നത്തെ ജില്ലകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മലബാറിലെ കലക്ടർമാരുടെ ഒരു വലിയകൃത്യം നിരത്തുകളെ വേണ്ടതുപോലെ നോക്കി രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. തെക്കേഡിവിഷനിലെ കലക്ടരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ വൈ എന്നാൾക്കു 1801-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ കടവുചുങ്കങ്ങളും ക്രിമിനാൽ പിഴകളും നിരത്തുകളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നു. വടക്കെമലയാളത്തിൽ പഴശ്ശിരാജാവിന്റെ ലഹളനിമിത്തം പല പുതിയനിരത്തുകളും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. കോട്ടയംതാലൂക്കിലും കുറുമ്പ്രനാട്ടുതാലൂക്കിലും അന്നു നിർമ്മിച്ചതായ മിക്ക നിരത്തുകളും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടുതാനും. 1800-ലും 1801-ലും ഈ ജില്ലയിൽകൂടി വഴിയാത്രചെയ്തവനായ ഡാക്ടർ ബുക്കനൻ ഇവിടത്തെ മിക്ക നിരത്തുകളും വളരെ ചീത്തയാണെന്ന് എഴുതീട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ചു മലബാറിലെ നിരത്തുകളാണ് അധികം നന്നായിരിക്കുന്നത് എന്നു മിസ്റ്റർ കാക്കെ 1807-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ കാലത്തു മുഖ്യമായ നിരത്തുകൾ കടൽക്കരനിരത്തു പാലക്കാട്ടുനിന്നു കല്ല്യാരയും പാലക്കാട്ടുനിന്നു താമരശ്ശേരിവഴി കുററ്യാടിക്കും കുററിയാടിയിൽനിന്നു കോഴിക്കോട്ടേക്കും കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു താമരശ്ശേരിക്കുപോകുന്ന നിരത്തുകളും ആയിരുന്നു.

പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ പകുതികാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ദേശസ്ഥിതി— അതിനുശേഷം വളരെ കാലം നിരത്തുകളെല്ലാം വളരെ ശോചസ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നു. ഗവർമ്മെണ്ടിലുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയും ക്ഷയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നിരത്തുകൾ ക്രമത്തിൽ ചീത്തയായിത്തുടങ്ങി. കോ-

യമ്പത്തൂരിന്റെ അതൃത്തിയിൽനിന്ന സമുദ്രംവരെയും മൈസൂരിൽനിന്ന പെരിയചുരംവഴി കണ്ണൂർക്കും തലശ്ശേരിക്കും ഇങ്ങിനെ രണ്ടുനിരത്തുകൾ മാത്രമെ ചീത്തയാവാതെ കിടപ്പുള്ളവെന്ന 1848-ൽ മിസ്റ്റർ കനോലി റിപ്പോർട്ടചെയ്തു. കടൽക്കരനിരത്തും ഇടക്കിടെക്കിൽ കാളവണ്ടികൾ നടത്തുവാൻ കഴിയാതെയാണെങ്കിലും, ഒരുവിധം നന്നായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. പെരുമ്പാടി, കുറ്റിയാടി, താമരശ്ശേരി, സിസ്സുര ഈ വക ചുരങ്ങളുടെ മുകളിലേക്ക കാളവണ്ടികൾ കൊണ്ടുപോകത്തക്ക ചിലവഴികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ജില്ലയുടെ നടുവിൽ പലവഴിയായി ചേരുന്ന തരത്തരം വഴികളിൽ ചുരുക്കംവഴികൾ മാത്രമെ കാളവണ്ടികൾ പോകത്തക്കതായിരുന്നുള്ളു. നിരത്തുകൾ ഇങ്ങിനെ കേടുവന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനും ഇല്ല. കാരണം നിരത്തുകൾ നല്ല സ്ഥിതിയിൽ വെക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുള്ളതെ ബോധം ഇല്ലെന്നു 1831-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഗവൎമ്മണ്ടിന്റെ അന്നത്തെ മരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ ഇതിന്ന പ്രത്യേകം പഠിപ്പുള്ളയാതൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കളക്ടരുടെ കീഴിൽ കേവലം മെയ്സ്ത്രിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രവൃത്തിയെടുത്തിരുന്ന താസിൽദാർ തന്നെ ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ മരാമത്തുകാര്യസ്ഥന്മാർ മരാമത്തുകളുടെ എസ്റ്റിമേറ്റു കണക്കുകൾകൂടി ഇവരാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ പണവും മതിയായിരുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാകമ്പനി ഡയറക്ടർമാരുടെ 1817-ലെ ഡിസ്പാച്ചിലെ (Despatch) നിശ്ചയങ്ങൾ പ്രകാരം കൊല്ലം ഒന്നിന്ന ശരാശരി 30000 ഉറുപ്പിക വരവുള്ളതായ കടവുചുങ്കംവക ആദായങ്ങളെല്ലാം നിരത്തുകളെ പുഷ്ടിക്കവേണ്ടി ചിലവുചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ 1826 മുതൽ 1850-വരെയുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലങ്ങളിൽ നിരത്തുകൾക്ക ശരാശരി 18000 ഉറുപ്പികയെ ചിലവു

ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. 1810-മുതൽ 1830വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ മതിരാശിയിലെ ചില കമ്പനികൾ ജില്ലയിൽ പണിയെടുക്കകയും കണ്ണൂരിൽനിന്നു കോട്ടയം, കുത്തുപറമ്പ്, പെരിയഘട്ടംനിരത്ത് ഇതുകൾ വഴി നെടുംപൊയിക്ക ഒരു നിരത്തു പണിചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതു പണിചെയ്തു മരാമത്തിൽ ഒട്ടുംതന്നെ ശീലമില്ലാത്തവരായിരുന്നതിനാൽ ഇതിന്നുവേണ്ടി അവർ എടുത്തതായ പ്രയത്നം മുഴുവനും നിഷ്ഫലമായിപ്പോയി. പെരിയഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള വഴിവളരെ കുത്തനെ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ നിരത്ത എട്ടുനാഴിക നീളമുള്ളതു മുമ്പ് മൂന്നുനാഴിക മാത്രമെ നീളമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പെരമ്പാടിഘട്ടം നിരത്ത് ഉണ്ടാക്കിയതുതന്നെ ഈ ദുർഘടമായ നിരത്തു വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടംവഴി കണ്ണൂരിൽനിന്നു കുടകിലേക്കു ഒരു നിരത്ത് ഉണ്ടാക്കുവാൻ 1848-ൽ ആരംഭിക്കുകയും മൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ടു മുഴുമിക്കുകയും ചെയ്തു. 1845-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ നിർമ്മിച്ചതായ നിരത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ ഉണ്ടാക്കിയ നിരത്തുകളിൽ വെച്ച് ഇതാണ് ഏററവും നന്നായിട്ടുള്ളത്.

ഇപ്പോഴത്തെ നിരത്തുകൾ—പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പകുതികാലത്താണ അനവധി നല്ല നിരത്തുകൾ ഉണ്ടായിതീർന്നതു്. ഊട്ടകമണ്ടിലേക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പോകാവുന്നതായ സിസ്സരഘട്ടം (Sispara ghat) നിരത്തു വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. അനവധി നിരത്തുകളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥാനമായിരുന്ന ഏറനാട്ടുതാലൂക്കിലെ "അരിയക്കോട" അങ്ങിനെ അല്ലാതായിതീർന്നു. മലബാറിലേക്ക തീവണ്ടിപ്പാത വന്നതോടുകൂടി അതുവരെ കർണ്ണാടകരാജ്യവും (Carnatic) കേരളവും തമ്മിലുള്ള വ്യാപാരത്തിന്റെ മുഖ്യമാർഗ്ഗമായിരുന്ന വാളയാർ-പൊന്നാനിനിരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമൊക്കെ അസ്തമിച്ചു. മംഗലാപുരത്തെക്ക തീവണ്ടിപ്പാത നീട്ടിയതോടുകൂടി കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു കണ്ണൂർക്കുള്ള കടൽകരനിരത്തിന്റെ

പ്രാധാന്യവും ഇല്ലാതായി തീൎന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ നിരത്തുകൾ മിക്കതും തീവണ്ടിപ്പാതയിൽ വന്നു ചേരുന്നവയാകുന്നു. കുടകിൽ നിന്നും വയനാട്ടിൽ നിന്നും തലശ്ശേരിക്കും കോഴിക്കോട്ടേക്കും വളരെ കാപ്പി, കുരുമുളകു, ചായ ഇലകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതായ പെരുമ്പാടിഘട്ടം നിരത്തും താമരശ്ശേരിഘട്ടം നിരത്തും ഈവിധമുള്ള നിരത്തുകളാകുന്നു. താമരശ്ശേരിഘട്ടം നിരത്തു മുമ്പു വളരെ കുത്തനെ ആയിരുന്നതു ൧൮൫൦ മുതൽ ൧൮൬൦വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ മദിരാശി ലോഹക്കമ്പനിക്കാരാൽ വളരെ വിശേഷമായ ഒരു നിരത്താക്കിത്തീൎക്കപ്പെട്ടു. വടക്കെ വയനാട്ടിൽ കാപ്പിക്കൃഷിക്കു തോല്മ പററിയതോടുകൂടി പെരിയഘട്ടം നിരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മിക്കതും നശിച്ചുപോയി. എന്നാൽ നീലഗിരിയെ ചേൎന്നതായ വയനാട്ടിൽ നിന്നു കോഴിക്കോട്ടേക്കു പോകുന്നതായ കാൎക്കൂർ ഘട്ട നിരത്തിൽക്കൂടി വലിയ വ്യാപാരം നടക്കുന്നുണ്ടു താനും.

നിരത്തുകളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി—മിസ്റ്റർ കണോലി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായ രണ്ടാം തരം നിരത്തുകൾ കുറെ ഒക്കെ നന്നാക്കിയവയാകും. മാപ്പിളലഹളകളുടെ കാലങ്ങളിൽ വസൂലാക്കിയ പിഴവക പണംകൊണ്ടു കുറെ നിരത്തുകൾ പണിചെയ്തു വഴിക്കാം ആണു്. മലബാറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ അധികം നിരത്തുകളും നന്നാക്കിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതു്. ൧൮൭൦ൽ മലബാറിലെ നിരത്തുകൾ ആകെ ൧൫൯൦ നാഴിക നീളത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ അതുകൾ ആകെ ൧൬൦൦ നാഴിക നീളത്തിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ നിരത്തുകൾ വൎദ്ധിക്കുന്നതു നാട്ടിലേക്കു വളരെ ക്ഷേമമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും അതുകളെ രക്ഷിച്ചു പോരുവാനുള്ള ചിലവിന്റെ കാൎയ്യം മേലിൽ ൧൪-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്ന മാതിരി വളരെ പ്രയാസമേറിയ ഒരു സംഗതിയായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നും കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും കുടകിലേ

ക്കം മൈസൂരിലേക്കും പോകുന്ന നിരത്തുകൾ ഗവമ്മെണ്ടുവക മരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ നന്നാക്കി രക്ഷിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്. അതുകൂടാതെ ൧൬൦ നാഴിക ദൂരമുള്ള മുൻസിപ്പാലിററിവക നിരത്തുകളും നന്നായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വളരെ വ്യാപാരം നടക്കുന്നതായ ലോക്കൽ ഫണ്ട് നിരത്തുകളുടെ സ്ഥിതി വളരെ മോശമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഓരോ പുഴകളുടെ പാലങ്ങൾ ചീത്തയായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ലോക്കൽബോർഡുകാരുടെ അസാദ്ധ്യമായ ദാരിദ്ര്യം വസ്തു ധാരാളം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു. അടുത്തകാലമായിട്ടു നിരത്തുകൾ ക്രമത്തിൽ കുറെ കൂടെ നന്നായി വരുന്നുണ്ടു താനും.

നിരത്തുകളിലെ വൃക്ഷനിരകൾ—ഡാക്ടർ ബുക്കാനൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളമാതിരി വിശേഷമായ വൃക്ഷനിരകൾ മലബാർ നിരത്തുകളുടെ മുഖ്യമായ ഒരു സ്വഭാവമാകുന്നു. പഴയ നിരത്തുകളുടെ സ്ഥാനം ഇന്നും കാണിക്കുന്നത് ഇതുകളാകുന്നു. പിലാവ്, മാവ്, ആല് ഈ വക വൃക്ഷങ്ങളാണ് നിരത്തുകളുടെ വക്കത്തു അധികവും വെച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതു. കാററുകൊണ്ടു വീഴുന്ന മരങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു പുതിയ മരങ്ങൾ വെക്കുന്നതിന്നു അംശം അധികാരികൾക്കും പുതുക്കം ഒരു പ്രതിഫലം ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

വഴിയാത്ര ബങ്കളാവുകൾ—൧൮൭൯-ാമത്തു കൊല്ലത്തിൽ ആകെ ൧൪ ബങ്കളാവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ൧൩൦ ബങ്കളാവുകളായിരിക്കുന്നു. മഴ അധികമുള്ളതായ മലബാർജില്ലയിൽ കൂടാരങ്ങൾ വഴിയാത്രയിൽ വളരെ അസൗകര്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വക ബങ്കളാവുകളെക്കൊണ്ടു വളരെ ഉപയോഗം ഉണ്ട്. നാട്ടുകാരായ യാത്രക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നുവേണ്ടി സത്രങ്ങൾ ലോക്കൽബോർഡുകാരും രക്ഷിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്.

കടവുകൾ—മലബാറിൽ ഇപ്പോൾ ആകെ ൨൯൫ ക

ടവുകൾ ഉണ്ട്. ഇതുകൾ നിമിത്തം ലോക്കൽഫണ്ടിലേക്കു ണ്ടാവുന്നതായ ആദായത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പററി പതിന്നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. കടവുകൾ ലേലംകയററി വിളിക്കുന്നവർക്കു കരാറു കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ൧൮൦൧-൦൨-ം ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടേയും മൈസൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെയും വാഴ്ച്ചകാലത്തു യാത്രക്കാരെ കടത്തുവാൻ വേണ്ടി സ്വകാര്യ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ വകയായി ബോട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും യാത്രക്കാരുടെ അവസ്ഥപോലെ സ്വൽപ്പം ഒരു ചുങ്കം അവർ വസൂലാക്കി വരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ചില കടവുകളിൽ ചില മഹാന്മാർ സ്വന്തം തോണികളിൽ യാത്രക്കാരെ ധർമ്മമായും കടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വണ്ടികൾ കാളകൾ, കതിരകൾ ഇവകളെ കടത്തുവാൻ വേണ്ടി സാധാരണയായി ചങ്ങാടങ്ങളും വയനാട്ടുതാലൂക്കിൽ പാണ്ടികളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

തീവണ്ടികൾ—തെക്കൻ ഇന്ത്യൻ തീവണ്ടി പാലക്കാട്ടു ചുരവുവഴിക്കു വാളയാർ സ്റ്റേഷന്റെ സമീപത്തുവെച്ചു മലബാർജില്ലയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, പൊന്നാനിപ്പുഴയുടെ ഗതിക്കനുസരിച്ച് എടക്കുളംവരെ വരികയും പിന്നെ ക്രമത്തിൽ കടൽക്കരയോളം എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ തിരൂർനിന്നു കടൽക്കരവഴി മംഗലാപുരംവരെ പോകുന്നു. അതു കടൽക്കരയിൽ നിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ നാഴികയിൽ അധികം വിട്ടുപോകുന്നില്ല. പയ്യന്നൂർ തീവണ്ടി സ്റ്റേഷൻ കഴിഞ്ഞു, കവ്വായി പുഴക്കപ്പുറത്തു വെച്ചു മലബാർ ജില്ല മാറി തെക്കൻകനറ ജില്ലയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. മലബാറിൽ ആകെ ൧൭൯ നാഴിക തീവണ്ടിപ്പാത ഉണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ഒലവക്കോട്ടുനിന്നു പാലക്കാട്ടുവരെ മൂന്നുനാഴിക നീളത്തിൽ ഒരു ചെറിയശാഖയും ഉണ്ട്. ൧൮൬൧-മുതൽ ൧൮൮൮-വരെ തീവണ്ടി ബേപ്പൂർപുഴയുടെ തെക്കേ അററ

മായ ചാലിയംവരെ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ൧൮൮൮-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ അതു കോഴിക്കോട്ടുവരെനീട്ടി ൧൯൦൧-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ അതു വടകര വരെയും ൧൯൦൨-ൽ തലശ്ശേരിവരെയും ൧൯൦൩-ൽ കണ്ണൂർ വരെയും ൧൯൦൭-ൽ മംഗലാപുരം വരെയും നീട്ടി. കടലുണ്ടി പുഴക്കപ്പുറം മുതൽ തീവണ്ടിപ്പാത പണിചെയ്യുവാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. അടുത്തടുത്തു കിടക്കുന്ന അനവധി പുഴകൾക്കു പാലം കെട്ടുവാനും എലത്തൂർ തലശ്ശേരി അഴികൾ ഇവ അഴിസ്സുകൾ സമീപത്തുള്ള വലിയ ചളി പ്രദേശങ്ങൾ ഇത്തു കെട്ടുവാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടും ചിലവും ഉണ്ടായതിന്നു പുറമെ വളരെ കാലതാമസവും വേണ്ടിവന്നു. അഴികൾ ഇരിപതും മുപ്പതും അടി ഉയരമുള്ളതായ ഒരു കെട്ട പലകുറിയും ഒരു രാത്രികൊണ്ടു അഞ്ചോ ആറോ അടി താണുപോവുക ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ ഭൂമി വളരെ ആഴത്തിൽ കിളച്ചുതാഴ്ത്തി, നല്ല കല്ലുകൊണ്ടു ഉറപ്പിൽ കെട്ടേണ്ടിവന്നു. കണ്ണൂരിന്നു തെക്കുഭാഗത്തു "ചാല" എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു ... വെട്ടി താഴ്ത്തിയപ്പോൾ അതിന്റെ ചുമട്ടിൽ ... തായ കളിമണ്ണിന്റെ വിസ്താരമായ ഒ... കാണപ്പെടുകയും അതിന്റെ അടിയിൽനിന്നു ഉറപ്പില്ലാത്ത ഭിത്തികൾ കെട്ടി പൊന്തിക്കുകയും അതിന്നു വളരെ ചിലവുചെയ്യേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. നൂറുവീതം അടി ദൂരത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു കണ്ണുള്ളതായ വളർപട്ടണം പുഴയുടെ പാലം മലബാറിലെ തീവണ്ടിപ്പാതയിൽ ഏററവും മുഖ്യമായ ഒരു മരാമത്തു വേലയാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ നൂറ് അടിവീതം ൧൨ കണ്ണുള്ളതായ കടലുണ്ടിപ്പാലവും ൧൫൦ അടിവീതം ൭ കണ്ണുള്ള ഫറോക്കിലെ പാലവും ൬൦ അടിവീതം ൧൨ കണ്ണുള്ള കോട്ടപ്പുഴയുടെ പാലവും വലിയ മരാമത്തുവേലകൾ തന്നെയാണ്. ഷൊറണ്ണൂരിൽ കൊച്ചി സംസ്ഥാനം വക തീവണ്ടിപ്പാത തൃശ്ശൂർക്കും എറണാകുളത്തേ

ക്കു. തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു.

പണിചെയ്യാൻ ആലോചിച്ചുവരുന്ന പാതകൾ—പാലക്കാട്ടുനിന്നു പൊള്ളാച്ചിക്കും ഡിണ്ടിഗല്ലിലേക്കും ഒരു പാതവെട്ടുവാൻ ആലോചിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതു വെട്ടിയാൽ പടിഞ്ഞാറൻ കരയും തെക്കൻ ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള ഗതാഗതം വളരെ എളുപ്പമായിത്തീരുന്നതോടുകൂടി പാലക്കാട്ടിലെ മരവ്യാപാരത്തിനു വലിയ വർദ്ധന ഉണ്ടാകുവാനും സംഗതിയുണ്ട്. തലശ്ശേരിയിൽ നിന്നു കുടകിലേക്കും ഒരു പാതവെട്ടുവാൻ ആലോചിച്ചിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൮

വർഷവും ഋതുക്കളും

മലബാറിൽ വലിയ വർഷമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ 34 കൊല്ലത്തിലെ ശരാശരി വർഷം ൧൧൬ ഇഞ്ചാകുന്നു. ഇതു പാലക്കാട്ട് ൭൪ ഇഞ്ചുമുതൽ വയിത്തിരിയിൽ ൧൬൩ ഇഞ്ചുവരെ ഭേദപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ വയനാട്ടു താലൂക്കിൽ പലേടങ്ങളിലും ഘട്ടങ്ങളുടെ ചെരിവുകളിൽ ൩൦൦ ഇഞ്ചോളം മഴ പെയ്യുന്നതു് അസാധാരണയല്ല. താമരശ്ശേരിച്ചുരത്തിൽ തകരപ്പാടിയിൽ ൧൯൦൮-൦൯-ാമത് കൊല്ലത്തിൽ ൩൭൦ ഇഞ്ചിൽ അധികം മഴ പെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽ ജൂൻ, ജൂലായി, ആഗസ്റ്റ ഈ മാസങ്ങളിൽ കൂടിതന്നെ ൩൦൦ ഇഞ്ചു മഴ പെയ്തിരിക്കുന്നു. മഴയുടെ ഒരു വിവരമായ കണക്ക് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കോട്ടയത്ത് ൧൮൭൦ മുതൽ ൧൮൯൯ വരെയും മലപ്പുറത്തിൽ ൧൮൭൦ മുതൽ ൧൮൯൯ വരെയും മഴ കണക്കാക്കുവാനുള്ള ഓരോ സ്റ്റേഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കൊല്ലങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു സ്ഥലത്തുണ്ടായ മഴയുടെ ശരാശരി ക്രമത്തിൽ ൧൨൭-൭൭-ം, ൧൦൧-൩൩-ം ആയിരുന്നു. മങ്കര, ഒററപ്പാലം, ചെറുപ്പുൾശ്ശേരി, മണ്ണാർക്കാട്ട് ഇരുക്കൂർ, പയ്യന്നൂർ, കുററിയാടി, തൃപ്രങ്ങോട്ട്, ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മഴ കണക്കാക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാടുകൾ ഈയിടയിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വക സ്ഥലങ്ങളിലെ കണക്കുകൾ പ്രമാണിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അത്ര അടുത്തകാലത്തുണ്ടായതാണ്. അതിനാൽ ഈ ദിക്കുകളിലെ കണക്കുകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്ന പട്ടികയിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല.

സ്റ്റേഷൻ	കണക്കെടുത്ത കൊല്ലങ്ങൾ	ജനവരി മുതൽ മാർച്ച് വരെ	ഏപ്രിൽ മുതൽ മേയി വരെ	ജൂൺ മുതൽ സെപ്തമ്പർ വരെ	ഒക്ടോബർ മുതൽ ഡിസെമ്പർ വരെ	ആകെ
പാലക്കാട	1870-03	1-27	8 40	55 52	13 40	77 88
അങ്ങാടിപ്പുറം	1870.03	1-41	11-45	75 32	18.17	106-35
മഞ്ചേരി	1870 03	1 03	10.29	81.[illegible]	18 03	110- 54
നിലമ്പൂർ	1871.03	55	8.19	84 87	14 60	168-51
വയിത്തിരി	1870-03	1 98	10.82	140 16	16-36	169 32
മാനന്തവാടി	1870-03	1-76	7 94	87-56	9 17	106.43
തളിപ്പറമ്പ	1879.03	27	8.56	140-[illegible]3	13 54	126 70
കണ്ണൂർ	1870 03	77	10-50	99-20	11.41	121 -73
തലശ്ശേരി	1870-03	80	12.49	102 63	12-31	131 23
വടകര	1870 03	1.23	11 [illegible]9	97-97	1[illegible] 46	123 05
കൊയിലാണ്ടി	1894 03	82	11 24	102 55	11.47	126 80
കോഴിക്കോട	1870 03	1.14	12.80	89-02	15.49	118 45
തിരൂരങ്ങാടി	1870 03	76	12.71	81-78	15 63	110 91
പൊന്നാനി	1870-03	1.77	15 [illegible]0	71.08	15 79	103-64
ചാവക്കാട	1894.03	1 13	13 65	75-51	16.65	147 00
കൊച്ചിൻ	1870-03	3 77	17 36	73 50	21 03	115- 12
ജില്ലയിലെ ശരാശരി		1 [illegible]	1[illegible]-39	89.[illegible]5	14 70	116-44

ഋതുക്കൾ:—ഋതുക്കളുടെ കൊല്ലംതോറുമുള്ള ഗതിവളരെ ക്രമമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ചിത്തുപാവുക, വിളകൊയ്യുക, ഇതുവകകൾക്കൊക്കെ പ്രത്യേകം ഓരോകാലം കൃത്യമായ നിലയിൽ വരാറുണ്ട്. ഫിബ്രുവരി മാർച്ച് ഈ മാസങ്ങൾ ഉഷ്ണമായ മാസങ്ങൾ ആകുന്നു. അപ്പോൾ ഏററവും ഉഷ്ണമായ കരക്കാററുകൾ വീശുന്നു. വൈകുന്നേരം തണുത്ത കടൽക്കാററുകൾ മാത്രമേ ഇതിനു ശമനമായിട്ടുള്ളു. ഏപ്രിൽ മാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ഇടി മുഴക്കങ്ങൾ സ്വല്പം ഭേദങ്ങളോടെ മുകളിലായി കേട്ടുതുടങ്ങും. ഈ കേട്ടുതുടങ്ങിയാൽ ചിത്തു പാകുവാനുള്ള സമയം ആയി എന്നു കൃഷിക്കാരൻ വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ചിലദിവസവും രാത്രിയിൽ ജില്ലയുടെ ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ വലിയ കാററുകൾ വീശുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതുകൾ കടൽക്കരവരെ വരുന്നതാകുന്നു. മേയിമാസത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി കാററുകൾ അധികമധികം ഘോരമായി തീരുകയും കറുത്തമേഘങ്ങൾ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ദിക്കുകളിൽ ശേഖരിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെകണ്ടാൽ മഴ ആരംഭിക്കുവാൻ പിന്നെ അധികം താമസമില്ല. ചിലകൊല്ലങ്ങളിൽ ഈ കാലത്തു വലിയമിന്നലും ഇടിയും ഉണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. ഇടി അധികം നേരം ഒന്നായി നിൽക്കുകയും മിന്നൽ ഇടവിടാതെ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണയായി ജൂൺമാസം രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ചയോടുകൂടി വർഷം ആരംഭിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി ഇടിയും കാററും ശമിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ മഴ വിടാതെ പെയ്യുകതന്നെ ആണു ചെയ്യുന്നത്. ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ മഴക്കു സ്വല്പം തളച്ചുവരികയും സെപ്തംബ്രമാസത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി മഴ തീരെ ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. കരക്കാററുകൾ രണ്ടാമതും ബലമായി വീശുന്നു. വടക്കു കിഴക്കൻ കാററുകളാൽ (തുലാവർഷം) സ്വല്പം മഴകൾ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവെങ്കിലും ഡിസമ്പ്രമാസത്തിന്റെ

അവസാനത്തോടുകൂടി വേനൽക്കാലം ആരംഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ക്ഷാമം ഉണ്ടാക്കുമോ:—തുലാവർഷം ചിലപ്പോൾ കേവലം തെററിപ്പോകാറുണ്ടു. കാലവർഷം ഒരിക്കലും തെററാറില്ല. അതുകൊണ്ടു ജില്ലയിൽ ഉണ്ടാവുന്നതിന്റെ മുക്കാൽഭാഗം മഴയും കാലവർഷത്തിൽ പെയ്യുന്നു. ക്ഷാമം ഈ ജില്ലയിൽ ഒരുകാലത്തും ഉണ്ടാകാറില്ല. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടതായ അരി മുഴുവനും ഇവിടെ ഉണ്ടാവുന്നില്ല. ബാക്കി പോരാത്തതു കൊല്ലംതോറും ഏററുമതി ചെയ്യുകയാണു പതിവ്. ഈ കാരണത്താൽ ചിലപ്പോൾ ക്ഷാമം വരുവാൻ സംഗതി ഉണ്ടായേക്കാം. പണ്ടു മലബാറിലേക്കു വേണ്ടതായ നെല്ലെല്ലാം മംഗലാപുരം ജില്ലയിൽനിന്നാണു ഏററുമതി ചെയ്തിരുന്നത്. അക്കാലത്തു കടൽക്കള്ളന്മാരുടെ ഉപദ്രവവും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ ക്ഷാമം ഇടക്കിടെക്കിൽ മലയാളത്തെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വിളകൾ കേവലം നശിച്ചു പോയതുകൊണ്ടുണ്ടായതായ ക്ഷാമം ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായതായി തെളിയുന്നതല്ല. ഈ കാരണത്താൽ ക്ഷാമനിവാരണങ്ങളായ ഏർപ്പാടുകൾ ഇതുവരെ ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തീട്ടില്ല.

പണ്ടുണ്ടായതായ ചില ക്ഷാമങ്ങൾ—൧൭൭൦-ാമതു കൊല്ലം അഗസ്റ്റുമാസത്തിൽ "നെല്ലുവില വല്ലാതെ കയറിയിരിക്കുന്നു" എന്നു തലശ്ശേരിയിലെ കൈവേലശാലക്കാർ അവരുടെ ഡയറിയിൽ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൈവേലശാലയിലെ നെല്ലു എല്ലാം അവസാനിച്ചു, കഷ്ടിച്ചു ഒരുമാസത്തെ ചിലവിന്നു മാത്രം ഉണ്ടാകുമായിരിക്കാം. മംഗലാപുരത്തും നെല്ലിന്റെ വില തെററി പോയിരിക്കുന്നു; അവിടെ കുറച്ചു ഭക്ഷണസാധനത്തിന്നുവേണ്ടി അഛനമ്മമാർ സ്വന്തം കുട്ടികളെ വിററിരുന്നുവത്രെ. ശാലയിലെ

വാതില്പുകളിൽ ദിവസവും പട്ടിണികിടക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും പാടമായി നിന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഡയറിയിൽ എഴുതികാണുന്നു. പിന്നത്തെ കന്നിവിളയോടു കൂടി വലിയ ക്ഷാമമെല്ലാം നശിക്കുകയും ചെയ്തുവായിരിക്കാം. കന്നിവിള കൊയ്യുന്നതിനു മുമ്പുള്ള മാസങ്ങളിലാണ് സാധാരണയായി ക്ഷാമം ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. ഇലായി അശേഷം മാസങ്ങളോടുകൂടി നെല്ലെല്ലാം വയലുകളിൽ നട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. പിന്നെ സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർക്കു വേല ഒന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതുപോലെ കഴിഞ്ഞ വിളയിൽ ശേഖരിച്ച നെല്ലുമുഴുവനും അവസാനിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇക്കാലത്ത് അവരുടെ ദിവസവൃത്തി വളരെ ദുഃസ്ഥിതിയിലായിരിക്കും.

൧൮൭൭-൭൮-ലെ ക്ഷാമം.—൧൮൭൭ ൧൮൭൮ ഈ കൊല്ലങ്ങളിൽ സംസ്ഥാനം മുഴുവനും വല്ലാതെ ഉപദ്രവിച്ചതായ ക്ഷാമം മലബാറിനെയും വല്ലും ബാധിക്കുക ഉണ്ടായി. ൧൮൭൭ ജനുവരി മുതൽ നവമ്പ്രവരെ ദിനം പ്രതി ന്ന ശരാശരി ൩൨൦൦ ആളുകൾക്ക ഭക്ഷണം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. ഇതിൽ ൨൭൦൦ ആളുകൾക്ക വെറുതെ ധർമ്മമായും ബാക്കി ൫൦൦ ആളുകൾക്ക പണി എടുപ്പിച്ച കൂലിയായും ആണ് ഭക്ഷണം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നത്. ഈ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിലും കവച്ച് ഏറ്റവും വലിയ കവർച്ചകൾ സാധാരണയായി ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്.

൧൮൯൧-൯൨ കൊല്ലങ്ങളിലെ ക്ഷാമം.—൧൮൯൧ മുതൽ ൧൮൯൭ വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ തെക്കൻ ഇന്ത്യയിൽ മുഴുവനും അതിഭയങ്കരമായ ക്ഷാമം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കഠിനതയും ഉപദ്രവം മലയാളത്തിലും ബാധിക്കുക ഉണ്ടായി. ൧൮൯൬-ൽ തുലാവർഷം ഒട്ടും ഉണ്ടാകാത്തതിനാൽ മകരവിള മുഴുവനും നശിച്ചുപോവുകയും വയനാട്ടിലെ കാപ്പിവിള ഒട്ടും കിട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സാധാരണകൊല്ലങ്ങളിൽ അരിവില വർദ്ധിക്കുകയും ബൎമ്മയിൽനിന്നും ബങ്കാളത്തുനിന്നും വളരെ അരിവന്നു ചാടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആയാൽ സാധുക്കൾക്കു മാത്രം കുറെ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുവാൻ എടയുള്ളതല്ലാതെ മററുള്ളവൎക്കു അരിക്ഷാമം കൂടാതെ കിട്ടുവാൻ സംഗതിയുണ്ട്. മൈസൂരിലും സംസ്ഥാനത്തുമററുള്ള ദിക്കുകളിലും വലിയ ക്ഷാമം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു കഠിനമായ വിലകളില്ലാതെ അരി മലയാളത്തിലെ ഏററുമതി ചെയ്യാൻ സംഗതി വന്നില്ല. അതിനാൽ മലയാളത്തിലും ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമ ഉണ്ടായിതീൎന്നു. വയനാട്ടിൽ വിശേഷിച്ചും ഇതും വലിയ നാശകരമായി തീൎന്നു. അക്കാലത്തു സുമാർ ൩൦൦൦൦ കൂലിക്കാർ മൈസൂരിൽനിന്നു കൊല്ലംതോറും കാപ്പിപറിക്കുന്ന കാലത്തു വയനാട്ടിലേക്കു കടന്നുവരിക പതിവായിരുന്നു. ഫിബ്രവരി മാസംവരെ അവൎക്കു വയനാട്ടിലെ എസ്റ്റേററുകളിൽ ധാരാളം വേലയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നു കഴിഞ്ഞാൽ സമ്പാദിച്ച പണത്തോടുകൂടി അവർ മൈസൂരിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ൧൮൭൬-ൽ കൂലിക്കാരുടെ സാധാരണ ഭക്ഷണമായ രായിക്കു പതിവിൽ മൂന്നെരട്ടി വിലയായിരുന്ന കാപ്പിയെല്ലാം ഡിസെമ്പ്രമാസത്തിൽ പറിക്കുകയും ചെയ്തു. മൈസൂരിൽ വലിയ ക്ഷാമം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ കൂലിക്കാർ അവിടേക്കു മടങ്ങിപോവുകയും ചെയ്തില്ല. ക്ഷാമത്തിന്റെ ഭയംനിമിത്തം ൧൮൭൭-ന്റെ ആദ്യത്തിൽ ൫൦൦൦ ഉറുപ്പിക വയനാട്ടിൽ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു ചെലവിട്ടു ബോൎഡാൽനിന്നു നീക്കിവെച്ചു കൂലിക്കാരെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ മൈസൂർ ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

പതിവുപോലെ മിഥുനം കർക്കിടകം മാസങ്ങളിലാണ് വലിയ മഴക്കം ഉണ്ടായിരുന്നത്. മേയി മാസത്തിൽ വയ

തിരിയിലും മാനന്തവാടിയിലും ജൂലായിമാസത്തിൽ പാലക്കാട്ടും ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നുവേണ്ടി ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കോയമ്പത്തൂരുനിന്നും സേലത്തുനിന്നും അനധി കൂലികൾ പാലക്കാട്ടുവന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മാസങ്ങളിൽ ദിനംതോറും ഭക്ഷണം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരുടെ ശരാശരി സംഖ്യ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:—

	മാനന്തവാടി	വയിത്തിരി	പാലക്കാട	ആകെ
ജൂൻ	10	55	....	65
ജൂലായി	21	98	6	125
ആഗസ്റ്റ	16	71	80	167
സപ്തമ്പ്ര	15	60	27	102
അക്ടമ്പ്ര	9	72	....	81

ആഗസ്റ്റുമാസത്തിൽ ക്ഷാമം നാട്ടിലെ അസാധാരണ ആളുകളേയും ബാധിച്ചുതുടങ്ങി എന്നാൽ മിക്കതാലൂക്കിലും ധനവാന്മാർ അധികം പേരും ഔദാര്യത്തോടുകൂടി ഓരോനേരം കഞ്ഞി സാധുക്കൾക്ക ധർമ്മമായി കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. ഇപ്രകാരം കഞ്ഞിവാങ്ങികഴിച്ചിരുന്നവരുടെ സംഖ്യകേട്ടാൽ അത്ഭുതം തോന്നിപ്പോകും. ആവക സംഖ്യയുടെ വിവരം താഴെ കൊടുക്കുന്ന സപ്തമ്പ്രമാസം ആയപ്പോഴക്ക സംഖ്യകൾ വേഗത്തിൽ കുറഞ്ഞുവന്നുവെന്ന കാണുന്നതാണ്.

ആഴ്ചയിലെ അവസാന തീയ്യതി		സംഖ്യ	ആഴ്ചയിലെ അവസാന തീയ്യതി		സംഖ്യ	ആഴ്ചയിലെ അവസാന തീയ്യതി		സംഖ്യ
ആഗസ്റ്റ	11	14200	സപ്തമ്പ്ര	8	39157	അക്ടൊമ്പ്ര	6	2577
,,	18	35715	,,	15	15484	,,	13	1084
,,	25	44002	,,	22	4969	,,	20	403
സപ്തമ്പ്ര	1	40383	,,	29	2298	,,	27	407

1778-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ നാട്ടിനകത്തു പലദിക്കുകളിലും ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്ന വേണ്ടിയുള്ള വേലകൾ എടുപ്പിക്കുവാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിൽ നിന്നു തന്നെ ആരംഭിച്ചുതുടങ്ങി. വള്ളുവനാടതാലൂക്കിൽ കുന്നംകുളത്തുനിന്ന ചെറുപ്പുൾശ്ശേരിവരെ ഒരുനിരത്തുവെട്ടുവാൻ [illegible] ശ്രമംതുടങ്ങി 1813 ലെ കൊളത്തൂർ മാപ്പിളലഹളയിൽ പിരിച്ചതായ പിഴകൾ കൊണ്ടു ആ ദിക്കിന്നപുറവും നിരത്തുകൾ വെട്ടിത്തുടങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഈ ക്ഷാമകാലത്തു സാധുക്കൾക്കു വലിയ നിവൃത്തിയായിതീൎന്നു. 1878-ാമത അന്ത്യത്തിൽ വയനാട്ടിലും ക്ഷാമാവലക്കൾ(?) ആരംഭിച്ചു അവിടുത്തെ തോട്ടക്കാർ വരിപിരിച്ചതായ സംഖ്യയിൽ എട്ടിൽ(?) സംഖ്യ മതിയാംശി ഗവർമ്മെണ്ടും, മൈസൂർ ഗവർമ്മെണ്ടും ഇതിന്നവേണ്ടി ധൎമ്മമായി കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിക്കി. ഇതുപ്രകാരം 9138 ഉറുപ്പിക വരി പിരിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ഇതുനിമിത്തം വയനാട്ടിലെ അനവധി നിരത്തുകൾ നന്നാക്കിത്തീൎക്കുകയും ചെയ്തു.

1876 മുതൽ 1878 വരെയുള്ള മൂന്നകൊല്ലങ്ങളിൽ അദ്യത്തെ കൊല്ലത്തിലെ തുലാവർഷം തെറ്റിയതു മാത്രമല്ലാതെ മലയാംജില്ലയിൽ മഴധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. വിളകളും നന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ കൊല്ലങ്ങളിൽ ഇവിടെ-സം ഭവിച്ചതായ ക്ഷാമം മറുജില്ലകളിൽ എല്ലാടവും കലശലാ

യി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ക്ഷാമംനിമിത്തം ഉണ്ടായതാകുന്നു. 1876 മുതൽ 78 വരെ ഉണ്ടായ ക്ഷാമംനിമിത്തം സ്റ്റേററിലേക്കുതന്നെ 690ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ 11063 ഉറുപ്പികമാത്രമെ മലബാറിൽ ചിലവാക്കിട്ടുള്ളു. അതുതന്നെ അന്യജില്ലകളിൽനിന്നു നിർഗതികളായിവന്നതായ കൂട്ടക്കാർക്കുവേണ്ടി ചിലവിട്ടതാകുന്നു.

1890-91 ലെ തിട്ടക്കം.—1890-ാമത്തു കൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ തെക്കെപ്രദേശങ്ങളിലെ മകരവിളയും വയനാട്ടിലെ കാപ്പിവിളയും തെററിപ്പോയി. ഏറനാട, വള്ളുവനാട, പൊന്നാനി ഈ താലൂക്കുകളിലെ കിസ്തുബാക്കിയുടെ പിരിവു പിന്നത്തെ അക്ടോബർമാസംവരെ നീട്ടിവെക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ കലക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരമുള്ള ക്ഷാമവേലകൾ നടത്തുവാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായില്ല. കാരണം പതിവുപ്രകാരമുള്ള ലോക്കൽഫണ്ടുവേലകൾക്കു അനുകൊല്ലം 63700 ഉറുപ്പിക ബഡ്ജറ്റിൽ കണ്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ സാധുക്കൾ ഒരുമാതിരി രക്ഷപ്പെടുവാൻ വഴിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുപോലെ 1899-ലും സ്വല്പം ഒരു തിട്ടക്കം സംഭവിച്ചു. തലശ്ശേരിയിലും വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും മഹാന്മാർ ധർമ്മമായി സാധുക്കൾക്കു കഞ്ഞിയും മററും കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തു.

വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ.— ധാരാളം മഴ സാധാരണ എല്ലാം കൊല്ലങ്ങളിലും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ചിലകൊല്ലങ്ങളിൽ കലശലായ വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങളും സംഭവിക്കാറുണ്ട്. 1882 മെയിമാസം 19-ം 20-ം തിയ്യതികളിൽ ഇരിവത്തിനാലു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കോഴിക്കോട്ടു പലദിക്കുകളിലുമായി 18 മുതൽ 22 വരെ ഇഞ്ചുമഴ ഉണ്ടായി. 1871-ാമത്തെ കൊല്ലത്തെ വർഷകാലത്തു കലക്ടർ അപ്പീസ്സിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന മഴയുടെ കണക്കു എടുക്കുന്ന യന്ത്രത്തിൽ അറുദിവസം ക

ണക്കെടുത്തതിൽ ദിവസം ഒന്നിന്നു ഒരു ഇഞ്ചുകണ്ടു് ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാകൊല്ലവും വർഷകാലത്തു പാടങ്ങളിൽകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന തോടുകളുടെ തീരങ്ങൾക്കു വെള്ളംകവിഞ്ഞു വിസ്താരമുള്ള പാടങ്ങൾ കരയില്ലാതതിന്നു വലിയ തടാകങ്ങളെ പോലെ ആവുന്നതും ദുർല്ലഭമല്ല. എന്നാൽ പുഴകളുടെ അടികൾ കാലംകൊണ്ടു് അവയുടെ അടികൾ വെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചുപോയി വലിയ കയങ്ങളുള്ളതായി തീർന്നിരിക്കയാൽ എത്രവലിയവെള്ളപ്പൊക്കത്തിലും അവയുടെ ഉൾഭാഗങ്ങളെ നിറഞ്ഞു കവിയുവാൻ എളുപ്പമല്ല. പക്ഷെ 1902-ലെ വർഷത്തിൽ ഘട്ടങ്ങളിൽ അധികമായി മഴപെയ്കയാൽ ചില വലിയ പുഴകൾ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ നാട്ടുകാരുടെ അനവധി വീടുകൾ ഒലിച്ചുപോവുകയും മലപ്പുറത്തുള്ള ആറാട്ടുപാലം ഒഴുകിപ്പോകയും ചെയ്തു. 1907-ലെ വർഷത്തിൽ ഏതാനുംദിവസം വള്ളുവനാട്ടിലും ഇതുപോലെയുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ സംഭവിക്കുക ഉണ്ടായി.

താമരശ്ശേരിയിലും ഇതിന്നു തന്നെ. 1900-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ വളരെ കലശലായി മഴപെയ്കയും ആഗസ്റ്റ 4-ാംനു രാവിലെ താമരശ്ശേരി ഘട്ടത്തിന്മേൽ വലിയ ജലപ്രളയം ഉണ്ടായിത്തീരുകയുംചെയ്തു. ലക്കിടിയിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന മഴയുടെ കണക്ക യന്ത്രത്തിൽ രാത്രി 7 മണിക്കും രാവിലെ നാലുമണിക്കുംകൂടി 14.28 ഇഞ്ച മാത്രം മഴപെയ്തുവെന്നു കാണുകയുണ്ടായുള്ളു. എന്നാൽ ഈ യന്ത്രം 10½ ഇഞ്ചുമഴയിൽ അധികം കണക്കെടുപ്പാൻ കഴിയുന്ന ഒരു യന്ത്രമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ കുറെ വെള്ളം രാത്രിയിൽ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴിച്ചു പുറത്തുപോയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. മേൽപറഞ്ഞകണക്കിന്റെ സുമാറ് എട്ടിരട്ടി മഴപെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു് ഊഹിക്കേണ്ടതു്. ഘട്ടം നിരത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്തുള്ള ഒരുനാഴിക നിരത്തു

മുഴുവനും കേടുവന്നു. മലകൾ പലേടികളിലും ഇടിഞ്ഞുവീണു. അനവധി ദിക്കുകളിൽ നിരത്തിന്മേൽ മണ്ണു വന്നു ചാടി തടസ്സപ്പെട്ടു. ചിലദിക്കുകളിൽ നിരത്തുകൾ തന്നെ ഒലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ആഴമുള്ള തോടിന്മേൽക്കൂടി നിരത്തു പലദിക്കുകളിലും പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ തോട്ടിൽക്കൂടി വെള്ളം ഒലിച്ചുപോയിട്ടാണു വലിയ ദോഷം വന്നത്. ഇതിൽ 25 മുതൽ 30 വരെ അടി ആഴത്തിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു ഒലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ വൃക്ഷങ്ങളും പാറകളും മറ്റു അനേകം സാധനങ്ങളും ഇതിൽക്കൂടി ഒലിച്ചുപോയി ഒമ്പതു നായന്മാരുടേയും കുറെ പോത്തുകളുടേയും ശവങ്ങൾ മാത്രമേ കാണുകയുണ്ടായുള്ളു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ എത്ര മനുഷ്യരും ജന്തുക്കളുമാണ് ഇതുനിമിത്തം മരിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നും എത്ര സ്വത്തുക്കളാണ് നശിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നും കണക്കാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം കണ്ടിഫൂട് മണ്ണും മരങ്ങളും മറ്റും കൂടിയത് എടുത്തുനീക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. നിരത്തിന്റെ മേൽഭാഗമെല്ലാം നന്നാക്കുകയും അനവധി ചെറിയ പാലങ്ങൾ പണിചെയ്യുകയും കാലുനാഴിക നീളത്തിൽ നിരത്ത ആദ്യം ഉണ്ടാക്കുകയും വേണ്ടിവന്നു. ഇതിനൊക്കെക്കൂടി ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം ഉറുപ്പിക ചിലവുചെയ്യേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

കൊടുങ്കാറ്റുകൾ — കൊല്ലംതോറും തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ വർഷകാലത്തു (കാലവർഷം) ഉണ്ടാകുന്നതായ കൊടുങ്കാറ്റു സഹിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. അനവധി പത്തേമാരികൾ അപകടത്തിൽ പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ കിഴക്കൻകരകളിൽ (Coromandal Coast) കലശലായി ഉണ്ടാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റുകളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു മലയാളരാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതു പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളാകുന്നു. ഈ മലബാർകരയിൽ അതികലശലായ കൊടുങ്കാറ്റു വളരെ ദുർല്ലഭമാണുതാനും.

1848-ലെ കൊടുങ്കാറ്റ്—1848 ഏപ്രിൽമാസം 16-ം 17-ം 18-ം തിയ്യതികളിൽ ഉണ്ടായ കൊടുങ്കാറ്റിനെപോലെ അത്ര ഘോരമായ കൊടുങ്കാറ്റ് അതിനു മുമ്പിലും പിന്നിലും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ലക്ഷദ്വീപിന്റെ തെക്കുഭാഗത്ത് ഒരേടത്തുനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുകയും "കൽപ്പെനി" (Kalpeni) എന്നും "അന്ത്രോത്ത്" (Androth) എന്നും ഉള്ള രണ്ടു ദ്വീപുകളിൽകൂടി അടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു ദ്വീപിലും കൂടി 90000 തെങ്ങുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ കൽപ്പെനിയിൽ 700-ം അന്ത്രോത്തിൽ 1000വും തെങ്ങുകൾ ഒഴിച്ചു മറ്റൊക്കെ ഈ ഘോരമായ കാറ്റിൽ വീണുപോയി. കൽപ്പെനിദ്വീപിന്റെ ഏതാണ്ടും ഭാഗം വെള്ളംകയറി അതിൽ താണുപോയി. അതിൽ ആകെ 1600 നിവാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ 450 ആളുകൾമാത്രമേ ബാക്കിഉണ്ടായുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരിൽ ചിലരെല്ലാം ദ്വീപിൽ നിന്നു മാറിപ്പോവുകയും അധികം ആളുകൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ത്രോത്തിൽ 2500 ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു 900 ആയിത്തീർന്നു. "അഗത്തി" (Agatti) ദ്വീപിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതായ ഒരു വലിയ വഞ്ചിയിൽ 96 ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കൊടുങ്കാറ്റിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയും ആളുകളെല്ലാം ചാവുകയും ചെയ്തു. കൊടുങ്കാറ്റു ദ്വീപുകളിൽനിന്നു വങ്കരയിലേക്കും ബാധിക്കുകയുണ്ടായി. കണ്ണൂരിൽനിന്നു ചേറുവായിവരെയുള്ള കരകളിലെല്ലാം കാറ്റിന്റെ ബാധ ഏറക്കുറെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണൂരിലെ പുരകളെല്ലാം പൊളിഞ്ഞു വീണു. വളയംകോട്ട കായലിലുള്ളതായ "പാലയാട്ട്" കെട്ട് (Palayad dam) മുഴുവനും കേടുവന്നു. ചാവക്കാട്ടുകായലിൽ പുതിയ ഒരു ഭാഗം ആഴത്തിൽ തുറന്നുവശാവുകയും ചെയ്തു.

ഭൂകമ്പങ്ങൾ—ഭൂകമ്പങ്ങളും കേവലം അസാധാരണമല്ല. എന്നാൽ അവയുടെ എളക്കങ്ങൾ അധികം ഘോരമായി ഭവിക്കാറില്ല. വലിയ നാശങ്ങളും ഇതുകൾനിമിത്തം വന്നുകൂടീട്ടില്ല. 1881-ലും 1882-ൽ രണ്ടുതവണയും 1899 1904 ഈ കൊല്ലങ്ങളിലും ഭൂകമ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൯

പൊതുവിലുള്ള ദേഹസുഖം

Public Health

മലബാറിൽ ആസ്പത്രികൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു കഴിഞ്ഞ നൂററാണ്ടിന്റെ ഒടുവിലെ പകുതികാലത്തുമാത്രമാകുന്നു. പതിനെട്ടാംനൂററാണ്ടിന്റെ അന്ത്യകാലത്തു പള്ളിപ്പോർട്ടിൽ (Pailiport) ഒരു കുഷ്ഠാസ്പത്രിമാത്രമേ ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നടത്തിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതു മതക്കാരാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു ആസ്പത്രിയായിരുന്നു. വടക്കേമലയാളത്തിലും തെക്കേമലയാളത്തിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും സൈന്യങ്ങളുടെയും ജെയിലുകളുടെയും ഗുണത്തിന്നുവേണ്ടി ഓരോ ജില്ലാഡാക്ടർമാരെയും കൊച്ചിയിലും വേറെ ചില ദിക്കുകളിൽ ഓരോ അസിസ്റ്റാണ്ടു ഡാക്ടർമാരെയും ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1844-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ കോഴിക്കോട്ട് ഒരു ആസ്പത്രി സ്ഥാപിച്ചു. അതിന്നുശേഷം പാലക്കാട്ടും കൊച്ചിയിലും ഓരോന്നു സ്ഥാപിച്ചു. ഇരുപതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ മലബാറിൽ മുൻസിപ്പാലിററികൾ വന്നപ്പോൾ എല്ലാ മുൻസിപ്പാലിററികളിലും ഓരോ ആസ്പത്രി ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. ഈ മുൻസിപ്പാൽ ആസ്പത്രികളിലെല്ലാം ദീനക്കാരെ ധർമ്മമായി ചികിത്സിക്കുന്നു. ഗവർമ്മെണ്ടുചിലവിന്മേൽ നടത്തുന്ന ആസ്പത്രികൾ കോഴിക്കോട്ടും മലപ്പുറത്തും ഉള്ളതായ ആസ്പത്രികളും പള്ളിപ്പോർട്ടിലുള്ള കുഷ്ഠാസ്പത്രിയും ലക്ഷദ്വീപുകളിലെ അന്ത്രോത്തു ദ്വീപിലുള്ള ഒരു ഡിസ്പെൻസറിയും മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ മുൻസിപ്പാലിററികളും ലോക്കൽബോർഡുകളും നടത്തപ്പെടുന്ന ആസ്പത്രികളുടെ ചിലവിലേക്കു വേണ്ടിടത്തോളം [illegible] ഒരു പണം ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു കൊടു

ത്തുവരുന്നുണ്ടതാനും. ബേസൽമിഷ്യൻവകയായി കോഴിക്കോട്ട ഒരു ആസ്പത്രിയും ചെവ്വായൂരിൽ ഒരു കുഷ്ഠാസ്പത്രിയും വാണിയംകുളത്തും കൊടക്കല്ലിലും ഓരോ ഡിസ്പെൻസറികളും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതുകൊല്ലങ്ങളിൽ യൂറോപ്യൻമാതിരിയിലുള്ള ചികിത്സയിൽ നാട്ടുകാൎക്ക വലിയ പ്രതിപത്തികാണുന്നുണ്ട്. 1881-ൽ ആസ്പത്രികളും ഡിസ്പെൻസറികളും കൂടി ജില്ലയിൽ ആകെ പന്ത്രണ്ട് എണ്ണമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ എരട്ടിയിൽ അധികമായിരിക്കുന്നു. മുൻസിപ്പാലിറ്റികളിലെ ആസ്പത്രികൾക്കു ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ബേസൽമിഷ്യൻവകയായും നടത്തുന്ന ആസ്പത്രികൾക്കും പുറമെ ഏഴു ലോക്കൽഫണ്ട് ആസ്പത്രികളും പത്തു ഡിസ്പെൻസറികളും ഉണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ സ്ത്രീകളെ ചികിത്സിക്കുന്ന ഒരു ആസ്പത്രിയും കോഴിക്കോട്ട് ഉണ്ട്. ഇതു സർ രാമസ്വാമി മുതലിയാരുടെ ഔദാൎയ്യനിമിത്തം ഉത്ഭവിച്ചതാകുന്നു. പാലക്കാട്ട സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ചികിത്സിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഒരു ആസ്പത്രി മുൻസിപ്പാലിറ്റി വകയായി നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. മിഷ്യൻവകയും പൊലീസ്സുവകയും ഒഴിച്ചു ജില്ലയിൽ ആകെ 26 ചികിത്സാസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇത് 223 ചതുരശ്രനാഴികക്ക് ഓരോന്നുകണ്ടാവുന്നുണ്ടതാനും. സംസ്ഥാനത്ത എല്ലാംകൂടി നോക്കിയാൽ 226 ചതുരശ്രനാഴികക്ക് ഓരോന്നാകുന്നു.

ജനനമരണകണക്കുകൾ.— മുൻസിപ്പാലിറ്റിയുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ ജനനവും മരണവും രജിസ്ത്രചെയ്യുന്നതിന്ന പ്രത്യേകം ഒരു ഏൎപ്പാട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളേടങ്ങളിൽ ഇത് അധികാരിമാരാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ രജിസ്ത്രുകൾ വളരെ ശരിയാകുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ പ്രയാസമുണ്ട്. 1893 മുതൽ 1902 വരെയുള്ള കണക്കുകളിൽനിന്ന മരണത്തെക്കാൾ അധികരിച്ച ജനനമുണ്ടെന്നും അതിന്റെ കൊല്ലംതോറുമുള്ള

ശരാശരി 1000ത്തിന്ന 4.—2 ആയിരുന്നുവെന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കണക്കുപ്രകാരം 1891 മുതൽ 1901 വരെ ജില്ലയിൽ ആകെ111407 ആളുകളെ വർദ്ധിക്കുവാൻ സംഗതിയുള്ളൂ. പക്ഷെ യാഥാസ്ഥവത്തിൽ ഈ കൊല്ലങ്ങളിൽ എല്ലാം കൂടി 147990 ആളുകൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സെൻസസ്സുകൊണ്ടു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ശുചീകരണം.— മലബാറിൽ ശുചീകരണസമ്പ്രദായം കുറെ ശോച്യമാണെന്നുതന്നെ ആണ് പറയേണ്ടത്. മുൻസിപ്പാൽ പട്ടണങ്ങളിൽ മുൻസിപ്പാലിററിവക വരവിന്റെ ഏതാണ്ടു അംശം ശുചീകരണത്തിന്നുവേണ്ടി തിരിച്ചുവെക്കുക പതിവാണ്. എന്നാൽ അടിയന്തരമായി ആവശ്യമുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്വാൻ ഈ ചെറിയ സംഖ്യകൊണ്ടു തികയുന്നില്ല. ശുചീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നുവേണ്ടി യോഗ്യന്മാരായ ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചണ്ടിവെള്ളം ദൂരെ കളയുവാനും ജലത്തിന്റെ ആവശ്യം നിവൃത്തിക്കുവാനും വേണ്ടതായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇനിയും എടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കോഴിക്കോട്ട് അടിച്ചുവാരുന്ന ഒരുവൻ ദിനം ഒന്നിന്നു 70 വീടുകളിൽ പോയി അവിടത്തെ മലമൂത്രാദികൾ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകേണമെന്നാണു നിശ്ചയം. ഇതു ഒരു പണി കേവലം അസാദ്ധ്യംതന്നെ ആണ്. മുൻസിപ്പാലിററി ഇല്ലാത്തതായ ചെറിയ പട്ടണങ്ങളിൽ മലം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്ന സമ്പ്രദായമെ ഇല്ല. എന്നാൽ പാലക്കാട്ടു താലൂക്കിലുള്ള കൊല്ലങ്കോട്ടിലും കോഴിക്കോട്ടു താലൂക്കിലുള്ള ബേപ്പൂരിലും ഈ ഏർപ്പാട്ട താലൂക്കുബോർഡ്കാർ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മുൻസിപ്പാൽ പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമേ പൊതുവിലുള്ള മറപ്പുരകൾ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളു. അതുകളും ജനങ്ങളാൽ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പട്ടണങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതായ ദിക്കുകളിൽ ശുചീകരത്തിന്നു വേണ്ടതായ ഏട ഇല്ല. മലമൂത്രാദികളുടെ വിസർജ്ജനത്തിന്നുവേണ്ടി

ജനങ്ങൾ തൊടികളിലും പൊന്തകളിലും തോടിന്റെയോ പുഴയുടെയോ വക്കുകളിലും പോയി ഇരിക്കുകയാണ് ചെയ്തുവരുന്നത്. കല്ലുകൊണ്ടു പടുത്തു വിശേഷമായി കെട്ടിയ കിണറുകൾ താലൂക്കുബോർഡുകാർ കഴിയുന്നേടത്തോളം ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ നാട്ടുകാർ വിട്ടുതാമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ സ്വന്തം കിണറുകളാണ് അധികം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്.

പൊതുവിലുള്ള ദേഹസുഖം—ജില്ലയിൽ സാമാന്യമായുള്ള ദേഹസുഖം ആകപ്പാടെ നല്ലതാണെന്നാണ് പറയേണ്ടതു. മറ്റുജില്ലകളിലുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ മലയാളത്തിൽ ദേഹസുഖം അധികം ഉണ്ടു. മഴധാരാളം ഉണ്ട്. ദേശസ്വഭാവം ഉഷ്ണവും ചതുപ്പും ഉള്ളതാകുന്നു. ജൂൻ ജൂലായി, ആഗസ്റ്റ, സെപ്തമ്പ്ര, ഈ മാസങ്ങളാണ് ഏറ്റവും അസുഖമായുള്ള കാലം. ഈ കാലത്തു മഴ വല്ലാതെ പെയ്യുകയും അപ്പോൾ വാതം, ശ്വാസരോഗം, അതിസാരം, അരിശസ്സ് മുതലായ രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചിലപ്രത്യേകരോഗങ്ങൾ—മലബാറിൽ പ്രത്യേകമായി ഉണ്ടാവുന്ന രോഗങ്ങൾ, പെരിങ്കാൽ, സന്നിപ്പനി, കൃമിസംബന്ധമായ ചിലരോഗങ്ങൾ ഇതുകൾ ആകുന്നു, ഇതുകൂടാതെ അന്ത്രവൃദ്ധി, കവുളിന്മേലും നാവിന്മേലും ചില രോഗങ്ങൾ, സരസൻ, ചെങ്കണ്ണ് മുതലായ രോഗങ്ങളും ഉണ്ടായി കാണുന്നുണ്ട്.

വിഷൂചിക—ചിലപ്പോൾ സാംക്രാമികരോഗമായ വിഷൂചിക വളരെ കഠിനമായി ഭവിക്കാറുണ്ട്. അശുചിസ്വഭാവന്മാരായ മാപ്പിളമാർക്കാണ് ഈ രോഗം അധികം പകരുന്നത്. പൊന്നാനി മുതലായ തിങ്ങിയ പട്ടണങ്ങളിലെ മാപ്പിളത്തെരുക്കളിൽ ഈ രോഗം ഒരിക്കൽ പിടിപെട്ടാൽ പിന്നെ അതു നീക്കിക്കളവാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമല്ല.

ചില മുൻസിപ്പാലിററികളിലും മാപ്പിളത്തെരുവുകൾ ഏററവും ഇടുങ്ങിയവകളാകയാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും അധികാരസ്ഥന്മാർക്ക വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ കൊടുത്തുവരുന്നു. തലശ്ശേരിയിലെ "ചാലിൽ" എന്ന സ്ഥലവും കണ്ണൂരിലെ പഴയപട്ടണവും, കൊച്ചിയിലെ കാൽവെട്ടിയും ഇതുപോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. വിഷൂചിക ധാരാളമായി ഉണ്ടാവുന്നതു മാർച്ച്, ഏപ്രീൽ, മേയി ഈ വക ഉഷ്ണമുള്ള കാലങ്ങളിലാകുന്നു. ജൂൻ മാസത്തിൽ മഴയുടെ ആരംഭത്തോടുകൂടി സമാധാനമാവുകയും ചെയ്യും.

വസൂരി — വിഷൂചികയെക്കാൾ കുറെ അധികം ഉണ്ടാവുന്നതായ രോഗം വസൂരിയാകുന്നു. കീറിവെക്കുന്നസമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴും പുഷ്ടിയാവാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ വരുന്നത്. എടക്കെ ഈ രോഗം വല്ലാതെ പിടികൂടുന്നു. കീറിവെക്കുന്ന കൂട്ടക്കാരെ ആ ദിക്കിലേക്ക അപ്പോൾതന്നെ അയക്കുകയും അതുകൊണ്ട കുറെ സമാധാനമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

വസൂരി കീറിവെക്കൽ — 1801-ാമതു കൊല്ലത്തിൽതന്നെ വസൂരി കീറിവെപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വസൂരി കീറിവെച്ചു ഫലിപ്പിച്ചവൎക്ക പ്രത്യേകം ചില സമ്മാനങ്ങൾ അന്നു കൊടുത്തിരുന്നു. 1803-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ നാട്ടിലെ പ്രമാണികളെ കീറിവെപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി സബ്ബ്കളക്ടർമാർതന്നെ നേരിട്ടുചെന്നു ഉത്സാഹിക്കണമെന്ന ഒരു പ്രത്യേകകൽപ്പനയും ഉണ്ടായി. ചില കാരണങ്ങളാലും മലബാർ ജില്ല സംസ്ഥാനത്തുള്ള മററു ജില്ലകളിലേക്കാൾ ഇന്നും ഈ കാൎയ്യത്തിൽ വളരെ അധികം മോശമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതു. കീറിവെക്കുന്നവർ ഈ ദിക്കിൽ കുറെ അധികം ഉദാസീനന്മാരാകുന്നു. കിഴക്കൻജില്ലകളിലേക്കാൾ ഈ പ്രവൃത്തി ഇവിടെ കുറെ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടായും ഇരിക്കുന്നുണ്ടു. മലബാറിൽ ഗ്രാമങ്ങൾ ഇല്ല. ഗ്രാമങ്ങളിലാണെങ്കിൽ കട്ടിക

ളെ ഒന്നായി കീറിവെക്കുവാൻ അധികം തെരക്കുണ്ടായിരിക്കും. ചിലർ ചിന്നി ചിതറിട്ടാണ കിടക്കുന്നത്. കീറിവെക്കുന്നവർക്ക് അധികം ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതാകയാൽ ക്ലിപ്തമായ സംഖ്യ കീറിവെക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. എങ്കിലും കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലത്തിനിട്ട ക്രമത്തിൽ ഇതു നന്നായി വരുന്നുണ്ട്.

മുൻസിപ്പാലിറ്റികളിൽ കീറിവെക്കുന്നവർ ഉദ്യോഗസ്ഥം ഉണ്ട്. ഇവർ ഡിസ്ട്രിക്ട് സർജന്റെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നു. ജില്ലയിലെ മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കോഴിക്കോട്ട്, പാലക്കാട്ട്, തലശ്ശേരി ഇങ്ങിനെ മൂന്ന ഡിവിഷനായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഡിവിഷൻ ഓരോ ഡെപ്യൂട്ടിഇൻസ്പെക്ടരുടെ കീഴിലാണ്. ഇവരുടെ കീഴിൽ എല്ലാംകൂടി 49 കീറിവെക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. ഇവരെ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ആൾ ഒരുമാസത്തിൽ 150 ആളെ സഫലമായി കീറിവെക്കണം. മദിരാശിയിലെ "കിങ്ങ് ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിൽ" (King Institute) നിന്നാണ പശുവിന്റെ ലിംഫ് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. മുൻസിപ്പാലിറ്റികളിലും കണ്ണൂർ മുൻസിപ്പാലിറ്റിക്കുപുറമെയുള്ള നാല് അംശങ്ങളിലും കീറിവെക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു.

പ്ലേഗ്—മലബാറിന്റെ അതൃത്തിരാജ്യങ്ങളായ തെക്കെ കന്നറ, കുടക, മൈസൂർ, നീലഗിരി, കോയമ്പത്തൂർ ഈ ജില്ലകളിൽ ഓരോകാലയായി പ്ലേഗ് ധാരാളം പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലബാറിൽ ഇതു സാത്മ്യമായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇടയിൽ തലശ്ശേരി, കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ ഈ പട്ടണങ്ങളിൽ ഓരോ സമയങ്ങളിലായി ഈ രോഗം പകർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രോഗത്തിന്റെ കാരണം എന്താണെന്ന പറവാൻ പ്രയാസമാണ്. കുറെ ഒക്കെ ദേശസ്വഭാവം ഇതിന്ന കാരണമായിരിക്കും. പാസ്സ് പോർട്ട് സിസ്റ്റം മുതലായ ഏർപ്പാടുകളാൽ ഇതിനെ പരക്കാതെ തട

ത്തുനിർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നുണ്ടുതാനും. കടൽവഴി ഈ രോഗം വന്നുകൂടാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കുന്നുണ്ട്. 1907 സപ്തമ്പ്രമാസം അവസാനത്തോടുകൂടി 213 കേസ്സു റിപ്പോർട്ടുചെയ്തതിൽ 180 എണ്ണം നാട്ടിൽ ഉണ്ടായ രോഗമായിരുന്നു. ഇതിൽ 173 ആൾ ഈ രോഗംകൊണ്ടു മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു നൂററാണ്ടുകാലംമുമ്പെ ഈ രോഗത്തെപ്പററി വലിയ ഭയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. 1800 ആഗസ്റ്റിൽ ബാഗ്ദാദിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്ലേഗുരോഗം ഇന്ത്യയിലേക്കു പരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി വലിയ "കാറൻററിൻ" നിയമങ്ങൾ (Quarrantine rules) ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു മലബാറിൽ നടത്തിവന്നിരുന്നു.

മലമ്പനി—ഘട്ടങ്ങളുടെ അടിവാരങ്ങളിലെ മിക്ക അംശങ്ങളിലും വയനാട്ടിലും മലമ്പനി മിക്ക കാലങ്ങളിലും ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. കടൽതീരങ്ങളിൽ ഇതു സാധാരണയായി ഉണ്ടാകാറില്ല. പോസ്റ്റാപ്പീസുകൾ വഴി ക്വയിനായ് വില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം 1895 മുതൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു വലിയ പ്രചാരവും ഉണ്ട്. 1895-ൽ 104 കെട്ടു ചിലവായി. 1901-2ൽ അതു 825 ആയിരിക്കുന്നു,

അംഗവൈകല്യങ്ങൾ— 1901-ലെ സെൻസസ്സിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ 6610 ആയിരുന്നു. 10000 ആൾക്കു 24 ആളുകൾ ഈ വകക്കാരായിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തെ ശരാശരി 21 ആണ്. ഇതിൽ അന്ധന്മാരാണ് അധികമുള്ളത്. മലബാറിലേക്കാൾ ഇതിന്റെ അധികമായ വിഹിതം അനന്തപ്പൂർ ജില്ലയിൽ മാത്രമെ ഉള്ളു. ചെറുമക്കളും മുക്കുവരും ആണ് അധികം രോഗികൾ, അധികം വെയിലുകൊള്ളുന്നവർ ഇവരാണല്ലോ;

കുഷ്ഠാസ്പത്രികളും ഭ്രാന്തൻ ശാലകളും—പള്ളിപ്പോർട്ടിലും ചെവ്വായൂരിലും ഉള്ള കുഷ്ഠാസ്പത്രികളെപ്പററി പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആദ്യം പറഞ്ഞതിൽ 48, മറേറതിൽ 40 രോഗിക

ളെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടു പുതിയറ-യിൽ ൧൮൭൨-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ ഏൎപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാ-യ ഒരു ഭ്രാന്തൻശാല ഇന്നും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നോക്കി വരുന്നു. ഇതിൽ ൧൦൦ പുരുഷന്മാൎക്കും ൩൦ സ്ത്രീകൾക്കും കിടക്കുവാൻ സൌകൎയ്യമുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൧൦

വിദ്യാഭ്യാസം

എഴുത്തുപരിചയം—കഴിഞ്ഞ ഇരിപത്തുകൊല്ലമായിട്ടു വിദ്യാഭ്യാസം മലബാറിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു. ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനയിൽ അധികമായിട്ടുതന്നെ ഇതു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. ജില്ലയിൽ എല്ലാംകൂടി നോക്കുന്നതായാൽ എഴുത്തുവശമുള്ള ആളുകൾ മുമ്പു നൂററിന്നു ഏഴുണ്ടായിരുന്നതു ഇപ്പോൾ പത്തായിരിക്കുന്നു. എഴുത്തുവശമുള്ള സ്ത്രീകളാവട്ടെ മുമ്പ് ആയിരത്തിൽ ൮ ഉണ്ടായിരുന്നതു ഇപ്പോൾ ൩൦ ആയിരിക്കുന്നു. തൃപ്തികരമായ വേറെ ഒരു സംഗതി ഉള്ളതു മദ്ധ്യതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വർദ്ധനയാകുന്നു. ജില്ലയിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതായ ൧൩ ഹൈസ്കൂളുകളിലും ൨൬ ലോവർസെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിലും പെച്ചു അധികം സ്കൂളുകൾ കഴിഞ്ഞ ഇരിപതുകൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽ ഉൽഭവിച്ചതാകുന്നു. മദ്ധ്യതരം വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ ൧൮൯൭-൯൮ൽ ൧൭൦൦ ഉണ്ടായിരുന്നതു ൧൯൨൩-൨൪ൽ ൭൦൦൦ ആയിരിക്കുന്നു.

മലയാളികളായ പുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ നൂറിൽ ൧൪ കണ്ടും സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ൧൦൦ൽ ൩ കണ്ടും വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും പരിചയമുള്ളവരാണു്. ഈ വിഹിതങ്ങൾ വളരെ യോഗ്യമായി എന്നു വിചാരിച്ചുകൂടെങ്കിലും സംസ്ഥാനം ഒട്ടുക്കും കൂടി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ കുറെ ഉയർന്നനിലയിൽതന്നെ ആണു് ഇരിക്കുന്നതു്. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മലബാർ ഒന്നാമതായിതന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. സാധാരണ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും തഞ്ചാവൂർ കഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ മലബാറിന്നുതന്നെ ആണു പ്രാധാന്യം ഉള്ളതു്. നഗര

വാസികളായ ജനങ്ങൾ മലബാറിൽ വളരെച്ചുരുക്കമാണ്; എന്നിട്ടും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെ വന്നതു കുറെ അധികം ഖിന്നയിക്കത്തക്കതായിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും വശമുള്ള ആളുകളുടെ വിഹിതം കിഴക്കൻകരയിലെ ജില്ലകളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ കുറെ താണനിലയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതും ക്രമത്തിൽ വർദ്ധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ജാതികൾ, മതങ്ങൾ, താലൂക്കുകൾ ഈ വഴിക്കുള്ള എഴുത്തുപരിചയം.—മാപ്പിളമാരുടേയും ചെറുമക്കളുടേയും ഇടയിൽ എഴുത്തുപരിചയം വളരെ കുറവാണ്. ൧൦൦൦ൽ ൯൪൩ മാപ്പിളയും ൯൯൯ ചെറുമനും എഴുതുവാൻ വയ്യ. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുംകൂടി ജില്ലയിൽ നൂററിനു ൩൬ കണ്ടു ഉള്ളതുകൊണ്ടു മാപ്പിളമാരും ചെറുമക്കളും ധാരാളം ഉള്ളതായ ജില്ലയുടെ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ എഴുത്തുപരിചയമുള്ളവരുടെ വിഹിതം ദിനംപ്രതി കുറവായിട്ടും വന്നുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ കാരണത്താൽ വടക്കെമലയാളം തെക്കെമലയാളത്തെക്കാൾ അധികം വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഹിന്തുക്കളെക്കാൾ മാപ്പിളമാർ ഏററവും അധികം ഉള്ളതായ ഏറനാട്ടുതാലൂക്കിലെ വിഹിതം വയനാട്ടുതാലൂക്കിലേക്കാളും അധികം മോശമായിരിക്കുന്നു. മാപ്പിളമാർ അധികം ഉള്ളതുകൊണ്ടു കോഴിക്കോട്ടുനഗരവും സംസ്ഥാനത്തിലെ മററുനഗരങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ കുറെ മോശസ്ഥിതിയിലാണു ഇരിക്കുന്നതു്. ജില്ലയിലെ മററുമതക്കാരെക്കാളും ക്രിസ്ത്യന്മാർ അധികം പഠിപ്പുള്ളവരാകുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ മററുദിക്കുകളിലെ സമ്പ്രദായംപോലെ അല്ലാതെ മലബാറിൽ മുസൽമൻമാരെക്കാൾ ഹിന്തുക്കൾ വളരെ അധികം പഠിപ്പുള്ളവരാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ എഴുത്തുപരിചയം ഏററവും ഉള്ളതായജാതിക്കാർ ഷ്വരേഷ്യന്മാർ, നമ്പൂതിരിമാർ, നായന്മാർ, ഇവരാകുന്നു. മല

യാളികൾക്കു അവരവർക്കു സാമ്യമുള്ളതായ തമിഴജാതിക്കാരേക്കാൾ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അധികം പ്രാധാന്യം ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി സെൻസസ്സ് കണക്കുകൊണ്ടു കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജില്ലയിലെ ബ്രാഹ്മണരിൽ വെച്ചു, നമ്പൂതിരിമാൎക്കു വിദ്യാഭ്യാസം അധികമുണ്ട്. ശാണാന്മാരേക്കാൾ തിയ്യർക്കും വെള്ളാളന്മാരെക്കാൾ നായന്മാൎക്കും അധികം പഠിപ്പുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യന്മാർകഴിഞ്ഞാൽ സംസ്ഥാനത്തുവെച്ചു നായന്മാരുടെ ഇടയിലും നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിലും ആണ് സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം അധികം ഉള്ളത്. നാട്ടുക്രിസ്ത്യന്മാരും മററു ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണരും വിട്ടാൽ പിന്നെ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം മലബാറിലെ തിയ്യരുടെ ഇടയിലാണ് അധികം ഉള്ളത്. മലബാറിൽ ആകെ പത്തു താലൂക്കുകൾ ഉള്ളതിൽ കോട്ടയം, കുറുമ്പ്രനാട്, കോഴിക്കോട് കൊച്ചി ഈ നാലു താലൂക്കുകൾ ഏററവും അധികം വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള താലൂക്കുകൾ ആകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ— ജില്ലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഏററവും പ്രാധാന്യമുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ തലശ്ശേരിയിലെ ബ്രണ്ണൻ കോളെജും പാലക്കാട്ടുള്ള വിക്ടോറിയാകോളെജും കോഴിക്കോട്ടുള്ളതായ കേരളവിദ്യാശാല അല്ലെങ്കിൽ സാമൂതിരികോളെജും ആകുന്നു. ഇതു് മൂന്നും രണ്ടാംഗ്രേഡ് കോളെജുകൾ ആകുന്നു. ഈ മൂന്നിലും അപ്പർസെക്കണ്ടറി, ലോവർ സെക്കണ്ടറി, അപ്പർ പ്രൈമറി ഈ വക ക്ലാസ്സുകളെല്ലാം ഉണ്ട്. സാമൂതിരികോളെജിൽ ഒരു ലോവർ പ്രൈമറി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും ഉണ്ട്. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ടു കോളെജുകളും അതാതു നഗരങ്ങളിലെ മുൻസിപ്പാലിററികളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതും ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതു കോഴിക്കോട് സാമൂതിരിരാജാവിനാൽ സ്ഥാപിച്ചുനടത്തപ്പെടുന്നതും ഇയ്യിടയിൽ ഒരു മാനേജമെണ്ട് ബോർഡിന്റെ അന്വേഷണത്തിൻ കീഴിൽ ഇരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ബ്രണ്ണൻകോളേജ്—മൂന്നുകോളേജുകളിൽ വെച്ചു ബ്രണ്ണൻകോളേജ് ഏററവും ചെറിയതാണെങ്കിലും വളരെ പഴക്കമുള്ള കോളേജ് ഇതാകുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽ "മാസ്റ്റർ അററൻഡൻട്" (Masterattendant) ആയിരുന്ന ദേഹവും എല്ലാജാതിക്കാരുടെയും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭാസത്തിന്നുവേണ്ടി ബ്രണ്ണൻസ്കൂൾ എന്ന് പേരിൽ ഒരുസ്കൂൾ നടത്തേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി 12000 ഉറുപ്പിക തിരിച്ചുകൊടുത്തു 1859-ൽ പരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചആളും ആയ മിസ്റ്റർ ബ്രണ്ണന്റെ ഔദാര്യബുദ്ധിയാണ് പ്രസ്തുത കോളേജിന്റെ കർത്തൃത്വം വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്കൂൾ 1862-ൽ തുറക്കപ്പെട്ടതിന്നുശേഷം അതിന്നു പലവിധം ഗ്രഹപ്പിഴകളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഭാരവാഹിത്വം ആദ്യം ബേസൽ ജർമ്മൻമിഷൻകാരെയാണ് ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. അവരുടെകീഴിൽ സ്കൂളിന്നു ഗുണം സിദ്ധിച്ചില്ല. 1872-ൽ അതിനെ നേരെ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെകീഴിൽ ആക്കി. 1883-ലും 1884-ലും അതിലെ ഹൈസ്കൂൾഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും മിഡ്ൽസ്കൂൾഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും മുൻസിപ്പാലിററിയുടെ കിഴിൽ ആക്കുകയും 1891-ൽ മതിരാശി സർവ്വകലാശാലക്കാരുടെ അനുമതിപ്രകാരം ഒരു രണ്ടാംഗ്രേഡ് കോളേജായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ കോളേജിന്റെ നടത്തിപ്പു വളരെ നന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കോളേജിന്ന് 8900 ഉറുപ്പിക മൂലധനമുണ്ട്. അതിന്റെ ട്രസ്റ്റിമാർ, കളക്ടർ, സബ്ബ്കളക്ടർ, പടിഞ്ഞാറൻ സർക്കൾ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഇവരാകുന്നു.

പാലക്കാട്ടുള്ള വിക്ടോറിയകോളേജ്—ഇതു 1866-ൽ ഒരു റേററ്സ്കൂളായിട്ടാണ് (Rate School) സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. 1871-ൽ ഒരു ലോക്കൽഫണ്ട് ഹൈസ്കൂൾആക്കി മാററപ്പെട്ടു. 1877-ൽ അതിന്റെ ഭരണം ഗവർമ്മെണ്ടു ഭരിച്ചതിന്നു ശേഷം 1884-ൽ മുൻസിപ്പാലിററിക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്നുശേഷം നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ ഒ

രു കോളജാക്കി ഉയർത്തിവെച്ചു. അതിനുശേഷം അതു ഒരിക്കലും കീഴ്പോട്ടുവന്നിട്ടില്ല. 1890 മുതൽ 1903 വരെ അതിൻെറ പ്രിൻസിപ്പാലായിരുന്ന മിസ്റ്റർ സി. എം. ബാറോവിൻെറകീഴിൽ അതു വളരെ നന്നായിത്തീരുകയും മലബാറിൽവെച്ച് ഏററവും വിശേഷമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ ഏൎപ്പാടായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈസ്ഥിതിയെ ഇപ്പോഴും അതു നിലനിൎത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്.

സാമൂതിരികോളജ്—ചെറിയ രാജാക്കന്മാരുടെ പഠിപ്പിന്നുവേണ്ടി മിസ്റ്റർ സി. എം. ബാറോ ഹേഡ്മാസ്റ്ററായി 1877ൽ ഒരു സ്കൂൾ ഏൎപ്പെടുത്തി പിറെറത്തെകൊല്ലം അത് എല്ലാഉയൎന്നതരം ജാതിക്കാൎക്കും തുറക്കപ്പെടുകയും സാമൂതിരിരാജാവിൻെറ ഈ ഔദാൎയ്യമേറിയ പ്രവൃത്തിയുടെ അനുമോദനമായി ഗവൎമ്മേണ്ടിൽനിന്നു 2000 ഉറുപ്പികയിൽ അധികം വിലയുള്ളതായ പുസ്തകങ്ങളും ശാസ്ത്രപാഠത്തിന്നുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികളും സ്കൂളിലെക്കു സമ്മാനമായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1879ൽ ഈ സ്കൂളിനെ ഒരു രണ്ടാംഗ്രേഡ് കോളജാക്കി ആനിലയിൽ അതു വളരെ വിശേഷമായനിലയിൽ വലിയ ഗുണങ്ങൾക്കു കാരണമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലംവരെ സാമൂതിരിരാജാവൊ ചെറിയ രാജാക്കന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാളൊ ആണ് കോളജിൻെറ മാനേജരെണ്ടുകാൎയ്യം നടത്തി വന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ 1094-ൻെറ ആദ്യത്തിൽ കോളജിൻെറ നിൎവ്വഹണം ഒരു ബോൎഡിൻെറ കീഴിൽ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. സാമൂതിരികോളജ് ഗവൎമ്മേണ്ടിൽനിന്നു ഗ്രാണ്ടു വാങ്ങുന്നില്ല. അതിൻെറ ചിലവിലേക്കുവേണ്ടി സാമൂതിരിരാജാവിൻെറ കോവിലകങ്ങളിൽനിന്നു കൊല്ലംതോറും എല്ലാംകൂടി 5000 ഉറുപ്പിക കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പർസെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകൾ—കണ്ണൂരിലെ മുൻസിപ്പാൽ ഹൈസ്കൂളും പാലക്കാട്ടിലെ വിക്ടോറിയ ബ്രണ്ണൻ ഈ രണ്ടു കോളജുകളിലെ

അപ്പർസെക്കണ്ടറിക്ലാസ്സുകളും ഒഴിച്ചു മലബാറിൽ മററുള്ള മദ്ധ്യതരം വിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും സ്വകാര്യമായ ഉത്സാഹത്തിന്നും ഔദാര്യത്തിന്നും അധീനമായും മിക്കതും ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ സഹായത്തിന്നും പരിശോധനക്കും കീഴിലും നടത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു. പാലക്കാട്ടും ഒററപ്പാലത്തും ഉള്ളതായ രണ്ടു ഹൈസ്കൂളുകൾ മാത്രമെ ഗവമ്മേണ്ടിനോടു സഹായധനം വാങ്ങാതിരിക്കുന്നുള്ളു. ഇതുകൂടാതെ പാലക്കാട്ടുരാജാവിനാൽ അകത്തേത്തറവെച്ചും വെങ്ങനാട്ടുനമ്പിടിയാൽ കൊല്ലങ്കോട്ടുവെച്ചും കടത്തനാട്ടുരാജാവിനാൽ പുറമേരിവെച്ചും നടത്തപ്പെടുന്ന ഹൈസ്കൂളുകളും ബേസൽമിഷൻകാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഹൈസ്കൂളുകളും ഉണ്ട്.

ലോവർസെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകൾ—ലോക്കൽബോർഡുകാർ ലോവർസെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നാണ് അധികവും ഗുണംചെയ്യുന്നതു. സ്വകാര്യമായ ഉത്സാഹവും ഔദാര്യവും കുറവായിട്ടുള്ള പ്രധാനമായ ദിക്കുകളിലെല്ലാം ലോക്കൽബോർഡുകാർ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മററു് ഏതുജില്ലയേക്കാളും ലോവർസെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകൾ അധികം ഉള്ളതായ മലബാറിൽ അധികം സ്കൂളുകളും സ്വകാര്യഉടമസ്ഥതയിൻകീഴിൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു എന്നുള്ളതു തൃപ്തികരമായ സംഗതിയാകുന്നു. ഈതരം ഒമ്പതുസ്കൂളുകൾ ബേസൽമിഷൻകാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവയാകുന്നു.

അപ്പർസെക്കണ്ടറി, ലോവർസെക്കണ്ടറി, പ്രൈമറി ഈ സ്കൂളുകളുടെ ഒരു കണക്കു ഒരു പ്രത്യേക അപ്പെണ്ടിക്സായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതു നോക്കിയാൽ മതിരാശിസംസ്ഥാനത്തു വെച്ച് ഏററവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു സ്ഥാനം മലബാറിന്നുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മലബാറിൻസ്കൂളിലേക്കു പോകുവാൻതക്ക വയസ്സുള്ള കുട്ടികളിൽ നാലിലൊരുഭാഗം കുട്ടികൾക്കു പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ട്. ഇതിൽ അധികം ന

ന്നായിട്ടുള്ള വിഹിതം തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ മാത്രമെ ഉള്ളു. സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാൎയ്യത്തിലും, തഞ്ചാവൂർജില്ലവിട്ടാൽ മലബാറിന്നുതന്നെ ആണ് പ്രാധാന്യമുള്ളത്.

സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം.—സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും കണക്കുകൾ ഒരുപോലെ തൃപ്തികരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും മിഷൻകാരാലും മററുമതസംബന്ധമായ സംഘക്കാരാലും നടത്തപ്പെട്ടുന്നതാകുന്നു. ചർച്ച് മിഷനറിസംഘക്കാരുടെ(Church Missionary Society) പ്രധാന ഇരിപ്പടമായ തിരുനെൽവേലി ജില്ലവിട്ടാൽ സ്ത്രീകളുടെ സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസം മലബാറിൽതന്നെ ആണ അധികം ഉള്ളത്. സ്കൂൾ വയസ്സിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ 100ന 7 കണ്ട സ്ത്രീകൾക്ക പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ട്. ഇതിലധികം നല്ല വിഹിതം ഗോദാവരിജില്ലയിൽമാത്രമെ ഉള്ളു. കോഴിക്കോട്ട പെണ്കുട്ടികൾക്കുള്ള മിഷൻഹൈസ്കൂൾ മലബാറിൽവെച്ച് ഏററവും വലിയ ഒരു സ്കൂളാകുന്നു. എന്നാൽ കോഴിക്കോട്ടും കൊച്ചിയിലും ഉള്ളതായ റോമൻകാതൊലിക്ക് കൺവൻററ്സ്കൂളുകൾ ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെതന്നെ വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അഞ്ചു മലയാളലോവർസെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകൾ ഗവൎമ്മേണ്ടുവകയായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈതരം ഇംഗ്ലീഷ്പെണ്കുട്ടിസ്കൂളുകൾ കമ്പനിവക [?] വണ്ട് വകയാകുന്നു.

പഞ്ചമസ്കൂളുകൾ.— ചെറുമൻ, പറയൻ, പുലയൻ, കുറവൻ, നായാടി, പണിയൻ, കുറുച്ചിയൻ ഈ ജാതിക്കാരെ താണജാതിക്കാരായിട്ടാണ മലബാറിൽ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ കൂട്ടരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നവേണ്ടി വളരെ കുറച്ചു മാത്രമെ ഉദ്യമിച്ചുവരുന്നുള്ളു. 1903-4-ാമത്തെകൊല്ലത്തിൽ സ്കൂൾ വയസ്സിലുള്ള പഞ്ചമജാതിക്കാരിൽ 100ന്ന $2\frac{1}{4}$ കണ്ടുമാത്രമെ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഈ വിഷയത്തിൽ മലബാർജില്ല തെക്കൻ കന്നാ

ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാജില്ലകളെക്കാളും താണിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. പഞ്ചമവിദ്യാഭ്യാസം നന്നാക്കുന്നതിലുള്ള പ്രയാസം ഒന്നാമത് ചെറുമക്കൾ മുതലായ താണജാതിക്കാരുടെ ജയിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തതായ അജ്ഞാന അന്ധകാരവും. രണ്ടാമത് ഉയന്നജാതിക്കാർക്കു താണജാതിക്കാരെ അടിമാവസ്ഥയിൽ നിന്നു നന്നാക്കിത്തീക്കുവാനുള്ള അഗ്രഹക്കുറവും ആകുന്നു.

മാപ്പിളസ്കൂളുകൾ—മലബാറിലെ ജനസംഖ്യയിൽ ഏകദേശം മൂന്നിലൊരുഭാഗം ഉള്ളവരായ മാപ്പിളമാരുടെ പഠിപ്പിന്റെ കാര്യമാണ് വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാൎക്കു തീച്ചയാക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായി കിടക്കുന്നത്. മാപ്പിളലഹളകൾ ഉണ്ടാവാതെ കഴിക്കേണ്ടതിനുള്ള മുഖ്യമായ മാൎഗ്ഗം അവരുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പരത്തുകയാണെന്നു വളരെക്കാലം മുമ്പെതന്നെ തീച്ചയാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. മുപ്പതുകൊല്ലമായിട്ടു ഇതിന്നുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ചിലയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടുതാനും. 1871-72-ൽ മാപ്പിളപ്പള്ളികളോടു യോജിച്ചുകിടക്കുന്നതായ ചെറിയ സ്കൂളുകളിൽവെച്ചു മാപ്പിളകുട്ടികളുടെ പഠിപ്പിനെ നന്നാക്കിത്തീക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്ലാൻ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുക ഉണ്ടായി. ഈ സ്കൂളുകളിൽ പറയത്തക്ക പഠിപ്പ് ഒന്നും കുട്ടികൾക്കു സിദ്ധിച്ചില്ല. ഇതുകളിൽ കുറാൻ കാണാതെ ചെല്ലുവാൻ മാത്രമെ പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നുള്ളു. ഈ മതസംബന്ധമായ പഠിപ്പോടുകൂടി മലയാളത്തിൽ ഒരു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസവും യോജിപ്പിച്ചുനടത്തുവാൻവേണ്ടി മൊല്ലമാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അവൎക്കു ചെറിയ ശമ്പളങ്ങളും ജയിച്ചകുട്ടികളുടെ വിഹിതപ്രകാരം കുറെ ഗ്രാണ്ടും കൊടുക്കുകയും ഇവയുടെ സ്കൂളുകളുടെ പരിശോധനക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം രണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസ സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഏർപ്പാടുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ആദ്യം വളരെ പറ്റുകയുണ്ടായിരുന്നു. മാപ്പിളമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നുവേണ്ടി ചില

വ്യയം ചെയ്യുന്ന പണത്തിന്റെ അവസരങ്ങളുടെ ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു 1898-ൽ ഡിസ്ത്രിക്ട്ബോർഡ് പ്രസിഡണ്ട് എഴുതീട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽക്കൂടി ഒരു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുവാൻ ത്രാണിയുള്ള മൊല്ലമാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനുപുറമെ മതസംബന്ധമായ മൂഢവിശ്വാസങ്ങളെ തട്ടുക്കുവാനും കുറെ പ്രയാസമായിരുന്നു. വടക്കേമലയാളത്തിൽ മലയാളലിപിയും അറബിലിപിയും തമ്മിൽ ഇടകലർന്നു പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതിനാൽ അതുമാറ്റി കേവലം മലയാളലിപിതന്നെ ആക്കുന്നതിലും വലിയ തടസ്ഥമുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇതിലെല്ലാറ്റിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതായ തടസ്ഥം മാപ്പിളമാർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലുള്ള ഔദാസീന്യമാകുന്നു. കുറെകാലം പ്രസ്തുതപ്ലാൻ ലോക്കൽബോർഡുകാരുടെ അന്വേഷണത്തിൻകീഴിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. എന്നാൽ 1886-നു ശേഷം മാപ്പിളസ്കൂളുകളിലേക്കുള്ള ഗ്രാണ്ടുപണമെല്ലാം പ്രൊവിൻഷ്യൽഫണ്ടിൽനിന്നു ലോക്കൽബോർഡുകാർ മുഖാന്തരം ചിലവുചെയ്യുകയും കൊല്ലംതോറും 10000 ഉറുപ്പികയിൽ കുറയാത്തതായ ഒരു സംഖ്യ മാപ്പിളവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി കൊടുക്കുകയും ആണ് ചെയ്തുവന്നത്. ഇതുമുതൽക്ക് ക്രമത്തിൽ കുറെ ഗുണം കണ്ടുതുടങ്ങി. എന്നാൽ മാപ്പിളലഹളകൾ പിന്നെയും തുടങ്ങി. 1894-ലെ ലഹള കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഏറനാട്ടിലെയും വള്ളുവനാട്ടിലെയും മാപ്പിളമാരെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ഒരു താണതരം കൂട്ടക്കാരായി വിചാരിക്കപ്പെടുകയും സാധാരണ ഗ്രാണ്ടുവകകോഡിൽ കാണിച്ചതിൽനിന്നു 100ൽ 75 കണ്ട് അധികം ഗ്രാണ്ടുകൾ കൊടുക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. കഴിയുന്നേടത്തോളം സ്കൂളുകളും പള്ളികളും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുകയും മൊല്ലമാരുടെ പ്രാബല്യത്തിൽനിന്നു സ്കൂളുകളെ പാട്ടുള്ളേടത്തോളം വിടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ 280-ൽ അധികം സ്കൂളുകളും അതിൽ എല്ലാറ്റിലുംകൂടി 16000 കുട്ടികളും

ഉണ്ട്. എന്നാൽ സെൻസസ്സ് പ്രകാരം മാപ്പിളമാരുടെ എണ്ണം നോക്കിയാൽ ഇതു വളരെ ലഘുവായ ഒരു സംഖ്യയാകുന്നു. ഹിന്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്കൂളുകളിൽ മാപ്പിളമാർ ചേൎന്നു പഠിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഏററവും നിർഭാഗ്യവുമാകുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിൽ മററുദിക്കുകളിൽ ഉള്ളതുപോലെ ഈ ജില്ലയിൽ ദേശഭാഷ പഠിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ഇല്ല. എന്നാൽ മാപ്പിളമാർ കുറെ താണനിലയിലാണ് ഹിന്തുജാതിക്കാരാൽ വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത് എന്നു മാപ്പിളമാർ കരുതിവരുന്നുണ്ട്. ഇതു നിമിത്തം മാപ്പിളമാരുടെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടിവന്നതാണ്. ഹിന്തുസ്കൂളുകളിൽ ചേൎന്നു പഠിക്കുവാൻ അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു ഹിന്തുക്കളോടുള്ള ചേൎച്ചനിമിത്തം മാപ്പിളമാൎക്കു വിദ്യാഭ്യാസം കുറെ അധികം ഉണ്ടാവുമെന്നു മാത്രമല്ല ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ അധികം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിപ്പാനും തരമുണ്ടാവുന്നതാണ്.

ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂളുകൾ—കോഴിക്കോട്, വടകര, മലപ്പുറം ഈ ദിക്കുകളിൽ ഓരോ ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ബേസൽ ജർമൻ മിഷൻകാരാൽ നിററൂരിൽ (Nittur) വെച്ചു നടത്തിവരുന്നതും ഗ്രാണ്ടു കൊടുക്കപ്പെടാത്തതുമായ ഒരു ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂളും ഉണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടു 1854-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായ പ്രൊവിൻഷ്യൽ സ്കൂൾ വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയാൽ പകരം ഒരു കച്ചവടസ്കൂളും ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂളും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു സ്ഥാപിക്കുകയാണ ചെയ്തത്. ഈ ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂൾ അപ്പർ സെക്കണ്ടറിവരെയുള്ള കുട്ടികളെ ട്രെയിനിങ്ങ് ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മലപ്പുറം സ്കൂളിൽ മാപ്പിളമാസ്റ്റർമാൎക്കു മാത്രമെ പ്രവേശനമുള്ളു. ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നടത്തിവരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു മേയൻ ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂൾ ലോവർ സെക്കണ്ടറി ക്ലാസ്സുവരെയുള്ള സ്ത്രീകളെ മാത്രം പഠി

പ്പിച്ചുവരുന്നു.

സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം.—വ്യാവസായികമായും സാങ്കേതികമായും ഉള്ള സ്കൂളുകൾ മലബാറിൽ വളരെ മോശസ്ഥിതിയിൽ ആണ് ഇരിക്കുന്നത്. മുൻസിപ്പാലിററിയുടെ അധീനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും അല്യൂമിനിയം സംബന്ധമായ ചില പ്രവൃത്തികൾ സ്വല്പം ചില വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു ചെറിയ സാങ്കേതികസ്കൂൾ പാലക്കാട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ കച്ചവടം പഠിപ്പിക്കുന്നതായി ഒരു സ്കൂൾ കോഴിക്കോട്ടും ഉണ്ട്. ഈ സംസ്ഥാനത്തുവെച്ച് ഏററവും വലിയ ഒരു സ്കൂൾ ആകുന്നു, ഗവമ്മെണ്ടുവകയായി നടത്തിവരുന്ന ഒരു കച്ചവടസ്കൂൾ ഇതുമാത്രമെ ഉള്ളൂ. ഇതിൽ നൂറിലധികം കുട്ടികൾ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. ബുക്ക് കീപ്പിങ്ങ്, ചുരുക്കെഴുത്ത്, ടൈപ്പ്റൈററിങ്ങ്, ബാങ്കിങ്ങ്, ഈ വിഷയങ്ങളും കച്ചവടസംബന്ധമായ നിയമങ്ങളും നടപടികളും തൽസംബന്ധമായ ഭൂമിശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും ഈ സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

നാട്ടുസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം.—നാട്ടുസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പോയി പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ക്രമത്തിൽ പൊങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴും അറബിഭാഷ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചില സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. പൊന്നാനി ജമാത്തുപള്ളിയോടുതൊട്ടു നടത്തിവരുന്ന വലിയ മഹമ്മദ്സ്കൂളിൽ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും മാപ്പിളമാർ വന്നു അറബിഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുനാവായ അമ്പലത്തിനു സമീപം നടത്തിവരുന്ന ഓത്തൻമാർ മഠത്തിൽ ചേർന്നുപഠിച്ചു നമ്പൂതിരിമാർ അവരുടെ ബാല്യകാലം അധികംഭാഗവും കഴിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാട്ടിലെ എഴുത്തുപള്ളികൾ മിക്കതും ഇപ്പോൾ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസ്കൂളുകൾ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം മതത്തോടുകൂടി സംബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാരംഭം എന്ന ഒരുക്രിയ കഴിഞ്ഞല്ലാതെ മലയാളിക്കുട്ടികൾ പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യാറില്ല. എഴുത്തുപള്ളികളിൽ കൊടുക്കുന്ന പഠിപ്പു വളരെ കുറച്ചുമാത്രമെ ഉള്ളു. നിലത്തു കുറെമണൽപരത്തി അതിൽ വിരൽകൊണ്ടു മലയാളം അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതുവാൻ ശീലിക്കുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഓലയിൽ എഴുതുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇതിന്നു ശേഷം ചില ശ്ലോകങ്ങളും പിന്നെ അമരവും ചൊല്ലിത്തുടങ്ങും. ഇതിൽ സകലപദാൎത്ഥങ്ങളുടെ അഭിധാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതുകഴിഞ്ഞാൽ രാമായണം മുതലായ പുരാണങ്ങൾ പഠിക്കുകയായി. എന്നാൽ അധികം ആളുകളും അമരത്തിന്നപ്പുറം പഠിക്കമാറില്ല.

അദ്ധ്യായം ൧൧

ഭൂമിസംബന്ധമായ നികുതിഭരണം

ഭൂമിസംബന്ധമായ നികുതിസമ്പ്രദായം.—മതിരാശി സംസ്ഥാനത്തുള്ള സാധാരണ നികുതിസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ നിന്ന മലബാറിലെ നികുതിസമ്പ്രദായം വളരെ ഭേദപ്പെട്ടതാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ സ്റ്റേററിന്നും കൃഷിക്കാരന്നും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ഭൂമിഉടമസ്ഥൻ ഉണ്ട്. വിളവിന്റെ ഒരുഭാഗം ഈ ഭൂമിഉടമസ്ഥനായ ജന്മിക്കുണ്ട്. വിളവിന്റെ തോത്തു പിടിച്ചാണ് നികുതി നിജപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്നതു താനും. മററുള്ള ദിക്കിലെപ്പോലെതന്നെ എല്ലാ വിളയുടെയും ഒരു ഓഹരി സ്റ്റേററിന്നുണ്ട്. ആ ഓഹരിയെ പണവിലയിൽ കണക്കാക്കിയതിന്നു നികുതി എന്നു പറയുന്നു. ഈ നികുതി ഭൂമിയിന്മേൽ ഒന്നാമത്തെ ചാർജാകുന്നു. സാധാരണ റവന്യൂ പിരിവുസമ്പ്രദായംപോലെതന്നെ ഇതു വസൂലാക്കിവരുന്നു. വേണ്ടിവന്നാൽ ഭൂമി ജപ്തിചെയ്യും വിററും വസൂലാക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ സ്റ്റേററിന്റെ ഓഹരി തീച്ചയാക്കുന്നസമയം ജന്മിയുടെയും കൃഷിക്കാരന്റെയും ഓഹരികളെ വകവെച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ടുതാനും.

സാധാരണ ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരമല്ലാതെ മലബാറിൽ പ്രത്യേകം ഒരു സമ്പ്രദായം നടത്തിവരുന്നതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ ഈ ജില്ലയിലെ മുഖ്യമായ കുടിയായ്മരീതികളുടെ ചരിത്രം ഒന്നു പരിശോധിച്ചാലേ അറിവുകയുള്ളൂ. ഈ കുടിയായ്മരീതികളുടെ ഉൽഭവത്തെപ്പററി വാദപ്രതിവാദം ധാരാളം ഉണ്ട്. ആവക സംഗതികളൊക്കെ ഈ ചെറിയപുസ്തകത്തിൽ എഴുതുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്നാൽ അവയെ പററിയ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുടെ

തത്വങ്ങൾമാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കും.

പഴയ കഥകൾ—ഇവയെപ്പററിയ പഴയകഥകളെല്ലാം മലയാളപുസ്തകങ്ങളിൽതന്നെ കാണപ്പെടുന്നത്. ഇതുകളിൽ അസംബന്ധങ്ങളും ബ്രാഹ്മണരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം പുരാതനമായ രാജതന്ത്രിക ഏർപ്പാടുകളുടെ ഒരു ഊഹ്യമായ ചരിത്രം ഇതിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്. നിയമത്തിന്റെ കർത്താക്കന്മാർ അനുമുഴുവനും ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ കൃതികൾ പണ്ടത്തെ നിയമങ്ങളെപ്പററിയ പ്രമാണപുസ്തകങ്ങളും ആകുന്നു.

കേരളോൽപ്പത്തി—ജന്മാവകാശത്തിന്റെയും കാണാവകാശത്തിന്റെയും ഉൽഭവത്തെപ്പററി കേരളോല്പത്തിയിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

"പരശുരാമൻ മലയാളരാജ്യത്തെ (കേരളഭൂമി) നിർമ്മിക്കുകയും അതിനെ 64ഗ്രാമക്കാരായ ബ്രാഹ്മണർക്ക ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 64ഗ്രാമക്കാർക്ക അനുഭവിപ്പാൻ പൂവ്വം നീരുംകൂട്ടി ദാനംചെയ്തതിന്നു "ജന്മം" എന്നുപറയുന്നു. ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ തറവാട്ടുകാർക്ക ഒന്നായി കൊടുത്തതിന്നു "ഏകോദകം" എന്നു പറയുന്നു. അദ്ദേഹം പിന്നെ പത്തുഗ്രാമക്കാരായ 3600 ബ്രാഹ്മണർക്ക വാളിന്മേൽ നീരുപകൎന്നു കൊടുത്തതിന്നു "രാജാംശം" എന്നു പറയുന്നു. അവർക്ക വെള്ളത്തിൽ വിരൽമുക്കി "ഇത് എന്റെ ജന്മം ആണ്" എന്നുപറയാം, എന്നാൽ മററുള്ളവർക്ക "ഇത് എന്റെ ജന്മമാണെ"ന്നു പറഞ്ഞുവിരൽ മുക്കിക്കൂട. അവർക്ക അനുഭവിപ്പാൻ മാത്രമേ പാടുള്ളു.

"പരശുരാമൻ നാനാരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ശൂദ്രരെവരുത്തി കേരളത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ആചാര

ങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ദേശത്തു അടിമയും കുടിമയും നിർമ്മിച്ചു. അടിയാന്മാരെയും കുടിയാന്മാരെയും രക്ഷിച്ചു; തറകളും സങ്കേതങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു; നായന്മാരെ തറകളിൽ സ്ഥാപിച്ചു; അവർക്കു കണ്ണും കയ്യും കല്പിച്ചു. അപരവരുടെ അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും വീഴ്ചവരാതെ നോക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം നായന്മാർക്കാകുന്നു. കുടിയാന്മാർക്കു കീഴ്കൂറും ബ്രാഹ്മണർക്കു മേൽകൂറും കുടിയാനു കാണവും ബ്രാഹ്മണർക്കു ജന്മവും കൊടുത്തു. കാണജന്മമര്യാദയും ബ്രാഹ്മണരുടെ നിയമങ്ങളും ശൂദ്രരുടെ ആചാരങ്ങളും നിബന്ധനചെയ്തു."

മേൽ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആണ് ബ്രാഹ്മണർ അവരുടെ അവകാശത്തിന്നു പ്രമാണമാക്കി പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു". ഭൂമിയിൽ ജന്മാവകാശം അവർക്കുമാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നാണു് അവർ അവകാശം പറയുന്നതു്. നികുതി കൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ മനുസ്മൃതിയാൽ ബ്രാഹ്മണർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടാണു ഹൈദരുടെ ആക്രമകാലത്തു മലബാറിൽ യാതൊരു നിലനികുതിയും ഉണ്ടാകാതിരുന്നതു് എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിന്നു ധാരാളം തെളിവുണ്ടു്.

ആദ്യത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—മിസ്റ്റർ ഹാർമർ—മേൽ എഴുതിയ ബ്രാഹ്മണരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആദ്യത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകർത്താക്കന്മാർ സമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. എന്നാൽ ഇവർ അന്നത്തെ ഭൂമി കയ്യവശരീതികളുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി പര്യാലോചന ചെയ്തതിനേക്കാൾ അവയുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതിയെപ്പററി എഴുതുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ടിപ്പുസുൽത്താൻ കൊടുത്തതായ രാജ്യങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ കമ്മീഷണർമാരിൽ ഒരാളായ മിസ്റ്റർ ഹാർമർ 1793ൽ ഭൂമികയ്യവശക്കാർ രണ്ടുവിധം ഉണ്ടെന്നു" റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അയാൾ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"ഒന്നാമത്തെ ജന്മികൾ—ഇവർ ഭൂമിയുടെ ഫ്രീഹോൾഡർമാരാണ്. (Free holders) പണം കൊടുത്തു വാങ്ങീട്ടോ അവകാശം വഴിക്കോ ഇവർക്കു ഭൂമിസിദ്ധിക്കുന്നു.

"രണ്ടാമത്തെ കാണക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ പണയക്കാർ—ഭൂമിഅധികവും ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ കൈവശമാണ്. ഇവർ ജന്മിക്കു പണം കൊടുക്കുന്നത് എല്ലാസംഗതിയിലും ഭൂമിയുടെ വിലവിഹിതംപോലെ തന്നേയല്ല.

"രാജാവിന്റെ പ്രധാനികളായ നായന്മാർക്കും നമ്പൂതിരിമാർക്കും അവരവർ താമസിക്കുന്നസ്ഥലത്തിൽനിന്നു ഭൂമികൾ കുറെ ദൂരത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു നേരിട്ടു കൃഷിചെയ്യുവാൻ അനുഗ്രഹമുള്ളതിൽ അധികം ഭൂമികൾ അവർക്ക് ഉള്ളതുകൊണ്ടോ അവരുടെ ഭൂമികളിൽ കുറെഭാഗം മററുള്ളവർക്കു ഒരു ക്ലിപ്തമായ് പാട്ടംനിശ്ചയിച്ചു ചാർത്തികൊടുക്കേണ്ടതായി വരികയും ജന്മിയുടെ ഉറപ്പിന്നു വേണ്ടി താഴെകാണിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമങ്ങളെ മലയാളത്തിൽ നിജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു."

"തമ്മിൽകരാറുചെയ്ത പാട്ടത്തിന്റെ ഉറപ്പിന്നുവേണ്ടി കാണക്കാരൻ ജന്മിയുടെവക്കൽ കുറെപണം ഡിപ്പോസിററ് വെക്കുന്നു. ഈ പണത്തിന്ന് ഒരു പലിശ കാണക്കാരനു വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. പാട്ടത്തിൽനിന്ന് ഈപലിശകഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു ജന്മിക്കുകൊടുക്കുകയും വേണം."

ഡൊക്ടർ ബുക്കനൻ—അന്വേഷണകാര്യങ്ങളിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മഗ്രാഹിയായ് ഡാക്ടർ ബുക്കനൻ എന്നാൾ 1800 -ാമത്തുകൊല്ലത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"മലയാളരാജ്യം ഉണ്ടായതുമുതൽ അതിലെ ഭൂമിമുഴുവനും നമ്പൂതിരിമാർക്കു സ്വാധീനമായിതീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഹൈദരുടെ ആക്രമത്തിന്നുമുമ്പെ രാജാക്കന്മാരുടെ വകയായുള്ള ചില ചേരിക്കല്ലുകളും ദൈവികമായ അടിയന്തരങ്ങൾ നടത്തുവാൻവേണ്ടി

തിരിച്ചുവെച്ചതായ ദേവസ്ഥാനങ്ങളും ഒഴികെ ബാകിയുള്ള ഭൂമികളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ നംപൂതിരിമാർ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ അവകാശം നമ്പൂതിരിമാർ ഒരിക്കലും മററുള്ളവൎക്കു കൊടുക്കുകയും ഇല്ല. വേറെ ഒരു ആളെ ജന്മിഎന്നുപറയുവാനും അവർ സമ്മതിക്കയില്ല. നമ്പൂതിരിമാരുടെ ആചാരപ്രകാരം ഭൂമികളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതു നിഷേധമായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവരുടെ അഭിരുചി അതിന്നു വിരോധമായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ ശൂദ്രൎക്കു തൽക്കാലം ഓരോവിധം കയ്യശം കൊടുത്തു ഭൂമികളിലെ ആദായം അവർക്കു കിട്ടിപ്പിക്കുവാൻ പലഉപായങ്ങളും എടുത്തു."

ഇങ്ങിനെ എഴുതിയതിന്നശേഷം ഡാക്ടർ ബുക്കനൻ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ളതായ പലവിധകയ്യശരീതികളെയും വിവരിക്കുകയും അയാൾ എഴുതിയകാലത്ത് ഈ വക കയ്യശരീതികളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ഏറക്കുറെ നിജപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഓരോകോയ്മകളിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതായ കരാറുകൾ എല്ലാം എഴുതിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അയാൾ പറകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മേജർവാകർ എന്നാൽ അന്നു മലയാളത്തിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പലവിധവസ്തുകൈമാററങ്ങളുടെയും ചാൎത്തുകളുടെയും മാതിരികളെ പററി വിസ്തീൎണ്ണമായ ഒരു പുസ്തകം എഴുതുകയുണ്ടായി. അതിന്നു വേണ്ടതായ വിവരങ്ങളെല്ലാം അയാൾ ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു നിയമഗ്രന്ഥമായ വ്യവഹാരമാലയിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ചതാകുന്നു. എന്നാൽ അന്നു നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന നടവടികളെപററിയ വിവരമെല്ലാം അതിൽ അടങ്ങിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അയാളുടെ പുസ്തകത്തിന്നു വിലധാരാളം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെകഴികയില്ല. പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അയാൾ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"ജന്മക്കാരന്നു ഭൂമിയിൽ പരിപൂൎണ്ണമായ അവകാശം

ഉണ്ട്. ഭൂതലംകുത്തു യാതൊരാൾക്കും അതിനെ എടുത്തു കളയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ അയാളുടെ അവകാശം വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നീതിന്യായസംബന്ധമായോ രാജതന്ത്രികമായോ യാതൊരു അധികാരവും അയാൾക്കില്ല.

“ഈ ജാതിസ്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി മലബാറിലേക്കാൾ വേറെ ഒരു രാജ്യത്തും അധികം അറിയപ്പെട്ടിരിക്കയോ ആ വക അവകാശങ്ങളെ അത്യന്തം ഭദ്രമായി നിലനിൎത്തിപ്പോരികയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആദ്യത്തിൽ ജന്മഭൂമി ആൎക്കും കയ്മാറുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും ഒന്നോ രണ്ടോ ജാതിക്കാർക്കൊഴികെ മററാൎക്കും അതുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും വരുവാൻ സംഗതിയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പണമുള്ളവൎക്കൊക്കെ ജന്മസമ്പാദ്യം ആവുന്നതാണ്. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ കുറെ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുകൂടാതെ ഈ ജന്മസ്വത്തിന്നു വേറെ ഒരു ഭാരബാഹിത്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും വരുവാൻ സംഗതിയുണ്ട്. മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമത്തിന്നുമുമ്പെ ക്രമമായ ഒരു നികുതികൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജാക്കന്മാൎക്കുണ്ടായിരുന്ന ചിലവുകളെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്തമായ ജന്മഭൂമികളിൽനിന്നും ചുങ്കം, പിഴ, മുതലായ ചില പ്രത്യേകമായ വരവുകളിൽനിന്നും നിവൃത്തിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. പൊതുവിൽ വല്ല ആവശ്യങ്ങളും നേരിടുന്നസമയം പ്രജകളാൽ മനസ്സായോ നിൎബ്ബന്ധമായോ കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ധനസഹായവും രാജാക്കന്മാൎക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ശക്തി വളരെ ക്ലിപ്തപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

“നടപ്പിലുള്ള കരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നോക്കുന്നതായാൽ മലബാറിൽ ഭൂസ്വത്തിന്റെ ഉറപ്പിന്നുവേണ്ടിയുള്ള ചട്ടങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. വസ്തു കയ്മാററത്തിന്റെ ഓരോ പദ്ധതികളിൽ അതാതിന്നു യോജിച്ച

തായ കരാറുകളിൽ നിന്ന് അധികമായ യാതൊരു കരാറുകളും കൂടാതിരിപ്പാനും സ്വത്തുമുഴുവനും കയ്മാറിപ്പോകാതിരിപ്പാനും വേണ്ടതായ കരുതലുകളെല്ലാം ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. വസ്തുവിലെ ഓരോരോ അധികാരങ്ങൾ തീറുകൊടുക്കുമ്പോഴൊക്കെ പുതിയതായ കരണങ്ങൾ എഴുതുകയും അതിൽ കരാറുകളെല്ലാം കൃത്യമായി എഴുതിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തൽക്കാലത്തേക്കുമാത്രം കൊടുക്കുന്നതായ ചില താണതരം കയ്വശരീതികളിൽ ഭൂമിഉടമസ്ഥന്റെയും കുടിയാന്റെയും കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധവെച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നാകുന്നു. ഈ വക കയ്വശരീതികളിൽ വെറുമ്പൊത്തുകൾ ദുർല്ലഭമാണ്. എല്ലാസംഗതിയിലും പണയവും പാട്ടവും കൂടി തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചിരിക്കും. ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനസമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം ഉള്ളതായ അവിശ്വാസം ഇതിലും കാണപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ സമുദായാവസ്ഥയിൽ സ്വത്തിന്റെ സ്വഭാവികമായ ഉറപ്പു പണയദ്രവ്യമാകുന്നവല്ലൊ. ഈ സംഗതിയിലും ഈ വക കയ്വശരീതികളുടെ പഴക്കത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു."

1807-ാം മത്തു കൊല്ലത്തിൽ മലയാളത്തിലെ കുടിയായ്മരീതിയെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തതായ മിസ്റ്റർ താക്കറെ എന്നാളും 1084 മുതൽ 1816 വരെ മലബാർ കളക്ടർ ആയിരുന്ന മിസ്റ്റർ വാർഡൻ എന്നാളും എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങളും മേൽപറഞ്ഞ സംഗതിക്കനുസരിച്ചതാകുന്നു.

മിസ്റ്റർ താക്കറെ—"മലബാറിൽ കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടതും കൃഷിചെയ്യപ്പെടാത്തതുമായ ഭൂമികളെല്ലാം സ്വകാര്യസ്വത്തും, ജന്മാവകാശത്തിൻകീഴിൽ നിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു: ജന്മാവകാശം എന്നുപറയുന്നതു ഭൂമിയിന്മേൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു അവകാശമാകുന്നു. മലയാളത്തിലെ ഭൂമിയെല്ലാം, വളരെ പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ കയ്വശം വെച്ചുവരുന്നുവെന്നും ഒരു ഭൂമിഉടമസ്ഥന്റെ പാട്ടം അവർ വ

സ്ഥലാക്കിവരുന്നവെന്നും അവരുടെ ഭൂമികൾ വലിയസംഖ്യകൾക്കു പണയംകൊടുത്തിരിക്കുന്നവെന്നും ഭൂമിയിന്മേൽ പണയമായി ജനങ്ങൾ ധാരാളം പണംകൊടുത്തിരുന്നവെന്നും നാംകാണുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിന്മേൽ വളരെ പണം പണയമായി പലക്കുംകൊടുപ്പാൻ കാരണം ഇതാണ്. ഈ വക ഇടപാടുകളെ റിക്കാട്ടുചെയ്യുന്നതായ കരണങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകസ്വഭാവത്തിൽ ഉള്ളവയാകുന്നു. ഹൈദരുടെ ആക്രമത്തിനുമുമ്പെ മലബാറിൽ ഒരു ഭൂമിനികുതി ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നും കാണുന്നില്ല. ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർക്കു സൈന്യസംബന്ധമായ ചിലകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമകാലത്തു പത്തിനു രണ്ടുകണ്ടുള്ള സംഖ്യ കൊടുക്കുവാൻ അവർ ബാദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. ദേവസ്വങ്ങൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും സ്വന്തമായഭൂമികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ വരവുകൾ (1) പിഴകൾ (2) അറക്കമതിചുങ്കങ്ങൾ (3) ആളുകളുടെമേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ചില നികുതികൾ (4] കവച്ചുചെയ്യുന്നവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ ഇതുകൾ ആയിരുന്നു. ഇതുകൾകൊണ്ട് അവരുടെ ചിലവിനും ധാരാളം മതിയായിരുന്നു."

മിസ്റ്റർ വാർഡൻ—"മലബാറിലെ ജന്മാവകാശം എന്നതു ഭൂമിയിലെ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു അവകാശമാകുന്നു. കാണക്കാരൻ ഒരു പണയക്കാർ ആകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ ഭൂമി പണയമായി ജന്മിക്കു കുറെ പണം പലിശക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ആൾ ആകുന്നു. ഈ പണയസംഖ്യക്കു കാണമെന്നു പറയുന്നു. ഈസംഖ്യ മടക്കികൊടുക്കുന്നതുവരെ അതു ഭൂമിയിന്മേൽ ചാർജ്ജായിരിക്കയും ചെയ്യും. കാണത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ മലബാർ പണയത്തിന്റെ പ്രത്യേകസ്വഭാവം എന്തെന്നുവെച്ചാൽ ഭൂമിയുടമസ്ഥനോടു പണം മടങ്ങിത്തരേണ്ടതിന്നു നിർബന്ധിക്കുവാൻ പണയക്കാരന്നു പാടുള്ളതല്ലെന്നും എത്രകാലം കഴിഞ്ഞാലും ഭൂമിയുടമസ്ഥന്നു പണയ

സംഖ്യ മടങ്ങിക്കൊടുത്തു ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാകുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ടു കാണാവകാശത്താൽ പലതരങ്ങളും ഉണ്ട്. ചെറിയ കാണംമുതൽ ജന്മം അട്ടിപ്പേറായി കൊടുക്കുന്നതുവരെ പലവിധത്തിലുള്ളതായ കരണങ്ങൾ നോക്കുന്നതായാൽ പുരാതനമായ ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ജന്മാവകാശത്തെ എത്ര ഭദ്രമായിട്ടാണു കരുതിവന്നിരുന്നത് എന്നുള്ള സംഗതി അറിയാവുന്നതാണ്. കാണക്കാരൻ കുറേക്കാലം കൂടുമ്പോൾ ആധാരം മാററി എഴുതണമെന്നുള്ളതു ജന്മിയുടെ ഒരു അവകാശമാകുന്നു. അപ്പോൾ സ്വാതയുള്ള കാണത്തിൽനിന്ന് ഒരു ക്ലിപ്തമായ ഭാഗം ജന്മിക്കു തട്ടികിഴിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ജന്മിയും കുടിയാനും തമ്മിൽ പാട്ടം ഭാഗിച്ചെടുക്കുക എന്നൊരു ക്ലിപ്തമായ നടപടി മലയാളത്തിൽ നടപ്പില്ല.

മേൽ എഴുതിയ റിപ്പോർട്ടുകൾക്കനുസരിച്ചാണ് നിലനികുതിയെ ഒപ്പിക്കേണ്ടുന്നതിനെ പററി ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു തീരുമാനിച്ചത്. സിവിൽകോടതികളും മലയാളത്തിലെ ജന്മി ഇംഗ്ലീഷ് സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള "ഡൊമിനസ്സ്" (Dominus) എന്ന ഭൂമി ഉടമസ്ഥനെപ്പോലെയാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുകയും അതുപ്രകാരം മലയാളത്തിലെ പലതരത്തിലുള്ള കൈവശരീതികളുടെ നിയമസംബന്ധമായ അൎത്ഥങ്ങളെ ക്രമത്തിൽ വിവരിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ—മേൽപറഞ്ഞ സംഗതിയുടെ സത്യതയെ പററി ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചത് മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ആയിരുന്നു. മാപ്പിളലഹളകളെ സംബന്ധിച്ചു കുടിയാന്റെ അവകാശത്തെപ്പററി അന്വേഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി 1884-ാമത കൊല്ലത്തിൽ അയാളെ ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മീഷണരായി നിയമിച്ചതിനു ശേഷം മലയാളത്തിലെ ഭൂമിക്കൈവശരീതികളെ പററി അയാൾ എഴുതിയ റിപ്പോർട്ടിൽ ജന്മിയുടെ മേൽകാണിച്ച അവകാ

ശത്തെ പററി വല്ലാതെ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാളം പണ്ടു ബ്രാഹ്മണരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരുന്നുവെന്നും ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥത മുഴുവനും അവർക്കായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല എന്നാൽ കേരളോല്പത്തിയിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം നായന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന കൃത്യങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും അയാൾ ശേഖരിച്ചതായ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചെമ്പുതകിടാധാരം മുതലായ കരണങ്ങളുടെ വാദഗ്രസ്തമായ അർത്ഥങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചും ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തം അയാൾ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ചുരുക്കം പറയുന്നതായാൽ ജന്മവും കാണവും ആദ്യത്തിൽ രാജതന്ത്രികമായ ചില ഉദ്യോഗങ്ങളാകുന്നുവെന്നും വിളവിന്റെ ഒരു ക്ലിപ്തമായ ഓഹരിക്കു ജന്മിക്കും കാണക്കാരനും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമകാലത്തുകൂടി ഭൂമിയിലുള്ള സ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ചതായ അവകാശങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ വളർച്ച വന്നിട്ടില്ലെന്നാകുന്നു.

ആദ്യകാലത്തെ; സാമുദായിക സമ്പ്രദായം.—“ഹിന്ദുക്കളുടെ സാമുദായിക സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കുടുംബമായിരുന്നു, ആളുകൾ അല്ല. കുറെ കുടുംബങ്ങൾ ഒന്നായി ചേർന്ന് ഒരു യോഗമായി പരിണമിച്ചു. ബ്രാഹ്മണരുടെ യോഗമായ ഗ്രാമവും, നായന്മാരുടെ തറകളും തിയ്യരുടെ ചേരിയും ഇതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.......... ഈ യോഗങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രത്യേകം ചില കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കൃത്യങ്ങൾ പുരാതനകാലത്തു പാരമ്പര്യവഴിക്കായിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്.............. കേരളോല്പത്തിയിൽ വ്യക്തമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നായന്മാർ “കണ്ണും കയ്യും കല്പനയും” നടത്തേണ്ടുന്ന ആളുകൾ ആയിരുന്നു. നാട്ടിലെ അധികാരങ്ങൾക്കു കുറവു വരാതെയും അമാന്തം വരാതെയും നോക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം അവരുടേതായിരുന്നു. കാണം എന്നവാക്ക് ഒരു ദ്രാവിഡ ക്രിയാപദമായ “കാ

ണക" എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഈ ക്രിയ "കണ്ണു" എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. ....അതിനാൽ "കാണം" എന്ന വാക്ക സ്വാതെ രാജതന്ത്രിക കാര്യങ്ങളിൽ നായന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന കൃത്യത്തെപ്പററി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതായ ഒരു വാക്കായിരിക്കണം..........ഈ മേൽനോട്ട അധികാരം (കാണം) എന്നത് എന്തായിരുന്നു? "കോൻ" എന്ന പേർ പറയപ്പെട്ടിരുന്ന രാജാവിനും "പതി" എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടുവാഴിക്കും ഭൂമിയിലെ വിളവിന്റെ ഓഹരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടാളും നാട്ടിൽ അധികാരപുരുഷന്മാരായിരുന്നു. ഈ വക ഓഹരികളെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ഒമ്പതാം നൂററാണ്ടിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായ വാക്കുകൾ ഇപ്പോഴും "പാട്ട"മെന്നും മററുമുള്ള വാക്കുകളെ പോലെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ മാതിരിയിൽ നിലനിന്നുവായിരിക്കണം. പാടം എന്ന വാക്കു പാട്ട, (പ്രമാണി) വാരം (ഓഹരി) ഈ രണ്ടു വാക്കുകൾ കൂടി ചേർന്നുണ്ടായ ഒരു വാക്കാകുന്നു...............എല്ലാവിധ അവകാശങ്ങളും രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും യാതൊന്നും അമാന്തമാവാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടും ഭൂമിയിലെ കൃഷി കാര്യങ്ങളിൽ മേൽനോട്ടം നടത്തിക്കൊണ്ടും രാജാവിന്റെ (കോന്റെ) ഓഹരി പിരിച്ചുകൊണ്ടും നായന്മാരുടെ യോഗങ്ങൾ നാട്ടിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു'.. ....

"മലയാളികളുടെ ഭൂമികൈവശരീതികളുടെ സ്വഭാവം മുഴുവനും ശരിയായി അറിയണമെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി രാജ്യത്തിലെ ചില ജാതിക്കാരെ കൃഷിക്കായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിനുവേണ്ടി ഭൂമികൾ അവർക്കു ഒരു ട്രസ്റ്റിന്റെ മാതിരിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതാതു അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതായ വാരം ഒരു ട്രസ്റ്റിന്റെ നിലയിൽ കൊടുക്കുവാൻ ഈ ജാതിക്കാർ ബാദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിരുന്നുവെന്നും ഉള്ളതായ പ്ര

ധാനതത്വത്തെ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതു മുഖ്യാവശ്യമാകുന്നു.

“പിന്നെ മുഖ്യമായ സംഗതി ഓർമ്മവെക്കേണ്ടത് എന്തെന്നാൽ വളരെ പുരാതനകാലംമുതൽക്കുതന്നെ അന്നന്നത്തെ മേൽക്കോയ്മാധികാരികളാൽ ഭൂമികൾ ദാനമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു പതിവായിരുന്നുവെന്നും ആ വക ദാനാധാരങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം സ്വത്തുക്കളാണ് കയ്മാറപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നും നോക്കുന്നത് ആവശ്യമാണെന്നു മാകുന്നു.

“പുരാതനമായ ഗ്രാണ്ടുകൾ— ഒന്നാമത് ഈ വക ഗ്രാണ്ടുകൾ ഒരു പാരമ്പര്യസമ്പ്രദായത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഈ സംഗതി ഏററവും പുരാതനമായ കരണങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ തെളിയപ്പെടുന്നകാര്യമാണ്. ഇതിലെല്ലാററിലും “പേറു” എന്ന വാക്കു പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വീട്ടുപേർ, അട്ടിപ്പേർ, അട്ടിപ്പേറോല്പ് പെരുയത്ഥം, എപ്പേർപ്പെട്ടാട്, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ പലസമാസനാമങ്ങളിലും “പെറു” എന്ന വാക്കു കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. “പേറ്” എന്നവാക്കുതന്നെ “പെറു”കയെന്നക്രിയാപദത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടായ ഒരു ക്രിയാനാമമാകുന്നു. (Verbalnoun) ഇതിനു ജനനമെന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു. ഈ വാക്കുകാലംകൊണ്ട് ഉപയോഗപ്പെടാതെ വരികയും അതിന്നുപകരം സംസ്കൃതത്തിൽ അതിന്റെ അഭിധാനമായ “ജന്മം” എന്നവാക്ക് ഉപയോഗിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു വാക്കും ഭൂമികൈവശരീതികളെപ്പററി പറയുന്നേടത്തു പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള ഗ്രാണ്ടുകളെപ്പററി സൂചിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

“പിന്നത്തെ പ്രധാനമായ സംഗതി എന്നുവെച്ചാൽ എല്ലാററിലും വെച്ച് ഏററവും മുഖ്യമായ സംഗതി ഈ വക പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള സ്വത്തുക്കളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വിളവുകളുടെ ഓഹരിയെ പററിയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പററിമുമ്പു പല അവസരങ്ങളിലും ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റേററു വക എല്ലാ അധികാരികൾക്കും അതാത് ആളുകളുടെ ഓഹരികൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കോൻ അല്ലെങ്കിൽ രാജാവ്

അയാളുടെ ഓഹരിക്ക അവകാശിയായിരുന്നു. "പാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള ഗ്രാണ്ടുകിട്ടിയാൾക്കും അയാളുടെ ഭാഗം കാട്ടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. "പാട്ടം" ഈ ഗ്രാണ്ടു കിട്ടിയ ആളെം ഇല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ഓഹരിരക്ഷാപുരുഷന്മാരും മേൽനോട്ടക്കാരും ആയ നായന്മാരുടെ യോഗക്കാർ ("അറന്നൂറ") കാണം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്".

"പെരുമാക്കന്മാരുടെഅവകാശമെല്ലാം ഒന്നായി അവസാനിച്ചപ്പോൾ വിളവിൽ അവരുടെ (കോൻ) ഓഹരി പിന്നീട്ടു പെരുമാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു വന്നിരുന്നതായ പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു വന്നു ചേൎന്നതു്..........ഈ പ്രഭുക്കന്മാൎക്ക സ്വന്തമായ ജന്മഭൂമികളിൽ നിന്നുള്ള ആദായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പെരുമാക്കന്മാർ വഴിക്ക സിദ്ധിച്ചതായ ഭൂമികളിൽ നിന്നു കോന്റെ ഓഹരിഅവർ വസൂലാക്കുക ഉണ്ടായില്ല. ഈ ഓഹരി അവരുടെ പ്രജകളായ നായർസംരക്ഷകസംഘത്തിലെ നായകന്മാർ(Headmen) സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ആ വക ഭൂമികളുടെ ജന്മാവകാശം അവൎക്ക സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മലബാർ ബ്രിട്ടീഷുകാൎക്കധീനമായ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സംഗതികൾക്ക തക്കതായ വിവരണം ഇതല്ലാതെ മററൊന്നും കൊടുക്കുവാനില്ല. ഇതു സ്വാഭാവികമായ ഒരു വിവരണമാണുതാനും.

"മലബാറിൽ ഈ ജന്മസ്വത്തു മഹമ്മദീയ അക്രമത്തിനു വളരെ കാലം മുമ്പെതന്നെ കൊള്ളുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യപ്പെട്ടിരിരുന്നു. ഈ കൊള്ളലും വിൽക്കലും പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ വക ഏടവാടുകൾ റിക്കാൎട്ടു ചെയ്തിരുന്നതായ കരണങ്ങളിലെ വാചകവുമാണു ആദികാലത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൎത്താക്കന്മാരെ തെററി ധരിപ്പിച്ചതും മലയാളികളുടെ ഭൂമികൈവശരീതികളെ പററി തെററായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവരാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും..........കൊള്ളലും വില്പനയും നടത്തുന്ന കരണങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ട സാധനങ്ങളുടെ

(കല്ലു, മുള്ള, പാമ്പ്, നിധി, കിണറു, ആകാശം, തോട്ട, കാട, നടവഴി, പാതാളം Etc) വിവരണം നോക്കുന്നതായാൽ വില്ക്കുന്നവനു ഭൂമിയിലുള്ള സകല അവകാശങ്ങളുടേയും പൂൎണ്ണമായ വില്പനയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വക സാധനങ്ങൾ വില്ക്കുന്നതോടുകൂടി ദേശാധിപത്യം അങ്കം (Battlewager) സ്ഥാനമാനാചാരങ്ങൾ ഇതുകളെല്ലാം വില്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതുകൾ റോമൻകാരുടെ നിയമപ്രകാരം "ഡൊമിനിയം" എന്ന ഭൂമി ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നില്ല...........യൂറോപ്യന്മാരുടെ ഭൂമി ഉടമസ്ഥതപോലെയുള്ള ഉടമസ്ഥത ഈ വക കരണങ്ങൾ എഴുതിയ കാലത്ത് അതുകൾ എഴുതിയവരുടെ ആലോചനയിൽ തീൎച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ വില്ക്കുകയും കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ഭൂമിയെ അല്ല. ഈ വക കരണങ്ങളിൽ കാണിച്ചതായ അതൃത്തികകത്തുള്ള ഭൂമികളിൽ പല മാതിരിയിലും പല വലുപ്പത്തിലും ഉള്ള അധികാരങ്ങളെ കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മാത്രമാണ ഈ വക കരണങ്ങളാൽ കൊടുക്കപ്പെടുന്നത്.........മലയാളത്തിലെ ഭൂമിക്കൈവശരീതികളുടെ മുഖ്യമായ തത്വം അതായത് ഭൂമി കൃഷിക്കുവേണ്ടി ചില കൂട്ടക്കാൎക്ക ട്രസ്റ്റായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നത് എല്ലായ്പോഴും ധാരണയിൽ വെക്കുന്നതായാൽ മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം ഹിന്തുസമ്പ്രദായത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ഒരു പരിണാമമാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

കാണം.—"മതിനാൽ ജന്മി" "ഡോമിനസ്സ്" (Domi. nus) ആണെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു തെറ്റായിരിക്കുന്നതു പോലെതന്നെ കാണക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ മേൽനോട്ടക്കാർ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരാണെന്നു പറയുന്നതും വലിയ തെറ്റാകുന്നു...........നായർ കാണക്കാരൻ ജന്മിയുടെ പാട്ടമെല്ലാം പിരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ജന്മികൾക്കു ചിലപ്പോൾ പണത്തിന്നു വളരെ തിട്ടക്കമുണ്ടായിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ അ

പർക്കാവശ്യമുള്ള പണം കാണക്കാരോട് വാങ്ങുക പതിവായിരുന്നു. ജന്മിക്കുവേണ്ടി കാണക്കാരൻ പിരിച്ചിരുന്ന പാട്ടത്തിൽ (പാട്=പ്രമാണി+വാരം=ഓഹരി) നിന്നു വാങ്ങിയ സംഖ്യയുടെ അവസ്ഥപോലെ പലിശ കുറെ സംഖ്യ കിഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചില നിജമായ തോതുകൾ പ്രകാരമാണ് പലിശ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പലിശ കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള മിച്ചവാരം ജന്മിക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ജന്മിപണയം കൊടുത്തതു ഭൂമിയായിരുന്നില്ല. ഭൂമിയിലെ വിളവിൽ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഓഹരിമാത്രമായിരുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അയാൾക്കുള്ളതായ വേറെ ചില വരവുകളും ജന്മിയുടെ സ്ഥാനത്തോടുകൂടി യോജിച്ചിരുന്നതായ മറ്റു ചില അധികാരങ്ങളും ചിലപ്പോൾ അയാൾ പണയമായി കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ സിവിൽ കോടതികൾ ജന്മി ഒരു ഡോമിനസ്സാണെന്നും ആനിലയിൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതിന്നെല്ലാം അയാൾക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നും വിചാരിച്ച് അയാളുടെ പണയങ്ങളെല്ലാം ഭൂമിയുടെ പണയംതന്നെ ആണെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും അപ്രകാരം നാട്ടു സമ്പ്രദായത്തിൽ വളരെക്കാലമായി നടന്നുവന്നിരുന്നതായ വിളവിന്റെ ഓഹരി ഇടുന്ന രീതിയെ തീരെ കീഴ്മേനി മാറ്റുകയും ചെയ്തു.

“നടവടിപ്രകാരം വിളവ് ഓഹരി ഇടുന്ന സമ്പ്രദായപ്രകാരം ജന്മിക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കാണക്കാരന്റെ പണയം കുറെ കാലം കൂടുമ്പോൾ താഴെ കാണിച്ചതായ രണ്ടിൽ ഒരുവിധം മാറിഎഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു:—

“(a) പണയസംഖ്യയിൽനിന്നു നൂററിന്നു പതിമ്മൂന്നു കണ്ടുള്ള ഒരു കിഴിവുകഴിച്ചുബാക്കിയുള്ള സംഖ്യ കാണിച്ച് ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്താധാരം എഴുതുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ

“(b) യാതൊരു സംഖ്യയും കാണത്തിൽനിന്നു കിഴിക്കുന്നില്ല. അതിന്നുപകരം ഈ കിഴിവിന്നു തുല്യമായ സം

ച്യകാണക്കാരൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കുകയും പൊളിച്ചെഴുത്താധാരത്തിൽ സ്വാതേയുള്ള കാണംമുഴവനും കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

"മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുമാതിരികളിൽ രണ്ടാമത്തെ മാതിരിയാണ് ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി നടപ്പുള്ളത്. ഇങ്ങിനെ കാലംതോറും വസൂലാകിവരുന്ന പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം ജന്മിയുടെ വരവുകളിൽ ഒരു മുഖ്യമായ വരവാകുന്നു. ഈ അവകാശം ഇയ്യിടയിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചുവശായിരിക്കുന്നതാനും. ഈവക പൊളിച്ചെഴുത്തുകളുടെ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന തത്വം എന്തെന്നാൽ നടവടിപ്പ്രകാരമുള്ള ജന്മിയുടെ ഓഹരി കാലംകൊണ്ടു പണയത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നു എന്നുതന്നെ. ഇതു രണ്ടുക്കൂട്ടർക്കും ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ. നേരെ മറിച്ച് ഈ രണ്ടുക്കൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകൾ നിലനിൽത്തിപ്പോരുന്നതാണു ഗുണമായിട്ടുള്ളത് എങ്കിൽ കാലംതോറും ഉള്ള കിഴിവിന്നുപകരം പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം കൊടുക്കുന്നതിന്നും വിരോധമില്ലല്ലൊ. ഏതെങ്കിലും ഈ പൊളിച്ചെഴുത്തുസമ്പ്രദായം ഈ രണ്ട്ക്കൂട്ടരും തമ്മിൽ ബന്ധം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു വളരെ വിശേഷമായ ഒരു ഏർപ്പാടാകുന്നു.......................(a) എന്ന സമ്പ്രദായപ്രകാരം കുറെ പൊളിച്ചെഴുത്തുകൾ കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ജന്മാവകാശം പണയത്തിൽനിന്നു വിട്ടുതിവരുമ്പോൾ ജന്മിയും കാണക്കാരനും പിന്നെ അവരവരുടെ സ്വാതേയുള്ള "സ്ഥാനത്തുതന്നെ വരുന്നു. കാണക്കാരൻ കാണംകൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ജന്മിയുടെ അവകാശം മുഴുവനും കൊടുക്കുകയും മേൽനോട്ടക്കാരന്റെ നിലയിൽ ഭൂമി കയ്യശംവെച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു".

സർ ഡബ്ല്യൂ റോബിൻസൻ—മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ ചരിത്രത്തേയും അയാൾ ചില വാക്കുകൾക്കു സങ്കല്പിച്ചതായ അർത്ഥത്തേയും, സർ ഡബ്ല്യൂ റോബിൻസൻ എന്നാൾ വള

റെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ഭൂമിയിന്മേലുള്ള സ്വകാര്യസ്വത്തു മലബാറിൽ വളരെ കാലം മുമ്പേ തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നതും രാജതാന്ത്രികമായ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു കേവലം വ്യത്യാസപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഏർപ്പാടാകുന്നുവെന്നും ഹൈദരുടെ ആക്രമത്തിനു വളരെകാലം മുമ്പുതന്നെ ഉടമാവകാശങ്ങൾ ജന്മികൾ, കാണക്കാർ, വെറുമ്പാട്ടക്കാർ ഇവരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിച്ചുകിടന്നിരുന്നുവെന്നും ഇവരെല്ലാവരും നിലനികുതി കൊടുത്തുവന്നിരുന്നുവെന്നും അയാൾ വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. "ജന്മി" എന്ന വാക്കു സ്വതവേ ഭൂമിയിലെ സ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യാതൊരു അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറയുന്ന ഒരു വാക്ക് അല്ലെന്നും എന്നാൽ അതു ചില തറവാട്ടുകാർക്ക് പ്രത്യേകം ഉള്ളതും സാമുദായികമായും രാജ്യസംബന്ധമായും നികുതിസംബന്ധമായും ഉള്ള അനേകം അധികാരങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു സ്ഥാനമാകുന്നുവെന്നുമാണു അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അയാൾ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"കൃഷിസംബന്ധമായും സാമുദായികമായും രാജ്യഭരണസംബന്ധമായും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മലയാളത്തിൽ ചില ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്ന സമ്പ്രദായം സാധാരണ ഹിന്ദുക്കളുടെ മാതൃകപ്രകാരം തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇതു തമിഴരാജ്യക്കാരുടെ സമ്പ്രദായത്തോടു വളരെ യോജിച്ചിരുന്നതാണു. മലയാളത്തിലെ ആളുകൾ, ഭാഷ, നടപടികൾ ഇതുകളെല്ലാം തമിഴരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്നവയാണെന്നാണു. ഈ സമ്പ്രദായം സ്വതവേ യാതൊരു തകരാറുംകൂടാതെ വർത്തിച്ചിരുന്നതായ ഗ്രാമസമ്പ്രദായത്തിന്മേൽ ആണു നിലനിന്നിരുന്നതു്. ഇവിടെ തറയും ചേരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അതു ദേശവും ഉൾദേശവും ആയിത്തീർന്നു. ഇതുകളിൽ "ദേശാധിപതി" മുതലായ അധികാരികളും ചെറുജന്മക്കാർ" മുതലായ ഗ്രാമഭൃത്യന്മാരും "കൂട്ടം" എന്ന

പറയപ്പെടുന്ന പഞ്ചായത്തുസമ്പ്രദായങ്ങളും കൃഷിനടപ്പുകാരുടെ രജിസ്റ്ററുകൾ വെക്കുകയും തൽസംബന്ധമായ റിക്കാട്ടുകൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തമിഴരാജ്യങ്ങളിലെ "വട്ടങ്ങളും." തെക്കെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ളതായ "കാവൽ" എന്ന പൊലീസ്സരീതികളും വിളവുകളിൽ അവക്കുള്ള ധാന്യഭാഗങ്ങൾ മുതലായതും വൈദികങ്ങളായ കാഴ്ചകൾ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്പൂതിരിമാർ മുതലായ ആളുകളും അവക്കു പ്രത്യേകം ചില അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ സ്വതന്ത്രന്മാരായ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ വലിയ സ്വകാര്യസ്വത്തുക്കളും വേറെ പൊതുവില്ലുള്ള ആദായവരവുകളും നികുതിസമ്പ്രദായങ്ങളും എടക്കിലെങ്കിൽ വിശേഷിച്ചു കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂററാണ്ടുകളിൽ അന്യോന്യം ചില "സിവിൽ" യുദ്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പുറമെ വരുന്ന ശത്രുക്കളെ എതൃക്കുവാൻവേണ്ടിയും നാട്ടുകാരോട്ടു വസൂലാക്കിയിരുന്ന വലിയ കപ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരവരുടെ രാജ്യത്തുള്ള പ്രജകളുടെ വഹകളിലെ പാട്ടം, നികുതി മുതലായതുകളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ഹിന്തുനടപടികൾ പ്രകാരമുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു ചേർന്നതായ കൃത്യങ്ങളെ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ഈ വക രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു.

"എല്ലാ ഭൂമിയും സ്വകാര്യസ്വത്തായിരുന്നു, പിൻവാഴ്ച അവകാശം, വില്പന മുതലായുള്ള നിയമസംബന്ധമായ എല്ലാ സംഗതികളും ഇതിനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഭൂമിമുഴുവനും രാജാക്കന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ, ദേവസ്വങ്ങൾ മുതലായ പല ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരുടെ അധീനത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഇതുകൾ ചെറുമ്പാട്ടക്കാർ വരെയുള്ള കുടിയാന്മാരാലും ചെറുമക്കൾ മുതലായ അടിമകളാലും കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നതാണു. ഈ കുടിയാന്മാരുടെ പേരിലാണു സ്ഥിരമായും മിതമായും ഉള്ള ഒരു നികുതി സർക്കാരിൽനിന്നു ചേർത്തു കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു". ഏറക്കുറെ സ്ഥിരമായും മിതമായും അന്യോന്യം സ

മതിക്കപ്പെടുത്തും ഉള്ള ചില തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ നിലനികുതിയെ (പാട്ടം, ജന്മപ്പാട്ടം, കാണപ്പാട്ടം, നികുതിപ്പാട്ടം) സ്റ്റേററിലേക്കോ ഭരണകർത്താവിന്റെ അവകാശങ്ങളെ വിലക്കുവാങ്ങിയ മററാർക്കെങ്കിലുമോ കൊടുത്തുപോന്നിരുന്നത് ഇവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു കൂടാതെ വൈദികസംബന്ധമായും യുദ്ധസംബന്ധമായും (അടുത്ത നൂററാണ്ടുകളിൽ യുദ്ധങ്ങൾ തുലോം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു) മററുമുള്ള കാരണങ്ങളാൽ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ ചില പ്രത്യേകഅധികാരമുള്ള ആളുകളും ഏർപ്പാടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കു മഹമ്മദീയആക്രമം വരെ യാതൊരു നിലനികുതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മഹമ്മദീയർ ഇവരേയും മുൻപറഞ്ഞ കൂട്ടരേയും ഒരുനിലയിൽ തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു....................മലബാറിൽ വാസ്തവമായി നമുക്ക് ആലോചിപ്പാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ രാജ്യഭ്രഷ്ടന്മാരും പ്രജകളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തുക്കളിന്മേൽ കപ്പം ചുമത്തുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നവരും ഇപ്പോൾ സെമിന്ദാർമാരെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നവരും ആയ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരെ പററിയാകുന്നു.”

1884ലെ കമ്മിഷൻ—മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെ ആലോചിക്കുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടതായ കമ്മിഷൻ അയാളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മുഴുവനും സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷ്കോടതികളുടെ ഏർപ്പാടുവരെ കാണക്കാർക്കു സ്ഥിരമായ കൈവശാവകാശമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള ലോഗന്റെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി കമ്മിഷനും യോജിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമിനന്നാക്കി കൃഷിവിഷയമാക്കുന്ന കുടിയാനു സ്ഥിരമായ കൈവശാവകാശവും ജന്മിക്കു ഭരണകർത്താവിന്റെ നിലയിൽ വിളവിൽ ഒരു ഓഹരിയും ഉണ്ടെന്നാണ് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അവർ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"പാട്ടവും കാണവും സ്വതവെ നികുതിയായിരുന്ന "റെൻറ്" (Rent) ആയിരുന്നില്ല. ഈ നികുതി സ്റ്റേററുലേക്കു കൊടുത്തിരുന്നതു കുടിയാനായിരുന്നു. മലബാറിലെ രാജതാന്ത്രികമായ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു സംഗതി ധാരാളം തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് എന്തെന്നുവെച്ചാൽ ഭൂമികൾക്കു സ്വതവെ യാതൊരു പാട്ടം ആവട്ടെ നികുതിയാവട്ടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പൊതുവിൽ വല്ല തിടുക്കവും സംഭവിക്കുന്ന സമയം ദേവസ്വംവക നിലങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള നിലങ്ങളിലെ വിളവിൽ അഞ്ചിൽ ഒന്നുകണ്ടുള്ള ഒരു നികുതി രാജാക്കന്മാർ അപ്പപ്പോൾ വസൂലാക്കിവന്നിരുന്നുവെന്നും ആകുന്നു. ഇതാണു പാട്ടം എന്നു പറയുന്നത്. (പാട്=പ്രമാണി, പാട്ടം=പാടിൻെറ ഓഹരി) ഭൂമികൾക്കു പാട്ടമോ നികുതിയോ ഒഴിച്ചു യുദ്ധസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികൾക്കു വേണ്ടിയാണെന്നു പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെയുള്ള തെളിവുകൾ കൊണ്ടുകാണുന്നത് എന്തെന്നാൽ യുദ്ധസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തി ശുദ്ധമെ ദേഹസംബന്ധമായ ഒരു ബാദ്ധ്യതയായിരുന്നുവെന്നും അതിന്നു ഭൂമിയുമായി യാതൊരു വേഴ്ചയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ആകുന്നു.

"കാണം ഇങ്ങിനെയുള്ള അടിയന്തരതിരക്കുകൾക്കു വേണ്ടി രാജാക്കന്മാരാൽ വസൂലാക്കപ്പെട്ടതും അതിനെ നികുതിപോലെ വിചാരിക്കാതെ ഒരു കടമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടതും ആണെന്നു വരാവുന്നതാണ്.

"കാണം രണ്ടാമത്തു ചാർത്തുന്നസമയം വസൂലാക്കിവരുന്ന അവകാശം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു "പുരുഷാന്തരം" അവകാശത്തിൻെറ സ്വഭാവം പോലെ ഉള്ളതാകുന്നു. ഈ അവകാശം ജന്മി മരിക്കുമ്പോഴും കാണക്കാരൻ മരിക്കുമ്പോഴും കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ തിരുനാവായി വെച്ചുനടക്കുന്ന "മഹാമക" കാലത്താണ്

ള്ള അവകാശം കൊടുക്കപ്പെടുന്നതു്. അപ്പോൾ പഴയ ആധാരം ചീന്തിക്കളകയും ഒരു പുതിയ ആധാരം (പൊളിച്ചെഴുത്തു്) എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ജന്മിക്കു് സ്വന്തം ഇഷ്ടംപോലെ പൊളിച്ചെഴുതാതിരിക്കാമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല.

“ജന്മിയുടെ മിച്ചവാരം കൊടുക്കാതിരിക്കുക, പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കുക, കൃഷിചെയ്യുവാൻ അമാന്തമാക്കുക, ഇതുകളും പക്ഷെ കുടിയാൻ ജന്മിക്കു് ആവശ്യംപോലെ പണം സഹായിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതും വസ്തുഒഴിപ്പിക്കുവാൻഉള്ള കാരണമായേക്കാം. അതല്ലാതെ വേറെ ഒരു കുടിയാനുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയുള്ള ജന്മിയുടെ വെറും ഇഷ്ടമാത്രം വസ്തുഒഴിപ്പിക്കലിന്റെ കാരണമായിഭവിക്കുന്നതല്ല.

“നാട്ടിലെ നടവടിപ്രകാരമുള്ള നിയമപ്രകാരം കുടിയാൻ നടക്കുന്നകാലത്തോളം പാട്ടക്കാരൻ—കാണക്കാരനോ വെറുമ്പാട്ടക്കാരനോ ആയാലും വേണ്ടില്ല—ഭൂമിയുടെ സ്ഥിരമായ കയ്യേശക്കാരനായിരുന്നു. ജന്മിക്കു് ആയാളുടെ സ്വന്തം ഓഹരിക്കു് എത്രകണ്ടു് അവകാശമുണ്ടോ അതുപോലെയുള്ള അവകാശം പാട്ടക്കാരന്റെ ഓഹരിക്കു് ആയാൾക്കും ഉണ്ടു്”.

“ഈ രണ്ടുകൂട്ടക്കാരും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ച് ക്രമത്തിൽ ജന്മിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും കുടിയാന്റെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വർദ്ധന ഉണ്ടാവത്തക്കവിധം പരിണമിച്ചുവശായി. ജന്മിക്കു ചില ഭൂമികളിൽ പൂർണ്ണമായ ഉടമാവകാശം (Dominium) ഉണ്ടായിരുന്നുവായിരിക്കാം. ഇതിന്നു കാരണം അതുകൾക്കു സ്ഥിരമായ ഒരു കുടിയാൻ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും അതുകൾ സ്വന്തം അടിമകളെക്കൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യം കുടിയാന്റെനിലയിൽ ഇരുന്നിരുന്നവൻ പിന്നീടു് അതിന്റെ ജന്മാവകാശം

വിലക്കുവാങ്ങുകയും ഈ രണ്ട് അവകാശങ്ങളും ഒരാളിൽതന്നെ ഒന്നായിപരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കാം. ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിന്റെസാരം എന്തെന്നാൽ ജന്മിയുംകുടിയാനും തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഭൂമിഉടമസ്ഥനും (Landlord) കുടിയാനും (Tenant) തമ്മിലുള്ള നിലപോലെ ഒരുകാലത്തും പരിണമിച്ചിട്ടില്ലെന്നും. പഴയനായർകുടിയാന്മാരിൽ അധികം കൂട്ടക്കാരെസംബന്ധിച്ചും പണ്ടത്തെ നടവടി ഇന്നും മാറീട്ടില്ലെന്നും ആകുന്നു."

സർചാറത്സ്‌ടർണർ—മിസ്റ്റർ ലോഗനും കമ്മിഷനും കൊണ്ടുവന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം അന്നത്തെ ചീഫ്ജസ്റ്റിസ്സായിരുന്ന സർചാറൻസ്‌ടർണർ ഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞു. ആ വക സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ഏററവും നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും മിസ്റ്റർ ഫാർമർമുതലായവരുടെ ആദ്യത്തെ റിപ്പോർട്ടുകൾക്കു വലിയ പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുക്തികൾ മിക്കതും നിർവ്വാദങ്ങളും സമ്മതിക്കത്തക്കതുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിനുട്ട് കുറെയൊക്കെ ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. മലബാറിലെ സാമുദായികസ്ഥിതിയുടെ പുരാതനമായ ക്രമങ്ങളെപററിയും ഇന്നത്തെ നായന്മാരുടെ വിവാഹനടവടികളാലും നാട്ടുകാർക്ക് ജാതിവ്യത്യാസകാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകമുള്ള ശ്രദ്ധയാലും ദേവസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതായ വലിയ സ്വത്തുക്കളാലും തെളിയുന്നതായ ബ്രാഹ്മണരുടെ പ്രാബല്യത്തെപററിയും പറഞ്ഞതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെഎഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ഭൂമിയിലെ പൂർണ്ണമായ സ്വത്ത് എന്ന് ഒരു സാധനം മലബാറിൽ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല ഭൂമി ഒഴിച്ചു വേറെ യാതൊന്നിലും ഗ്ഗുരാചാര്യന്മാർ ഏതുവിധം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലയോ അതുവിധം ഹിന്ദുക്കൾ (മലബാറിൽ തീർച്ചയായും) ഭൂമിയിലെ അളുകൾ ഒഴി

ച്ചു മററൊന്നിലും ശ്രദ്ധവെക്കുന്നില്ലെന്നുകൂടി അയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"മലബാറിലെ സ്ഥിതി ഏതുവിധമായിരുന്നാലും ഹിന്തുനിയമം (എന്നുവെച്ചാൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ നിയമം) ഭൂമിയിലെ സ്വകാൎയ്യഉടമാവകാശത്തെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീൎച്ചതന്നെയാണ്. ഈ ജാതി സ്വത്തിനെപററി ഹിന്തുനിയമത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്ന് അതു കൈമാറുന്നകാൎയ്യത്തിൽ കുഡുംബത്തിലെ മാനേജൎക്കുള്ള അധികാരത്തെ സാധാരണയിലധികം ചുരുക്കിയിരിക്കുന്ന സംഗതിതന്നെ ഒരു തെളിവാകുന്നു. ഭൂമിയുടെപൂൎണ്ണസ്വത്തു കൈമാറുന്നതു പണ്ടു ദാനമായിട്ടു ചെയ്തിരുന്നുള്ളു. ഈവക കൈമാററാധാരങ്ങളിൽ പിന്നത്തെ അവകാശി, ബന്ധുക്കൾ, അയൽവക്കക്കാർ, രാജാവിന്റെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, കയ്യെഴുത്തുകാരൻ ഇവരൊക്കെ സാക്ഷിയായി ഒപ്പിടണമെന്നും ഹിന്തുനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ ഹിന്തുനിയമത്തിൽ അനേകവിധം പണയങ്ങളെപററിയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

"മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നതായ കരണങ്ങളിൽ ചിലത് അവയാൽ കൊടുക്കപ്പെടുന്ന അവകാശങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവന്നു പൂൎണ്ണമായി ലഭിച്ചതായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഭൂമിയും അതിന്റെ മുകളിൽ ആകാശംമുതൽ കീഴ്പോട്ടു പാതാളംവരെയുള്ള സകലസാധനങ്ങളും കൈമാറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിയേക്കാമെന്നും ഇങ്ങിനെ കൊള്ളുകയും വില്ക്കുകയും ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിന്റെ ഉടമാവകാശം പൂൎണ്ണമാവണമെന്നു കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി കരണങ്ങളിലെ കക്ഷികൾ കല്പിച്ചുകൂട്ടി ആവിധമുള്ള വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചതാണെന്നും അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നു. കക്ഷികൾ കൈമാറുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അവർതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരി

കുന്നതുമായ വാക്കുകളെ നിഷേധിക്കുന്നത് എന്തൊരു തത്വപ്രകാരമാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഒരു ക്ലിപ്തമായ അതിരുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായ ഭൂമിമാത്രമല്ല അവർ വിൽക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുന്നത്. അവയിലെ കല്ലുകൾ കാഞ്ഞിരക്കുറ്റി, മുള്ളുകൾ, മരങ്ങൾ, കുഴികൾ, തറകൾ, നിധി, താഴെയുള്ളതെല്ലാം, വെള്ളം, അയിരുകൾ, വരമ്പുകൾ ചോലകൾ, വെള്ളച്ചാലുകൾ, നടവഴികൾ, തോട്ടകൾ, മൺകാടുകൾ, തേനുണ്ടാവുന്ന മരക്കൂട്ടങ്ങൾ, ഇങ്ങിനെയുടങ്ങിയ എല്ലാസാധനങ്ങളും ചില സംഗതികളിൽ ദേശാധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചതായ ചില അധികാരങ്ങളും അവർ വിൽക്കുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യുന്നു. ഈ വക വാക്കുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു അർത്ഥം ഉണ്ടെങ്കിൽ—ഇവയ്ക്ക് അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കാതെ കഴികയുമില്ല—ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു "ഫ്രീഹോൾഡർ"ക്കു (Free holder) ഭൂമിയിന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ അത്ര പൂർണ്ണമായ ഒരു ഭൂമിയുടമാവകാശത്തെ ഈ വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ സ്വകാര്യ ഉടമാവകാശത്തോടുകൂടി ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്കു നിലനികുതി കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ബാദ്ധ്യതക്കു യോജിപ്പില്ലെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാ. കീഴിൽ ചില അവകാശികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും ഗ്രാമത്തിലെ ചില വേലക്കാർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്കു കൊയ്ത്തുകാലത്തു വിളയുടെ വല്ലഭാഗവും കൊടുത്തുവരികയോ അവക്കും മറ്റു ചിലപ്രവൃത്തിക്കാർക്കും വാടകകൂടാതെ ഭൂമി അനുഭവിപ്പാൻ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും പൂർണ്ണമായ ഭൂമിയുടമസ്ഥതയ്ക്കു ബലക്ഷയമാകുന്നില്ല.

"ജന്മത്തിന്റെ ഉൽഭവം എന്തുവിധമെങ്കിലും അവരുടെ ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യഭരണത്തിനു വളരെ നൂററാണ്ടുകാലംമുമ്പെ തന്നെ ജന്മികൾക്കു ഭൂമികളിന്മേൽ പൂർണ്ണമായ ഉടമാവകാശമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ എത്രയും

പിരായക്കാരും ടിപ്പുവിന്റെ കലാപകാലത്തു വലിയ പ്രബലന്മാരും ആയിരുന്ന മാപ്പിളമാരാൽകൂടി സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കേവലം പ്രയാസം തന്നെയാണ്. ഈ സംഗതി മിസ്റ്റർ ഗ്രേമനും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജന്മികൾ നാട്ടിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയപ്പോൾ അവരുടെ മാപ്പിളമാരായ കുടിയാന്മാർ വക്കൽനിന്നു വളരെ പണം കാണമായി അവർ വാങ്ങിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സമ്പ്രദായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര പൂർണ്ണമായ ഒരു ഭൂമിയുടമാവകാശം ഹിന്തുനിയമങ്ങളെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മിക്കസ്ഥലങ്ങളിലും രാജ്യം നമ്മുടെ അധീനത്തിൽ ആയപ്പോൾ ഈ അവകാശത്തിന്റെ യാതൊരു ശേഷിപ്പും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇതു മലബാറിൽ മഹമ്മദീയാക്രമത്തിനുമുമ്പ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടി വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നും. ഇതിന്റെ കാരണം നിലനികുതി പിരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്നെ അത് എങ്കിലും കിൽ വിളവിന്റെ ഒരു ഭാഗമാത്രം ആയിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതിയായിരിക്കണം എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

നിലനികുതിയുടെ അഭാവം ഒരു നിലനികുതി ഏർപ്പാടണയായി പിരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതിക്കും സർ തോമസ് ടർണർ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"അടുത്തകാലത്തു മലയാളത്തിലെ കുടിയായ്മരീതികളെപ്പററി ചില അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാകമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർമാർക്കും അത്യന്തം അസാധാരണമായി തോന്നപ്പെട്ടിരുന്ന നിലനികുതിയുടെ അഭാവം ഹിന്തുനിയമത്താൽ കരം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് മലയാളത്തിലെ ഭൂമിക്കുസ്ഥന്മാർ ആ

നുള്ള സംഗതിയാൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നാട്ടിലുള്ള ഭൂമിയൊക്കെ ബ്രാഹ്മണരാണ് ജന്മമായി അനുഭവിച്ചിരുന്നത് എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ചില നായന്മാർക്കുകൂടി ഭൂമി ഉടമസ്ഥത ഉണ്ടായിരിക്കണം. മലയാംജില്ല ടിപ്പുസുൽത്താനാൽ കമ്പനിക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ട സമയത്തു ജന്മികളുടെ നിലയിൽ ഭൂമി കൈവശംവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന നായന്മാരും മാപ്പിളമാരും ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെതന്നെ ഭൂമിയിന്മേൽ പൂർണ്ണമായ ഉടമയെ അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും സംഗതിയുണ്ട്.

"മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ എനിക്ക് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞേടത്തോളം, ജന്മികൾ പറഞ്ഞുവരുന്ന പാട്ടം മുഴു നിലനികുതിയായിട്ടാണ അയാൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായംതന്നെയാണ് കമ്മീഷണർമാരും സർ വില്യം റോബിൻസനുംകൂടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെങ്കിൽ ഒരുകാലത്തു മലയാളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു രാജ്യഭരണം നടന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഭൂമിയുടെ കോയ്മാവകാശം അവർക്കായിരുന്നുവെന്നും അതു പോയതിനുശേഷം നിലനികുതിഅവകാശം പിന്നത്തെ കോയ്മകൾ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ അവർതന്നെ കൈവശം വെച്ചുവെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഒരുകാലത്തു ഭൂമി മുഴുവനും ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഇനാമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രണ്ടിലൊരു കാര്യമെങ്കിലും ധാരാളം തെളിയത്തക്കവണ്ണം യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. മലയാളത്തിൽ നിലനികുതി കൊടുത്തതിന്റെ ആദ്യത്തെ ഒരു ഉദാഹരണം 1731-32 ഈ കാലങ്ങളിൽ കോലത്തിരിരാജാവിന്റെ രാജ്യങ്ങൾ ബെദ്നൂർ രാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങളാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടകാലത്തു കോലത്തിരിരാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ നിലങ്ങൾക്കും പാട്ടത്തിന്റെ പത്തിനു രണ്ടുള്ള ഒരു നികുതി പിരിച്ചുവെന്നുള്ള സംഗതിയാകുന്നു. നികുതി മുന്നു പാട്ടമായിരുന്നില്ലെന്നും പാട്ടം എന്നതിൽനിന്ന് എടുക്ക

പ്പെട്ടതായ ഒരു സംഖ്യയായിരുന്നുവെന്നും ഇതുകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഈ നികുതി പാട്ടത്തിൽനിന്നല്ലാതെ വേറെ ഒന്നിൽനിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടുക്കൂടാത്തതുമാകുന്നു. ഒരു കുടിയാനു ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് ഉത്സാഹം ജനിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള പാട്ടത്തിലധികം സാധാരണകൃഷിക്കാർക്കു കിട്ടിവന്നിരുന്നതുമില്ല.

"വളരെകാലമായിട്ടു പാട്ടം എന്ന വാക്കിന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ "റെൻറ" (Rent) എന്ന വാക്കിനാൽ പറയപ്പെടുന്ന അർത്ഥത്തിൽനിന്നു ലേശമെങ്കിലും കുറവായൊ അധികമായൊ ഉള്ള അർത്ഥമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നത്. ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു നിലത്തിൻെറ കരമായി വസൂലാക്കിവരുന്നതിന്ന് നികുതി എന്നാണല്ലൊ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ സംഗതി മലയാളത്തിൽ നിലനികുതിയുടെ ഉൽപ്പത്തിയെ പററി വേറെ ഒരു തെളിവാണുതാനും. എന്തെന്നാൽ മഹമ്മദീയരുടെ "നകൽ" (Nakel) എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണ് നികുതി എന്ന വാക്ക് ഉൽഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്."

കാണം.—കാണമാകുന്ന കൈവശരീതിയെ പററിയും സർചാറൽസ് ടർണർ കുറെ ഒക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:—

"ഞാൻ ഇനി കാണത്തെ പററിയാണു കുറെ ഒക്കെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഈ ജാതി കൈവശരീതിക്ക് കാണം എന്നപേർ വിളച്ചുവന്നുതുടങ്ങിയത് ഇയ്യിടയിൽ മാത്രമാണെന്നു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ പറയുന്നു. ഇയ്യിടയിൽ എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു മുന്നൂററൊ നാനൂററൊ കൊല്ലം മുമ്പെ എന്നാണ് അർത്ഥം വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അയാൾ പറഞ്ഞത് ഏതാണ്ടു ശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ കൈവശരീതി ഈ കാലത്തിന്നുമുമ്പെ അഭയം, അഭയപട്ടോലക്കരണം, പട്ടോലകരണം ഇങ്ങിനെയുള്ള മൂന്നുവാക്കുകളാൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

"അഭയം" എന്ന വാക്ക (സ്വന്തത ഭയംക്രൂടാതെ എന്ന അർത്ഥമാകുന്നു) കൊണ്ടു ഉറപ്പും രക്ഷയും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈവക കരണങ്ങളിൽനിന്നു ഈ കുടിയായ്മരീതിയുടെ പഴക്കത്തേയും സ്വഭാവത്തേയും പററി ഒരുമാതിരി ധരിക്കാവുന്നതാണു.

"മലബാറിൽ എല്ലാററിലും വെച്ചു വലുതായ ഒരു മേക്കോയ്മ വളരെകാലം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും രാജ്യത്തിലെ ഓരോ ഭാഗക്കാർ എല്ലായ്പോഴും അന്യോന്യം യുദ്ധമായിരുന്നതുകൊണ്ടു, കുടിയാൻവക്കൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉറപ്പു വാങ്ങുവാൻ ജന്മി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലൊ. ഒരു കുടിയാനു മറെറാരു രാജാവിൻെറ രാജ്യത്തിലേക്കു ഒട്ടും പ്രയാസംക്രൂടാതെ കടന്നുപോകുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു ജന്മിക്കു കുടിയാനോടു പാട്ടം വസൂലാക്കുവാൻ കേവലം അസാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു നിശ്ചയംതന്നെ. കാണമെന്നതു പാട്ടത്തിൻെറ ഉറപ്പിന്നുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നതിന്നു ആദ്യത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉപന്യാസങ്ങൾ ഉള്ളതിന്നു പുറമെ ഇതിൻെറ ആദ്യത്തെ പേരുകൊണ്ടും പഴയമലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതിനെപററി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യംകൊണ്ടും അതു വെളിവാകുന്നുണ്ടു താനും.

"മലയാള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ആദ്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സമ്പാദിച്ചതായ വിവരങ്ങളിൽനിന്നും ഞാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതു് എന്തെന്നാൽ സ്വന്തം കാണം എന്നതു പാട്ടം കുറെസംഖ്യ മുൻക്രൂറായി കൊടുക്കുന്നതായ ഒരു ജാതി കൈവശരീതിയായിരുന്നുവെന്നും പക്ഷെ പിന്നീടു പണം വസ്തുവായി വാങ്ങേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി ഈ ജാതി കുസ്സരീതിയെ തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു വന്നുവെന്നും ആകുന്നു'

"കാണം കാലംതോറും പൊളിച്ചെഴുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു കമ്മീഷണർമാർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പൊളിച്ചെഴുതുന്ന സമയം സംഖ്യയുടെ കണക്കിന്മേൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം തള്ളിക്കളയുവാനും ജന്മിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഈ അധികാരമാണ് പിന്നെ പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശമായി പരിണമിച്ചത്. കടം ചുരുക്കുവാൻ ജന്മിക്ക് ആഗ്രഹമില്ലെങ്കിലോ ജന്മിയുടെ കൈവശമിരിക്കുന്ന കുടിക്കാരുടെ ഉറപ്പിനെ നിലനിർത്തി പോരേണ്ടുവാൻ കുടിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിലോ ജന്മിക്കു കടത്തിൽ ചുരുക്കുവാൻ അധികാരമുള്ള സംഖ്യ കുടിയാൻ കൊടുക്കണമെന്നും എത്രയും സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

"പൊളിച്ചെഴുത്തു നടപടി ഏർപ്പെടുത്തിയത് ഓരോ ക്ലിപ്തമായ കാലങ്ങളിൽ ജന്മികുടിയാന്മാർ അവരവരുടെ അവകാശങ്ങളെ ഒന്നു പുതുതാക്കി എഴുതുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കണം. എന്നാൽ ജന്മിക്ക് ദ്രവ്യം പിരിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിനു ധാരാളം തെളിവുണ്ട്. 1793ലെ ജോയിന്റ് കമ്മീഷണർമാരുടെ വിളംബരംകൊണ്ടും ഡോക്ടർ ബുക്കനൻ മിസ്റ്റർ വാർഡൻ ഇവരുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾകൊണ്ടും ഈ സംഗതി വെളിവാകുന്നുണ്ട്.

"കാണത്തിന്റെ കാലത്തെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായഭേദങ്ങളും പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഇതു പലദിക്കിലും പലസമ്പ്രദായത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. മിസ്റ്റർ വാക്കരുടെ (Mr Walker) അഭിപ്രായപ്രകാരം അത് 3 മുതൽ 6വരെ കൊല്ലങ്ങൾ ആയിരുന്നു. 3മുതൽ 5കൊല്ലംവരെ മാത്രമേ കാണത്തിന്നു കാലമുള്ളൂവെന്നും ജന്മികൾക്കു വലിയ സംഖ്യ കടമായി വാങ്ങേണ്ടിവരുന്ന കാലത്തു പക്ഷെ 20മുതൽ 25വരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ജീവകാലത്തേക്കോ ഒരു കാലം വെച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മിസ്റ്റർ ഫാർമർ പറയുന്നു. വടക്കേമലയാളത്തിൽ മൂന്നോ

നാലൊ കൊല്ലംകൂടുമ്പോൾ കാണും. മററി എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു മിസ്റ്റർ ഗ്രെയിം (Mr Graeme) പറയുന്നു. പ്രത്യേകം കരാറില്ലെങ്കിൽ കാണത്തിനു 12 കൊല്ലം കാലം വധിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന സിവിൽകോടതികൾ കാണിക്കാൾ വലിയ ഒരു ഗുണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു."

അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:—

"മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ശേഖരിച്ചതായ കരണങ്ങളുടെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ തൽക്കാലം ഞാൻ എറങ്ങുന്നില്ല. കാരണം മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ചെയ്തതായ ആ വക കരണങ്ങളുടെ തർജ്ജമകൾ ശരിയാകണൊ എന്നുതന്നെ വളരെ സംശയമുണ്ടു. ഈ വക കരണങ്ങളിലെ വാക്യാന്വയത്തിനു വാദവിപ്രതിപത്തിക്കു ധാരാളം. കഴിഞ്ഞ 80 കൊല്ലമായിട്ടു മലബാറിലെ ഭൂമിക്കൈവശരീതികളെ പററി പൊതുവിൽ ഇരിക്കുന്നതായ അഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടി അവ യോജിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ജന്മാവകാശത്തെ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായ ഉടമാവകാശത്തെ പററി പറയുന്ന കരണങ്ങളും അതിൽ താണതരം അവകാശങ്ങളെപ്പററി പറയുന്ന കരണങ്ങളും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ജന്മികൾ അവരുടെ ജന്മാവകാശങ്ങൾ വിററുന്ന സമയം ഭൂമിയിലെ ഏററവും പൂർണ്ണമായ അവകാശങ്ങൾക്കു മാത്രം യോജിക്കുന്ന വാചകങ്ങളിൽ ആ വില്പനയെ അവർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. പലതരത്തിലും ഉള്ള ഭൂമിക്കൈവശരീതികൾ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുണ്ടെന്നു കാണാം. അതിൽ ചിലതു കുറെ കാലം വെച്ചിട്ടും മററു ചിലതു ശാശ്വതമായും ചാർത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും. ഈവക ചാർത്തുകളിൽ ഒന്നിനെ മററൊന്നാക്കി മാററുന്നതും ദുർല്ലഭമല്ല. ഒരു രാജാവ് ഒരു

കൊഴപ്പാട്ടവകാശത്തെ ശാശ്വതമായ ഇനാം (അറിക്കംദായ്യ്മ) ആയി കൊടുത്ത ഒരു ഉദാഹരണം നാം അറിയാത്തതല്ല. ഈ അവകാശം തീരായി വെറെ ആർക്കെങ്കിലും കൈമാറുന്ന സമയം കരവും മിച്ചവാരവും കെട്ടമെന്നും അതിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഇന്ന നടപ്പുള്ള കാണാധാരങ്ങളോട് സാമ്യപ്പെട്ടതാവുന്ന ആധാരങ്ങളും പഴയകാലത്തുണ്ടായിരുന്നവെന്നും നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലൊ".

മിസ്റ്റർ ബേഡൻ പവ്വൽ (Mr Baden Powell)— "ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ ഭൂമിസമ്പ്രദായങ്ങൾ" (Land Systems of British India) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ മിസ്റ്റർ ബേഡൻ പവ്വൽ എന്നാൾ മലബാറിലെ ഭൂമികൈവശരീതികളെപററിയ വിവരങ്ങൾ കുറെഒക്കെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെ കുറിച്ചും രണ്ടുവാക്ക് ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ പലവ്യുല്പത്തികളെ അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അയാളുടെ ചരിത്രത്തിൽ മിസ്റ്റർ പവ്വൽ ധാരാളം വിശ്വസിക്കുകയും ജന്മാവകാശം എന്നത് ആദ്യം രാജ്യഭാരം നടത്തിയിരുന്നവരും സ്വന്തയുള്ള ഭൂമികൈവശക്കാരുടെ ഉടമാവകാശത്തിന്മേൽ യാതൊരു ബാധ്യയും ചെയ്യാതെ നിലനികുതിമാത്രം വസൂലാക്കിവന്നിരുന്നവരും ആയ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പിന്നീട് അക്രമങ്ങളാലും യുദ്ധങ്ങളാലും അവരുടെ രാജശക്തിക്രമത്തിൽ ക്ഷീണമായിതീന്നപ്പോൾ ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരുടെ അവസ്ഥയെ അവലംബിക്കുകയും പാട്ടം വസൂലാക്കിതുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നതും ഇന്ത്യയിൽ സാമാന്യമായി കണ്ടുവന്നതുമായ ഒരു രാജതന്ത്രികത്വത്തിന്റെ ഉദാഹരണമാകുന്നുവെന്ന കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മിസ്റ്റർ ലോഗൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള തറകളുടേയും നാട്ടുകളുടേയും ക്രമങ്ങളെല്ലാം ദ്രാവിഡന്മാരുടെ മാതൃകകളാണെന്നും പിന്നത്തെ നില അതായത് നിലനികുതിവസൂലാക്കിയിരുന്ന ഒരു രാജാവിന്റെ

(കൊൻപെരുമാൾ) എപ്പോഴ് ദ്രാവിഡന്മാരുടെയും ആര്യന്മാരുടെയും ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഏർപ്പാടായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പെരുമാളിനെ പിന്തുടർന്നവരായ ചെറിയ പ്രഭുക്കന്മാർ നിലനികുതി അവകാശപ്പെടുക ഉണ്ടായില്ല. ജന്മഭൂമികൾകൊണ്ടും കീഴ്പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും വേറെ പലവകയായ കരങ്ങൾകൊണ്ടും അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഹൈദരാലിയുടെ ആക്രമത്തോടുകൂടി ഒരു സാധാരണ നിലനികുതി രണ്ടാമതും ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെറിയ പ്രഭുക്കന്മാർ ജന്മികളോ സെമിന്ദാരന്മാരോ ആയി പരിണമിക്കുകയും ഇവർക്കും മററുള്ളവരെപ്പോലെ നിലനികുതി ചുമത്തുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

"മലയാളത്തിൽ ഭൂമിഉടമാവകാശത്തിന്റെ വളർച്ച മുഴുവനും പരിണാമശാസ്ത്രത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചിരുന്നു. ഇതു മുഖ്യമായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇന്ത്യയിൽ മററു രാജ്യങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെതന്നെ ആണുതാനും. ദ്രാവിഡൻ ആര്യന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും ദ്രാവിഡന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ ആര്യന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിൽ ഭരണകർത്താക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും യുദ്ധജാതിക്കാരും ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ബ്രാഹ്മണരും ആകുന്നു. ചില താണജാതിക്കാർ നാട്ടിൽ ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്നു കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും കാടുകൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച് നിലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുകയും അതുകളുടെ വിളകളിൽ ഒരു ഭാഗം മേക്കോയ്മക്കാര നാട്ടിലെ പ്രഭുവിന്നു കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. മേക്കോയ്മ നല്ല പ്രബലനാകുന്ന കാലത്തൊക്കെ കീഴിലുള്ള യുദ്ധജാതിക്കാരെ ഒതുക്കിവെക്കുന്നു. ആലോചനാസഭകളിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതികളാലും മററു സ്ഥാനമാനങ്ങളാലും അവർക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഭൂമികളിൽനിന്നു പ്രത്യേകമായ ചില കരങ്ങൾ കെട്ടുവാനുള്ള അധികാരങ്ങളാലും മേ

ശം, നാട് മുതലായ രാജ്യഭാഗങ്ങളിലെ കോയ്മയുടെനിലയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ചില അവകാശങ്ങളുമല്ലം അവർ തുടർന്നിരുന്നു. കാലംകൊണ്ടു മേൽകോയ്മ അസ്തമിച്ചതോടുകൂടി രാജ്യം ഓരോരോ ഭാഗമായി തീരുകയും അതുകൾ നായന്മാരായ ഓരോ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അധീനത്തിൽ വന്നുചേരുകയും അതിൽതന്നെ ചിലതാണതരം നായന്മാർ ഈ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ ചില പ്രത്യേകതരം അവകാശങ്ങളുള്ള കാണം എന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ ഭൂമികയ്യൂശം വെക്കുകയും താണജാതിക്കാർ ഈ ഭൂമികൾ സാധാരണ കുടിയാന്മാരെപ്പോലെ കൃഷിനടത്തി വരികയും ചെയ്തു. ഈ നിലയിൽ രാജകീയകർത്തിന്ന് (നികുതി) അധികാരിയായി ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ പ്രഭുക്കന്മാർ അവരവരുടെ സ്വന്തം ഭൂമിയിന്മേൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വിളവുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ പ്രജകളാക്കപ്പെട്ടവരായ ചെറിയതരം ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാർ കൊടുത്തതായ പാട്ടംകൊണ്ടും ഉപജീവിച്ചിരുന്നു.

"അപ്പോഴാകുന്നു മഹമ്മദീയരുടെ വിജയവും ഭരണകർത്താക്കന്മാരായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഒടവും ഉണ്ടായത്. അധികം നായന്മാരും സ്വന്തം ഭൂമികളിൽതന്നെ പാറിനിൽക്കുകയാണു ചെയ്തത്. എന്നാൽ ഭരണാധികാരിയുടെ നിലയിലൊ നാടുകളുടെയും ദേശങ്ങളുടെയും ആധിപത്യം വഴിക്കൊ അല്ല അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. പ്രസ്തുതഭൂമിയിന്മേൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അവകാശത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതായ ചില പുതിയ വാക്കുകളെ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരെന്നനിലയിലാണ് അവർ തങ്ങളുടെ ഭൂമികളിൽ പാററിനിൽക്കുക ഉണ്ടായത്.

"ഒടുവിലാണു ബ്രിട്ടീഷ് കോയ്മ വന്നതു്. ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാർ കൊണ്ടുവന്നതായ ഈതരം അവകാശത്തെ കാണുകയും പേരുകളിൽനിന്ന് ഈ ജാതി അവകാശം വാസ്തവത്തിൽ എത്രയും പുരാതനവും ഒരു പ്രത്യേകസ്വഭാവമുള്ള

ത്തുമാണെന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർ തെററി ധരിക്കുകയും ചെയ്തിനാൽ അവക്കു ഭൂമിഉടമാവകാശത്തെ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു എന്നുമാത്രമല്ല (ഈ കാര്യം ഏതാണ്ടു ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണ്) ഈ അവകാശത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയെപ്പററിയും പഴക്കത്തെപ്പററിയും എന്നുവേണ്ട അതിന്റെ പ്രത്യേകസ്വഭാവത്തെപ്പററിയും എത്രയും അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതായ ചില സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അവർ അംഗീകരിക്കുകയും കൂടി ചെയ്തു. ഇതുനിമിത്തം മററുജില്ലകളിൽ സ്റ്റേററിന്റെ ഉടമാവകാശമായ മലവാരങ്ങൾക്കും ആരുടേയും കൈവശമില്ലാത്തതായ തരിശുനിലങ്ങൾക്കും മലയാളത്തിൽ സ്റ്റേററിന്നു് അവകാശമില്ലാതായിതീന്നു".

മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ ഗുണദോഷവിചാരം.— മിസ്റ്റർ ബേഡൻ പവ്വലിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിന്നു വലിയ ഒരു ദോഷമുള്ളതു് എന്തെന്നാൽ അതു മിക്കതും തെററായും സംശയസ്യമായും ഉള്ള സംഗതികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയതാകുന്നു എന്നതുതന്നെ. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഒന്നാമതു പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് ഒരു സാധാരണ നിലനികുതി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതു പിരിക്കുവാൻ നല്ല ക്രമമായ ഒരു ഏപ്പാടു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഉള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന്നു യാതൊരു തെളിവും ഇല്ല. മൈസൂർ വിജയകാലത്തു ജന്മാവകാശങ്ങളെ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാർ പെരുമാക്കന്മാരെ പിന്തുടൎന്നവരായ ഭരണാധികാരികളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതിയിന്മേലാണ തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു് എന്നതിന്നും തെളിവില്ല. മിസ്റ്റർ ലോഗൻ ശേഖരിച്ചതായ പതിനഞ്ചും പതിനാറും നൂററാണ്ടുകളിലെ ചില കരണങ്ങളാൽ ആ കാലത്തു നംപൂതിരിബ്രാഹ്മണക്കു നാടുവാഴി, ദേശവാഴി, ഈവക സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമായിരുന്നു

ചെന്നും യാതൊരു രാജതാന്ത്രികമായ പ്രവൃത്തിയുമായി സംബന്ധപ്പെടാത്തതായ ഭൂമിഉടമാവകാശം ബ്രാഹ്മണരൊ, രാജാക്കന്മാരൊ യാതൊരു നിലയിലും ഉദ്യോഗവാഹികളൊ അല്ലാത്തതായ ആളുകൾക്കുകൂടി ഉണ്ടാകാമായിരുന്നുവെന്നും. രാജാക്കന്മാൎക്കും നമ്പൂതിരിമാൎക്കും വേറെയുള്ളവൎക്കും സ്വന്തം ഭൂമികൾ രേഖാമൂലം കരണങ്ങളിൽ കാണിക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു ക്ലിപ്തമായ പാട്ടത്തിന്നും കാലത്തിന്നും ചാൎത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈവക കരണങ്ങളാൽ അന്നു രാജകീയമായ ഒരു കരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭൂമികൈവശാവകാശം ആൎയ്യന്മാരുടെയും ദ്രാവിഡന്മാരുടേയും ആദ്യത്തെ ഒരു സംഘക്രമമാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്നു പരിണമിച്ചതായിരിക്കണമെന്നു് ഊഹിക്കുന്നതിന്നും വിരോധമില്ല. പ്രസ്തുതസംഘക്രമം എന്തെന്നാൽ ഒരു പ്രഭുവിൻെറ കീഴിൽ കുറെ ഗ്രാമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഗ്രാമത്തിൽ സ്വതന്ത്ര കൃഷിക്കാരായ കുട്ടക്കാരുടെ കുറെ ഗൃഹങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും വിളവുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ വൈദികൻ, ക്ഷേത്രം, പ്രഭു ഇവൎക്കൊക്കെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ആദ്യത്തെ സംഘക്രമത്തിൽനിന്നു "റയറ്റുവാരി" (Ryotwari) കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമം പരിണമിച്ച സമ്പ്രദായം അതായതു് എല്ലാ കൃഷിക്കാരും വെവ്വേറെ ഭൂമി കൈവശംവെച്ചു വിളവിൻെറ ഒരു ഓഹരി രാജാവിന്നു നേരിട്ടുകൊടുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം പക്ഷെ മലയാളത്തിലെ പ്രത്യേകമായ സ്ഥിതിഭേദങ്ങളാൽ തടസ്ഥപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. മലയാളത്തിലെ പ്രകൃതിതത്വങ്ങൾ തന്നെ ഗ്രാമസംഘങ്ങളുടെ നിൎമ്മാണത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നായന്മാരുടെ യുദ്ധശീലവും നടപടിക്രമങ്ങളും നാട്ടിൽ ഒരു ബലമായ ഗവൎമ്മേണ്ടിൻെറ ഏൎപ്പാടൊ ഒരു നിലനില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായമൊ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ മുഖ്യകാ

രണമായിരുന്നു. മരുമക്കത്തായസമ്പ്രദായവും നംപൂതിരിമാരുടെ പ്രാബല്യവുംനിമിത്തം വലിയ തറവാട്ടുസ്വത്തുക്കൾ ഉണ്ടായിത്തീരുവാനും ബ്രാഹ്മണരുടേയും ദേവസ്വം ട്രസ്റ്റിമാരുടേയും കയ്യുകളിൽ ഭൂമികൾ സ്വരൂപിക്കുവാനും ഇടയായിതീൎന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ ഒരു യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിൽ ക്രമപ്പെട്ടിരുന്ന ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ ഒരു നായർജന്മി രാജാവിന്നു കുറെ ആളുകളെ കൊടുക്കുവാൻ കരാറുചെയ്യുകയും ആ പക്ഷത്തിൽ അയാൾക്കു കരമൊഴിവാക്കുകയും ചെയ്തതു സ്വാഭാവികമാണല്ലൊ. കാണാവകാശത്തിന്റെ നടപ്പുണ്ടായിത്തീൎന്നതിന്നുള്ള കാരണം അതുനിമിത്തം ജന്മിയുടെ പാട്ടത്തിന്നു കുറെ ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന്നുപുറമെ സാധാരണ വെറുമ്പാട്ടകുടിയാനേക്കാൾ കുറെ അധികമായ അവകാശം കാണക്കാരന്നു കൊടുക്കുന്നതിനാൽ അധികം അകമ്പടിക്കാരെ സ്വാധീനിക്കുവാനും ജന്മിക്കു തരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതുതന്നെ.

എന്നാൽ കുടിയായ്മരീതികളുടെ വാസ്തവമായ ചരിത്രം എന്തെങ്കിലും ആവട്ടെ ആദ്യത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അന്നു നായന്മാർ, ബ്രാഹ്മണർ ഇവരെപ്പോലെ മാപ്പിളമാർ, തിയ്യർ, മുക്കുവർ ഇവരെല്ലാവരും അടങ്ങിയിരുന്നതായ ജന്മിസംഘക്കാരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിചാരിച്ചുവരുന്ന അൎത്ഥത്തിലുള്ള ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരുടെ നിലയിലും കാണക്കാരെ കുടിയാന്മാരുടെ നിലയിലും കണക്കാക്കിയതു ശരിയായിരിക്കുന്നതാണു.

തരിശുഭൂമികൾ—തരിശുഭൂമികളിന്മേൽ ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ അവകാശത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നുപകരം അവർ (ആദ്യത്തെ ഗവൎമ്മേണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ) മലയാളത്തിലെ സകലഭൂമിയും ഏതെങ്കിലും ഒരു ജന്മിയുടെ സ്വകാൎയ്യസ്വത്താണെന്നു തീരുമാനിച്ചതു കേവലം നിർഭാഗ്യംതന്നെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഗതി തീൎച്ചയാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസവുമുണ്ട്". മലബാറിൽ കൃഷിചെയ്യാവുന്നതും കൃ

ഷിചെയ്യപ്പെടാത്തതും ആയ ഭൂമികൾ അത്യന്തം ഏടകലന്നിട്ടാണ കിടക്കുന്നത്. പരന്നുകിടക്കുന്നതായ വയലുകളുടെ ചുററുമുള്ള താണ കുന്നുകളിൽ ചുരുക്കംമാത്രമേ കൃഷിക്കു കേവലം ഉപയോഗമില്ലാത്തവയാകുന്നുള്ളു. കാടുവെട്ടി കൃഷിനിലമാക്കേണ്ടതിന്നും കാടുകളിൽ മാറിമാറി കൃഷിചെയ്യുന്നതിന്നും വേണ്ടിയുള്ള പ്രാദേശികം ചില ചാർത്തുകളാൽ വളരെ ദൂരമല്ലാത്തതായ ദേശങ്ങളിൽ മിക്ക തരിശുനിലങ്ങൾക്കും സ്വകാൎയ്യഉടമസ്ഥത അവകാശപ്പെടുകയും സമ്മതിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടതാനും. മനുഷ്യർക്കു പ്രവേശിക്കത്തക്കതായ മരമുള്ള വനങ്ങളിലും സ്വകാൎയ്യഉടമാവകാശങ്ങൾ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുവാനും സംഗതിയുണ്ട്. എന്നാൽ വളരെ വിസ്തീർണ്ണമായി കിടക്കുന്ന വനങ്കാടുകളും കൃഷിചെയ്യപ്പെടാത്തതായ തരിശുകളും മണൽപ്രദേശങ്ങളും കുന്നുകളും പാറസ്ഥലങ്ങളും വളരെകാലം കാലികൾക്കു മേയുവാനും പുല്ലും വിറകും വെട്ടുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു. ഇതുകളിൽ രാജാക്കന്മാരും അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും രാജാധികാരങ്ങളെ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ രാജാധികാരങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാകമ്പനിക്കു ചേരേണ്ടതായിരുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച സർ ഹെൻറി വിൻടർബോതം (Sir Henry Winterbothom) പറഞ്ഞമാതിരി "എല്ലാം തരിശുനിലങ്ങൾക്കും ഓരൊ സ്വകാൎയ്യഉടമസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള നിയമസംബന്ധമായ ഒരു തെററിദ്ധാരണ(ഹൈക്കോർട്ടിൻെറ തീൎപ്പ്)യാണ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതായ സ്വകാൎയ്യഅവകാശങ്ങൾക്കു പ്രാമാണ്യം കൊടുത്തത്".

1793 മുതൽ 1884 വരെ ഉണ്ടായ പരിണാമങ്ങൾ—വിളവിൽ നിലനികുതിയായി വസൂലാക്കത്തക്കതായ സ്റ്റേററിൻെറ ഓഹരി തീൎച്ചയാക്കുന്നകാൎയ്യത്തിൽ ജന്മിയുടെ അവ

കാശവും കൃഷിക്കാരൻെറ അവകാശവും വെവ്വേറെ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കുടിയാന്മാൎക്കു (കാണക്കാരാവട്ടെ) വെറുമ്പാട്ടക്കാരാവട്ടെ സ്ഥിരമായ കൈവശാവകാശം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മൈസൂർ ആക്രമണത്തിനുമുമ്പെ കാണക്കാരുടെ സ്ഥിതി വളരെ പ്രബലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. യുദ്ധകാലത്തു രാജാക്കന്മാൎക്കു സൈന്യങ്ങളെ അയക്കേണ്ടിയിരുന്ന ബാദ്ധ്യത ഇവർമൂലമാണു ജന്മികൾ നിവൃത്തിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഇവരുടെ ഭൂമികൾ വളരെ ദുർല്ലഭമായിട്ടു ഒഴിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളൂതാനും. ടിപ്പുവിൻെറ ഭയങ്കരമായ വാഴ്ചക്കാലത്തു വലിയ ജന്മികൾ ഒന്നായി നാട്ടുവിട്ട് ഓടിപ്പോയ കാലത്ത് ഈ കാണക്കാർക്കു കുറെ അധികാരശക്തി ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മാപ്പിളമാരായ അനേകം കാണക്കാരും അവരുടെ കൈവശത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അനവധി ഭൂമികളിൽ ജന്മാവകാശത്തെ വാദിക്കുവാനും തുടങ്ങി. 1793-ൽ ജന്മികൾ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ഈ വക വാദങ്ങളെ തീർച്ചയാക്കിയ കാലത്തിൽ ജോയിൻറ് കമ്മിഷണർമാർ (Joint Commissioners) ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനിലയെ സ്വീകരിക്കുകയും ആറിൽ അധികം കൊല്ലം ഭൂമി കൈവശക്കാരായ മാപ്പിളകാണക്കാരെ പൂൎണ്ണ അവകാശികളായി വിചാരിക്കണമെന്നും എന്നാൽ അഞ്ചോ ആറോ കൊല്ലം മാത്രം രാജ്യത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയി താമസിച്ചിരുന്ന ജന്മികൾക്കു അവരുടെ പഴയ അധികാരങ്ങളെ അവകാശപ്പെടുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നും അവരുടെ ഭൂമികളെ വീണ്ടുകിട്ടുവാൻ അന്യായപ്പെടാവുന്നതാണെന്നും അവർ തീരുമാനിച്ചു. അധികം സംഗതികളിലും ജന്മികളും അവരുടെ കാണക്കുടിയാന്മാരും തമ്മിൽ യോജിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ ജന്മികൾ വലിയകടത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ജില്ലയിലെ നികുതിപ്പിരിവു പിന്നീട് ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ നടത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അധികസംഗതികളിലും കാണക്കാരാണ് അതുകൊ

ട്ടത്തു വന്നിരുന്നത്. പാട്ടത്തിൽനിന്ന നികുതിയും കാണപ്പലിശയും കഴിച്ചാൽ ജന്മികൾക്ക ബാക്കി പിന്നെ കിട്ടുവാൻ അധികമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു നല്ല ഗവമ്മേണ്ടസ്ഥിരമായി ഉണ്ടായതോടുകൂടി സാധനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധിക്കുകയും ജന്മികൾക്ക കാലംകൊണ്ട് അവരുടെ സ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുവാനും അവരുടെഭൂമികളിൽനിന്ന് അധികം പാട്ടംകിട്ടുവാനും സാദ്ധ്യമായിവരികയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഇതുവരെ ജന്മികുടിയാന്മാർ തമ്മിൽ നന്നായി വർത്തിച്ചിരുന്ന ഭേച്ചകൾക്ക കുറെ കലക്കം സംഭവിക്കുകയും കോടതികളിൽ വസ്തു ഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾ കൂടുതലായിതീരുകയും ചെയ്തു. പത്തൊമ്പതാംനൂററാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തുണ്ടായ മാപ്പിളലഹളകൾക്ക് ഈ സംഗതി ഒരു കാരണമായി പറയപ്പെട്ടിരുന്നതാനും. മലയാളത്തിലെ ഭൂമികുടിശരീതികളെപററി ഒരു വിസ്താരമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചില കുടിയാന്മാക്ക് സ്ഥിരമായ കൈവശാവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതിന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. (4-ാം അദ്ധ്യായം 40_52 ഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക) എന്നാൽ അതുകളിൽ യാതൊരു മാററവും ഉണ്ടായില്ല.

ഇപ്പോഴത്തെ കുടിയായ്മരീതികളുടെ നിയമസംബന്ധമായ അത്ഥങ്ങൾ—കുടിയായ്മരീതികളുടെ സിവിൽകോടതികൾ തീച്ചയാക്കിയപ്രകാരമുള്ള അത്ഥങ്ങൾ താഴെപറയുംപ്രകാരമാകുന്നു:—

ജന്മം (4)—ഇതു ഭൂമിയുടെ പൂർണ്ണമായ ഒരു ഉടമാവകാശമാകുന്നു. എന്നാൽ ഗവമ്മേണ്ടിലെക്കുള്ളനികുതി ജന്മികൊടുക്കുകയും വേണം.

(4) "ജന്മം" എന്ന വാക്കിന്ന ജനനമെന്നത്ഥമാകുന്നു. 1681-ൽ ഒരു നമ്പൂതിരി എഴുതികൊടുത്ത കരണത്തിലാണ ഈ വാക്ക ഭൂമിസംബന്ധമായ അത്ഥത്തിൽ ആദ്യം കണ്ടിട്ടു

കാണം (5)—ഇത് ഒരു പണയത്തിന്റെയും ചാർത്തിന്റെയും സ്വഭാവം ഉള്ളതായ ഒരു കുടിയാന്മരീതിയാകുന്നു: കുടിയാൻ ഒരു സംഖ്യ കാണമായി ജന്മിക്കു കൊടുക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഗുണംപോലെ ഒരു "പാട്ടം" കെട്ടുന്നു. അതിൽനിന്നു കാണത്തിന്റെ പലിശ കുടിയാനു കിഴിച്ചുകൊടുത്തു ബാക്കിയുള്ളതു ജന്മിക്കു കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനു "പുറപ്പാട" എന്നു പറയുന്നു. ആധാരത്തിൽ പ്രത്യേകകാലം നിയമിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കാണക്കാരനു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തെ കാലം ഭൂമി കയ്യശംവെക്കാവുന്നതാണ്. കാലം കഴിഞ്ഞു ഒഴിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അയാൾ ഉണ്ടാക്കിയ കുഴിക്കൂറുചമയങ്ങൾക്കും കാണ

ന്നത്. അതിൽ "തറവാട്ടുജന്മഭൂമി" എന്നും "ജന്മനീരുദകം" എന്നും എഴുതീട്ടുണ്ട്. പിന്തുടരുന്ന സ്വത്തിനു "ജന്മഭൂമി" എന്നും "ജന്മബന്ധം" എന്നും ഉപയോഗിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയെ പൂർണ്ണമായി കൈമാറുന്നതിനു "നീരുദകം" എന്നും "അട്ടിപ്പേറ" എന്നും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതിനെക്കാൾ ഭൂമിയിലെ പൂർണ്ണമായ ഉടമാവകാശത്തിനു "ജന്മം" എന്നു പറയുന്നതിനു വൈഷമ്യം അധികമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

(5) "കാണം" എന്ന വാക്കു "കാണുക" എന്ന വാക്കിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നു പറയുന്നു, ഡാക്ടർ ഗുണ്ടർട്ട് ഇതിനു "കൈവശം" എന്നും "സാധനങ്ങൾ" എന്നും അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിയമസംബന്ധമായ അർത്ഥത്തിൽ ഇതിനു "ചിസ്സ്" (fee) അല്ലെങ്കിൽ "റൊക്കംപണം" എന്നാണു വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. "ഒപ്പുകാണം" "ത്ത്ശികാണം" എന്ന വാക്കുകളിൽ കാണമെന്നതിനു ഒപ്പിടുന്നവനും കാരണം എഴുതുന്നവനും കൊടുക്കുന്ന പണം എന്നർത്ഥമാകുന്നുവല്ലോ. തീയരുടെയും മുക്കുവരുടെയും കെട്ടുകല്യാണങ്ങളിൽ മണവാട്ടിക്കു കൊടുക്കുന്ന പണത്തിനു "കാണം" എന്നു പറയാറുണ്ട്.

കാരന് അവകാശമുണ്ട്. കാലംകഴിഞ്ഞാലും ഒഴിപ്പിക്കാതെ വസ്തു പിന്നെയും കുടിയാനുതന്നെ കൊടുക്കുന്നതായാൽ ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം കുടിയാൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കണം. ഈ അവകാശം ഇത്രയാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുവാനുള്ള അധികാരം ജന്മിക്കാകുന്നു. കാണക്കാരനു തന്റെ അവകാശം തീരുവിൽക്കുകയോ പണയമെഴുതുകയോ കീഴിൽ ചാർത്തികൊടുക്കുകയോ ആവാം. കുടിയാൻ ജന്മിയുടെ ജന്മാവകാശത്തെ നിഷേധിക്കുകയോ കല്പിച്ചുകൂട്ടി ഭൂമിക്കു കേടുവരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ ജന്മിക്കു കാണക്കുടിയാനെ കാലംകഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഒഴിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

കാണംപോലെ ജന്മിക്കു മുൻകൂട്ടി കൊടുത്ത പണത്തിന്റെ സ്വഭാവംപോലെയും സംഖ്യപോലെയും വ്യത്യാസപ്പെട്ട കുടിയായ്മരീതികൾ പല വിധത്തിലുമുണ്ട്.

“കുഴിക്കാണ”ത്തിൽ ചമയങ്ങൾക്കു ചെലവിടേണ്ടതായ പണം ഒരു കാണമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. കുടിയാനു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്കു പാട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ സ്വല്പമായ പാട്ടത്തിന്മേൽ വസ്തു അനുഭവിപ്പാൻ തക്കവിധമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ കുടിയാൻ ജന്മിയോടു ഭൂമി കാണമായോ വെറുമ്പാട്ടമായോ ചാർത്തിവാങ്ങുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ചമയവിലവാങ്ങി വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയോ വേണം.

“ഒറ്റി കാണത്തിൽനിന്നു രണ്ടുവിധം മാത്രം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1) പണത്തിന്റെ പലിശ വസ്തുവിന്റെ പാട്ടത്തോടുതുല്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ബാക്കിപുറപ്പാടൊന്നും കുടിയാൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. (2) ജന്മി വസ്തുവിനെ വില്ക്കുന്ന പക്ഷം അതു് വാങ്ങുവാൻ ഒറ്റിക്കാരനു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ വേറെ ഒരാൾക്കു വില്ക്കുവാൻ പാടുള്ളു.

"കൈവിട്ടകരാറി", "ഒറ്റിക്കമ്പ്രാം", "നീർമുതൽ", "ജന്മപ്പണയം" ഈ വക കുടിയായ്മരീതികൾ പണയത്തിൽ പെട്ടതായ ജാതികളാകുന്നു. ജന്മാവകാശം എന്നപേരിനെ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം പണയക്കാരനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഈ വക കുടിയായ്മകളെ ജന്മിക്കു ഒഴിപ്പിക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ എന്ന സംഗതി കുറെ തർക്കപ്പെട്ടകാര്യമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ജാതി പണയങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കേവലം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

"പണയം" എന്നതു കയ്യശാത്തോടുകൂടിയോ കൂടാതെയൊ ഉള്ള വെറും ഒരു "മോർട്ട്ഗേജ്" (Mortgage) ആകുന്നു. ഇതിലെ സംഗതികൾ കാണംപോലെ ആകുന്നതിനാൽ വിരോധമില്ല. എന്നാൽ ആ വക സംഗതികൾ വ്യക്തമായി കാണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ വസ്തു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം അനുഭവിപ്പാനൊ കഴിക്കൂറ ചമയങ്ങൾക്കു വില അവകാശപ്പെടുവാനൊ തരമില്ല. "ഉണ്ടറുതിപണയം" എന്നതു ഒരു പ്രത്യേക കാലത്തിന്നുള്ളിൽ പണയത്തിന്റെ മുതലും പലിശയും അനുഭവത്താൽ ഒറുതിയാവുകയും ആ കാലംകഴിഞ്ഞാൽ ഭൂമി യാതൊരു കടവും കൂടാതെ പണയംഎഴുതിയ വന്നു തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു.

"വെറുമ്പാട്ടം" എന്നതു കൊല്ലംതോറും എഴുതുന്ന ഒരു വെറുംചാർത്താകുന്നു. വിളവിൽ വിത്തടക്കമുള്ള കൃഷിച്ചിലവു കഴിച്ചുബാക്കിയുള്ള അസ്സൽവിളവു മുഴുവനും മിക്കസംഗതികളിലും പാട്ടമായിനിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷത്തിൽ കുടിയാന്നു ഒരു കൃഷിവേലക്കാരന്റെ നിലമാത്രമെ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ പഴയനടവടി വിത്തുംവല്ലിയും കഴിച്ചുബാക്കി ഉണ്ടാവുന്ന അസ്സൽവിളവിന്റെ മൂന്നിൽ ഒന്നു കുടിയാന്നും ബാക്കി മൂന്നിൽരണ്ടു ഓഹരി ജന്മിക്കും കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ചാർത്തു വളരെ കാലത്തേക്കു നിലനിൽക്കാവുന്നതും വ്യക്തമായൊ ഊഹ്യമായൊ ഉള്ള കരാറുവഴിക്കു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാ

യകഴിക്കുറുചമയങ്ങൾക്കു വില കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതു മാകുന്നു.

ഇതുകൂടാതെ ഭൂമി അനുഭവമായി കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ചിലശാശ്വതച്ചാർത്തുകളും ഉണ്ട്. ഇത് ഒരു ബ്രാഹ്മണനു കൊടുത്താണെങ്കിൽ അതിനു "സന്തതിബ്രഹ്മസ്വം" എന്നാണു പറയുന്നത്. കൊടുക്കുന്നവൻെറ സമജാതിയിലൊ മേലെജാതിയിലൊ ഉള്ള ഒരു അബ്രാഹ്മണനു കൊടുക്കുന്നതായാൽ അതിന് "അനുഭവം" എന്നും "ശാശ്വതം" എന്നും പറയുന്നു. ഒരു താണജാതിക്കാരനു കൊടുക്കുന്നതായാൽ അതിന് "അടിമ" എന്നും "കുടിമജന്മം" എന്നും പറയുന്നു. ഈ വക ചാർത്തുകൾക്കു കാലംതോറും ചെറിയതായ ഒരു അവകാശം കുടിയാൻജന്മിക്കു കൊടുക്കണം. ഇതുപോലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തി അനുഭവമായി ചില ചാർത്തുകളും ഉണ്ട്. അതിനു "കാരായ്മ" എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ വക അനുഭവച്ചാർത്തുകളെല്ലാം ഭൂമികൊടുക്കപ്പെട്ടവൻെറ തറവാട്ടുകാർ തന്നെ അനുഭവിച്ചുവരുന്നകാലത്ത് ഒഴിപ്പിക്കത്തക്കതല്ല. ഇതുകൾ തീരായി കൈമാററം ചെയ്താൽ സിവിൽകോർട്ടുകൾ അതിനെ ഇപ്പോൾ നിഷേധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതു കുറെ സംശയമായിരിക്കുന്നതാനും. (6)

നികുതിഭരണസമ്പ്രദായം.—മലബാറിലെ നികുതിഭരണസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി പറയുന്ന അവസരത്തിൽ ജില്ല മുഴുവനും ഒന്നായി പറയുവാൻ തരമില്ലാതിരിക്കുന്നു. ജില്ലയുടെ പലഭാഗങ്ങളിലും പലകാലങ്ങളിലായി വ്യത്യാസപ്പെട്ട രീതികളെ അനുവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതി

(6) മലയാളത്തിലെ കുടിയായ്മരീതികളെപ്പററി അധികവിവരം അറിയേണമെങ്കിൽ ജസ്റ്റിസ്സ് മൂറിൻെറ "മലബാർ നിയമങ്ങളും നടവടികളും." (Malabar Law and bustom) എന്നപുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

നാൽ മഹമ്മദീയരുടെ അക്രമത്തിനുമുമ്പെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന രീതിയുടെ ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രം കൊടുത്തതിനുശേഷം, മലബാറിന്റെ താണഭാഗങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന എട്ടുതാലൂക്കുകളുടെ നിലനികുതിചരിത്രത്തെപററി പ്രത്യേകം പറയുകയും വയനാട്ടു, കൊച്ചി ഈ താലൂക്കുകളെപററി വേറെ എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

രാജാക്കന്മാരുടെ നികുതിസംബന്ധമായ വരവുകൾ— ഒട്ടുവിലെ പെരുമാളുടെ കാലത്തിനുശേഷം ഹൈദരാലിയുടെ ആക്രമംവരെ ഹിന്തുരാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ചിലവുകൾ നടത്തിവന്നിരുന്നതു സ്വന്തംചേരിക്കൽ നിലങ്ങൾകൊണ്ടും വേറെ ചില ചില്ലറവരവുകൾകൊണ്ടും ആയിരുന്നുവെന്നു മുമ്പുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഈ വരവുകളിൽ അധികവും നികുതിയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല. കേവലം പ്രഭുത്വസംബന്ധമായ ചിലവരവുകളും അധികാരങ്ങളും ആയിരുന്നു. ചുറാക്കുമതികളിലും കയററുമതികളിലും രാജാവു ചുങ്കം ചുമത്തിയിരുന്നു. മുക്കുവർ, വ്യാപാരികൾ, 3 വേറെ തൊഴിലുകാർ ഇവരുടെ വീട്ടുകളിന്മേൽ ചില നികുതിയും വസൂലാക്കിയിരുന്നു. കുററക്കാരോടു വലിയപിഴകൾ വസൂലാക്കുകയും മരിച്ചവരുടെ സ്വത്തുക്കളിന്മേൽ പിൻവാങ്ങലുകൾ ചുമത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജാതിഭ്രഷ്ടകളായ സ്ത്രീകൾനിമിത്തം രണ്ടുവിധം വരവുകൾ രാജാവിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് ഏതുവിധമെന്നാൽ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുന്ന സ്ത്രീകളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ഒരു സംഖ്യ രാജാവിന്നു കൊടുക്കുകയും ഈ സ്ത്രീകളെ രാജാവു പിന്നെ ചെട്ടികൾക്കു വിററു പണം വാങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നതുതന്നെ. അവകാശികൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ രാജാവിന്നടങ്ങിയിരുന്നു. ദത്തെടുക്കുവാൻ രാജാവിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടിവന്നിരുന്നതാനും. ഇതിന്നു പ്രത്യേകം ഒരു സംഖ്യയും വസൂലാക്കിയിരുന്നു, ആശ്രിതന്മാരോടും വിദേശിയരോടും വലപ്പ

കാരത്തിലുള്ള നക്കാപ്പിച്ചകൾ (കാവൽപണം) വസൂലാക്കിയിരുന്നു. കല്യാണം, പിണ്ഡം, മരണം മുതലായ അടിയന്തരങ്ങൾക്കു കാഴ്ചകളും രാജാവിൻെറ അവകാശമായിരുന്നു. കപ്പലുകളും തോണികളും മുങ്ങി കരക്കണഞ്ഞാൽ അതുകളും പലജാതിയിലുള്ള മൃഗങ്ങളും, രാജാവിൻെറ സ്വത്തായിരുന്നു. ഈവക മൃഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മൂന്നോ അഞ്ചോ മുലയുള്ള പശുക്കൾ, ഒരു മനുഷ്യനേയോ മററു വല്ലമൃഗങ്ങളേയോ കൊന്നതായ കാലികൾ, കണ്ണിൻെറ കോണിൽ വെളുത്ത അടയാളമുള്ള കാലികൾ, വാലിന്മേൽ വെളുത്ത പുച്ഛമുള്ള പോത്തുകൾ, കുഴിയിൽ വീണ കാട്ടാനകൾ, കിണററിൽ വീണ പന്നി ഇതുകൾ ആകുന്നു.

നിലനികുതിയുടെ ആദ്യത്തെ ഉദാഹരണം—മലബാറിൽ ആദ്യം നിലനികുതി വസൂലാക്കിയത് 1731-32 ഈ കൊല്ലത്തിലാണ്. ആ കൊല്ലത്തിൽ കോലത്തിരിരാജാവു ബെഡ്നൂർരാജാവിൻെറ ആക്രമംനിമിത്തം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകയാൽ കോലത്തുനാട്ടിലെ എല്ലാനിലങ്ങളുടേയും പറമ്പുകളുടേയും പാട്ടത്തിന്മേൽ പത്തിന്നരണ്ടുകണ്ട് ഒരു നികുതി ചുമത്തുകയുണ്ടായി. ആക്രമികൾ മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ ഈ നികുതി വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്നുശേഷം കോലത്തുനാട്ടിൽ മൈസൂർവിജയംവരെ യാതൊരുനികുതിയും കെട്ടീട്ടില്ല. നടുവട്ടംനാട്ടു മുമ്പുതന്നെ കൈവശമാക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്ന സാമൂതിരിരാജാവ് 1757-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ പാലക്കാട്ടുരാജാവിൻെറ ബാക്കിയുള്ള രാജ്യം ആക്രമിക്കുകയും ആ കാലത്തു പാലക്കാട്ടുതുറവുവഴിക്ക് ആക്രമിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നതായ ഹൈദരാലിയുടെ സൈന്യത്തെ തടുത്തുനിൎത്തുവാനുള്ള ചിലവിലേക്കുവേണ്ടി ഒരുപറ വിത്തുവിതെക്കുന്ന നിലത്തിന്ന് ഒരണകണ്ടു "കാവൽപാലം" എന്നപേരായ ഒരു നികുതിചുമത്തുകയും ചെയ്തു.

മലയാളികൾ നിലത്തിന്റെയും പറമ്പിന്റെയും വലിപ്പം കണക്കാക്കുന്ന രീതി—മൈസൂർകാരുടെ നിലനികുതിയെപ്പററി ആലോചിക്കുന്നതിനുമുമ്പെതന്നെ ആ കാലത്തു മലബാറിൽ ഒരു സർവ്വേസമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും മലയാളികൾക്കു തങ്ങളുടെ കൃഷിനിലത്തിന്റെ വലിപ്പം ശരിയായി കണക്കാക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതു മുഖ്യാവശ്യമാകുന്നു. ഒരു നിലത്തിൽ എല്ലാകൊല്ലവും വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തിന്റെ അളവിൽ യാതൊരു ഭേദഗതിയും ചെയ്യാറില്ല. അതിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന വിളവും എല്ലാകൊല്ലവും—ആദ്യത്തെ വിളക്കു തീർച്ചയായും—ഏതാണ്ടു് ഒരുപോലെതന്നെയിരിക്കും. ഈ വിളവിന്മേലാണ് ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടം കണക്കാക്കാറുള്ളതു്. യാതൊരു അക്ഷരജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്തതായ കൃഷിക്കാരനുകൂടി ഒരു നിലത്തിലെ മൂന്നു സംഗതികൾ അതായതു് അതിൽ ഏറുന്ന വിത്തു്, അതിലെ വിളവിന്റെ മേനി, ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടം ഇതുകൾ നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടായിരിക്കും. തോട്ടങ്ങളിലെ വിളവും ഇതുപോലെതന്നെ ഓഹരിഇടുക പതിവാണ്. പക്ഷെ ഫലമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിലെ വിളവുമാത്രമെ കണക്കിൽ പിടിക്കാറുള്ളു. അതിനാൽ നികുതികെട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയാണ് മൈസൂർകാർ എത്രയും എളുപ്പമായി കണ്ടതു.

മൈസൂർകാരുടെ സെററിൽമെണ്ട്—ഈ കാര്യത്തിൽ വേറെ ഒരു സംഗതിയും പറയേണ്ടതുണ്ട്. മൈസൂർകാരുടെ സെററിൽമെണ്ട് ഒരു ക്ലിപ്തമായ സമ്പ്രദായപ്രകാരമൊ ഒരു നിജമായ തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചൊ നടത്തപ്പെട്ടതായിരുന്നില്ല. ഈ സംഗതിയിലാണ് 1792.93-ാമത്തെകൊല്ലത്തിൽ ജോയിന്റ് കമ്മീഷണർമാർക്കു തെററിപ്പോയതു്. അർഷഡ്ബെഗ്ഖാൻ (Arshad Beg Khan) 1784.85-ാമത്തെ

കൊല്ലത്തിൽ തെക്കേമലയാളത്തിൽ നടത്തിയ സെററിൽമെണ്ടിന്റെ വിവരങ്ങളെല്ലാം അടങ്ങിയ ഒരു സ്റ്റേററ്മെണ്ട് കമ്മീഷണർമാക്കു കിട്ടിയത് മുമ്പു മൈസൂർക്കാരുടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണനായ ചിന്നയ്യൻ വക്കൽനിന്നായിരുന്നു. ഈ സ്റ്റേററ്മെണ്ടിൽ ആ കൊല്ലത്തിൽ തെക്കേമലയാളത്തിൽ വിതച്ചിരുന്ന വിത്തിന്റെ പറഎണ്ണം, വിളവിന്റെ മേനി, ആകെ ഉണ്ടായ വിളവ്, അതിന്മേൽ കെട്ടിയനികുതി, ഇതുകളൊക്കെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തെങ്ങ, കവുങ്ങ, പ്ലാവ, കുരുമുളകുവള്ളി, ഈ വക ഓരോ ഫലമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണം അവകളിന്മേൽ കെട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്ന ആകെയുള്ള നികുതിയും അതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ജോയിൻറ്കമ്മീഷണർമാർ ആകെ നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നികുതിയെ ആകെയുള്ള വിത്തുപറയുടെ എണ്ണംകൊണ്ടും ആകെ ആദായവൃക്ഷങ്ങളിൽ കെട്ടിയിരുന്ന നികുതിയെ ആദായവൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണംകൊണ്ടും ഹരിക്കുകയും ആവിധം നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ ഹരിച്ചുകിട്ടിയതിനെ ഒരുപറ വിത്തുവിതയ്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു നികുതിതോതായും വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഹരിച്ചുകിട്ടിയതിനെ ഓരോവൃക്ഷത്തിന്റെ നികുതിതോതായും കണക്കാക്കുകയും ഈവകസംഗതിമാത്രം കാതലാക്കിപ്പിടിച്ചു മൈസൂർ നികുതിസമ്പ്രദായം ഒരു ക്ലിപ്തമായ തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നഞ്ചനിലങ്ങളെ പററി അവർ ഈവിധം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—"അർഷദ്ബഗ്ഖാന്റെ സെററിൽമെണ്ടുപ്രകാരം ഒരുപറ വിത്തുവിതയ്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പത്തുപറ നെല്ലുണ്ടാവുമെന്നു. (ഒരു വിളയായാലും രണ്ടുവിളയായാലും വേണ്ടില്ല) ഈ പത്തുപറനെല്ലിൽ അഞ്ചരപറനെല്ലു കൃഷിക്കാരനും ബാക്കി നാലരപറനെല്ലു ഗവമ്മേണ്ടിനും ജന്മിക്കുംകൂടി വിഭജിക്കുന്നുവെന്നു. പറ ഒന്നിന് ഒരുപണം വില കണക്കാ

ക്കിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന നാലരപണത്തിൽ മൂന്നുപണം ഗവൎമ്മെന്റിലേക്കും ഒന്നരപണം ജന്മിക്കും കൊടുക്കുന്നുവെന്നും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

1822-ൽ സ്പെഷ്യൽ കമ്മീഷണരായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ഗ്രേം (Mr. Graeme) എന്നാൾ വിതച്ച വിത്തിന്റെ അളവിനേയും ഫലമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെയും സംബന്ധിച്ചതായ ചിന്നയ്യന്റെ കണക്കുകൾ തെററാണെന്നും ഈവക കണക്കുകളിൽ ജോയിൻ്റ് കമ്മീഷണർമാർ ഊഹിച്ചെട്ടത്തതായ തോതുകൾ നിലങ്ങൾക്കും വൃക്ഷങ്ങൾക്കും യോജിപ്പിക്കുന്നതായാൽ വളരെ തെററിപ്പോകുമെന്നും യാതൊരു പ്രയാസവും കൂടാതെ തെളിയിച്ചു.

ഓരോരോ നാട്ടുകളിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നതായ ഈ നികുതിയുടെ പരിശോധന അത്യന്തം ആവശ്യമാണെങ്കിലും സ്ഥലം അതിന്ന് അനുവദിക്കുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അവയെ പററി ഇവിടെ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അതിനാൽ വടക്കെ മലയാളത്തിലും തെക്കെമലയാളത്തിലും ചുമത്തിയ നികുതിയുടെ ദോഷങ്ങളെപററി മാത്രം ഇവിടെ വെവ്വേറെ എടുത്തു പറയാം. നികുതിക്കണക്കു പ്രകാരം വടക്കെ മലയാളത്തിനെയും തെക്കേമലയാളത്തിനെയും തമ്മിൽ വിഭജിക്കുന്നതു കോട്ടപുഴയാകുന്നു.

തെക്കെമലയാളം—പാലക്കാട്ടുതാലൂക്ക് ഒഴികെ ബാക്കി തെക്കെ മലയാളത്തിലുള്ള ദിക്കുകളിലെല്ലാം നഞ്ചനിലങ്ങളിലും തോട്ടങ്ങളിലും “ഹജ്ജർനികുതി” സമ്പ്രദായപ്രകാരമാണു നികുതി കെട്ടിയിരുന്നത് ഹൈദരാലി മലബാർ ആക്രമിച്ചതിന്നശേഷം ആദ്യം കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില നാട്ടുകളിൽനിന്നു കുറെ പണം വസൂലാക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1776-77 ഇക്കൊല്ലത്തിൽ അന്നു മലബാറിലെ ഗവർണരായിരുന്ന സർഡർഖാൻ ചില കണക്കുകളെല്ലാം തെയ്യാറു

ഷേകയും ശ്രീരംഗപട്ടണത്തുള്ള ഹൈദരുടെ ഡർബാറിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആവക കണക്കുകളിൽ അവിടെവെച്ചു ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയും അതുപ്രകാരം ഒരു നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തലസ്ഥാനത്തുവെച്ചു നിജപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഈ നികുതിക്ക് "ഹജൂർനികുതി" എന്നു പറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. സർഡർഖാന്റെ കണക്കിൽ ഓരോ നഞ്ചനിലത്തിനും തോട്ടത്തിനും പാട്ടം കണക്കാക്കുവാനുള്ള വിവരങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പാട്ടത്തിന്റെ ഒരു വിഹിതം ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കുകയും വേണം. ഈ വിഹിതത്തിന്നു "നികുതിവിത്ത്" എന്നാണു പേർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ പാട്ടത്തിന്റെ എന്തൊരു വിഹിതമാണു ഹൈദരാലി നിജപ്പെടുത്തിയത്? എന്നുള്ളകാര്യം ഇതുവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒരുസമയം ഓരോനാട്ടിലേക്കു ഓരോസംഖ്യ ഒന്നായി നികുതികെട്ടുകയും ആസംഖ്യ അതാതുനാട്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഓരോനിലങ്ങളിൽ വെവ്വേറെ ചുമത്തുകയും ചെയ്തുവായിരിക്കാം. ഏതായാലും സർഡർഖാന്റെ കണക്കിൽ കാണിച്ചതായ പാട്ടം വളരെ ചുരുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു പിന്നീട്ടുണ്ടായ പരിശോധനയാൽ കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഗ്രേം ഓരോതാലൂക്കിലെ പ്രമാണികളോടു അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ തെക്കെമലയാളത്തിൽ ഹൈദരാലിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കണക്കാക്കിയ പാട്ടത്തിന്റെ ശാഹരി വാസ്തവമുള്ള പാട്ടത്തിന്റെ പത്തിനൊന്നുമുതൽ മൂന്നിൽ ഒന്നുവരെ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈവക പാട്ടത്തിലെ തെറ്റുകൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശാഹരിയെ പണമാക്കി കണക്കാക്കുന്ന തോതുകളാൽ കുറെ ഒക്കെ ശരിയാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു താനും. പാട്ടത്തിന്റെ ശാഹരി കുറഞ്ഞിരുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം അതിന്റെ

പണവില അത്രകണ്ടു അധികമാക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചേറനാട്ടിൽ പാട്ടത്തിന്റെ പത്തിനൊന്നുകണ്ടേ ഗവമ്മേണ്ടിലേക്ക കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ ചിലദേശങ്ങളിൽ പണവില 1000 മക്കൊഡ് സേറിന്നു 125.ം മറ്റു ചിലദേശങ്ങളിൽ 250.ം ഉറുപ്പികയാണ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. തെക്കൻപരപ്പനാട്ടിൽ പാട്ടത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ഓഹരി. അവിടെ പണവില 1000 മക്കിളൊഡ് സേറിന്നു 62-ക 8ണ മാത്രമായിരുന്നു.

തോട്ടങ്ങളിൽ ഓരോ വൃക്ഷത്തിന്ന് ഒരു വൃക്ഷനികുതി കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. സാധാരണയായി ഫലമുള്ള ഒരു തെങ്ങിന്നു രണ്ടണയും ഫലമുള്ള ഒരു പ്ലാവിന്നു നാലണയും ഫലമുള്ള ഒരു കവുങ്ങിന്നു എട്ടുപൈസയും സുമാർ 15 സേർ പച്ചക്കുരുമുളക് ഉണ്ടാവുന്ന ഒരു മുളകുവള്ളിക്കു പന്ത്രണ്ടണയും നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തോത്തുകൾ ഒരിക്കലും നടപ്പിൽ വരുത്തുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തോട്ടങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടിയ പാട്ടം മുഴുവനും ഗവമ്മേണ്ടിലേക്ക വസൂലാക്കണമെന്നായിരുന്നു ഹൈദരാലിയുടെ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ ഹൈദരാലിയുടെ പാട്ടം വാസ്തവപാട്ടത്തിൽനിന്നു കുറെ ചുരുങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ ഒരു പറമ്പിന്മേൽ നിജപ്പെടുത്തിയ പാട്ടം ഒക്കവാൻ എത്ര ഫലമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിൽ നികുതികെട്ടണമൊ അത്ര വൃക്ഷങ്ങൾക്ക മാത്രമെ ഹൈദരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നികുതികെട്ടുക ഉണ്ടായുള്ളൂ. മറ്റുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം ഫലമില്ലാത്തവയായിട്ടാണ കണക്കാക്കപ്പെട്ടത്. ഒരു തോട്ടത്തിന്റെ ഹജ്ജൂർപാട്ടം 2 ഉറുപ്പിക 8 ണ യാണെന്നു വിചാരിക്കുക. ഇതിൽ 50 ഫലമുള്ളതെങ്ങുകൾ ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. ഇതിൽ 20തെങ്ങുകൾ മാത്രം ഫലമുള്ളതായി കണക്കാക്കി നികുതികെട്ടുകയും ബാക്കി 30 തെങ്ങുകൾ അഫലങ്ങളായി വിചാരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പാട്ടം സാധാരണയായി കുറെ

ചുമത്തിട്ടാണ [illegible]ക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ചില ഉൾപ്രദേശസംഗതികളിൽ പ[illegible]ം ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ [illegible]റിയായി എടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടെയും പണവില സാധാരണ ചന്തവില [illegible]ക്കാൾ വളരെ കുറച്ചുമാത്രം കണ[illegible]ിയിരുന്നതിനാൽ ജന്മിക്ക വലിയനഷ്ടം സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. 1000 തേങ്ങക്ക് 7 ഉറുപ്പിക 8 അണയും 1000 അടക്കക്ക് 4 അണയും ഒരു വൃക്ഷത്തിന്മേലുള്ള പനസങ്ങൾക്കു 4 അണയും മാത്രമേ [illegible] ട്ടി[illegible]ള്ളു. മാപ്പിളമാർ അധികമുള്ള പര[illegible]പ്പേട്ടത്ത് [illegible] നാട്ടുകളിൽ ഭൂമിഉടമസ്ഥന്റെ ഓഹരിയായി [illegible]ത്തിൽ ഒരു ഭാഗം കിഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ [illegible] ഉവറി ആക്ഷേപങ്ങൾ ധ[illegible]ളം ഉണ്ടായി[illegible]ന്നിനാൽ [illegible]ളരുടെ ഗവർണർ അ[illegible] ആർഷാം [illegible] ഖാൻ [illegible] തക്കമലയാളത്തിലെ എ[illegible] നാട്ടുകളി[illegible] നാജാനികുതിയിൽനിന്നും തോട്ടനികുതി[illegible] ന്നു് ഈ റിപോർട്ടുകണ്ടുള്ള സംഖ്യ കുറക്കുക[illegible] [illegible]ന്ന എത്രകണ്ടു ബലത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടുവെന്നുള്ള [illegible]ഗതി തെളിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ കുറവു പ്രത്യേകം നിലങ്ങളി[illegible] ഏപ്പെടുത്തിയതു കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നുതാനും. എന്നാൽ ചില നിലങ്ങളിൽ വേണ്ടതിൽ അധികം നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും വേറെ ചില നിലങ്ങൾക്കു യാതൊരുകുറവും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൈക്കൂലിയും നിൎമ്മൎയ്യാദവും ധാരാളം നടപ്പിൽ വരികയും ധനവാന്മാരുടെ നികുതി എല്ലാം ചുരുങ്ങിവശാവുകയും ദരിദ്രന്മാരുടെനികുതി അധികമായി തീരുകയും ചെയ്തു. 1786-87 ഈ കൊല്ലത്തിൽ പഴയ വീരരായൻ പണത്തിനു പകരം പുതിയ സുൽത്താനിപണം ഏൎപ്പെടുത്തുകയാൽ മേൽകാണിച്ച നികുതിക്കുറവിന്റെ ഗുണം കേവലം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു. പഴയ വീരരായൻ പണം നാലണയോടു തുല്യമായി

ന്നു. എന്നാൽ ൧൦-8൦ ാം കൊല്ലത്തിൽ ഒരു ഉറുപ്പി കക്ക് ... വിലയായിരുന്നു. ഈ ൨൦൦൦ം നിമിത്തം നികുതി എല്ലാം നൂററിനു പന്ത്രണ്ടരകണ്ടു വർദ്ധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

പലവക നികുതികൾ നിലവിൽ കെട്ടിയിരുന്നതു തെക്കെ മലയാളത്തിൽ ... പ്രത്യേകരീതിപ്രകാരം ആയിരുന്നില്ല. ചില ... നികുതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മററു ചില ... ളിൽ അവിടെ ഉണ്ടായ വിളവിന്റെ ... തിന്നു ... തിനെ അന്നന്നത്തെ ചന്തവിലക്കു ... ഗവമ്മേണ്ടുനികുതിയായി വസൂലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ... ഉപ്പാറയിൽ മോടൻ നികുതിക്കു പകരം ... വനിലങ്ങളിലെ നികുതിയുടെ ആറിലൊന്നു കൂടി അധികമായി വസൂലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എള്ളും പനവും സാധാരണയായി നികുതി ... കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചില നാടുകളിൽ മോടനുപ്രകാരം എള്ളുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്നു മാത്രം നികുതി കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

പാലക്കാട്ടുതാലൂക്ക്— പാലക്കാട്ടിൽ നികുതികെട്ടിയിരുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക സമ്പ്രദായപ്രകാരമായിരുന്നു. താലൂക്കിൽ അവിടവിടെയായി ചുങ്കം മാത്രം കാണപ്പെട്ടിരുന്ന തോട്ടങ്ങളിൽ യാതൊരു നികുതിയും കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല, തന്മലപ്പുറത്തു മാത്രം മോടനം എള്ളും നികുതിക്കു വിഷയമായിരുന്നു. അവിടെ നഞ്ചനികുതി കൊടുത്തിരുന്ന ഓരോരുത്തക്കും എട്ടണവീതം പറമ്പുനികുതി കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ സാമൂതിരിരാജാവു ഒരുപറവിത്തു പാവുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു ഒരണഅല്ലെങ്കിൽ കാൽപ്പണം കണ്ടു കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്ന "കാവൽഫലം"എന്ന നികുതിയെ 1766-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പറക്കു നാലണ അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപണം കണ്ടു വസൂലാക്കി തുടങ്ങി. 1773-74 ഈ കാലത്തിൽ ഈ നികുതി ഒന്നരപണപ്രകാരമാക്കി. അതിന്റെ ഉപദ്രവത്തെ പററി ആക്ഷേപമായപ്പോൾ പാലക്കാട്ടും തന്മലപ്പുറത്തും ആ

ത്രം അതിനെ കുറെ ചുരുക്കി. ഹൈദരാലിയെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ തോതിനെ ചുരുക്കുക ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ പാട്ടം വിത്തിന്റെ അഞ്ചൊരട്ടിയിൽ കുറഞ്ഞിരുന്ന സംഗതികളിൽ കണക്കുകൾ കുറെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയും വിത്തിന്റെ തുകയെ കുറച്ചുകാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഗതിയെ വെളിവാക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു പട്ടിക താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:—

വാസ്തുവത്തിൽ വിതക്കുന്ന വിത്തു പറ	പാട്ടം പറ	നികുതിക്കുവേണ്ടി മൈസൂർ കണക്കിൽ ചേർത്തിരുന്ന വിത്ത് പറ
1	2	3
10	50	10
10	40	8
10	30	6
10	20	4

ഇതിൽ മൂന്നാമത്തെ കള്ളിയിൽ കാണിച്ചതായ വിത്തിന്ന് ഒന്നരപണം കണ്ടാണു നികുതി വസൂലാക്കിയിരുന്നതു്. ഈ സംഗതിയാൽ തെക്കെമലയാളത്തിൽ മററുള്ള ദിക്കുകളിലേപോലെ പാലക്കാട്ടതാലൂക്കിലും നികുതിവിത്തു വാസ്തുവത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

വടക്കെമലയാളം.—വടക്കെമലയാളത്തിൽ നികുതികെട്ടിയിരുന്നതുവേറെ ഒരു വിധത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഈ രാജ്യം കോട്ടപ്പുഴയുടെ തെക്കുള്ളരാജ്യംപോലെ അത്ര നല്ലവണ്ണം മൈസൂർ രാജ്യത്തിലേക്കു കീഴടക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നി

TRIVANDRUM PUBLIC LIBRARY

ല്ല. ഒരുമാതിരി കപ്പം വാങ്ങിയിരുന്നമട്ടിലാണ് അതിനെ ഭ
രിച്ചുവന്നിരുന്നത്. 1789-ാമത്തുകൊല്ലത്തിൽ മതഭ്രംശംവ
ന്നുപോയെങ്കിലൊ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു രാജ്യത്തിൽനിന്ന് ഓടി
പോയിട്ടുള്ളവരെ അവിടത്തെ രാജാക്കന്മാരെ സെമിന്ദാരന്മാ
രെപോലെയാണ് മൈസൂർ ഗവൎമ്മേണ്ട് കരുതിവന്നത്. അ
വരവരുടെ നാട്ടുകളിൽ നികുതി ഒന്നായി ഒരു സംഖ്യ ഗവ
ൎമ്മേണ്ടിലെക്ക് അവർ കൊടുക്കുകയും ചില്ലറ ഭൂമികസ്ഥക്കാ
രോട് ഇതിനെ ഇഷ്ടംപോലെ അവർ വസൂലാക്കുകയും ആ
ണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ സംഗതിയാൽ അവിടത്തെ നികു
തി അധികവും മലബാറിലെ നടവടികൾക്കനുസരിച്ചായി
രുന്നു വസൂലാക്കിവന്നിരുന്നത്. നികുതി വെറുമ്പാട്ടത്തി
ന്റെയൊ "വിളച്ചിൽമേനി" പാട്ടത്തിന്റെയൊ ഒരു വിഹി
തമായിരുന്നു. വെറുമ്പാട്ടം എന്നുവെച്ചാൽ ജന്മിയുടെ ഓഹ
രിയായ വിളവിന്റെ ഭാഗം എന്നൎത്ഥമാകുന്നു. വിളച്ചിൽ
മേനിപാട്ടം എന്നുവെച്ചാൽ ആകെ ഉണ്ടായ വിളവിൽനിന്നു
വിത്തും കൃഷിച്ചിലവും കൃഷിക്കാരന്റെ ആദായവും കഴിച്ചുബാ
ക്കിയുള്ളതു് ഗവൎമ്മേണ്ടിനും ജന്മിക്കുംകൂടി തമ്മിൽ ഭാഗി
ക്കപ്പെടേണ്ടുന്നതായ തുക എന്നൎത്ഥമാകുന്നു. നഞ്ചനിലങ്ങളി
ലെ പാട്ടം സാധാരണയായി വിളവിന്റെ പകുതിയായിരു
ന്നു. തെക്കെമലയാളത്തിലെ ഏതുദിക്കിലെ പാട്ടവുമായി
താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതായാലും ഇതു വളരെ അധികമായിരു
ന്നു. എന്നാൽ ഈ ആധിക്യതയെ സമീകരിക്കുവാൻവേ
ണ്ടി നെല്ലുവില 1000-മക്കോട്ടസേറിനു 41-ക 8-ണയായി
കുറച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തോട്ടനികുതി നാട്ടുകൾതോറും വ്യ
ത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. കോലത്തുനാ
ട്ടിലും കോട്ടയത്തും പാട്ടത്തിന്റെ പകുതികണ്ടു നികുതി വ
സൂലാക്കിയിരുന്നു. കടത്തനാട്ടിൽ 1778-ാമത്തു കൊല്ലംവ
രെ ഓരോതോട്ടത്തിന്ന് അഞ്ചുറുപ്പികമുതൽ പത്തുറുപ്പികവ
രെ നികുതി വസൂലാക്കിയിരുന്നു. അതിന്നുശേഷം കുറെ

കൊല്ലങ്ങൾക്കു പാട്ടത്തിന്റെ ഒരു [illegible] ഭാഗം നികുതിയായി വസൂലാക്കി. ഒടുവിൽ [illegible]-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഒരു വൃക്ഷനികുതി ഏൎപ്പെടുത്തി. [illegible] വല്ലാതെ നികുതി കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ചില [illegible]ങ്ങളിൽ അക്കൊല്ലുള്ള വിളവിന്റെ നൂററിന്നു നാല്പതു [illegible]ള്ള നികുതിയാണു വസൂലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈവക നികുതിയുടെ [illegible]തുകൾ കണ്ടാൽ ഇതൊക്കെ വസൂലാക്കിയിരുന്നുവൊ എന്നു സംശയം ജനിക്കത്തക്കവിധം അതുകൾ അത്ര അധികമായിരുന്നു; അധികം നെല്ലുവിളകളും ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാതെ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നുവെന്നും വരാവുന്നതാണ്.

വടക്കെമലയാളത്തിലും തെക്കെമലയാളത്തിലും തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്ന നികുതിത്തോതുകൾ നിമിത്തം വ്യത്യാസപ്പെട്ട ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീൎന്നുവെന്നുള്ളതു സ്വാഭാവികമാണല്ലൊ. ഭൂമിയുടെ ഗുണത്തെ പററി വടക്കെമലയാളത്തിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ വഞ്ചിക്കപ്പെടുവാൻ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. അവരുടെ നാട്ടുകളിൽ സ്വന്തം [illegible]കൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിന്നെല്ലാം നികുതി [illegible]കം വസൂലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ നികുതി അധികമായിരുന്നുവെങ്കിലും വിളവിന്റെ ഒരു ക്ലിപ്തമായ വിഹിതമായിരുന്നതിനാൽ ഏതാണ്ടു സമമായിതന്നെ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തെക്കെമലബാറിൽ നികുതി നിജപ്പെടുത്തിയതു മുഴുവനും മൈസൂർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു, ഇവർ വിദേശീയരായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ തെററിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നു. അതിന്നപുറമെ കൈക്കൂലികൾ കൊടുത്തവൎക്കു നികുതി വളരെ ലഘുവായും, കൊടുക്കാത്തവൎക്കു അതുവളരെ കഠിനമായും കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നതാനും. നഞ്ചനിലങ്ങളിലും മോടൻനിലങ്ങളിലും ഈ സംഗതി കുറെ അധികം വ്യക്തമായും കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹജ്ജൂർനികുതി അക്കൊല്ലുള്ള വിളവിന്റെയും അസ്സൽവിളവിന്റെയും ഒരു ക്ലിപ്തമായ ഭാഗമല്ലായി

രുന്നതിനാൽ ഓരോ നിലങ്ങളുടെ നികുതി തുലോം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണു കിടന്നിരുന്നതു്. ഒരു സംഗതിയിൽ തോട്ടനികുതി പാട്ടത്തിന്റെ നൂററിനു 4055-വീതവും വേറെ രണ്ടു സംഗതികളിൽ അതു നൂററിനു 2000 വീതവും മററു രണ്ടു സംഗതികളിൽ അതു നൂററിന്നു 1000-ംവീതവും ഉണ്ടെന്നു മിസ്റ്റർ ഗ്രെയിം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണം.— ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിലെ സന്ധികാരണത്താൽ 1792-ൽ മലബാർ ഒഴിമാനപ്പെട്ട ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം ബോംബയിൽനിന്നും ബങ്കാളത്തുനിന്നും നിയമിക്കപ്പെട്ടതായ ജോയിന്റ് കമ്മിഷണർമാർ ഉടനെതന്നെ മൈസൂരിൽനിന്നു നിജപ്പെടുത്തിയതായ നിലനികുതിസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി അന്വേഷണം നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ നിലനികുതിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ അവർ തീർച്ചയാക്കിയതായ തത്വങ്ങളെപ്പററി മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. പുതിയതായി യാതൊരു സമ്പ്രദായവും അവർ ഏർപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ പ്രസ്തുത നികുതിസമ്പ്രദായത്തിൽ അനേകം വ്യത്യാസങ്ങളും ന്യൂനതകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും മൈസൂർജമയിൽ കഴിയുന്നേടത്തോളം വസൂലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും അതാതുനാട്ടിലെ നികുതിപിരിവിന്റെ ഭാരംമുഴുവനും അതാതു നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തെക്കേമലയാളത്തിൽ അർഷാഡ് ബെഗ്ഖാന്റെ 1784-ലെ ജമയാണു ഒരു നിരക്കജമയായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതു്. നഞ്ചനിലങ്ങളിലെ ഈ ജമ പുതിയ സെററിൽമെണ്ടുവരെ പ്രബലപ്പെട്ടതന്നെ ഇരുന്നിരുന്നതാനും. വടക്കേമലയാളത്തിലെ സമ്പ്രദായം കുറെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടെയും നഞ്ചനിലങ്ങളിലെ നികുതിജമ സെററിൽമെണ്ടഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാരാൽ മാററപ്പെടുന്നതുവരെ പ്രബലമായിത്തന്നെ നിലനിന്നുപോന്നു. ഈ ജില്ലാകളുടെ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ പ്രവേശ

ഉണ്ടു. സ്റ്റമർ പത്തുകൊല്ലം കാലത്തോളം ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ ഓഹരി ചില നാട്ടുകളിൽ പാട്ടത്തിന്റെ നൂററിന്ന് 50 മുതൽ 60 വീതംവരെയും ഇരുവഴിനാട്ടിൽ അതു നൂററിന്ന് 72 വീതംവരെയും ആയിരുന്നു.

അഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കുള്ള കരാറുകൾ—ഓരോ നാടുകളിലെ മൈസൂർജമയോടു ഏതാണ്ടു തുല്യമായ ഒരു സംഖ്യ ഏന്നായി അടക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അതാതുനാട്ടിലെ രാജാക്കന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. പക്ഷെ ഈ സമ്പ്രദായം ജയപ്രദമായി ഭവിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. ബാക്കികൾ വല്ലാതെ വളൎന്നുവശായതിനാൽ 1796 മുതൽ 1801-വരെയുള്ള അഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ രാജാക്കന്മാരുമായുള്ള കരാറുകൾ എല്ലാം ക്രമത്തിൽ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ കരാറുകൾ റദ്ദാക്കിയതിന്നുപകരമായി 1800-1 ഈ കൊല്ലത്തിൽ അതാതുനാട്ടിലെ നികുതിയിൽ പത്തിനു രണ്ടുകണ്ടുള്ള സംഖ്യ അതാതുരാജാക്കന്മാൎക്കു മാലിഖാനയായി കൊല്ലംതോറും കൊടുക്കുവാൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. ഇതുപ്രകാരം മലബാറിലെ പഴയ ഭരണകൎത്താക്കന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു എല്ലാംകൂടി 257290 ഉറുപ്പികയും 15 അണ 9 പൈ കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു. സാമൂതിരിരാജാവിന്റെ കുടുംബത്തിലേക്കുതന്നെ ഒരുലക്ഷത്തി മുപ്പതിനായിരത്തിൽ അധികം ഉറുപ്പിക കൊല്ലംതോറും കൊടുക്കുന്നുണ്ടു. ചിറക്കൽരാജാവിന്നു 22000 ഉറുപ്പികയും കടത്തനാട്ടുരാജാവിന്നു 21000 ഉറുപ്പികയും കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു. ഈ മാലിഖാനകൾ "നല്ലനടപ്പു" പ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുന്ന കാലത്തുമാത്രം കൊടുക്കപ്പെടുന്നതും രാജദ്രോഹകരമായോ മററുവല്ല ദുൎന്നടപ്പുസംബന്ധമായോ പ്രവൃത്തിക്കുന്നകാലത്തു ഈ മാലിഖാനകൾ നിൎത്തൽചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

സ്മീയുടെ പൈമാശി (Smee's pymash)—1796-ാമത്തെകൊല്ലത്തിൽ മലബാർസംസ്ഥാനത്തിന്റെ സൂപ്പർവൈസരായും പ്രധാനമജിസ്ത്രേട്ടായും നിയമിക്കപ്പെട്ടതായ കമ്മിഷ

നിലെ ഒരു മെമ്പ്രായ മിസ്റ്റർ സ്മി എന്നാൾ 1788.9 ഈ കൊല്ലത്തിൽ ജില്ലയിലെ ഒരു പൈമാശികണക്കുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അയാളുടെ പൈമാശികണക്കുപ്രകാരം യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല. ആവക കണക്കുകൾക്കു യാതൊരു വിലയും ഇല്ലതാനും. ഈ കണക്കുകൾ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.

മക്ലോട്ടുസായ്പ് നികുതിയെ ഭേദപ്പെടുത്തിയ സംഗതി— മലബാറിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ കലക്ടരായിരുന്ന മേജർ മക്ലോഡ് 1802-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ ജില്ലയിലെ നികുതി വളരെ ചുരുക്കമാകണന്നു കരുതി അതിനെ കുറെ കയററുവാൻ ശ്രമിക്കുക ഉണ്ടായി. മോടൻനിലങ്ങൾക്കു മൈസൂർക്കാർ നികുതികെട്ടാത്ത നാട്ടുകളിൽ ആവക നിലങ്ങളിന്മേൽ അകെയുള്ള വിളവിൻെറ അഞ്ചിൽ ഒരുഭാഗം ഗവമ്മേണ്ടുനികുതിയായി ആയാൾ അവകാശപ്പെടുകയും ഈവിധം ഓരോ നാട്ടിലെ സ്ഥിരജമ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ അകെയുള്ള വിളവിൻെറ നൂററിനു 35 മുതൽ 40വരെയുള്ള ഭാഗം ഗവമ്മേണ്ടിൻെറ ഓഹരിയായി എടുക്കാമെന്ന് അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തോട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അയാളുടെ എസ്റ്റിമേററ് ഒരു തെങ്ങിനു 48.ം ഒരു കവുങ്ങിന്ന് 200.ം കായകൾ ആയിരുന്നു. ഈവിധമുള്ള തെററുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ ചില ഗ്രാമഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മലബാർജില്ലയിലെ സർവ്വേ മുഴുവനും 40 ദിവസംകൊണ്ടു മുഴമിപ്പാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചത്. സർവ്വേചെയ്യുവാൻവേണ്ടിയ കാലം പരിഹാസത്തിനു പാത്രമാകത്തക്കവണ്ണം അത്ര ചെറിയതായിരുന്നു. ഗ്രാമഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അപ്രാപ്തന്മാരും നിർമ്മര്യാദക്കാരും ആയിരുന്നു. അവരുടെ കണക്കുകൾ ശുദ്ധമേ തെററായിരുന്നുതാനും. വിളവിനെ വാസ്തവത്തിൽ വളരെ അധികം കയററി എസ്റ്റിമെററു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള തെ

ററായ വിളവിന്മേലാണു നികുതി കണക്കാക്കിയതു്. നികുതി ചുമത്തിയതും തെററായ ആളുടെ മേലായിരുന്നു. ഇയ്യാളുടെ തെററുകൾ ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിച്ചില്ല. നികുതി ഭേദപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടുമാത്രം അയാൾക്കു തൃപ്തിയായില്ല. പണവിലയുടെ തോതിലും അയാൾ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തി. നിർഭാഗ്യവാനായ കൃഷിക്കാരനു് ഈ അധികമായ നികുതിമുഴുവനും പണമായി അടച്ചാൽ പിന്നെയും കുറെക്കൂടി ബാക്കി അടപ്പാൻ ഉണ്ടെന്നു കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ലഹളകൾ അവിടവിടെയായി ആരംഭിക്കുകയും 1803-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ജില്ലയിലെ ജനങ്ങൾ മുഴുവനും ലഹളക്കു് ഒരുമ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി മേജർ മക്‌ലോഡ് ഉടനെ പണി രാജിക്കൊടുക്കുകയും അന്നു് അദാലത്തു കോർട്ടിലെ ജഡ്ജിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിന്റെ വകൽ സ്വന്തം മുദ്ര ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തുപോവുകയും ചെയ്തു.

മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിന്റെ സെററൽമെണ്ട്—മിസ്റ്റർ റിക്കഡ്സ് ചാർജ് ഏററദിവസംതന്നെ പുതിയ തോതുകളെല്ലാം റദ്ദാക്കുകയും 1801-2ലെ ജമയെതന്നെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ പിന്നെയും മൈസൂർനികുതിയുടെ വ്യത്യാസങ്ങളെപററി ആക്ഷേപങ്ങൾ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു തെക്കേമലയാളത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ മലബാറിലെ പ്രധാനഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരുമായി അന്വേഷണം നടത്തിയതിന്നുശേഷം മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സ് ഒരു പുതിയ പൈമാശികണക്കു ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതായ തത്വങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിനുവേണ്ടി അത്യന്തം ശ്രമിക്കുകയും 1803 ജൂൺ 7-ാംനു- നഞ്ചനിലങ്ങളും തോട്ടങ്ങളും നികുതികെട്ടുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ റവന്യൂ ബോർഡിലേക്കു അയക്കുകയും പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തെ കാലത്തിനു നിക

തി ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പട്ടയങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനുള്ള സമ്മതം കിട്ടേണ്ടതിന്നു ബോർഡുകാരോടു അയാൾ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയ പൈമാശിയിൽ റവന്യൂ ബോർഡിന്റെ സമ്മതത്തിന്നനുസരിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അയാൾ വിചാരിച്ചതായ ചില തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയതായ ഒരു കടലാസ്സു ജൂൺ 29-ാംനു- അയാൾ ജില്ലയിലെ രാജാക്കന്മാർ, നമ്പൂതിരിമാർ, മുഖ്യസ്ഥന്മാർ, പ്രധാനഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാർ ഇവർക്കു എല്ലാവർക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. സാമൂതിരിരാജാവു മുതലായി നൂററിലധികം മലബാറിലെ ജന്മികൾ അതിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൾ ഗവർമ്മേണ്ടും സമ്മതിക്കുക ഉണ്ടായി. 1804-ൽ മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിനെ കളക്ടരായി പിന്തുടർന്ന ദേഹമായ മിസ്റ്റർ വാർഡൻ 1805-ലെ ശ്രുതിപ്പെട്ട വിളംബരത്തിൽ ഈവക തത്വങ്ങളെല്ലാം എഴുതിചേർക്കുകയും ചെയ്തു. വിളംബരത്തിലെ വാചകം താഴെ എഴുതുന്നു:—

“മലബാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഇപ്പോഴത്തെ നികുതിജമാബന്ദിയിൽ വലിയവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ഫോർട്ട്സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു പലവഴിക്കും അറിവുകിട്ടുകയാൽ ഭൂമികൾസർവ്വേചെയ്തും സർക്കാരിന്റെയും ഭൂമിഉടമസ്ഥന്റെയും കൃഷിക്കാരന്റെയും അന്യോന്യമുള്ള അവകാശങ്ങളെ ധാരാളം വിചിന്തനംചെയ്തും പരിഷ്കൃതതത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു പുതിയജമാബന്ദിയെ നിജപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പ്രിൻസിപ്പൽ കളക്ടർക്കു മേപ്പടി ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു കുറെകാലംമുമ്പെ കല്പനകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കല്പനകളെ പ്രിൻസിപ്പൽ കളക്ടർ നിറവേററുവാൻ ഇപ്പോൾ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

“കൃഷിക്കാരൻ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടത്തിന്നിന്നു ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്കുള്ള നിലനികുതി കിട്ടുവാൻ തക്കവിധമുള്ള നികുതിസമ്പ്രദായം ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പര

ക്കും അറിയപ്പെടുന്ന സംഗതിയാണു്.

“പാട്ടം കണക്കാക്കുവാനും തീൎച്ചപ്പെടുത്തുവാനും തക്കതായ ഒരു നിയമം നിജപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി കുറെ മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പെ മലബാറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാരേയും നമ്പൂതിരിമാരേയും മുഖ്യസ്ഥന്മാരേയും കോഴിക്കോട്ടുക്കു വരുത്തി ഒരു സഭക്കൂട്ടുക ഉണ്ടായി എന്നു എല്ലാവൎക്കും ഓൎമ്മ ഉണ്ടായിരിക്കും. പാട്ടം നിജപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടി അന്വേഷണം നടത്തിയതിന്നുശേഷം പലവിധത്തിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ നടപ്പിൽ ഉണ്ടെന്നും മുഖ്യമായും അതിനാലാണു് പലനാടുകളിലെ നികുതികൾക്കും വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് എന്നും കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണു.

“ഈവിധമുള്ള തെറ്റുകൾ തീൎക്കുവാനും ഒരു കുടിയാൻ മറെറാരുകുടിയാനേക്കാൾ അധികം ഗുരുവായോ ലഘുവായോ നികുതി ചുമപ്പെടുത്തുവാൻ സംഗതിവരാത്തവിധം ഒരു സ്ഥിരമായ നികുതിയെ ഏൎപ്പെടുത്തുവാനുംവേണ്ടി സൎക്കാർ നികുതിയെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു പാട്ടം നിജപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഏകരീതിയിലുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം ഉണ്ടാവുന്നതു് എല്ലാവൎക്കും ആവശ്യമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാവുന്നുണ്ടല്ലൊ.

“ഇത്രപ്രധാനമായ കാൎയ്യത്തെപ്പററിയ അനേകസംഗതികളും പൂൎണ്ണമായി ആലോചിക്കുകയും പണ്ടു് ഈ സംസ്ഥാനത്തുള്ള നിലങ്ങളിലേയും തോട്ടങ്ങളിലേയും പാട്ടത്തെ സാധാരണയായി ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായ നടവടികളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തതിന്നുശേഷം മേൽപ്രസ്താവിച്ച രാജാക്കന്മാരും നമ്പൂതിരിമാരും മുഖ്യസ്ഥന്മാരും ഒടുവിൽ സൎക്കാർനികുതി ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള ചിലതത്വങ്ങളെ ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കുകയും എല്ലാവരും അതിൽ ഒപ്പിടുകയും ചെയ്തു.

“മലബാറിലെ പുതിയനികുതി ഉറപ്പിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായ തത്വങ്ങൾ ഈവക തന്നെയാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണർ അവർകൾക്കും അഭിപ്രായമാവുകയാൽ അവയെ ഇതിന്നുതാഴെ എഴുതുകയും ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ നിവാസികളെല്ലാം അറിയേണ്ടതിന്നു വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

“ഒന്നാമതു—നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ അല്ലെങ്കിൽ നെല്ലുണ്ടാകുന്ന നിലങ്ങളിൽ ആകെ ഉണ്ടാവുന്ന വിളവിൽനിന്നു വിത്തും അത്ര കൃഷിചിലവിന്നുള്ള വല്ലിയും എടുക്കുകയും ബാക്കി ഉണ്ടാവുന്നതിൽ മൂന്നിൽ ഒന്നു കൊഴലാഭമായി കുടിയാന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിന്നശേഷം ബാക്കിയുള്ള പാട്ടത്തിൽ സർക്കാർനികുതിക്കു പത്തിന്നു” ആറും ജന്മിക്കു പത്തിന്നുനാലും ഇങ്ങിനെ കണ്ടുവിഭജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

“രണ്ടാമത്—പറമ്പുകളിൽ അല്ലെങ്കിൽ തോട്ടങ്ങളിൽ തെങ്ങ്, വെററിലക്കൊടി, പിലാവ് ഇതുകളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വിളവിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു കുടിയാന്നു കൊടുത്താൽ മതിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ള പാട്ടത്തിൽപകുതി സർക്കാർനികുതിയായും പകുതി ജന്മിയുടെ ഓഹരിയായും ഭാഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

“മൂന്നാമത്—മോടൻപറമ്പുകളിലാകട്ടെ അതാതുകൊല്ലത്തിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന പറമ്പുകളിൽ ജന്മിക്കുകിട്ടുന്നതായ വാരത്തിന്റെ പകുതി സർക്കാർനികുതിയായി കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

“കുരുമുളകിന്മേലുള്ള നികുതി വഴിയെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

“മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഒരു പുതിയ ജൈമാശിക്കണക്ക് ആദ്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി അനേക സബോർഡിനെററ് കളക്ടർമാരെ ഏല്പിക്കുകയും അവക്കുവേണ്ടവിധമുള്ള കല്പനകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

"ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ച നികുതിസമ്പ്രദായം മിതവും ന്യായവും ആണെന്നു പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടതാകയാൽ ജന്മികൾ അവരവരുടെ ഭൂമികളുടെ പാട്ടത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവും വിശ്വാസയോഗ്യവുമായ കണക്കുകളെ സബ്ബ്കലക്ടർമാരുടെ കച്ചേരികളിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ജന്മികളുടെ ഭൂമികളിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കുടിയാന്മാർ പക്കൽനിന്നു കിട്ടേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി അതാതു നാട്ടിലെ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു വേണ്ടപ്പെട്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ജന്മികൾക്കു കൊടുപ്പിക്കുവാൻ സബ്ബ്കലക്ടർമാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കുകയും ചെയ്യും. വേണ്ടപ്പെട്ട കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കേണ്ടതിന്നു ഉതകുന്നതായ ഓരോ ഫാറങ്ങൾ സബ്ബ്കലക്ടർമാരുടെ കല്പനപ്രകാരം ജന്മികൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

"ഈവക കണക്കുകളെല്ലാം കിട്ടിയതിന്നുശേഷം അവ ശരിയാണൊ എന്നു ഒരു പരിശോധന നടത്തുന്നതാകുന്നു. ഈ പരിശോധനയുടെ യഥാർത്ഥമായ ഫലത്തെ റവന്യൂബോർഡിലേക്കും ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കും റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതും ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി പ്രിൻസിപ്പൽ കലക്ടർ എല്ലാനാട്ടുകളിലും നേരിട്ടുതന്നെപോയി നികുതിപട്ടയങ്ങൾ ഒപ്പിട്ടു മുദ്രവെച്ചു അതാതുജന്മികൾക്കും മറ്റുനിവാസികൾക്കും കൊടുക്കുന്നതും ആവക പട്ടയങ്ങളിൽ അവരവർ കമ്പനിയുടെ ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു കൊല്ലംതോറും കൊടുക്കേണ്ടതായ നികുതി ശരിയായി കാണിക്കപ്പെടുന്നതും ആകുന്നു.

"അതിനാൽ നാട്ടുകാർ കല്പിച്ചുകൂട്ടി വല്ലകളവൊ വഞ്ചനയൊ ചെയ്തു ശിക്ഷക്കു പാത്രമാകുവാൻ സംഗതിവരുത്താതെ അവരവരുടെ സ്വത്തിന്റെ ശരിയായകണക്കുകൾ നല്ലമനസ്സോടുകൂടി വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുമെന്നു

പ്രിൻസിപ്പൾകളക്ടർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ വിധമായാൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി കൂടാത്തതായ ഒരു നികുതിയെ ഉടനെ തന്നെ നിശ്ചയപ്പെടുത്തുന്നതാകകൊണ്ടു വാരക്കാരുടെ ഭയമെല്ലാം സമാധാനപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു."

"വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി കൂടാത്തതായനികുതി" എന്നവാക്കകൊണ്ടു മലബാറിലെ നികുതി സ്ഥിരമാണെന്നും മാററിക്കൂടാത്തതാണെന്നും ഉള്ള തെററിദ്ധാരണ വളരെക്കാലം നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ തെററിധാരണയെ കളവാൻവേണ്ടി ഒരു പുതിയ സർവ്വേയും സെററിൽമെണ്ടും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നുവെന്നും ആ സെററിൽമെണ്ടുപ്രകാരമുള്ള തോതുകൾ പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്ക മാററിക്കൂടാത്തതായിരിക്കുമെന്നും പ്രസ്തുത വിളംബരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നസംഗതിയെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ കനോലി വിന്നിപ്പ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞമാതിരി ഗവമ്മേണ്ടിനു ബാദ്ധ്യതയുള്ളത്. നികുതി ആകെയുള്ള തുകയുടെ സ്ഥിരതയെ നിലനിത്തുവാനല്ലെന്നും പ്രത്യുതവിളവിൽ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ക്ലിപ്തമായ ഓഹരിയുടെതോതിന്നുള്ള സ്ഥിരതയെ നിലനിത്തുവാൻ മാത്രമാകുന്നുവെന്നും വെളിപ്പെടുന്ന കാര്യമാണ്. ഒടുവിൽ 1805ലെ വിളംബരത്തിന് എന്തുതന്നെ അത്ഥം ഉണ്ടാകിയാലും അതിൽ കാണിച്ച തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ഒരു സെററിൽമെണ്ടു താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടും ഇല്ല.

ജന്മി പൈമാശിയും ഹിന്ദുവിപൈമാശിയും—പുതിയസെററിൽമെണ്ടിന്റെ ഒരു പ്രാരംഭമായിട്ടു മിസ്റ്റർ വാർഡൻ 1805.6.ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഒരുജന്മി പൈമാശികണക്ക ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുകയും എല്ലാ ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരോടും അവരവരുടെ ഭൂസ്വത്തിന്റെ ഒരു വിവരമായ സ്റ്റേററ്മെണ്ട് എഴുതിച്ച് അവരവരെക്കൊണ്ടു ഒപ്പിടിയിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്റ്റേററുമെണ്ടിൽ അതാതുജന്മിക

ളുടെ കണ്ണുശമുള്ള എല്ലാ നെല്ലുണ്ടാകുന്നവയലുകളും അതുകളുടെ പേരുകൾ, അളവുകൾ, പാട്ടം, ഇറുകളും എല്ലാതോട്ടങ്ങളും അതുകളിലെ ഫലമുള്ളതും ഫലമില്ലാത്തതുമായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണവും കാട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കണക്കിന്നു താഴെ തങ്ങൾ സ്വന്തംസ്വത്തുക്കളുടെ ശരിയായും വിശ്വാസയോഗ്യമായും ഉള്ള കണക്കാണെന്നും ഇതിൽ കാണിക്കപ്പെടാത്തതായ ഭൂമികൾ ഒന്നും ഇല്ലെന്നും അങ്ങിനെ വല്ലതും കണ്ടെപ്പെട്ടാൽ അതു ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു എടുക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും എല്ലാം ജന്മികളെക്കൊണ്ടും എഴുതിച്ചൊപ്പിടിയിക്കുകയും ചെയ്യിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നുശേഷം മിസ്റ്റർ വാർഡൻ കോയമ്പത്തൂരിൽനിന്നു വരുത്തപ്പെട്ടതായ സർവ്വെയന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ജില്ലയിലെ എല്ലാം നഞ്ചെനിലങ്ങളും സർവ്വെചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ 1806 മുതൽ 1810 വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതായ കണക്കുകൾ ഹിസ്സവിപൈമാശി അല്ലെങ്കിൽ അളവുപൈമാശി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. കുറെയൊക്കെ തെററുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ജന്മിപൈമാശിഎന്നും അളവുപൈമാശിഎന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ രണ്ടുകണക്കുകളും ആയിരുന്നു പുതിയ സെററിൽമെണ്ടുവരെ ജില്ലയിലെ ഏററവും ഉപയോഗപ്പെട്ടമായ റവന്യൂകണക്കുകൾ എന്നാൽ സർവ്വെപ്രകാരം ഭൂമി അളക്കുവാൻ ശ്രമംചെയ്യിട്ടില്ല. മലബാറിലെ ചിലനാടുകളിൽ 1800—01ലെ ജ മെജർമക്ക്ളോഡിൻെറ കല്പനപ്രകാരം 1804-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ നാലിൽ ഒന്നു വർദ്ധിപ്പിക്കപ്പെടുകയും വടക്കേമലയാളത്തിലെ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ മുമ്പു വളരെ കുറവായിരുന്നദിക്കിൽ ജന്മിപൈമാശിയുടെ അവസാനത്തോടുകൂടി മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സ് നിജപ്പെടുത്തിയതായ പാട്ടത്തോതുപ്രകാരം ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു വരേണ്ടതായ ഭാഗത്തോളം നികുതി കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ 1803-ലേയും 1805-ലേയും വിളംബരങ്ങളിൽ

പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടതായ തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഒരു സെറ്റിൽമെൻറ് നടത്തപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞായിട്ടില്ല. 1813 ജൂൻ 16-ാനു മിസ്റ്റർ വാർഡൻ റെവന്യൂബോർഡിലേക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ ഈ വിധം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്",

"പിന്നീട്ട് സംഭവിച്ചതായ അനേകം മാററങ്ങൾനിമിത്തം എനിക്ക പ്രവൃത്തിയും ബുദ്ധിമുട്ടും വളരെ അധികരിച്ചും നാട്ടുകാരുടെ സഹായം മാത്രമാകയാൽ ഇതുകളെ നിവൃത്തിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വളരെ കുറഞ്ഞും വരികയാൽ പുതിയ നികുതിയും തൽസംബന്ധമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കുറെ കാലത്തേക്ക നിർത്തിവെക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലെ നികുതി 976-ലെ (1801) കമ്മീഷണർമാരുടെ ജമപ്രകാരം തന്നെ പിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നത്."

മൺറോവിന്റെ റിപ്പോർട്ട്". 1806-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ കുരുമുളകുവള്ളിയിന്മേലുള്ള നികുതി പിട്ടുവന്ന സംഗതിയൊഴിച്ചു മറെറല്ലാനികുതികളും 1817-ാമത്തെ കൊല്ലം വരെ മേൽഎഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ നിലനിന്നുപോന്നു. ജില്ലയിലെ ഉദ്യോഗസമ്പ്രദായങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടതിനു വേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെട്ടതായ കമ്മീഷണർമാരിൽ ഒരാളായ സർതോമസ്സ് മൺറോ എന്നാൾ ആ കൊല്ലത്തിൽ മലബാർ ജില്ലയെ സന്ദർശിച്ചു. ഒരുമാസമെ ആയാൾ ജില്ലയിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായുള്ളുവെങ്കിലും വളരെ വിലപിടിച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ട് അദ്ദേഹം എഴുതുക ഉണ്ടായി (Revenue Selections Vol I p 838). തോട്ടങ്ങളിലെയും നഞ്ചനിലങ്ങളിലെയും നികുതിയെപ്പററി പല ആക്ഷേപഹരജികളും നാട്ടുകാർ അയാളുടെ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം നികുതിയുടെ സാമാന്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടിനെപ്പററിയല്ല. സാമാന്യമായി നോക്കുന്നതായാൽ അത് ഒട്ടുംതന്നെ അധികമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ചില സ്വാഭാവികമായ കാരണങ്ങളാൽ ഗുണം കുറകയോ കേടുവരിക

യൊ ചെയ്തിരുന്നതായ ഭൂമികളിലെ നികുതി പിന്നെയും മുമ്പേത്തെപോലെ വസൂലാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള നികുതികൾ കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ നികുതിബാക്കിക്ക പല ജന്മികളുടെ ഭൂസ്വത്തുകളും വില്പാൻ സംഗതിവന്നു. ഈ സംഭവം മലബാറിൽ മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും വളരെ പ്രതികൂലമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായിരുന്നു.

ഗ്രേയ്മിന്റെ റിപ്പോർട്ട് — സർതോമസ്സ് മൺറോവിന്റെ റിപ്പോർട്ടനിമിത്തം 1818-ൽ തെക്കൻസർക്കീട്ടുകോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിം എന്നാളെ പൊല്ലീസ്സമ്പ്രദായവും മജിസ്ത്രേററ് ഉദ്യോഗവും മലബാറിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നും ജില്ലയിലെ നികുതിഭരണകാര്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം പരിഷ്കാരങ്ങളാണ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ തരമെന്നുള്ള സംഗതിയെപററി ആലോചിക്കേണ്ടതിന്നും വേണ്ടി പ്രത്യേകം നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണം നാലുകൊല്ലം കാലം നിലനിൽക്കുകയും 1822-ൽ അയാൾ ഗവർമ്മണ്ടിലേക്ക് ഒരു റിപ്പോർട്ട എഴുതിഅയക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ റിപ്പോർട്ട എല്ലാംകൂടി നോക്കിയാൽ ഏററവും പരിപൂർണ്ണവും വളരെ വിശേഷവുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണെന്നു സർതോമസ്സ് മൺറൊ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നികുതി ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ 1805-ലെ വിളംബരത്തിലെ സംഗതികളിൽവെച്ചു രണ്ടു കാര്യത്തിലാണ അയാളുടെ അഭിപ്രായം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സ് കണക്കാക്കിയപ്രകാരം "വിളപ്പിൽമേനിപാട്ട"ത്തെ പിരികരിക്കുന്നതായാൽ രാജാക്കന്മാക്കും മററു ജന്മികൾക്കും സ്വതെ കിട്ടിവരുന്നതിൽ വളരെ അധികമായ വിളയുടെ ഓഹരി അവക്കുണ്ടാവുമെന്നു കാണുന്നതിൽ "വിളപ്പിൽമേനിപാട്ട"ത്തെ കേവലം തള്ളികളവാനും കല്പിട്ടുകളിൽനിന്നും അന്വേഷണത്താലും അറിയാവുന്നപ്രകാരമുള്ള

വെറുമ്പാട്ടത്തിന്റെ 100-നു 65 വീതമുള്ള നികുതി നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ കെട്ടുവാനും അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരമാണെങ്കിൽ അന്നത്തെ നികുതിയിൽനിന്ന് 139922 ഉറുപ്പിക അല്ലെങ്കിൽ 100-നു 13 കണ്ടുള്ള സംഖ്യ കുറവായിവരുമെന്നു അയാൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തോട്ടനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പാട്ടത്തിന്റെ 100-നു 50 കണ്ടുള്ള സംഖ്യ നികുതിയായി എടുക്കണമെന്ന വിധമുള്ള മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിന്റെ തോതിനെത്തന്നെയാണ് അയാളും സ്വീകരിച്ചത്. എന്നാൽ അന്നു ജില്ലയിലെ വടക്കൻഭാഗങ്ങളിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പഴശ്ശിയുദ്ധങ്ങൾനിമിത്തം നികുതിസംബന്ധമായ അന്വേഷണങ്ങൾ തെക്കെമലയാളത്തിൽ മാത്രം നടത്തിയിരുന്നതായ മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം തോട്ടങ്ങളിലെ പാട്ടം ആകെയുള്ള വിളവിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗമായിരിക്കുകയും തോട്ടനികുതിയെ അയാൾ അതുപ്രകാരം കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനെ വടക്കെമലയാളത്തിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പാട്ടം ആകെ വിളവിന്റെ അഞ്ചിൽ നാലോഹരിയാണെന്നു മിസ്റ്റർ ഗ്രെയിം തീർച്ചയാക്കുക ഉണ്ടായി. അതുപ്രകാരം തെക്കെമലയാളത്തിൽ നികുതി ആകെ വിളവിന്റെ മൂന്നിൽ ഒന്നുകണ്ടുള്ള മിസ്റ്റർ റിക്കർഡ്സിന്റെ തോതിനെ അനുസരിക്കുകയും വടക്കെമലയാളത്തിൽ അതിന്റെ അഞ്ചിൽ രണ്ടുകണ്ടുള്ള നികുതി ചുമത്തുകയും ചെയ്തു.

അയാളുടെ നികുതിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരമാകുന്നു. ജന്മി പൈമാശിപ്രകാരം 1805-6 ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആകെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. 1805-ൽ ഫലമുള്ളതായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ അഞ്ചിൽ ഒന്നുകണ്ടുള്ള സംഖ്യ പിന്നെ നശിച്ചുപോയ വഹസ്സ് തള്ളിക്കളകയും, 1805-ൽ ഫലമാവാത്തതായ തൈത്തെങ്ങുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ

00ന്നു 75കണ്ടുള്ള സംഖ്യ അയാൾ അപ്പോൾ ഫലമുള്ളതാക്കി പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഫലമുള്ളതായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ കണക്ക് ഉണ്ടാക്കിയതിന്നശേഷം ഈ വൃക്ഷങ്ങളുടെ സംഖ്യയെ ജന്മി പൈമാശിയിൽ തെങ്ങുകൾക്കും കവുങ്ങുകൾക്കും ശരാശരി ഉണ്ടാവുമെന്ന വെച്ചിരിക്കുന്ന ഫലത്തിൻെറ സംഖ്യകൊണ്ടു ഗുണിച്ചുകിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ അതാതു ദിക്കിൽ അന്വേഷിച്ചുകിട്ടുന്ന വിലപ്രകാരം പണമാക്കുകയും തെക്കെമലയാളത്തിൽ അതിൻെറ മൂന്നിലൊന്നും വടക്കെമലയാളത്തിൽ അതിൻെറ അഞ്ചിൽ രണ്ടംശഹരിയും ഗവൎമ്മെണ്ടിൻെറ ഭാഗമാക്കി നിജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പുലാവു വൃക്ഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്ക് ഇതിലും കുറെ അധികം എളുപ്പമായിരുന്നു. ജന്മി പൈമാശിയിൽ പുലാവിൻെറ പാട്ടമെല്ലാം പണമായിട്ടുതന്നെ കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പണസംഖ്യകളെ പുലാവിൻെറ എണ്ണംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചതിനാൽ ജില്ലയിലെ എല്ലാപ്പുലാവുമരങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന പാട്ടം കാണാമല്ലൊ. ഇതിൻെറ പകുതി ഗവൎമ്മെണ്ടുനികുതിയായി കണക്കാക്കാവുന്നതുമാണല്ലൊ. ഇങ്ങിനെ ഓരോതരം വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്ക് ആകെ കിട്ടുവാനുള്ള ജമയെ ജില്ലയിൽ ആകെയുള്ള അതാതുതരം വൃക്ഷത്തിൻെറ എണ്ണംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതിനാൽ ഓരോതരം വൃക്ഷത്തിൻെറ നികുതിയെ പണത്തോതിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിമിന്നു സാധിച്ചു. ഈ നികുതി തോതു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തിന്നു മാറാതിരിക്കണമെന്ന് അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ നിജപ്പെടുത്തിയ തോതുപ്രകാരം ഉണ്ടാവുന്ന നികുതി അന്നു പിരിച്ചിരുന്ന നികുതിയിൽ 100ന്നു 7കണ്ടു കമ്മിയായിരിക്കുമെന്നും അയാൾ കാണുക ഉണ്ടായി.

പുനം, എള്ള്, ഈ രണ്ടു വിത്തുകളെ സംബന്ധിച്ചു മിസ്റ്റർ ഗ്രെയ്. പ്രത്യേകിച്ചു ഒന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുക ഉണ്ടാ

യില്ല. എന്നാൽ മൊടൻനിലങ്ങളിൽ നിന്നു ആകെ വിളവിന്റെ 100ന്നു് 20-ൽ അധികരിക്കാത്ത സംഖ്യയെ മൊടൻ എത്രകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുമൊ അത്രകൊല്ലംകൊണ്ടു ഹരിച്ചുകിട്ടുന്നസംഖ്യ നികുതിയായി വസൂലാക്കിയിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ നടക്കുവാൻ ആണ ആയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്.

നികുതിയെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു മേൽ എഴുതിയപ്രകാരമുള്ള സ്ഥൂലമുഖ്യമായ സംഗതികളിലെല്ലാം ഗവൎമ്മെണ്ടിനാൽ സമ്മതിക്കപ്പെടുകയും അതുപ്രകാരം നടത്തേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിമിനെ വീണ്ടും മലബാറിലേക്കു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം റവന്യൂസംബന്ധമായ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം പരിഷ്കരിക്കണമെന്നും അതിന്നശേഷം തോട്ടനികുതിയും ഒടുവിൽ നഞ്ചനികുതിയും ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നും ഇങ്ങിനെ ഓരോപ്രവൃത്തിയായി ക്രമത്തിൽ ചെയ്യേണമെന്നും ആണ ഗവൎമ്മേണ്ടിൽനിന്നു് അയാൾക്കു കല്പന കിട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി മുഴുമിച്ചതിന്നു ശേഷം രണ്ടാമത്തെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ കോഴിക്കോട്ടുതാലൂക്കിലെ ഓരോ ഹോബളിയിലായി തോട്ടനികുതിയെല്ലാം നിജപ്പെടുത്തിയപ്പോഴക്കു അയാൾ ജില്ലവിട്ടുപോവുകയും ബാക്കിയുള്ള തോട്ടനികുതിയും നഞ്ചനികുതി മുഴുവനും നിജപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ഭാരം അന്നത്തെ കളക്ടരായ മിസ്റ്റർ വാഗൻ (Mr Vaughen) എന്നാളെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്നശേഷം നഞ്ച, തോട്ടം, പുഞ്ച ഈവക നിലങ്ങളെ നികുതി കണക്കാക്കുന്നതിൽ പലതരങ്ങളും ഓരോന്നായി ആവിർഭവിച്ചുവശായി. അതിനാൽ പിന്നീടു സെറ്റിൽമെണ്ടുകാലംവരെ ഉണ്ടായ അവയുടെ ചരിത്രത്തെപറ്റി വെവ്വേറെ എടുത്തുപറയുകയാണു അധികം നന്നായിരിക്കുക.

തോട്ടം സെററിൽമെണ്ട്—മലബാർ വിട്ടുപോയതിന്നു മുമ്പെ തോട്ടം നികുതികളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാൎയ്യത്തിൽ കളക്ടർ നടത്തേണ്ടതായ പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പ്ലാൻ മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിം ഉണ്ടാക്കികൊടുത്തു. 1822ലെ അയാളുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ അതിന്റെ തത്വങ്ങളെല്ലാം അയാൾ വിവരിക്കുകയും ജന്മി കൈവശികണക്കിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഓരോതരം വൃക്ഷത്തിന്മേൽ ഒരു ശരാശരി നികുതി ഉറപ്പിച്ചതിനാൽ അയാളുടെ സ്കീമിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഏതാണ്ടു തീരുമാനിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സെററിൽമെണ്ടു കോഴിക്കോട്ടു താലൂക്കിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ സമയം ജന്മി കൈവശികണക്കുകളെ അയാൾ അനുസരിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. അതിന്നുപകരം ഓരോ ഹോബളിയിൽ ഓരോ കൃഷിക്കാരനോടും അവന്റെ തോട്ടത്തിലുള്ള ഓരോതരം വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണവും അവയിൽ വിളയുന്ന ഫലങ്ങളുടെ ആകെയുള്ള സംഖ്യയും കാണിച്ചു ഓരോ കണക്കു വാങ്ങുകയാണു അയാൾ ചെയ്തതു്. ആവശ്യമുള്ള സംഗതിയിൽ പരിശോധന ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചതായ മേൽപറഞ്ഞ കണക്കുകളിൽ നിന്നു ഓരോ ഹോബളിയിലുള്ള തെങ്ങുകളുടെയും അടക്കകളുടെയും പനസങ്ങളുടെയും ആകെയുള്ള കണക്കുകളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അയാൾക്കു സാദ്ധ്യമായി. ഈവക സാധനങ്ങളുടെ അങ്ങാടിവില ഒപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ ഓഹരിയായി തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ഓരോ ഹോബളിയിൽ ആകെയുള്ള തോട്ടനികുതിയും ഓരോതരം വൃക്ഷത്തിന്റെ ശരാശരി നികുതിയും കണക്കാക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായി. എന്നാൽ മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവംപോലെയും മററു ചില സ്ഥിതിഭേദങ്ങളാലും തെങ്ങുകളുടെ ഗുണങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസമുണ്ടാവുമെന്നും ഉൾനാട്ടിലുള്ള കുന്നുകളെക്കാൾ മണൽപ്രദേശമായ കടൽക്കരകളിൽ തെങ്ങുകൾ അധികം ന

ന്നായി വിളയുമെന്നും ഉള്ള സംഗതികളെ പ്രമാണിച്ചു ദതങ്ങളെ "അററുവെപ്പ്" എന്നും "കരവെപ്പ്" എന്നും രണ്ടുവിധമായി ഭാഗിക്കുകയും അതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതിനെ രണ്ടുതരമായും രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതിനെ മൂന്നുതരമായും തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. (ഗസററിയർ 3-ാം വാല്യം 22-ാംഭാഗം നോക്കുക) ഓരൊ ഹൊബളിയിലുള്ള തോട്ടനികുതിക്കു വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും വൃക്ഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവഭേദംപോലെ നികുതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും ഹൊബളിയിലെ ഓരൊവൃക്ഷത്തിന്റെ ശരാശരി നികുതിയെക്കാൾ അററുവെപ്പിന്റെയും ഒന്നാന്തരം കരവെപ്പിന്റെയും നികുതി അധികമായിരിക്കുമെന്നും രണ്ടു താണതരം കരവെപ്പിന്റെ നികുതി കുറെ കുറവായിരിക്കുമെന്നും അയാൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതായ ഓരോ ഹൊബളിയിലെ ആകെയുള്ള നികുതിസംഖ്യ അതിലെ നിവാസികൾക്ക് അറിവുകൊടുക്കുകയും മേൽപറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഓരൊ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നികുതി ഉറപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം അവർക്കുതന്നെ വെക്കുകയും ആണ ചെയ്തത്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ഗുണം എന്തെന്നാൽ ഓരൊ തോട്ടത്തിലെയും ആകെയുള്ള വിളവു കണക്കാക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തെററു, പ്രയാസവും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ദോഷം എന്തെന്നാൽ വൃക്ഷനികുതിയുടെ തോതുകൾ അനവധി ഉണ്ടെന്നുള്ളതാകുന്നു. അംശംതോറും തോതു മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1889 മതു കൊല്ലത്തിൽ തെങ്ങുകൾക്കു 30-ം കവുങ്ങുകൾക്കു 15-ം പ്ലാവുകൾക്കു 20-ം വ്യത്യാസപ്പെട്ട തോതുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തെങ്ങുകൾക്കു 2.ണ 6പൈ മുതൽ $5\frac{1}{4}$-പൈവരേയും കവുങ്ങുകൾക്കു 9 പൈമുതൽ $2\frac{1}{2}$ പൈവരേയും പ്ലാവുകൾക്കു അഞ്ച് അണമുതൽ 1.ണ 4പൈ വരേയും വ്യത്യാസപ്പെട്ട തോതുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിമിന്റെ സെററിൽമെണ്ടുതത്വങ്ങളെല്ലാം

മിസ്റ്റർ വാഗനും Mr. Vaughan) അയാളുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരനും അനുസരിച്ചു. എന്നാൽ പരിചയത്തിൽ അതുകളെ കുറെകുറെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും സർതോമസ്സ് മൺറോവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ഫലം അവസാനിച്ച വൃക്ഷങ്ങൾക്കു നികുതി ചുമത്താതെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ വാഗൻ തോട്ടങ്ങളുടെ സർവ്വേ എല്ലാം നടത്തുകയും 1824-25-ൽ ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ കല്പനകൂടാതെ നികുതിതോതുകളെല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇയ്യാളുടെ സെററിൽമെണ്ടിനെ ഗവൎമ്മേണ്ടു സമ്മതിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. ശരിയായ സർവ്വേ നടത്തുകയും കണക്കുകൾക്കു റവന്യൂബോർഡിന്റെയും ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെയും അനുമതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യാതൊരു പിരിവും നടത്തിക്കൂടെന്നു ഗവൎമ്മേണ്ടിൽനിന്നു കല്പന ഉണ്ടായി. 1826-ൽ മിസ്റ്റർ വാഗന്നു പകരം കളക്ടരായിവന്ന മിസ്റ്റർ ഷെഫീൽഡ് ഈ സർവ്വേ പ്രവൃത്തി നടത്തിതുടങ്ങി. ഈ സർവ്വേ 1840വരെ വിടാതെ നടന്നിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിം നികുതി ചുരുങ്ങുമെന്നു മുൻകൂട്ടി അഭിപ്രായപ്പെട്ട പ്രകാരമല്ലാതെ 18849 ഉറുപ്പിക കൂടുതലായിട്ടാണു വന്നുചേർന്നതു്.

പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ നികുതി രണ്ടാമതും പരിശോധിക്കണമെന്നായിരുന്നു മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുപ്രകാരം 1842-ലും 1850-ലും റവന്യൂബോർഡ് ഈ സംഗതി ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെക്കുക ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അന്നത്തെ കളക്ടരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കനോലി ഈവക കാര്യങ്ങൾക്കു വലിയ വിരോധിയായിരുന്നു. നികുതിതോതുകളെല്ലാം വളരെ വൃദ്ധിമുട്ടിയും പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തെ കഠിനപ്രയത്നത്തിനു ശേഷവും അടുത്തകാലത്തുമാത്രം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. അതിനാൽ എളുക്കിലെടുക്കിൽ അതുകളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു് വലിയ കഷ്ടമായിരുന്നു. 1850-മുതൽ 1852-വരെയുള്ള കൊ

ങ്ങളിൽ നികുതി അധികമാണെന്നുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ നിമിത്തം പഴയ കുറുമ്പ്രനാട്ടുതാലൂക്കിലെ തോട്ടങ്ങളെല്ലാം രണ്ടാമതും പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും 336 ഉറുപ്പിക ജമയിൽ ചുരുക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം സർവ്വേ ചെയ്തപ്പോൾ കണക്കിൽ കൊണ്ടുവരാത്തതായ ചെറിയവൃക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാം നികുതി കെട്ടപ്പെട്ടു. ഏതെങ്കിലും ഒരു തോട്ടത്തിലെ നികുതി ചുരുക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്ന കുടിയാൻെറവക എല്ലാ തോട്ടങ്ങളും പരിശോധിക്കണമെന്നും തീച്ചയാക്കി. എന്നാൽ സെററിൽമെണ്ട കാലംവരെ മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിമിൻെറ തോട്ടങ്ങൾപ്രകാരമുള്ള നികുതികൾക്കു യാതൊരുഭേദവും സംഭവിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. ആ വക നികുതികൾ കാലംകൊണ്ടു ഒരു വൃക്ഷനികുതിയായിട്ടല്ലാതെ നിലനികുതിയായിട്ടുതന്നെ വിചാരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു പക്ഷെ കാലം കുറെ ഒക്കെ വ്യത്യാസങ്ങളെ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ വലിയനിലങ്ങളിൽ ഇരുന്നിരുന്നതും വലിയനികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ തോട്ടങ്ങൾ കാലംകൊണ്ടു മോശമായി ക്ഷയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവയുടെ നികുതി യാതൊരു ആക്ഷേപവും കൂടാതെ കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പൈമാശിക്കാലത്തു മോശമായിക്കിടന്നിരുന്നതും നികുതി അധികം കെട്ടപ്പെടാതിരുന്നതുമായ മററു ചില തോട്ടങ്ങൾ വളരെ വിലപിടിച്ചവയായി തീർന്നു. അവകളിലെ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അനേകം വിശേഷമായ തോട്ടങ്ങളുടെ നികുതി കുറച്ചുമാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും അവയുടെ അടുത്തുള്ള മോശമായ തോട്ടങ്ങൾക്കു വലിയ നികുതിയുണ്ടെന്നും മിസ്റ്റർ ബാലാർഡ് (Mr Ballard) 1864-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പല വിശേഷമായ തോട്ടങ്ങൾക്കും ഏക്രക്ക് 8-ം 10-ം അണ മാത്രമേ നികുതികൊടുത്തിരുന്നുള്ളുവെന്നും മററു ചിലതിന്നു 65 ഉറുപ്പികയോളം നികുതി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ എഴുതീട്ടുണ്ട് എന്നുവെച്ചാൽ നികുതിക്കു തോട്ടങ്ങളു

ടെ ഫലവത്തയുമായി അനുഭവത്തിൽ യാതൊരുസംബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽമതിയല്ലൊ.

നഞ്ചനിലങ്ങളുടെ നിഷ്ഫലമായ സെററിൽമെൻറ— നഞ്ചനികുതി ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ മിസ്റ്റർ ഗ്രേയ്ം ഉണ്ടാക്കിയ സ്കീം കേവലം അപജയമായിട്ടുതന്നെയാണ് കലാശിച്ചത്. അതിൻെറ ദോഷം എന്തായിരുന്നുവെന്നാൽ അവക നിലങ്ങളിന്മേൽനിന്ന് ഉടമസ്ഥന്മാക്ക കിട്ടിവന്നിരുന്ന പാട്ടത്തെസംബന്ധിച്ച് അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ കണക്കുകളിന്മേലാണ് അയാളുടെ സ്കീം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എന്നുതന്നെ.

1857 ആഗസ്റ്റുമാസം 5-ാംനു മിസ്റ്റർ (പിന്നീട് സർ വില്യം) റോബിൻസൻ റവന്യൂബോർഡിലേക്ക എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:—

“ഇതുവരെ താൻ നടത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സർവ്വെ പ്രവൃത്തിനടത്തുവാൻ മിസ്റ്റർ ഖാഗനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ (മിസ്റ്റർ ഗ്രേയ്ം) 1823-ൽ ജില്ലവിട്ടുപോയി. തോട്ടങ്ങളുടെ സവ്വെകണക്കുകൾ സമ്മതിക്കുവാൻ കരുതിട്ടുവേണമെന്നു തോന്നുകത്തവണ്ണം അത്ര സംശയഗ്രസ്തമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നും ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാർ കൊടുത്തതായ നഞ്ചനിലങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ ഒരുവിധത്തിലും വിശ്വസിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും അയാൾക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുവാൻ എടയുണ്ട്. അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായ സ്കീമിൽ പ്രസ്തുതദോഷം കളവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്താണെന്ന് അയാൾ സ്പഷ്ടമാക്കിട്ടും ഇല്ല.

“1823 മുതൽ 1825 വരെ കൊല്ലങ്ങളിൽ റവന്യൂബോർഡുകാരും കളക്ടരും തമ്മിൽ നടന്നതായ പതിനാറു കത്തുകളിൽനിന്ന് പ്രസ്തുതസ്കീമിൻെറ അപജയത്തെപററി ബോർഡുകാർക്ക് ബോദ്ധ്യമാകുവാൻ കാരണമുണ്ട്. നഞ്ചനിലങ്ങളുടെ സവ്വെകാര്യത്തിൽ ദേശാധികാരിമാർക്ക യാതൊരുവിവരവും ഇല്ല. നടകണ്ടും പ്രവൃത്തികൾക്ക കല്പനകൊടു

ങ്ങൾ അവയെപ്പററി വേണ്ടവിധം ശ്രദ്ധവെപ്പാൻ അവരാൽ ആവുന്നില്ല. ദേശാധികാരിമാർക്കു സർവ്വപ്രവൃത്തി മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുവാനും പ്രിൻസിപ്പൽ കളക്ടർക്കു സാദ്ധ്യമാവുന്നില്ല. അവർ തന്നെ കണക്കുകൾ പറവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത്രവളരെ തെററുള്ളതാകുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ അവർ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനാൽ ഭൂമിയുടെ സ്വഭാവം മുഴുവനും ശരിയായി അറിവാനും സാധിക്കുന്നതല്ല. മിസ്റ്റർ വാഗൻ ജൂൻ 3-ാം-ത്തെ കത്തിൽ 10.ാം വകുപ്പിൽ "ഒരു ന്യായമായ കാലത്തിന്നുള്ളിൽ യാതൊരു കണക്കു തയ്യാറാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും ദേശാധികാരികൾ വഴിക്കു ശരിയായ കച്ചീട്ടുകൾ കിട്ടുവാൻ കേവലം പ്രയാസമാണെന്നും" എഴുതീട്ടുണ്ട്.

"കുടിയാന്മാരും വിചാരിച്ചപ്രകാരമുള്ള സെററൽമെണ്ടു കൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ എല്ലാവിധ ഉപായങ്ങളും എടുത്തുവന്നിരുന്നു. ദേശാധികാരികൾ വലിയ സമ്പന്നന്മാരായി തീർന്നിരുന്നു, നാട്ടിൽ കള്ളകച്ചീട്ടുകൾ നിറഞ്ഞുവശായിരുന്നു. അപ്പപ്പോഴത്തെ കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്നു തൽകാലം ചില കച്ചീട്ടുകളും കരാറുകളും എഴുതിവന്നിരുന്നു. അനവധി കണക്കുകൾ ഓരോസമയത്തു കിട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അതിൽ അധികവും കള്ളക്കണക്കുകൾ ആയിരുന്നു. പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള ചില ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും കള്ളത്തരം ചെയ്യുന്നവർക്കു വലിയ ശിക്ഷകളും അതുകണ്ടുപിടിക്കുന്നവർക്കു സമ്മാനങ്ങളും കൊടുക്കുമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. മൂടിവെച്ച ഭൂമികൾ സർക്കാരിലേക്കു് അടക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കള്ളത്തരം ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ നിലത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നപാട്ടം മുഴുവനും നികുതിയായി വസൂലാക്കുവാൻ റവന്യൂബോർഡിൽനിന്നു കല്പനകിട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. 1824 അക്ടോബർമാസം 12-ാം- ബോർഡിലേക്കു് എഴുതിയ കത്തി

ന്റെ 5-ാം വകുപ്പിൽ മിസ്റ്റർ വാഗൻ ഇതിനോടുള്ള കള്ളത്തരങ്ങൾ പിടിച്ചും ഉണ്ടാകാവുന്നതും നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ അനേകതരം തർക്കങ്ങൾക്കും കലഹങ്ങൾക്കും സിവിൽ കോടതികളിലെ അന്യായങ്ങൾക്കും സംഗതിയുണ്ടാക്കുന്ന വിധമുള്ളതു ആയ ലിസ്റ്റുകളുടെ സാമുദായികമായ ദോഷത്തെ പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുകയും ഈവക ദോഷങ്ങളുടെ സമാധാനത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ കാലം വൈകിയിരിക്കുന്നു എന്നും ബലമായി എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശരിയായ കണക്കുകൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ പലവിധത്തിലും ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നായി. പക്ഷെ അതൊന്നും സാധ്യമായില്ല. ഒടുവിൽ 1835 ജൂൺ 9-ാം- അതായതു മിസ്റ്റർ ഗ്രയമിന്റെ കൈമാശിയെ സഫലമാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള രണ്ടു കൊല്ലത്തെ ശ്രമത്തിനുശേഷം മിസ്റ്റർ വാഗൻ നാട്ടുകാർവകരിൽനിന്നു ശരിയായ കണക്കു കിട്ടുവാൻ കേവലം പ്രയാസമാണെന്നുള്ള സംഗതി തീരുമാനമായി ബോർഡിലേക്ക റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഇതാണു മറ്റെ അഞ്ചോ ആറോ കൊല്ലം കാലത്തെ ചരിത്രം. വിവരങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ള കുടികാരിൽനിന്നു വിശ്വാസിക്കത്തക്കതായ നികുതിക്കണക്കുകൾ വാങ്ങുവാൻവേണ്ടി നിഷ്ഫലമായ പ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ കാലം മുഴുവനും കഴിച്ചത്. ഈവക ആളുകളിൽനിന്നു കണക്കുകൾ കിട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചതും ഏറ്റവും നിർമ്മൎയ്യാദക്കാരും വിശ്വസിക്ക വയ്യാത്തവരും മറച്ചുവെക്കുന്നതിൽ ഒരുപോലെ താല്പര്യമുള്ളവരുമായ ദേശാധികാരിമാർ വഴിക്കായിരുന്നതാനും. ദേശാധികാരിമാരുടെ കൈമാശിയും അഴിമാശിയും ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള സ്ഥിതി അതിന്റെ നിർമ്മൎയ്യാദനിമിത്തം കേവലം നശിച്ചുപോയി. "ദേശാധികാരികൈമാശി" എന്ന പേരിൽ നമ്മുടെ റിക്കാർട്ടുമുറികളിൽ കിടക്കുന്ന വലിയ കടലാസ്സിൻകെട്ടുകളിൽ ലേശമാപ്ര

ല്യം പ്രാമാണ്യം നാം വെക്കുന്നില്ലതാനും."

ഇതിനശേഷം മേൽപ്രസ്താവിച്ച കാൎയ്യത്തിൽ നടന്നിയ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിട്ട യാതൊരു കാൎയ്യവും ഇല്ല. അതുകളൊക്കെ യാതൊരുഫലവുമില്ലാതെ കലാശിച്ചു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. സൎക്കാർ ഗസ്സ്മെൻ്റിൻ്റെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരമുള്ള തോട്ട സൎവ്വെ മുഴുമിച്ചതുവരെ നാട്ടുനിലങ്ങളുടെ സൎവ്വെപ്രവൃത്തി നിറുത്തിവെക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അതിന്നിടയിൽ സാധനങ്ങളുടെ വിലയെല്ലാം കുറെ ഒക്കെ കയറിവശാവുകയും അതുനിമിത്തം നികുതി എളുപ്പത്തിൽ പിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പഴയനികുതി ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും അധികമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

വൃകിൽവിവരം പൈമാശി — ഓരോ പാട്ടക്കാർ വക്കൽ ഉള്ളതായ ഭൂമിയുടെ വകവിവരം കാണിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചില കുറവുകൾ കൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നു വന്നു. ഈവക കണക്കുകളുടെ വലിയ ആവശ്യം ഉണ്ടായതു് 1832-33 ആം കൊല്ലത്തിൽ ആയിരുന്നു. ചിലവസ്തുക്കൾ കാലംകൊണ്ട് അക്രമിയായി അധികം വലിയതായും മററുചിലതു ചെറിയതായും അധികം പറമ്പുകൾ ഒന്നായിക്കൂടി ഒരു നമ്പ്രായും പുതിയ ചില പറമ്പുകൾ ഉണ്ടായിതീൎന്നതായും ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വന്നതിനാൽ നികുതിസംഖ്യകളുടെ വിഭാഗകാൎയ്യത്തിൽ യാതൊരു തരത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ തരമില്ലാതെവരികയും ചെയ്തു. നല്ലനിലവും ചീത്തനിലവും കൈവശമുള്ള ഒരു ഭൂമിഉടമസ്ഥന്നു വല്ല ആവശ്യത്തിന്നും ചില ഭൂമികൾ വിൽക്കേണ്ടിവന്നാൽ ചീത്തയായ ഭൂമികൾ വില്പാൻ നോക്കുകയും പലപ്പോഴും അളവിൻ്റെ വിഹിതപ്രകാരമുള്ള നികുതിസംഖ്യ ചീത്തനിലത്തിന്മേൽ ചുമത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം നികുതിയുടെ തരങ്ങൾക്കു വലിയ ഭേദഗതി

ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ല നിലത്തിന്നു നികുതി വേണ്ടതിൽ അധികം കുറഞ്ഞും ചീത്തനിലത്തിന്നു നികുതി കൂടുതലായും വന്നുകൂടുന്നു. ഈവക ദോഷങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിന്നുവേണ്ടി മിസ്റ്റർ ക്ലെമൻസ്റ്റൻ (Mr Clemenston) എന്നാൾ 1833മുതൽ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ട് ഒരു പൈമാശി ഉണ്ടാക്കുകയും ഇതിനെ “പുകിൽവിവരംപൈമാശി” എന്നു പറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു.

വാസ്തവത്തെ മറച്ചുവെക്കുവാൻ താല്പര്യക്കാരായ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായ കണക്കുകളുടെ ഗുണദോഷത്തെപറ്റി നല്ല പരിചയം ഉണ്ടായിട്ടും അതൊന്നും വിലവെക്കാതെ രണ്ടാമത്തും പഴയ തെററിനെ തന്നെ ആവൎത്തിക്കുകയും ഈ ദേശാധികാരിമാരെ തന്നെ വിശ്വസിച്ച് അവരവരുടെ അതൃത്തിക്കുള്ളിൽ ഉള്ള ഭൂമികളുടെ വിവരം എടുക്കുവാൻവേണ്ടി അവരെതന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ഭൂമിയുടെ അളവൊ മററു വിവരങ്ങളൊ മണ്ണിന്റെ തരഭേദങ്ങളൊ കണക്കുകളിൽ കാണിക്കണമെന്നു അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുക ഉണ്ടായില്ല. മിസ്റ്റർ റോബിൻസൻ റവന്യൂബോർഡിലേക്കു 1857 ആഗസ്റ്റ് 5 ാംനു- അയച്ച കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം പ്രസ്തുത കണക്ക് മുമ്പിലത്തെ ദേശാധികാരിമാരുടെ പൈമാശിതന്നെ ആവൎത്തിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ആദ്യം പറഞ്ഞ കണക്കു രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ കണക്കിനേക്കാൾ കുറെ അധികം മനസ്സിരുത്താതേയും പരിശോധിക്കാതേയും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും തെററുകൾ അധികമുണ്ടാവാൻ കാരണമുള്ളതും ആയിരുന്നുവെന്നു മാത്രമെ ഭേദമുള്ളു. ഈകണക്കുകൾ താസിൽദാർമാർ പരിശോധിച്ച് ഹജൂരിലേക്കു അയക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം. എന്നാൽ പലകുറി ഓൎമ്മപ്പെടുത്തിട്ടും കണക്കുകളെല്ലാം ഓരോന്നുണ്ടും കടലാസ്സുകളിൽ എഴുതിയും താസിൽദാർമാർ പരിശോധിക്കാതെയും ഹജൂരിലേക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കയാണു ഉണ്ടായത്. 1843-ൽ

കുറെ കണക്കുകൾ എഴുതുകയും അതുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ചെറിയ ഒരു ആപ്പീസ്സ് തുറക്കുകയും അതിൽ ഏതാണ്ട പകുതിവേഗത്തിൽ ഒരു "കലവാർശിട്ടി"ന്റെ ആകൃതിയിൽ പകർക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആവക കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴേക്ക് അവയുടെ ന്യൂനതകൾ സ്പഷ്ടമായിത്തുടങ്ങുകയും മിസ്റ്റർ കനോലി (Mr- Canolly) ഇതിന്മേൽ പിന്നെ ഒന്നും ചിലവുചെയ്യാതെ പ്രസ്തുതഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ട തീരെ വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പുകിൽ വിവരംകണക്കുകളെപ്പറ്റിയ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെ മിസ്റ്റർ റോബിൻസൻ മേൽപ്രസ്താവിച്ചതായ ബോർഡിലേക്കുള്ള തന്റെ കത്തിൽ വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1833-മുതൽ 1843വരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിലങ്ങളെപ്പറ്റിയ ചില വിവരങ്ങൾ ഈ കണക്കുകളിൽ തെറ്റായി എഴുതിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവയെ പരിശോധിച്ചിട്ടുതന്നെ കാര്യമില്ലെന്നാണ് അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു[9].

1800—01ലെ ജമ രണ്ടാമത്തും ബലപ്പെടുത്തിയ സംഗതി—നൂലാമാലയായ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോരുവാൻ ഏകമായ മാർഗ്ഗം. 1806—1810-കൊല്ലങ്ങളിലെ പൈമാശിക്കണക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നികുതിജമയെ ഉറപ്പിക്കുകമാത്രമാണെന്നു മിസ്റ്റർ റോബിൻസൻ ഒടുവിൽ തീർച്ചയാക്കി. ഈ കണക്കിൽ ആ കൊല്ലങ്ങളിലെ നഞ്ചനികുതി എല്ലാം കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ ഈ കണക്കു കമ്മിഷൻകാർ 1800—1801ൽ ഉറപ്പിച്ചതായ ജമയിൽനിന്നു ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതി തെക്കേമലയാളത്തിൽ മേജർ മക്‌ലോഡിന്റെ കല്പനപ്രകാരം നാലിൽ ഒന്നു-വർദ്ധിപ്പിച്ച എന്നതും വടക്കേമലയാളത്തിൽ മിസ്റ്റർ വാർഡൻ നികുതി കുറെ ഒക്കെ വർദ്ധിപ്പിച്ച എന്നതും മാത്രമായിരുന്നു. 1800—1801-ലെ ജമ വാസ്തവ

ത്തിൽ മൈസൂർ ജമതന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷെ തെക്കേമലയാളത്തിൽ നികുതിപ്പിരിവിൻെറ ചിലവിന്നുവേണ്ടി പത്തിന്ന് ഒന്നു കണ്ടു കൂട്ടലാക്കി എന്നും വടക്കേമലയാളത്തിൽ ചില നാട്ടുകളിൽ സ്വല്പം നികുതി വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നും മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളു. മിസ്റ്റർ റോബിൻസൻെറ അഭിപ്രായത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടു സമ്മതിക്കുകയും അയാളുടെ പിൻഗാമികളായ മെസ്സേർസ് ഗ്രാൻറും ബാബർറും അതുപ്രകാരം നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുനിമിത്തം കാലംകൊണ്ടു കുറെ ഭേദം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുമ്പിൽ തീർപ്പെടുത്തിയ നികുതിയുടെ അടിസ്ഥാനം മൈസൂർക്കാരുടെ നികുതിയാണെന്നു വ്യക്തപ്പെടുന്ന കാര്യമാണ്. എന്നാൽ 1822-ാമത്തെ കൊല്ലം മുതൽ നടപ്പാക്കിയതായ നഞ്ചനിലങ്ങളുടെ നികുതിയെ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും വേണം. ഈവക നിലങ്ങളിന്മേൽ പാട്ടത്തിൻെറ നൂററിന്നു 65 കണ്ടുള്ള സംഖ്യയുടെ അതാതുമിക്കിലെ നെല്ലുവിലപ്രകാരം കിട്ടുന്ന പണവില 1833-ൽ നികുതിയായി കെട്ടുകയും ചെയ്തു.

മൈസൂർനികുതികളുടെ വൈഷമ്യാവസ്ഥയെപ്പററി— പരിശേഷിച്ചു ഹൈദർനികുതിസമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കിട്ടുണ്ടായിരുന്ന തെക്കേമലയാളത്തിൽ— മുമ്പുതന്നെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലൊ. പാലക്കാട്, വള്ളുവനാട്, പൊന്നാനി, കുറുമ്പ്രനാട്, ഈ നാലു താലൂക്കുകളിൽ അവിടവിടെയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 165 ദേശങ്ങളിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന നികുതിത്തോട്ടുകളുടെ ഒരു കണക്ക് 1894-ൽ ഒരു സെററിൽമെണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തയ്യാറാക്കുക ഉണ്ടായി. ആ കണക്കുനോക്കിയാൽ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതി ധാരാളം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. ഈ ദേശങ്ങളിലെ 7000-ത്തിൽ അധികം നഞ്ചനിലങ്ങൾക്ക് ഏക്ര ഒന്നിന്ന് എട്ടണകണ്ടു നികുതിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇനി നേരെമറിച്ചു 4000-ത്തിൽ അധികം ഏക്ര നിലങ്ങൾക്ക് 6 മുതൽ 40-വരെ ഉറുപ്പിക നികുതിയും ഉണ്ടായി

ന്നുതാനും.

സെററിൽമെണ്ടിന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പുഞ്ചനികുതിത്തോതുകൾ—1870 വരെ മലബാറിൽ നികുതികെട്ടപ്പെട്ടിരുന്ന വിളകൾ മോടൻ, എള്ള്, പുനം ഇവകൾമാത്രം ആയിരുന്നു. ഈവക വിളകൾ കൃഷിചെയ്തിരുന്ന നിലങ്ങൾക്കു നികുതികെട്ടുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് എന്തായിരുന്നുവെന്നാൽ അതുകൾ ഓരോനിലങ്ങളിൽ കൊല്ലന്തോറും മാറിമാറി വിതയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു. ഒരു നിലം സാധാരണയായി മൂന്നോ നാലോ കൊല്ലം കൂട്ടത്തോടെ കൃഷിചെയ്യപ്പെടാറുള്ളൂ. അതിനാൽ എല്ലാകൊല്ലവും നികുതികെട്ടുന്നതിന്നുമുമ്പെ കൃഷിചെയ്ത ഭൂമി അളക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. മേജർ മക്ലോഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ച മിസ്റ്റർ ഗ്രെയിംമോൻ ആകെയുള്ള വിളവിന്റെ അഞ്ചിൽ ഒന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഓഹരിയായി നിജപ്പെടുത്തുകയും അതു മൂന്നുകൊല്ലത്തേക്കും കൂടിയാകയാൽ അതിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം കൊല്ലംതോറും നികുതിയായി വസൂലാക്കുകയും ചെയ്വാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഇതിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ സംഗതി മിസ്റ്റർ ഷെഫീൽഡ് എന്നാൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. അയാളുടെ സമ്പ്രദായം 1861-വരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൂമികളെല്ലാം അവയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വിളവിന്റെ മേനിയുടെ സ്വഭാവംപോലെ അയാൾ മൂന്നതരങ്ങളാക്കി വിഭജിക്കുകയും, നൂറു പെരുക്കത്തിന്നു (പെരുക്കം=ഒരു അറുപതീററുകോലിന്റെ ചതുരശ്രം) സമമാർ വരുന്ന വിത്ത് ഇത്രയെന്നു കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാകൊല്ലവും കൃഷിചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭൂമി അറുപതീററുകോലുകൊണ്ട് അളന്നുകിട്ടുന്ന പെരുക്കത്തിൽ വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തും ആ ഭൂമിയുടെ മേനികൊണ്ടു വിത്തിനെ പെരുക്കി ഉണ്ടാവുന്ന വിളവും കണക്കാക്കിയതിന്നുശേഷം ആകെയുള്ള വിളവിന്റെ പത്തിന്നു രണ്ടുകണ്ടുള്ള സംഖ്യ നികുതിയായി വസൂലാക്കുവാനാണ് അയാൾ തീർച്ച

യാക്കിയതു്. എന്നാൽ ഈ നെല്ലു് അതാതുകൊല്ലത്തെ നെല്ലുവിലപ്രകാരം പണമാക്കി 1845-വരെ വസൂലാക്കിപ്പോരികയും ചെയ്തു. പുനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മിസ്റ്റർ ഷെഫീൽഡ് ഒന്നും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. 1861-വരെ അതു മിസ്റ്റർ ഗ്രെയ്മിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരംതന്നെ പോന്നു.

1861-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ മേൽകാണിച്ചവിധം അതുകൊണ്ടുള്ള വിളവിനെ കണക്കാക്കുന്നതു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു വെച്ചു ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു പുഞ്ചനികുതികാര്യത്തിൽ ഓരോ ഏക്രത്തോതിനെ നിജപ്പെടുത്തി, പുനത്തിന്നു് അതു കൃഷിചെയ്യുന്ന ഓരോ താലൂക്കിന്റെ ഭേദംപോലെ ഏക്രക്കു 12-ം 10-ം 8-ം അണ കണ്ടു നികുതി നിജപ്പെടുത്തി. മോടന്നു 12-ം എള്ളിന്നു 9-ം അണകണ്ടു ജില്ലക്കൊക്കും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി. ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു നികുതി കണക്കാക്കുവാനുള്ള സൌകര്യം ധാരാളം ലഭിച്ചുവെങ്കിലും കൊല്ലംതോറും കൃഷിചെയ്ത ഭൂമി അളക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം പിന്നെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ വേണ്ടി മോടൻ പറമ്പുകൾക്കു് എല്ലാകൊല്ലവും ഏക്രക്കു് 6-ണ നികുതികൊടുത്താൽ മതി എന്നു ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു നിശ്ചയിക്കുക ഉണ്ടായി. പക്ഷെ ഈ സംഗതി അധികം കുടിയാന്മാരും വിചാരിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. 1889-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ ഈ പുതിയതോതുപ്രകാരം 16500 ഏക്ര പുഞ്ചഭൂമിമാത്രമെ ഇങ്ങിനെയുള്ള കണക്കിൽപെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

പാലക്കാട്ടുതാലൂക്കിൽ താഴെപറയുന്ന വിളകൾ മോടൻ പറമ്പുകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതുകൾക്കു മോടന്നുപോലെ ഏക്രക്കു 12 അണകണ്ടു നികുതികൊടുക്കണം എന്നു 1870-ാമതു കൊല്ലംമുതൽ തീർച്ചയാക്കുക ഉണ്ടായി:—

1 ചോളം	6 പയറുകൾ
2 രായി	7 പുകയില
3 ചാമ	8 തുവര
4 കമ്പു	9 അമര
5 മുതിര	10 ആവണക്കു്

1871-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തെ മററുള്ള താലൂക്കുകളിലും ഏൎപ്പെടുത്തുവാനും മേൽപറഞ്ഞ വിളകളുടെ ലിസ്റ്റിൽ ഇഞ്ചിയും കുരുമുളകുംകൂടി കൂട്ടുവാനും റവന്യൂ ബോൎഡ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അന്നത്തെ കളക്ടരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ച് 1875-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഈ സംഗതി കേവലം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം കുരുമുളകുവള്ളിയിന്മേലുള്ള നികുതി 1806-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കി. 1806-ലെ വിളംബരപ്രകാരം തന്നെ ഗവൎമ്മെണ്ടു നടക്കുന്നതാണെന്നും ഫലമുള്ള മുളകുവള്ളിയിന്മേൽ നികുതികെട്ടുന്നതല്ലെന്നും 1827-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിലും നാട്ടുകാരോടു പ്രസിദ്ധമായി പറവാൻ അന്നത്തെ കളക്ടരെ ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്ന് അധികാരപ്പെടുത്തി. 1806-മുതൽ 1874-75-വരെ കുരുമുളകിന്ന് ഒരു കയററുമതിച്ചുങ്കം വസൂലാക്കി വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ 1827-ൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്ന് ഉടമ്പടിചെയ്തതു മുളകുവള്ളികൾക്കു നികുതികെട്ടുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമായിരുന്നു. സെററിൽമെണ്ടിന്നു വിരോധികളായുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ 1827,ലെ വിളംബരപ്രകാരം മുളകുവള്ളിയാകട്ടെ അതുണ്ടാവുന്ന ഭൂമിയാവട്ടെ നികുതികെട്ടുന്നതല്ലെന്നു ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്ന് ഉടമ്പടിചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു.

സൎവ്വെയും സെററിൽമെണ്ടും.—ഇതിന്നിടയിൽ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു സൎവ്വെയും സെററിൽമെണ്ടും മലബാറിൽ നടത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ക്രമത്തിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മലബാറിലും റവന്യൂ സൎവ്വെ വക പ്രവൃത്തികൾ നടത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് 1859-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽതന്നെ റവന്യൂബോൎഡിൽനിന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മലബാർ എന്നേക്കു സൎവ്വെ ചെയ്യാൻ എടുക്കപ്പെടുമെന്നു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാൻ 1864-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ സൎവ്വെ സൂപ്രണ്ടിനോടു ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ക

ല്പിക്കുക ഉണ്ടായി' നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കമെന്നു ആ കാലത്തു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ നികുതി എല്ലാടിക്കിലും ഏതാണ്ടു സമമാക്കുവാൻ മാത്രമായിരുന്നു അന്നത്തെ വിചാരം. ഇത് അത്യന്തം ആവശ്യമായിരുന്നുതാനും. മലബാറിൽ ശരിയായ കണക്കുകൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിനെപ്പററി എല്ലാ കളക്ടർമാരും വിടാതെ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഭൂമിറജിസ്ത്ര് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ കൃഷിചെയ്തിരുന്ന ഭൂമികൾ പരിശോധിക്കുവാനും ഗവമ്മെണ്ടുനിലങ്ങളിൽ കയ്യേറാതെ കഴിക്കുവാനും ഉള്ള മാർഗ്ഗം യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ സംഗതിയിൽ 1880-ാമതു കൊല്ലംവരെ ഒന്നും പ്രവൃത്തിക്കാതെതന്നെ ഇരുന്നു. ഈ കൊല്ലത്തിൽ മലബാറിലെ ഭൂമിനികുതിസമ്പ്രദായത്തെപററിയ വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇന്ത്യാഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു മതിരാശി ഗവമ്മെണ്ടിലേക്ക് ഒരു കല്പനകിട്ടുക ഉണ്ടായി. "മലബാർ ഹൈദരാലിയാൽ നികുതി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയതായ ഒരു ജില്ലയാണെന്നും അതിൽ നികുതി കുറയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തതും കയററുവാൻ പാടില്ലാത്തതും ആണെന്നും" ചില വലിയ യോഗ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽതന്നെ ഒരു അഭിപ്രായം പ്രബലമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കളക്ടർ മിസ്റ്റർ മെക്ക്വാട്ടേർസ് (Mc. Watters) ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ തെററിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ജില്ലയിൽ ഒരു സർവ്വെയും സെററൽമെണ്ടും നടത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യകതയെപററി ബലമായി എഴുതുകയും ചെയ്തു അയാളുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഈ വിധം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—"നമുക്ക് ഒരു ഭൂമിറജിസ്ത്ര് ഇല്ല. തോട്ടങ്ങളുടെ ക്രമമായ റജിസ്ത്രും നമ്മുടെകയ്യിൽ ഇല്ല. പുഞ്ചനിലങ്ങളുടെ റജിസ്ത്രും നമ്മുടെ അധീനത്തിൽ ഇല്ല. വാസ്തവം പറയുന്നതായാൽ, ഭൂമിനികുതികളെപ്പററി ഖിശപ

സിക്തമാക്കതായ കണക്കുകൾ യാതൊന്നും നമ്മുടെ പക്കൽ ഇല്ല. അവയെപ്പററി നമുക്ക യാതൊരു അറിവും ഇല്ല. നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഒരു റെജിസ്ത്രുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. നഞ്ചനിലങ്ങളെ അതുമായി യോജിപ്പിക്കുവാൻ യാതൊരു വഴിയും ഇല്ല. അതിനാൽ നികുതി വിഭജിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമുക്ക യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ലതാനും. ഏററവും മോശമായ ഭൂമികൈവശംവെക്കുന്ന ദരിദ്രനായ കുടിയാൻ ഏററവും വലിയ നികുതി കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്.” കളക്ടരുടെ ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു സമ്മതിക്കുകയും റവന്യൂബോർഡും അഡ്വോക്കെററ് ജനറാളും അതിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം വയനാട്ടിൽ മുമ്പുതന്നെ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സർവ്വേപ്രവൃത്തി കാലംകൊണ്ടു മലബാറിലേക്ക് ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൈസൂർ സെററിൽമെണ്ടിന്റെ ശാശ്വതനിലയിലുള്ള ഭ്രമം മുഴുവനും. 1883 ഡിസെമ്പ്ര 13-ാംനു-ത്തെ സ്റ്റേററുസിക്രട്ടരിയുടെ 35-ാംനമ്പ്ര റവന്യൂകല്പനയാൽ തീൎന്നുപോയി. എന്നാൽ പുതിയ സെററിൽമെണ്ടിന്റെ വിരോധികൾ 1894-ലും അംപ്തിൽപ്രഭു(Lord Ampthil)1901-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ മലബാറിനെ സന്ദർശിച്ചകാലത്തും നികുതിയുടെ ശാശ്വതനിലയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ വളരെ ശ്രമിക്കുക ഉണ്ടായിതാനും.

സ്കീംറിപ്പോർട്ടുകൾ—വയനാട്ടുതാലൂക്കിലെ സർവ്വേപ്രവൃത്തിക്കു പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളാലും കുറെഒക്കെ തടസ്ഥം നേരിടുകയും വളരെ താമസഗതിയായി തീരുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ കുറെ അധികം കൊല്ലങ്ങൾക്ക താണപ്രദേശങ്ങളിലെ സർവ്വേപ്രവൃത്തി നടത്തിത്തുടങ്ങുവാൻ സാധിച്ചില്ല. 1889-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ അന്നത്തെ സെററിൽമെണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന കാസൽസ്റ്റുവർട്ട് സ്റ്റുവർട്ട പാലക്കാട്ടുതാലൂക്കിൽ സർവ്വേപ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. അതിനുശേഷം [illegible]

ല്ലം അവസാനിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഈ താലൂക്കിന്റെ സെററിൽമെണ്ടിനെപ്പററി ഒരു സ്കീം അയാൾ തയ്യാറാക്കി ഗവമ്മേണ്ടിലെക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. പാലക്കാട്ട, വള്ളുവനാട്ട, കുറുമ്പ്രനാട്ട, പൊന്നാനി ഈ നാലു മന്ത്രകാതാലൂക്കുകളിലെ തരംതിരിക്കലിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പുതിയ സ്കീം മിസ്റ്റർ മോബർലി തയ്യാറാക്കി 1894ൽ ഗവമ്മേണ്ടിലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപ്രകാരം കോട്ടയംതാലൂക്കിലേക്ക 1896-ലും കോഴിക്കോട്ട താലൂക്കിലേക്ക 1899ലും ഓരൊ സ്കീം അയാൾ തയ്യാറാക്കിഅയച്ചു. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ സ്ട്ടവർട്ടിന്നു പാലക്കാട്ടതാലൂക്കിൽ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുവാൻ 1900വരെ സംധിച്ചില്ല. 1900 ആഗസ്തു 29-ാനു-യാണു ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു മലബാറിലെ സെററിൽമെണ്ടിനെപ്പററിയ തത്വങ്ങളും തോത്തുകളും തീരുമാനമായി നിജപ്പെടുത്തിയതു.

സെററൽമെണ്ട ഏല്പെട്ടത്തുവാനുള്ള താമസം—1889 സപ്തമ്പ്രമാസം 20ാനു- പാലക്കാട്ടതാലൂക്കിൽ ഭൂമി തരംതിരക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചമുതൽ പുതിയ സെററൽമെണ്ടിൽ ഏല്പെട്ടത്തേണ്ടതായ തത്വങ്ങളേയും തോത്തുകളേയും ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട 1900 ആഗസ്തമാസം 29.ാനു- ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു തീരുമാനമായി ഉണ്ടായ കല്പനവരെയുള്ള ദീർഘമായകാലം അതായതു ഏകദേശം പതിനൊന്നുകൊല്ലം കാലം സെററിൽമെണ്ടിന്നു താമസം നേരിട്ടതിന്നു മുഖ്യമായും രണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടായ സംഗതികളെപ്പററി തീച്ച്യമാക്കുവാനുള്ള പ്രയാസമായിരുന്നു, ഒന്നാമത്തു സെററിൽമെണ്ട ജന്മിയുമായൊ കുടിയാനുമായൊ വേണ്ടത എന്നും രണ്ടാമത്തു തോട്ടങ്ങൾക്ക ഏതുവിധമാണെ നികുതികെട്ടേണ്ടത എന്നും ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു തീച്ച്യമാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ജന്മിയുമായുള്ള സെററൽമെണ്ട—മൈസൂർക്കാർ കുടിയാനുമായിട്ടാണെ സെററൽമെണ്ട നടത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്.

ഇതു സംഗതിവശാൽ ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു എന്നല്ലാതെ പ്രത്യേകം ഒരു ആലോചനയോടുകൂടി ചെയ്തതായിരുന്നില്ല. അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും വിശ്വാസജനകമായിരുന്നില്ല. നായന്മാർ വിടാതെ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരും നായന്മാരുമായ ജന്മികൾക്കു മാപ്പിളമാരുടെ കച്ചേരികളിൽ പോകുവാൻ വളരെ ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ ജനങ്ങളെ ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കു ചേർക്കുവാൻവേണ്ടി യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അനവധി ജന്മികൾ നാട്ടിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയതിനാൽ മൈസൂർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കൃഷിക്കാരുമായി സെറ്റിൽമെണ്ടു നടത്തുകയല്ലാതെ മറ്റൊ യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജന്മി പലപ്പോഴും ഒരു നാമമാത്രമായ ഭൂമിയുടമസ്ഥൻ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായം ഈ ജില്ലക്കു അത്യന്തം യോജിച്ചുവന്നു. 1805-ലെ വിളംബരത്തിൽ ജന്മിയുമായി ഒരു സെറ്റിൽമെണ്ടു നടത്തണമെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മേൽപറഞ്ഞ സമ്പ്രദായത്തെത്തന്നെ അനുസരിച്ചുപോന്നു. 1888-ൽ 78-ാം നമ്പ്ര രണ്ടാം അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോർട്ട് ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ക്രമക്കേടിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതുവരെ അതിനെത്തന്നെ നിലനിർത്തിപോന്നു. മലബാറിലെ പട്ടയദാർ ഒരു ജന്മി ആയിരിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ അല്ലാതെ അയാൾ നികുതിവസൂൽ ആക്റ്റിലെ (Revenue Recovery Act) അർത്ഥവിവരണപ്രകാരം ഒരു ലാൻഡ്ഹോൾഡർ ആവുകയില്ലെന്നു ഹൈക്കോർട്ടു വിധിച്ചു. മിസ്റ്റർ (ഇപ്പോൾ സർ ഹെൻറി)വിൻററർബോതം അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം ജില്ലയിൽ ആകെ 185000 പട്ടയദാരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ നൂററിന്നു അഞ്ചുകണ്ടുള്ള പട്ടയദാരന്മാരെങ്കിലും ജന്മികളായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ജില്ലയിലെ അധികഭാഗം നിലനികുതിയും വസൂലാക്കുവാൻ തരമില്ലാതായിത്തീർന്നു. ഈ ദുർഘടത്തിൽ

നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോരുവാൻ എത്രയും ക്ലിഷ്ടമായ മാർഗ്ഗം 1864-ലെ II-ാംനമ്പ്ര ആക്റ്റിൽ "ലാൻഡ്ഹോൾഡർ" എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവിവരണത്തെ മലബാർ പട്ടയദാരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടത്തത്തക്കവണ്ണം ഒന്നു ഭേദപ്പെടുത്തുകയും അതിലെ 42-ാം വകുപ്പിൽ "എല്ലാം കടികടങ്ങളും ഒഴിച്ച്" (Free of all encumbrances) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതിയിൽ മലബാറിൽ ജന്മിയുടെ അവകാശവും ഉൾപ്പെട്ടമെന്ന് ഒരു വ്യാഖ്യാനംകൂടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകമാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനുപകരം ഗവമ്മേണ്ടു പ്രവൃത്തിച്ചത് 1802-ലെ XXVI-ാംനമ്പ്ര റഗുലേഷനിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം ജന്മാവകാശങ്ങളുടെ ഒരു ക്രമമായ റജിസ്റ്റ്രു ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ജന്മറജിസ്ത്രേഷൻ—ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ശീഘ്രമായ ഫലം എന്തെന്നാൽ പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയതും വയനാട്ടിലെ സെററിൽമെണ്ടുറജിസ്റ്ററുകളെപ്പോലെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരികയും അങ്ങിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ മററുള്ള താലൂക്കുകളിൽ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും എടുക്കുവാൻ തരമില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്തു എന്നതുതന്നെ. അതിനാൽ 1895-ാമതുകൊല്ലം വരെ ഒന്നും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ കൊല്ലത്തിൽ പാലക്കാട്ടും വള്ളുവനാട്ടും താലൂക്കുകളിൽ പ്രത്യേകം ഓരോ ഡിപ്യൂട്ടി കളക്ടർമാരെ ജന്മറജിസ്ത്രേഷൻ കാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി നിയമിച്ചു. ഇവരുടെ തീർപ്പുകൾക്കു പ്രാമാണ്യം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നും വാസ്തവമായ ജന്മിയുടെ പേർ റജിസ്റ്റരു ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയിന്മേൽ നികുതിബാക്കിക്കു വിൽക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമികളുടെ വില്പനകളെ കോടതികൾ റദ്ദാക്കുകയില്ലെന്നുള്ള ഉറപ്പ് ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നും വേണ്ടി "മലബാർ ജന്മറജിസ്ത്രേഷൻ ആക്ട്" (1896-ലെ 3-ാംനമ്പ്ര) പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ റജിസ്ത്രാർമാരുടെ പ്രവൃത്തി വളരെ മന്ദഗ

തിയായിരുന്നു. ജന്മിക്കു സ്വന്തം ഭൂമി രജിസ്ത്ര ചെയ്യുന്നതിനാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പുതിയ സെററിൽമെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശം പാട്ടക്കുടിക്കാരെ ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കിയിരുന്നു എന്നും അവരെ തോന്നപ്പെട്ടത്. പൊന്നാനിയിലും കുറുമ്പ്രനാട്ടിലും ജന്മം രജിസ്ത്ര ചെയ്യുവാൻ രണ്ടു ഡിപ്പുട്ടികളക്ടർമാരെക്കൂടി 1895-ൽ നിയമിച്ചു. സപ്തംബ്ര മാസത്തിൽ പൊന്നാനിയിൽ 37 ദേശങ്ങൾമാത്രമെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതേപ്രകാരം ആ താലൂക്കിലുള്ള പണിമുഴുവനും തീരേണ്ടുന്നവെച്ചു. പിറെറത്തെ കൊല്ലം പകുതിയായതോടുകൂടെ മറ്റുള്ള താലൂക്കുകളിലെ രജിസ്ത്രേഷൻ മിക്കതും മുഴുമിച്ചു. എന്നാൽ ജന്മരജിസ്ത്രേഷനും സെററിൽമെണ്ടു കൂടി ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടായി പരിണമിച്ചതിന്നശേഷമാണ രജിസ്ത്രേഷൻ പണിമുഴുവനും തീരുകയുണ്ടായത്. വേറെയുള്ള താലൂക്കുകളിൽ അവരുടെ സെററിൽമെണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ പുതിയ നികുതിനിരക്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി ജന്മരജിസ്ത്രകാര്യം നടത്തുകയാണ ഉണ്ടായത്. ആദ്യം ഭൂമി രജിസ്ത്ര ചെയ്യുന്നതു മുഖ്യമായും സർവ്വേഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാരായിരുന്നു. ഓരോ ജന്മിയുടെ പേരിൽ രജിസ്ത്ര ചെയ്ത ഭൂമികളുടെ വിവരമെല്ലാം അയാൾക്കു കൊടുത്തിരുന്ന കരടുപട്ടയത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നികുതിദായുകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഉള്ള ആക്ഷേപങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ ജന്മരജിസ്ത്രേഷൻ കാര്യത്തിലും ആക്ഷേപഹരജികൾ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇത് ഏററവും അപാരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു 17000-ൽ അധികം ആക്ഷേപങ്ങൾ സെററിൽമെണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാൽ വിചാരണ ചെയ്തു തീർപ്പാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സെററിൽമെണ്ടു തീർച്ചയായും ഏർപ്പെടുത്തുമെന്ന ജന്മികൾ കണ്ടതിനാൽ മുമ്പു രജിസ്ത്ര ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ എത്രകണ്ടു അവർക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവോ അത്രകണ്ടു ആഗ്രഹം ഇപ്പോൾ രജിസ്ത്ര ചെ

സ്ഥാനം അവർക്കു് ഉണ്ടായിതീർന്നു. സ്പെഷ്യൽ ഡിപ്പുട്ടി കളക്റ്റർമാർ മുഴുമിക്കാത്തതായ താലൂക്കുകളിലെ ജന്മംറജിസ്റ്റ്രകളും പുതിയ രേഖകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ കൊല്ലംതന്നെ സെററിൽമെൻറു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് മുഴുമിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

തോട്ടനികുതിയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു്—തോട്ടങ്ങളിൽ നികുതി കെട്ടുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു് ഏററവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. കടൽവക്കത്തുള്ള ഒരു മണൽഭൂമിയിന്മേൽ സ്വാതത ഒന്നും കിട്ടാറില്ല. അതുമാതിരി ഭൂമിതന്നെ വേറൊരേടത്തു്, ഏക്രക്കു് ഏഴുറുപ്പിക നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ലതാനും. ഇങ്ങിനെ സ്വാതത ഒന്നും കിട്ടാത്ത ഭൂമി അത്യന്തം ഫലവത്തായെങ്കിൽ കാലവും പണവും വേണ്ടിവരുന്നു. ഈവിധം ഒരു ഭൂമി ഫലവത്തായികൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യത്തിൽ തോട്ടത്തിന്റെ ഭാവിയായ ഫലവത്തക്കും വിലക്കും അനുസരിച്ചു് ഒരു നികുതികെട്ടുന്ന കാര്യം സാധിക്കാത്തതാകുന്നു. ഇതുവരെ പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നതായ വൃക്ഷനികുതിയും തൃപ്തികരമായി പരിണമിച്ചിട്ടില്ല. വൃക്ഷനികുതിയെ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു പകരം ഏക്രയിന്മേൽ തോട്ടകരം ഉറപ്പിക്കുന്നതായാൽ അതുകൾ കാഞ്ഞ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള തോട്ടങ്ങൾക്കു് വലിയ ഭാരമാവാനിരിക്കുന്നതോടുകൂടി തൈകളും വൃക്ഷങ്ങളുള്ള തോട്ടങ്ങളിൽനിന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു കിട്ടേണ്ടതു മുഴുവനും കായാത്ത കിട്ടാതാകുന്നതായ ഒരു സ്ഥിതി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വളരെകാലം ബുദ്ധിമുട്ടുക ഉണ്ടായി. ഈ കാര്യം ആലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി 1889-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഒരു കമ്മിററിയെ ഏർപ്പെടുത്തി. വൃക്ഷനികുതി വേണ്ടെന്നുവെക്കണമെന്നും അഞ്ചുറുപ്പികമുതൽ ഒരു ഉറുപ്പികവരെയുള്ള ഏക്രനിരക്കുകളെ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും പ്രസ്തുതകമ്മിററിക്കാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ തോട്ടങ്ങൾ വിളവിന്റെ പണവിലയുടെ ഒരു ചി

ഹിതത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടില്ലാത്തതിനാൽ രണ്ടാമത്തു സെററൽമെണ്ടു വേണ്ടിവരുന്ന കാലത്തു സാധനവിലയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ തരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു അവയെ ആദ്യം നിഷേധിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായതു്. ഈ സ്കീംപ്രകാരം വൃക്ഷങ്ങൾ എണ്ണാതെ കഴിക്കയില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയില്ല. ഗവൎമ്മെണ്ടിനു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അനവധി സ്കീമുകൾ ആലോചിക്കപ്പെടുകയും കൊള്ളാതെ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ സെററൽമെണ്ടുകാലത്തു തോട്ടങ്ങളെ വീണ്ടും തരംതിരിക്കാതെ കഴിയത്തക്കവണ്ണം ഒരു സ്കീമും സാദ്ധ്യമാവുന്നതല്ലെന്നു 1894-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു തീൎച്ചയായും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു (1) വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം എണ്ണുകയും ആറു താലൂക്കുകളിലേയും ഏഴാമത്തെ താലൂക്കിലെ ഒരു ഭാഗത്തേയും തോട്ടങ്ങളെല്ലാം തരംതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം 1900-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ തോട്ടത്തിന്റെ ഗുണത്തിന്നനുസരിച്ചും അതിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണവും ഗുണവും ആലോചിച്ചും ഏഴുറുപ്പികമുതൽ ഒരുറുപ്പികവരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായ ഏക്രനികുതിനിരക്കുകളെ ഏൎപ്പെടുത്തുവാൻ തീൎച്ചയാക്കി. (2)

സെററൽമെണ്ടിന്റെ ഏൎപ്പാട് —1900 സപ്തമ്പ്രമാസം മുതൽ 1904 ജൂൻമാസംവരെ എട്ടുതാലൂക്കുകളിൽ ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായ പുതിയ സെററൽമെണ്ടുപ്രകാരം ജില്ലയിലെ

(1) 1900 ആഗസ്റ്റ 29-ാംനു-യിലെ 883-ാംനമ്പ്ര റെവന്യൂ ഗവൎമ്മെണ്ടു കല്പനയും 1904 ഡിസെമ്പർ 27-ാംനു-യിലെ 477-ാം നമ്പ്ര ബോർഡുപ്രൊസീഡിങ്സും വായിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (G. O. No 883 Revenue dated 29 th August 1900 and B. P. No. 477, dated 27th December 1904)

(2) 1900 ഫിബ്രുവരി 20-ാംനു-യിലെ 145-ാംനമ്പ്ര റെവന്യൂ ഗവൎമ്മെണ്ടു കല്പന നോക്കുക (G. O. No 144, Revenue dated 20th February 1900

നികുതിസമ്പ്രദായം സംസ്ഥാനത്തിലെ മററു ജില്ലകളിലെപോലെതന്നെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. പക്ഷെ മലബാറിലെ പ്രത്യേകസംഗതികൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതി അതിൽ ധാരാളം വരുത്തിട്ടുണ്ട്. സൌററൽമെണ്ട് ജന്മികളുമായി നേരിട്ടുനടത്തുകയും വൃക്ഷനികുതി വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തതിനു പുറമെ പഴയസമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു മുഖ്യമായും വ്യത്യാസപ്പെട്ട സംഗതി പുഞ്ചനിലങ്ങളിലെ ചില വിളകൾക്കു മാത്രം നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നതിനെ കേവലം മാററിയെന്നതാകുന്നു. പുഞ്ചനിലങ്ങളിലെ വിളകൾക്കു നികുതികെട്ടുക എന്ന തത്വത്തിനു പകരം താഴെ കാണിക്കുന്നതായ ചില മുഖ്യമായ ഭേദഗതികൾക്കനുസരിച്ചു കൈവശത്തിന്മേൽ (Occupation) നികുതി ചുമത്തുക എന്ന തത്വത്തെയാണു ഗവമ്മെണ്ടു സ്വീകരിച്ചത്.

തത്വങ്ങൾ — കൃഷിചെയ്യത്തക്കതായ ഭൂമികളെല്ലാം മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവംപോലെ ചുകന്ന പശിമക്കൂറായോ (Red ferrugenous) അല്ലെങ്കിൽ മണൽക്കൂറായോ (Arenacious) തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നൂററിന്നു 84 കണ്ടുള്ള ഭൂമികളും ചുകന്നപശിമലോമും (Redferrugenuous Loam classVII) ബാക്കി അധികവും ചുകന്നപശിമമണലും (Red ferruginous sand classVIII) ആകുന്നു. ഈ ഭൂമികൾ നഞ്ച, തോട്ടം പുഞ്ച ഇങ്ങിനെ മൂന്നായും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമികൾ നിരത്തി, വരമ്പിട്ടു, നെല്ലുമുതലായി വെള്ളം അധികം ആവശ്യമുള്ള വിളകൾ കൃഷിചെയ്യുന്നവയാണെങ്കിൽ അവയെ നഞ്ചയായി ഗണിക്കുന്നു. ഒരു തോട്ടമാവണമെങ്കിൽ ഏക്രക്കു പത്തിൽ ചുരുങ്ങാതെയുള്ള തെങ്ങുകളോ അതിനു സമമായ കവുങ്ങുകളോ പ്ലാവുകളോ (3) ഉണ്ടായിരിക്കണം. പഴയനടവടിക്കനുസരിച്ചു ഈ മൂന്നു വൃക്ഷങ്ങളെ മാത്രമാണ തോട്ട വിളവുകളായി വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൃഷിചെയ്യത്തക്കതായ മററുള്ളനിലങ്ങളെല്ലാം പുഞ്ചയായി ഗണിക്ക

(3) ഒരു തെങ്ങ = 12 കവുങ്ങുകൾ = ½ പ്ലാവ്.

പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകൾ സ്ഥിരം പുഞ്ചയായും അസ്ഥിരംപുഞ്ചയായും രണ്ടായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ഥിരംപുഞ്ചനിലങ്ങൾ കൊല്ലന്തോറും സ്ഥിരമായി കസ്സൂശം വെച്ചുനടക്കുന്നവയാകുന്നു. അവയ്ക്ക് എല്ലാകൊല്ലവും നികുതികൊടുക്കണം. വെറുംതരിശായി കിടക്കുന്ന ഭൂമികളും ഇടക്കിൽ ഇടക്കിൽ ഓരോ വിളകൾ കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന ഭൂമികളും അസ്ഥിരം പുഞ്ച നിലങ്ങളാകുന്നു. അതാതുകൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിളകൾക്ക് അപ്പോൾ നികുതി കെട്ടുമെന്നെ ഉള്ളൂ. വെറുതെ കിടക്കുന്ന നിലങ്ങൾക്കു നികുതി കെട്ടാറില്ല. ഒരു വീട് പണിചെയ്യുക, ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുണ്ടാക്കുക, ഒരു സ്ഥിരമായ വേലികെട്ടുക തരിശുനിലം നഞ്ച നിലമാക്കുക, മൂന്നു കൊല്ലംവിടാതെ ഒരു പുഞ്ചവിള എടുക്കുക, ഇതുകളെല്ലാം നില. സ്ഥിരംപുഞ്ചയായി രജിസ്റ്ററുചെയ്യേണ്ടതിന്നുള്ള സംഗതികളാകുന്നു.

വർഗ്ഗംതിരിക്കൽ— നഞ്ച, പുഞ്ച ഈ രണ്ടുനികുതികൾക്കുവേണ്ടി താഴെകാണിക്കുന്ന സംഗതികൾക്കനുസരിച്ച് ദേശങ്ങളെല്ലാം മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:—

(എ) അങ്ങാടിസ്ഥലങ്ങൾക്ക് അടുത്തിരുപ്പ്

(ബി) ഗതാഗതത്തിന്നുള്ള സൌകര്യം

(സി) മണ്ണിന്റെ തുല്യതയും ഫലപുഷ്ടിയും

(ഡി) ഫലപുഷ്ടിയുടെ താരതമ്യതക്കു ഹേതുവായ സ്ഥലവിശേഷങ്ങൾ

(ഇ) സ്ഥലത്തെ സുഖവിരോധമായൊ മറിച്ചോ ഉള്ള സ്ഥിതി

(എഫ്) കാട്ടുമൃഗങ്ങളാൽ നഷ്ടംവരുവാൻ ഇടയുള്ളത്.

നഞ്ചനികുതിത്തോതുകൾ—നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ പണത്തോതുകളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന്നു നെല്ലാണ് ഒരു മാതൃകാവിളയായി എടുത്തത്, അനേകം പരീക്ഷകൾ നടത്തിയതി

ന്നശേഷം ഒരു ഏക്രയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വിളവു 900മുതൽ 200വരെ മതിരാശിപ്പടികൾ ആണെന്നു കണക്കാക്കി. മണ്ണിന്റെ ഓരോ ക്ലാസ്സിലും മാതിരിയിലും ഉണ്ടാവുന്ന വിളവ് ഇത്രയാണെന്നു തീച്ചയാക്കിയതിന്നശേഷം അതിനെ 1892-93 ഈ കൊല്ലത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നതായ ഇരിപത്തു കൊല്ലത്തെ ശരാശരി വിലപ്രകാരം പണമാക്കി അതിൽനിന്നു 100നു 15കണ്ടുള്ള സംഖ്യ വണ്ടിക്കൂലിക്കും കച്ചവടലാഭത്തിന്നും തള്ളികളയുന്നു. 3200 മതിരാശിപ്പടിയായ ഗാർസ്സ ഒന്നിന്നു 125കയായിട്ടാണ വില കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. വേറെ വിധം പറയുന്നതായാൽ 1000 മക്കിട്ടേഷറിന്നു 42-ക 8-ണയും വിലയാവുന്നു. ഇങ്ങിനെ കിട്ടുന്ന ആകെ വിലയിൽനിന്നു (എ) കാലപ്പിഴക്കും മറ്റും കുറഞ്ഞ സ്ഥലത്തിന്നും കൂടി 100നു 15കണ്ടുള്ള സംഖ്യയു (ബി) കൃഷിച്ചിലവും (സി) ഇതു രണ്ടും കഴിച്ചു ബാക്കി കിട്ടുന്നതിന്റെ മൂന്നിൽ ഒന്നു കൃഷിക്കാരന്റെ ഓഹരിക്കും കഴിച്ചതിന്നശേഷം ബാക്കിയുടെ പത്തിൽ ആറ ഓഹരി ഗവൎമ്മേണ്ടു നികുതിയായി വസൂലാക്കുവാനാണ് നിശ്ചയിച്ചത്. മാർജിനിൽ കാണിച്ചകണക്കിൽ കാണുന്നപ്രകാരം ഈ ഓഹരിയിൽനിന്നു കുറെ കൂടി ചുരുക്കിട്ടാണ് തരങ്ങളെ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

തരം	അസ്സൽ വിലയുടെ 10ൽ 6 കണ്ടുള്ള ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ ഓഹരി			നിശ്ചയിച്ച തോതു		
	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ
1	6	15	3	6	0	0
2	5	13	2	5	0	0
3	4	14	4	4	0	0
4	4	4	10	3	0	0
5	3	3	10	2	0	0
6	1	8	2	1	8	0
7	1	12	7	1	0	0
8	1	0	11	0	12	0

ഈ വകതോത്തുകളുടെ അതിയായ ലാഘവവും തെററുകൾക്ക സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തതായ വിട്ടതികളും പരക്കെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുന്ന സംഗതികളാകുന്നു. 1805-ലെ വിളംബരത്തിൽ കാലപ്പിഴക്കും ആദായം കുറഞ്ഞ സ്ഥലത്തിന്നും മാത്രമെ കിഴിവു അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ ഗവൎമ്മേണ്ടിന്നും ജന്മിക്കും കൃഷിക്കാരന്നും വെച്ചതായ ഓഹരികളെല്ലാം വിളംബരത്തിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം തന്നെവെച്ചു കൊടു

കകയും ചെയ്തു. സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ മററു ജില്ലകളിലെല്ലാം ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ ഓഹരി അസ്സൽവിളവിൻെറ പകുതിയാകുന്നു. മലബാറിൽ അത് അഞ്ചിൽ രണ്ടോഹരിയേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ അതിൽനിന്നു കുറെക്കൂടി ചുരുങ്ങിട്ടാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നികുതി കെട്ടിയിരിക്കുന്നതുതാനും. രണ്ടുവിള എടുക്കുന്ന നിലങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ വിളയുടെ നാലിൽ ഒന്നുകൂടി ചുമത്തുകമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ചില കൊല്ലങ്ങളിൽമാത്രം രണ്ടാംവിള എടുക്കുന്ന സംഗതികളിൽ രണ്ടാമത്തെ വിളയുടെ പകുതിസംഖ്യകൂടി നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയായാൽ കൃഷിക്കാർക്ക് ഭൂമി രണ്ടുവിളനിലമായി റജിസ്റ്റാക്കുവാൻ അഭിരുചി ഉണ്ടാവുമല്ലോ.

പുഞ്ചനികുതിത്തോതുകൾ— പുഞ്ചനികുതിത്തോതുകളും ഏതാണ്ട നഞ്ചനികുതിപോലെതന്നെ ആണു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു. അതിനേക്കാൾ കുറെ അധികം മിതമെന്നേ പറഞ്ഞുകൂടൂ. കാരണം ഗവമ്മേണ്ടിനുള്ള ഓഹരി അസ്സൽ വിളവിൻെറ മൂന്നിൽ ഒന്നുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇതിൽ മേലെ നാണു മാത്രകാവിളയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതിലെ വിളവു മണ്ണിൻെറ ഗുണംപോലെ ഏക്രക്ക 400 മുതൽ 150 പവൻ മതിരാശിപ്പടിയാണെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതാനും. വില ഗാർസിന്നു I20 ഉറുപ്പികയാണു. അങ്ങിനെയുള്ള വിളവിൻെറ അഞ്ചിൽ ഒന്നുകണ്ടു കാലപ്പിഴക്കു തള്ളികളയുന്നതാനും. കൃഷിച്ചിലവ് ഏക്രക്ക് 6 ഉറുപ്പികമുതൽ 3 ഉറുപ്പികവരെയുള്ള സംഖ്യയും ആകുന്നു. അസ്സൽവിളവിൻെറ മൂന്നിൽ ഒന്നു കൃഷിക്കാരൻെറ ഓഹരിക്കു കിഴിക്കുകയും ബാക്കി രണ്ട് ഓഹരിയെ ഗവമ്മേണ്ടിന്നും ജന്മിക്കും സമമായി വിഭജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെഎല്ലാം കണക്കാക്കി കിട്ടുന്ന തോതുകൾ ഏക്രക്ക 4ണ മുതൽ ഓരോരന്തരത്തിന് ഈരണ്ട് അണ കയറിക്കൊണ്ടു 12ണവരെ കയറിയും പി

ന്നെ ക്രമത്തിൽ ഒന്നും ഒന്നരയും രണ്ടും ഉറുപ്പികയായും ആണ നിജപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

തോട്ടനികുതിത്തോതുകൾ—തോട്ടങ്ങൾക്കു നികുതി കെട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ അവയെ (1) "ഏററവും വിശേഷം" (Best) (2) "മെച്ചം" (Superior, (3) "നല്ലതു്" (Good) "4 സാധാരണ" (Ordinary) (5) "താണതു്" (Inferior) (6) "ഗുണംകെട്ടതു്" (Bad) (7) ഏററവും താണതു് (Worst) ഇങ്ങിനെ ഏഴു തരങ്ങളായി തിരിക്കുകയും അവക്കു ക്രമത്തിൽ ഏക്രക്കു 7 ഉറുപ്പികമുതൽ 1 ഉറുപ്പികവരെ നികുതി ചുമത്തുകയും ആണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഈ തോതുകളെ യോജിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകതോട്ടം മേൽകാണിച്ച ഏഴു തരങ്ങളിൽ ഏതിലാണു പെട്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നു് ആദ്യം തീർച്ചയാക്കേണ്ടതും പിന്നെ അതിൽ ഫലമുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ (1) തികച്ചും (2) മുക്കാലംശമൊ (3) പകുതിയൊ (4) കാലംശമൊ ഉള്ളതു് എന്നു കണക്കാക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. ഇതിന്നു് ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. "സാധാരണ" തരത്തിലുള്ള 40.ൽ ചുരുങ്ങാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ എന്നുവെച്ചാൽ തികച്ചും ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു തോട്ടവും മുക്കാലംശം നല്ലതായ ഫലവൃക്ഷങ്ങളുള്ള തോട്ടവും പകുതിഭാഗം "മെച്ചം" തരത്തിൽ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള തോട്ടവും കാലംശം "ഏററവും വിശേഷ"മായ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള തോട്ടവും ഈ നാലു തോട്ടവും നാലാം തരത്തിൽ അതായതു് "സാധാരണ"തരത്തിൽ ഏക്രക്കു 4 ഉറുപ്പികയായി ചേർക്കപ്പെടുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം നന്നായി നടത്തേണ്ടതിന്നു ധാരാളം അഭ്യാസം ലഭിച്ചതായ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഇടവിടാതെ പരിശോധനയും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഗതിയും മലബാറിലെ സെററിൽമെണ്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ചു നല്ല തൃപ്തികരമായിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു് ഈ കൂട്ടരുടെ ഇടയിൽ മാസത്തിൽ 50 ക ശമ്പളമുള്ള 35.ൽ അധികം സ്പെഷ്യൽ ഇൻസ്പെക്ടർമാരും 8 ഗസ

റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. തോപ്പുകളെല്ലാം അത്യന്തം ലഘുവായിരുന്നു. ഗവമ്മേണ്ടിന്ന് അവകാശമുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും എടുക്കുവാൻ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നികുതി ഇതിന്റെ പലേടം അധികമായി വസൂലാക്കാമായിരുന്നു. നല്ലവണ്ണം മനസ്സിരുത്തി പരിശോധനകൾ നടത്തിയതിന്നുശേഷം ഏറ്റവും വിശേഷമായ ഒരു തെങ്ങിൽ കൊല്ലംതോറും ശരാശരി 55 തേങ്ങ ഉണ്ടാവുമെന്നു മിസ്റ്റർ മോബെർലി കണക്കാക്കീട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു 1000.ത്തിന്ന് 20 ഉറുപ്പികവീതമുള്ള വളരെ താണ നിരക്കുപ്രകാരം കണക്കാക്കുകയും അതിൽനിന്നു കാലപ്പിഴക്കു 100-നു 25 വീതമുള്ള സംഖ്യയും കൃഷിച്ചിലവുകളും കഴിച്ചാൽ ബാക്കി കിട്ടുന്ന അസ്സൽവിളവിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഓഹരി ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ഭാഗനിലയിൽ ഏറ്റവുംവിശേഷമായ ഒരുവൃക്ഷത്തിന്നു 3ണ 6പൈ വരുമെന്നും അതു നികുതിയായി ചുമത്തണമെന്നും അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ തോതുപ്രകാരം തികച്ചും വൃക്ഷങ്ങളുള്ള ഏറ്റവും വിശേഷമായ ഒരു തോട്ടത്തിന്ന് 8ക 12ണ നികുതിചുമത്താമായിരുന്നു. ഏറ്റവും വിശേഷമായ ഒരു തെങ്ങിനു കൊല്ലത്തിൽ ഒരു ഉറുപ്പികയാണു സാധാരണ പാട്ടം. അധികം തോട്ടങ്ങളിലും നികുതികെട്ടുന്ന ക വൃക്ഷങ്ങൾക്കുപുറമെ കുരുമുളക, വെററില, മാവു, പിലാ വിധത്തിലുള്ള സസ്യങ്ങൾ ഇതുകളൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവകകൊന്നും നികുതി ചുമത്താറില്ല.

ശരാശരി പണത്തോത്തുകൾ—ജില്ലയിൽ ആകെയുള്ള നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ 100-നു 34 കണ്ടുള്ള ഭൂമികൾ ഏക്രക്കു പന്ത്രണ്ടണമുതൽ രണ്ടുറുപ്പികവരെയും 100-നു 53 കണ്ടുള്ള ഭൂമികൾ ഏക്രക്കു മൂന്നുറുപ്പികമുതൽ നാലുറുപ്പികവരെയും നികുതിയുള്ളവയാകുന്നു. അഞ്ചിൽ നാലുഭാഗം തോട്ടങ്ങളും ഒടുവിലെ നാലുതരത്തിൽമാത്രം നികുതി കെട്ടപ്പെട്ടവയാകുന്നു. 100-നു 8കണ്ടുള്ള ഭൂമികൾക്കുമാത്രമേ ഏക്രക്ക് 6 ഉറു

പ്പികയോ അധികമോ നികുതിയുള്ളൂ. സ്ഥിരംപുഞ്ചഭൂമികൾ 100നു 28കണ്ടു ഏക്രക്കു 4 അണമുതൽ 10 അണവരെയും 100നു 39കണ്ടു് ഏക്രക്കു 12 അണവീതവും 100നു 24കണ്ടു് ഏക്രക്കു് ഒരു ഉറുപ്പികവീതവും നികുതി കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ആദ്യത്തെ ശാസ്ത്രീയമായ സർവ്വേപ്രകാരം നഞ്ചനിലങ്ങളുടെയും തോട്ടങ്ങളുടേയും. വിസ്താരത്തിലും സെററിൽമെണ്ടുപ്രകാരം അവയുടെ നികുതിയിലും കൂടുതലോ കുറവോ കാണിക്കുന്നതായ ഒരു പട്ടിക താഴെകൊടുത്തിരിക്കുന്നു—(സെററിൽമെണ്ടിന്നു മുമ്പു പറമ്പുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന നികുതി വളരെ നിസ്സാരമായിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്ഥിരം പുഞ്ചനിലങ്ങൾ ഈ പട്ടികയിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു)

താലൂക്കുകൾ	നഞ്ചനികുതി കൂടുതൽ 100-നു വീതം		തോട്ടങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസം 100നുവീതം	
	അളവ്	നികുതി	അളവ്	നികുതി
ചിറക്കൽ	22	36	+34	+69
കോട്ടയം	29	27	+45	+96
കുറുമ്പ്രനാട്	36	38	+24	+109
കോഴിക്കോട്	35	26	+277	+71
ഏറനാട്	39	62	+45	+97
വള്ളുവനാട്	33	75	-16	+37
പാലക്കാട്	38	76	-14	+156
പൊന്നാനി	24	42	+43	+112
ജില്ല	34	56	+43	+94

വടക്കെമലയാളത്തിലെ നഞ്ചനികുതികൾ തെക്കെമലയാളത്തിലെ നികുതിയേക്കാൾ കുറെ അധികമായിരുന്നു വെ

ന്നുള്ള വിചാരം മേലെഴുതിയ പട്ടികകൊണ്ടു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടല്ലൊ.

ഓരോ താലൂക്കിലും നഞ്ച, തോട്ടം, സ്ഥിരംപുഞ്ച, അസ്ഥിരംപുഞ്ച ഈ വക ഭൂമികളിൽ ഒരു ഏക്രക്കുള്ള ശരാശരി തോതുകൾ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:—

താലൂക്കുകൾ	നഞ്ച			തോട്ടം			സ്ഥിരംപുഞ്ച			അസ്ഥിരംപുഞ്ച		
	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ
ചിറക്കൽ	3	3	10	2	14	4	0	11	5	0	10	10
കോട്ടയം	2	14	2	2	15	6	0	12	0	0	10	5
കുറുമ്പ്രനാട്	2	15	8	2	15	10	0	11	4	0	9	2
കോഴിക്കോട്	3	0	6	2	8	11	0	12	2	0	9	10
ഏറനാട്	3	7	4	2	8	2	0	14	1	0	11	3
വള്ളുവനാട്	4	6	6	1	15	2	1	0	11	0	12	4
പാലക്കാട്	3	14	10	2	3	0	0	14	0	0	11	7
പൊന്നാനി	3	1	9	3	14	10	0	9	11	0	9	3
ജില്ലയിലെ ശരാശരി	3	8	11	2	15	3	0	13	2	0	10	10

ആയവ്യയസംബന്ധമായ ഫലങ്ങൾ—പുതിയ സെറ്റിൽമെണ്ടുനിമിത്തം 13,53,890 ഉറുപ്പിക അല്ലെങ്കിൽ അക്കെയുള്ള നികുതിയുടെ 100ന്നു 77കണ്ടുള്ള സംഖ്യ മുമ്പെത്തെക്കാൾ വർദ്ധിച്ചുവശായി. സെറ്റിൽമെണ്ടിന്നു മുമ്പെ മലബാർജില്ലയിലെ നികുതി മറ്റുജില്ലകളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കുന്നു. ഈ ദോഷം സെറ്റിൽമെണ്ടുനിമിത്തം കുറെ ഒക്കെ സമാധാനമായി. എന്നാൽ ഗവർമ്മെണ്ടിന്നു ന്യായമായ വിധത്തിൽ കയററാവുന്ന നികുതിമുഴുവനും കെട്ടുന്നതായിരുന്നാൽ മലബാറിലെ

നികുതി ഇതിലും തുലോം അധികം വർദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. മലബാറിൽ ചില പ്രത്യേകതത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു നടത്തപ്പെട്ടുന്നതായ ഇൻക്രിമെന്റ് റെമിഷൻ നിയമങ്ങൾപ്രകാരം ഈ സെററിൽമെന്റുകളെ കുറെ കാലത്തേക്ക സമ്പൂർണ്ണരീതിയിൽ വരികയും ഇല്ല. (1902 സെപ്തംബ്ര 20-ാംനു-ത്തെ റവന്യൂ 857-ഉം 857 A. ഗവർമ്മെണ്ടു കല്പനകൾ നോക്കുക)

സെററിൽമെണ്ടിന്റെ ഏപ്പാടോടുകൂടി നികുതിറെമിഷനെപ്പററിയ സാധാരണ നിയമങ്ങളെല്ലാം മലബാറിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുവരെ ആ നിയമങ്ങൾ ഇവിടെ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. (1904 ഡിസെമ്പ്ര 22-ാംനു-ത്തെ 477-ാംനമ്പ്ര ബോർഡ് പ്രൊസീഡിങ്ങ്സ് (സെററിൽമെണ്ടുവക) നോക്കുക)

വയനാട്—വയനാട്ടിൽ ഇടവിടാതെ സംഭവിച്ചിരുന്ന കലഹങ്ങൾനിമിത്തം യാതൊരു നികുതിയും അവിടെ കെട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ പഴശ്ശിരാജാവിന്റെ കലഹം ശമിച്ചതിനുശേഷം 1806-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ മിസ്റ്റർ ബേബർ എന്നാൾ വിത്തിന്റെ ഇരട്ടി പാട്ടം കണക്കാക്കുവാനും അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു നികുതി ഉറപ്പിക്കുവാനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അനന്തരം കളക്ടരായ മിസ്റ്റർ വാർഡൻ കുറെ അധികം പരപ്പായ ഒരു സ്കീം തയ്യാറാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതു വയനാട്ടിലേക്കു പ്രത്യേകമായിരുന്നതാനും. ഓരോ ഭൂമിയിൽ സുമാർ എത്ര മേനി വിളയുമെന്നു കണക്കാക്കി വിത്തിനെ അതുകൊണ്ടു പെരുക്കി കിട്ടുന്നതായ ആകെയുള്ള വിളവിൽ നിന്നു വിത്തെരട്ടിച്ച സംഖ്യ കൃഷിച്ചിലവിനുവേണ്ടി കിഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ സമം മൂന്നാഹരിയാക്കി ഓരോ ഓഹരി ഗവമ്മേണ്ടിന്നും ജന്മിക്കും കൃഷിക്കാരനും വിഭജിക്കുകയാണു അയാൾ ചെയ്തത്. അനേകതരം വിള പരീക്ഷകളാൽ ഓരോ ഭൂമികളിലെ വിളവുമേനികൾ കണക്കാക്കിയതിനാൽ

ആകെയുള്ള വിളവുകളെ നിജപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ഓരോ അംശങ്ങൾക്കു ഒന്നുമുതൽ പതിനഞ്ചുവരെ വിളവുമേനികൾ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഈ ഏർപ്പാടു്, ഒടുവിൽ ദോഷകരമായി പരിണമിച്ചു. മണ്ണുകൊണ്ടും സ്ഥിതികൊണ്ടും ഫലപുഷ്ടികൊണ്ടും പലതരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായ ഭൂമികൾ ഒരു അംശത്തിൽത്തന്നെ ധാരാളമുണ്ടു്. വിളവുമേനികൾ കണക്കാക്കിയപ്പോൾ ഈ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും ആലോചിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഈ സ്കീം പ്രകാരം തെറ്റുകൂടാതെ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്നുവേണ്ടിയും നികുതി സമ്പ്രദായത്തിൽ ഏതാണ്ടു് ഒരു സാമ്യം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നുവേണ്ടിയും ഒരു മാർഗ്ഗം എടുത്തു. ഇതു മൈസൂർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പാലക്കാട്ടിലെ സെററൽമെണ്ടുകാലത്തിൽ എടുത്തതായ മാർഗ്ഗംപോലെതന്നെ ആയിരുന്നു. താണതരം ഭൂമികളിന്മേൽ നികുതി അധികമാവാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി നികുതികെട്ടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുവാനുള്ള അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈവക ഭൂമികളിൽ വിതച്ചിരുന്ന വസ്തുവകായ വിത്തിന്മേൽ നികുതികെട്ടണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഒരു വിള കണക്കാക്കി അതിന്മേൽ നികുതികെട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇതിന്നു "നികുതിവിത്തു" എന്നാണു് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്.

ഇതുകൊണ്ടും നികുതി നല്ലവണ്ണം ശരിയാവുക ഉണ്ടായില്ല. പരിചയത്തിൽ കുറെക്കൂടി ഭേദംവരുത്തേണ്ടിവന്നു. ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ഓഹരി അതാതുഭൂമികളിലെ വിലപ്രകാരം പണമാക്കണമെന്നായിരുന്നു മിസ്റ്റർ വാർഡന്റെ നിശ്ചയം. ഇതിന്റെ ഫലമായി അനേകതരം നികുതിതോതുകൾ ഉണ്ടായിതീർന്നു; ഇതെല്ലാം ന്യായമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതി

ന്ന മതിയായ ഒറപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ദോഷത്തിന്റെ സമാധാനത്തിനവേണ്ടി ഓരോ അംശത്തേക്കും ഓരോ പണവില ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി. സൌകൎയ്യത്തിനവേണ്ടി ഒരുപൊതി നികുതിവിത്തിന്മേൽ (പൊതി=30 നാഴി=26 മക്ലോട്ടുസേർ—22 മതിരാശിപ്പടി) തോതുകൾ കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ഓരോ അംശത്തിലും ഗവൎമ്മെണ്ടിനുള്ള ഓഹരിയുടെ ശരാശരി പണവിലയെ വാസ്തവത്തിൽ വിതച്ചതായ വിത്തുപൊതിയുടെ സംഖ്യകൊണ്ടു ഹരിച്ചതിനാലാണ് ഈ തോതുകൾ ഒറപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ഈ മാതിരിയിൽ മിസ്റ്റർ ബേബർ നികുതിത്തോതുകളുടെ ഒരു പട്ടികയുണ്ടാക്കി. മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിമിന്റെ കാലത്തു് ഇതുകൾ പൊതിക്കു 15 അണമുതൽ 2 ഉറുപ്പിക 10 അണവരെ ആയിരുന്നു. 1884-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ അതുകൾ 1 ഉറുപ്പിക 4അണ മുതൽ 2 ഉറുപ്പിക 5 അണ 7 പൈ വരേയും ആയിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഗ്രേയിമിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ഈ "അംശം സെററിൽമെണ്ടി"നെതന്നെ മിസ്റ്റർ വാഗനും അനുസരിച്ചുപോന്നു. ഇതു് ഇടക്കിൽ കുറെഒക്കെ ഭേദപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു 1888വരെ നിലനിന്നു. ഈവക ഭേദഗതികൾ എല്ലാംശ്ശോഴും ഗവൎമ്മെണ്ടിന്നു ദോഷമായിട്ടുതന്നെ ആണു് ഇരുന്നിരുന്നതുതാനും.

അതിനു പിന്നീടുണ്ടായ മാററങ്ങൾ—കൊല്ലംതോറും വിതച്ചതായ വിത്തിന്റെ കണക്കുണ്ടാക്കിയിരുന്നതു് അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. അവർതന്നെ കൃഷിക്കാരുമായിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ഈ സമ്പ്രദായം വഞ്ചനക്കും കളവിന്നും നല്ല ഒരു മാൎഗ്ഗമായിത്തീൎന്നു. സ്വതേ നികുതിവിത്തും വാസ്തവവിത്തും തമ്മിൽ ചുരുക്കം സംഗതികളിൽ മാത്രമെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എല്ലാ സംഗതികളിലും അതുകൾതമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടായിതീൎന്നുതാനും. 1884-ൽ നികുതിവിത്തു വാസ്തവവിത്തിന്റെ

ഫിലസംഗതിയിൽ പകുതിയും അധികം സംഗതികളിൽ കാൽഭാഗവും മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അംശം അധികാരികൾക്ക ഇത എത്രകണ്ട കുറയുന്നുവൊ അത്രകണ്ട സന്തോഷമായിരുന്നു. വയനാട്ടതാലൂക്ക ഫലങ്ങളിൽനിന്ന വളരെ ദൂരമായിരുന്നതിനാൽ മേലന്വേഷണം കുറെ ചുരുങ്ങുകയും അതുനിമിത്തം ഈവക വഞ്ചനകൾ അധികമായിതീരുകയും ചെയ്തു. പഴയസമ്പ്രദായം നന്നായി നടന്നിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ അതു കൃഷിയിന്മേൽ ഒരു നികുതിയായിരുന്നു. അതു പിന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ചുരുക്കം ശമ്പളമുള്ള അധികാരിമാർ കൊണ്ടുവരുന്ന കണക്കപ്രകാരമുള്ള കൃഷികളിന്മേൽമാത്രം ഒരു നികുതിയായിതീർന്നു.

എന്നാൽ ഗവർമ്മെണ്ടിലെക്കുള്ള നഷ്ടം ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിച്ചില്ല. പല ഭൂമികൾക്കും ഉടമസ്ഥൻ ഗവർമ്മെണ്ടതന്നെ ആയിരുന്നു. ഈവക ഭൂമികളിലെ പാട്ടവും നികുതിയും ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്ക കിട്ടേണ്ടതാണ. ഈ കാര്യമൊന്നും നികുതിപിരിവു സമ്പ്രദായത്തിൽ ആലോചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ 1822മുതൽ 1860വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ ഗവർമ്മെണ്ടിന്ന ഉടമാവകാശം ഉള്ള ഭൂമികളിന്മേൽ എല്ലാം നികുതിക്കുപുറമെ പല തോതുകൾപ്രകാരം ജന്മഭോഗം വസൂലാക്കി വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ 1860.ാമതകൊല്ലത്തിൽ എല്ലാഭൂമികൾക്കും ഏക്രക്ക ഒട്ടണകണ്ട ഒരു ജന്മഭോഗം നിശ്ചയപ്പെടുത്തി. സൂക്ഷ്മം പറയുന്നതായാൽ ജന്മഭോഗം എന്നതു ഭൂമികളുടെശതത്തിന്മേൽ ഉള്ള ഒരു നികുതിയായിരുന്നു. പക്ഷെ നിലനികുതി സമ്പ്രദായത്തിൽ കളവു ധാരാളം ഉണ്ടായി തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഈജന്മനികുതിയെപോലെ തന്നെ അധികാരിമാർ റിപ്പോർട്ടചെയ്യുന്ന കൃഷികളിന്മേൽ ഒരു നികുതിയായി തീരുകയും നികുതി വിത്തിന്മേൽ തന്നെ കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ കളവുനിമിത്തം ഗവർമ്മെണ്ടിലെക്ക സംഭവിച്ചതാ

യ നഷ്ടത്തെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. 1834-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഗണപതിവട്ടം അംശത്തിലെ ശരാശരി നഞ്ചനികുതിത്തോത്ത് ഏക്രക്ക 9 അണ 5 പൈയും ജന്മഭാഗത്തിനു 2 അണ 7 പൈയും ആയിരുന്നു. മിസ്റ്റർ വാർഡന്റെ സെറ്റിൽമെന്റുതോതിനെ അനുസരിക്കുന്നതായാൽ നികുതി ഏക്രക്ക 2 ഉറുപ്പിക 15 അണയും ജന്മഭാഗം 8 അണയും ആവേണ്ടതാണ്.

പുഞ്ചനിലങ്ങൾ—1862-ാമത്തെ കൊല്ലംവരെ പുഞ്ചനിലങ്ങൾക്ക നികുതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നുമുതൽ കൊല്ലത്തോറും പരിശോധിച്ചു കെട്ടുന്ന വസ്തു 1 ഉറുപ്പിക 4 അണയും സ്ഥിരമായ ദേശത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന വസ്തു 10 അണയും ഏക്രക്ക നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ട് ഗവമ്മെണ്ടു ജന്മമായ ഭൂമികളിൽ ഇതിനു പുറമെ സാധാരണ ജന്മഭാഗവും ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കൊല്ലത്തിൽതന്നെ ഗവമ്മെണ്ടുവക തരിശുനിലങ്ങൾ പതിക്കുവാനുള്ള നിയമങ്ങളും നിർമ്മിക്കപ്പെടുക ഉണ്ടായി. ഇതുകളിൽ നികുതി മലവാരങ്ങൾക്ക് ഏക്രക്ക് 2 ഉറുപ്പികയും വെറും പുല്ലുമുളച്ചു കിടന്നിരുന്ന ഭൂമികൾക്ക ഏക്രക്ക് ഒരു ഉറുപ്പികയും (ഇത് 1871-2-ാമത് കൊല്ലത്തിൽ 8 അണയാക്കി) ആയിരുന്നു.

എസ്റ്റേറ്റുകൾ—കാപ്പി എസ്റ്റേറ്റുകൾക്ക ചെടികൾ നട്ടിട്ടു രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏക്രക്ക രണ്ടുറുപ്പിക വീതം നികുതി 1860-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ചുമത്തപ്പെടുകയും ഈ ഭൂമികൾ ഗവമ്മെണ്ടു ജന്മമാണെങ്കിൽ അവയ്ക്കു നികുതിക്ക പുറമെ സാധാരണ ജന്മഭാഗം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. "സിങ്കോണ" ച്ചെടിയ്ക്കു ഇതുപോലെതന്നെ നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സമഭൂമികളിലെ തോട്ടവിളവുകൾക്ക നികുതി യാതൊന്നും കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല: അതിനുശേഷം മേൽകാണിച്ച നിയമങ്ങൾപ്രകാരം പതിക്കപ്പെട്ടതായ ഭൂമികളെല്ലാം കാപ്പിയും സിങ്കോണയും കൃഷിചെ

സ്ഥാൻ ഏർപ്പെട്ടു. 1883ൽ കാപ്പിയിന്മേലുള്ള നികുതി ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഈ ഗുണം മേല്പറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു പതിവായ ഭൂമികൾക്കുമാത്രമേ കൊടുക്കപ്പെടുക ഉണ്ടായുള്ളൂ. ആ കൊല്ലത്തിൽതന്നെ സ്വകാൎയ്യമായും ഗവൎമ്മെണ്ടുജന്മവും ആയ സിങ്കോണ നട്ടതായ ഭൂമികൾക്കെല്ലാം ചെടികൾ നട്ടതിന്നുശേഷം ആദ്യത്തെ നാലുകൊല്ലത്തെ നികുതി മുഴുവനും ഒഴിവാക്കി കൊടുത്തു.

വയനാട്ടുതാലൂക്കിലെ സെററിൽമെണ്ടു പൂൎത്തിയാക്കണമെങ്കിൽ അതിനും സ്വതെ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ മററുതാലൂക്കുകളിൽ പിന്നീട് ഉണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്നു കുറെ ഒക്കെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിലായിരുന്നു ഈ താലൂക്കിലെ സ്ഥിതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവിടെ തോട്ടഭൂമികൾതന്നെ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. പ്രത്യേകം ചില വിളകൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭൂമികൾ ആണ് അധികം ഉള്ളത്. അവയുടെ സെററിൽമെണ്ടു മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം ഏതാണ്ടു നിശ്ചയപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. കുടിയാനുമായി സെററിൽമെണ്ടു ചെയ്താൽ അതു നിയമവിരോധമാകുന്നു. ഇവിടെ വന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ താഴെ എഴുതുന്നതായ ചില കാരണങ്ങളാൽ ഉടമാവകാശങ്ങളെ പററിയ 1896-ലെ 3-ാംനമ്പ്ര ആക്ടുപ്രകാരമുള്ള ചില അന്വേഷണങ്ങൾ ഇവിടെയും നടത്തേണ്ടിവന്നു. പക്ഷെ മററുതാലൂക്കുകളിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ അത്യന്തം വിസ്താരമായ നിലയിൽ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല.

വയനാട്ടിലെ എസ്‌ചീററ് സെററിൽമെണ്ട്—1805-ലെ ഒരു വിളംബരപ്രകാരം പഴശ്ശിരാജാവിന്റെയും അയാളുടെ പിന്നാലെകൂടി പ്രവൃത്തിച്ച മററു ചില ജന്മികളുടെയും ഭൂമികളെല്ലാം എസ്‌ചീററാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വിളംബരത്തിലെ കല്പന മുഴുവനും അന്നു നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാ

യിരുന്നില്ല. അന്നു കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന വയലുകൾ മാത്രമെ എസ്‌ചീററാക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. വയനാട്ടിലെ എസ്‌ചീററാക്കിയ ഭൂമികളിൽ അധികഭാഗവും മലകളും, കാടുകളും, വാസയോഗ്യമല്ലാത്തതായ മററുസ്ഥലങ്ങളും ആയിരുന്നു. അതുകളുടെ അതിരുകളൊന്നും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലംകൊണ്ടു കാപ്പികൃഷി വർദ്ധിച്ചുവരികയും ഭൂമിയുടെ വില കൂടിവരികയും ചെയ്യുതോടുകൂടി ഈ വക സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില ആളുകൾ സ്വന്തമായി പ്രവേശിക്കുവാനും അതുകൾ തങ്ങളുടെ ജന്മമാണെന്നു പറവാനും തുടങ്ങി. 1859-ൽ സംസ്ഥാനത്തുള്ള മലവാരങ്ങളെല്ലാം ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ സംരക്ഷണയിൻകീഴിൽ ആക്കുവാനുണ്ടായ ശ്രമത്തോടുകൂടി ഈ കാൎയ്യം ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമായി ഭവിക്കുകയും ഗവർമെൻറുവക എസ്‌ചീററുഭൂമികളുടെയും സ്വകാൎയ്യമായ എസ്റ്റേററുകളുടേയും അതിരുകൾ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ഒരു സൎവ്വേ അത്യന്തം ആവശ്യമാണെന്നു ഗവമ്മേണ്ടിലേക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം ഒരു സൎവ്വേപ്രവൃത്തി നടത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ പലകാരണങ്ങളാലും മുഖ്യമായി താലൂക്കിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടായും ശരീരസുഖത്തിന്നു വിരോധമായും ഉള്ള സ്വഭാവം നിമിത്തം സൎവ്വേപ്രവൃത്തി വളരെ അമാന്തമായിട്ടാണ് നടക്കുക ഉണ്ടായതു്. 1882-ാമതു കൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി താലൂക്കിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം മാത്രമെ സൎവ്വേചെയ്യാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. 1880-മതു് കൊല്ലത്തിൽ സ്വൎണ്ണം കുഴിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹം കഠോ കലശലായി വർദ്ധിക്കുകയും 1859-ൽ ഏൎപ്പാടുചെയ്തപ്രകാരം ഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശങ്ങളെ പററിയുള്ള അന്വേഷണം താമസിയാതെ ചെയ്യണമെന്നും അതിന്നുവേണ്ടി സൎവ്വേപ്രവൃത്തി കുറെ അധികം വേഗത്തിൽ നടത്തണമെന്നും തീൎച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. (1882 മേയ് 6-നു-ലെ റവന്യൂ 471-ാം നമ്പ്ര ഗവമ്മെണ്ടുകല്പന) 1883-ാ

ളള കൊല്ലത്തിൽ ജന്മാവകാശത്തെ പററിയ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻവേണ്ടി മിസ്റ്റർ എ. ഡ. സി. സ്റ്റുവർട്ടിനെ വയനാട്ടിലേക്ക് അയച്ചു. പക്ഷെ പിറേറത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ഭൂമി റജിസ്റ്റർ തയ്യാറാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുവരെ ഈവക അന്വേഷണങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ ഫലം ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നു ഗവർമ്മെൻറു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടിനാൽ താലൂക്കിൽ ശരിയായ റവന്യൂ സെററിൽമെണ്ട് ആരംഭിക്കുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തു.

റവന്യൂസെററിൽമെണ്ടിൻെറ തത്വങ്ങൾ—1885-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ ഒരു സ്കീം ഗവർമ്മെൻറിലേക്കു ബോധിപ്പിക്കുകയും അതിൽ അനുകരിക്കേണ്ടതായ തത്വങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും പിറേറത്തെ കൊല്ലം നിശ്ചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (1887 ജൂലായി 22-ാംനു-യിലെ റവന്യൂ 611-ാംനമ്പ്ര ഗവർമ്മെണ്ടു കല്പന) മററുള്ള താലൂക്കുകളിലെ പതിവിട്ടുള്ളതുപോലെ കൃഷിയിന്മേൽ നികുതികെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയും അതിന്നുപകരം വാസസ്ഥലത്തിന്മേൽ നികുതി കെട്ടുന്ന തത്വത്തെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ താലൂക്കിൻെറ പ്രത്യേകഅവസ്ഥകൾ ആലോചിച്ചിട്ടു നീലഗിരി മലകളിലെ സെററിൽമെണ്ടുപോലെ മാത്രം ഒരു പ്രത്യേകസമ്പ്രദായത്തിൽ ആവണമെന്നും. മണ്ണുകളെ സുമാറ് ഓരോതരങ്ങളായി ക്രമപ്പെടുത്തുകയും അവകൾക്കു ഓരോ നികുതിത്തോതുകൾ യോജിപ്പിക്കുകയും വേണമെന്നുമാണ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു. നികുതിജമയുടെ സംഖ്യമാത്രം കാണിച്ച് ഒരു പട്ടയം ജന്മിയുടേയോ കുടിയാൻെറയോ പേരിൽ കൊടുക്കുവാനാണ് ഏർപ്പാടുചെയ്തത്. സെററിൽമെണ്ടോടുകൂടി ദർഖാസ്തുസമ്പ്രദായവും ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ ഭൂമി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും. പക്ഷെ 1860-ൽ ഏർപ്പെട്ടതായ ജന്മഭോഗത്തിൻെറ തോതിന്നു മാററേണ്ടതില്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചു.

ഗവർമ്മെണ്ടിനാൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ട തോതുകൾ:— നികുതിനിരക്കുകൾ തീർച്ചയാക്കിയപ്പോൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു വാസ്തവത്തിൽ കിട്ടുന്ന വിളവാകട്ടെ അതിലെ കൃഷിച്ചിലവുകളാകട്ടെ കണക്കാക്കാതെ നികുതിയെ അസ്സൽവിളവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്ലിപ്തമായ വിഹിതത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാനോ ശ്രമിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമികളെല്ലാം നഞ്ച, പുഞ്ച ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവിധമായി വിഭജിച്ചു. നഞ്ചയിൽ ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളും വയലുകളും ഉൾപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തോട്ടങ്ങൾ, പുനങ്ങൾ, വെറെ വിളകളും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതായ മററുഭൂമികളെല്ലാം പുഞ്ചയായിട്ടും കണക്കാക്കി. നഞ്ചനിലങ്ങൾക്കു ചുരങ്ങിന് 8 അണമുതൽ നന്നാല് അണകയറിക്കൊണ്ട് 2ക 8ണവരെയുള്ള തോതുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ഈവക തോതുകൾക്ക് ഒപ്പിച്ചു ഭൂമികളെ ഓരോ ക്ലാസ്സായും മാതിരികളായും തരങ്ങളായും തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പുഞ്ചനിലങ്ങളെ തരങ്ങളായി തിരിക്കുക ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അവയെ നാലുക്ലാസ്സായി തിരിച്ചു ചുരങ്ങിനു 8 അണമുതൽ എട്ടണ കയറിക്കൊണ്ടു രണ്ടുറുപ്പികവരെയുള്ള നാലുവിധം തോതുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകമാത്രമാണു ചെയ്തതു്. ഇതിൽ ഏററവും ഉയൻ ക്ലാസ്സിൽ മലവാരഭൂമികളും കാപ്പി സിങ്കോണ ഈവക കൃഷികളും ഉൾപ്പെടുത്തി. നല്ല മരങ്ങളുള്ള ചെറിയ കാടുകൾ രണ്ടാംക്ലാസ്സിലും താണതരം മരങ്ങളുള്ള കാടുകളും വിശേഷമായ പുല്ലുള്ള ഭൂമികളും മൂന്നാംക്ലാസ്സിലും താണതരം പുല്ലുള്ള ഭൂമികൾ നാലാംക്ലാസ്സിലും ഉൾപ്പെടുത്തി. തരിശുനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾപ്രകാരം കയ്യശം ചെയ്ത ഭൂമികളുടെ കാര്യത്തിൽ സെററിൽമെണ്ടുകാർ യാതൊന്നും ഏർപ്പെടുക ഉണ്ടായില്ല. ചായ, കാപ്പി, സിങ്കോണ ഈവക കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾക്കു ചെടികൾ നട്ടതിനുശേഷം കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു നികുതി ഒഴിവാക്കുവാൻ മുമ്പു ഗവർമ്മെ

ങ്ങളിൽനിന്ന അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സാക്ഷ്യജന്മികളുടെ കയ്യൊരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും എസ്ചീററാക്കിയ സ്വയം ജന്മികളോട ഗവൎമ്മെണ്ടിലെക്ക സിദ്ധിച്ചതും ആയ ഭൂമികൾക്ക പ്രത്യേകം തോതുകൾ നിശ്ചയപ്പെടുത്തി. വാസ്തവമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമികൾക്ക ഏക്രക്ക രണ്ടുറുപ്പികപ്രകാരവും യാതൊരു കൃഷിയും ചെയ്യാത്തതായ ഭൂമികൾക്ക ഏക്രക്ക സാധാരണ നികുതി അതായ്ത ഏക്രക്ക 6 അണ പ്രകാരവും നിശ്ചയപ്പെടുത്തി. ഗവൎമ്മെണ്ടു പട്ടയപ്രകാരം നിന്നിരുന്നതായ ഭൂമികൾക്ക കൃഷി ചെയ്യുന്നതൊ ചെയ്യാത്തതൊ ആയാലും, സാധാരണ ജന്മഭോഗത്തിന്ന പുറമെ ഏക്രക്ക ക്രമമായ ഒരുനികുതി തോതാണ നിശ്ചയപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടായത. വീടുനില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്ക 25 സെൻറോളമുള്ള സ്ഥലം നികുതി ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാംക്ലാസ്സായ മലവാരനിലങ്ങളിൽ സ്ഥലംമാറി ചെയ്യുന്ന എല്ലാതരം കൃഷികളും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. ഈവക നിലങ്ങൾ ദൎക്കാസ്തുപ്രകാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തവയും ശിഷ്ടനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾപ്രകാരം വിൽക്കപ്പെടാവുന്നവയും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെ സ്ഥലംമാറി ചെയ്യുന്ന കൃഷികൾ ഇപ്പോൾ താണതരം പുഞ്ചനിലങ്ങളിൽ മാത്രമെ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

1886-87 ഈ കൊല്ലത്തിൽ തെക്കെ കിഴക്കൻ വയനാട്ടിലെ നമ്പലക്കോട, മൂന്നനാട, ചെരങ്കോട ഈ മൂന്നംശങ്ങളിലും പിറെറത്തെ കൊല്ലം വടക്കൻവയനാട്ടിലെ ഗണപതിവട്ടം, പൂതാടി, കുപ്പത്തോട, എളളൂർനാട, നല്ലൂർനാട, എടവക, പെരിയ, തൊണ്ടർനാട, ഈ എട്ടു അംശങ്ങളിലും. 1888-89 ഈ കൊല്ലത്തിൽ മലബാർ വയനാട്ടിലെ ബാക്കിയുള്ള "അഞ്ചു" അംശങ്ങളിലും. 1889-ാമത കൊല്ലത്തിൽ അക്കർ ലോണിവാലിയിലും.(Ouchterlony Valley)

മിസ്റ്റർ സ്റ്റുവർട്ട് മേൽകാണിച്ചപ്രകാരമുള്ള സെററിൽമെൻറ് ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ മൂന്ന അംശങ്ങളും ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അക്കർ ലോണിവാലിയും. ഇപ്പോൾ നീലഗിരിജില്ലയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ അതുകളെ പററി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല.

ശരാശരി നികുതിത്തുകകൾ—നഞ്ചനിലങ്ങൾ മിക്കതും ചുകന്ന പശിമക്കൂറായിട്ടാണ തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ജാതിമണ്ണ ഈ താലൂക്കിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്, ആകെയുള്ള നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ 100ന 96കണ്ടും ഈ തരത്തിൽ ആണ് തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. നഞ്ചനിലങ്ങൾക്ക നികുതി കെട്ടിയപ്പോൾ ആദ്യത്തെ രണ്ടുതരങ്ങളും ഒടുവിലെ രണ്ടു തരങ്ങളും ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 100ൽ 47കണ്ട് ഏക്കർ 1ക 12ണ പ്രകാരവും 100ൽ 26കണ്ട 1ക 8ണ പ്രകാരവും 100ൽ 16കണ്ട് 2കപ്രകാരവും ബാക്കി മുഴുവനും 1ക 4ണപ്രകാരവുമാണ് നഞ്ചനിലങ്ങൾക്ക നികുതികെട്ടിയിരിക്കുന്നത്. പുഞ്ചനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാകട്ടെ നികുതികെട്ടാത്തതായ മലവാരങ്ങളും 2ഉറുപ്പികയും 6പൈയും പ്രകാരം നികുതി കെട്ടിയ എസ്റ്റേററുകളും തരിശുനിലംവക നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു പതിക്കപ്പെട്ടതായ ഭൂമികളും ഒഴിച്ചു ബാക്കി 100ന 41കണ്ടുള്ള ഭൂമികൾ ഏക്കറ ഒന്നുറുപ്പികപ്രകാരവും 100ന 34കണ്ട വിശേഷപ്പെട്ട മരങ്ങളുള്ള ഭൂമികളുടെ നിലയിലും 100ന 5 കണ്ടുമാത്രം പുല്ലുള്ള ഭൂമികളുടെ നിലയിലും തരം തിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നഞ്ചനിലങ്ങളുടെയും പുഞ്ചനിലങ്ങളുടെയും ശരാശരി നികുതിത്തുകകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:—

	നഞ്ച						പുഞ്ച					
	കയ്യശമുള്ളത്			കയ്യശമില്ലാത്തത്			കയ്യശമുള്ളത്			കയ്യശമില്ലാത്തത്		
	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ	ക	ണ	പ
വടക്കൻവയനാട്	1	11	0	1	11	3	1	13	8	1	8	6
തെക്കൻവയനാട്	1	6	2	1	8	5	1	13	9	1	8	2

ആയവ്യയസംബന്ധമായ ഫലങ്ങൾ — വയനാട്ടിലെ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സമ്പ്രദായം നോക്കുന്നതായാൽ പുതിയ സെററിൽമെണ്ടു നിമിത്തം ഉണ്ടായ ഫലം നികുതി തുകയും വർദ്ധിച്ചുവന്നതുതന്നെ ആകുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വേ ചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമികളുടെ വർദ്ധന അതിലും വളരെ അധികരിച്ചിരിക്കുന്നു. വടക്കൻവയനാട്ടിൽ നികുതിയുടെ വർദ്ധന 100-ന 154 കണ്ടും കൈവശമുള്ള ഭൂമിയുടെ വർദ്ധന 100-ന 289 കണ്ടും ആയിരുന്നു. തെക്കൻവയനാട്ടിൽ ഇതു രണ്ടും ക്രമത്തിൽ 100-ന 120 കണ്ടു 100-ന 226 കണ്ടു ആയിരുന്നു. വർദ്ധനയുടെ വിവരം താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.—

	നഞ്ചനിലങ്ങൾ		പുഞ്ചനിലങ്ങൾ	
	അളവ്	നികുതി	അളവ്	നികുതി
	100-ന്	100-ന്	100-ന്	100-ന്
വടക്കൻവയനാട്	269	-135	-309	-185
തെക്കൻവയനാട്	-8	-148	-616	-105

ജന്മഭോഗവും ധാരാളം വൎദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എട്ടുന്നതാതിൽനിന്നു യാതൊന്നും വൎദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ എസ്ചിറവുവക അന്യായങ്ങളുടെ ഫലമായിതാലൂക്കിലെ ഗവൎമ്മെണ്ടുവക ജന്മനിലങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെ വൎദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു ജന്മഭോഗം ചുമത്തിയിരുന്ന കുന്നുശനിലങ്ങൾ കൂലോം പുതുക്കിയിട്ടാന്നു കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വയനാട്ടിലാകട്ടെ മലബാറിലെ മററു താലൂക്കുകളിൽപോലെ അല്ലാതെ തരിശുനിലംവക നിയമങ്ങൾപ്രകാരം ഒഴിച്ചു ഭൂമിയിലെ ഉടമാവകാശത്തെ നാട്ടുകാൎക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ 1852-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ മിസ്റ്റർ കനോലി ഏൎപ്പെടുത്തിയതായ എസ്ചിറവു സെററിൽമെണ്ടിനെ ഈ താലൂക്കിൽ പ്രബലപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായില്ല. നികുതി 100-നു 25-ൽ അധികം വൎദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ കൊല്ലംതോറും 100-നു 25കണ്ടുള്ള വൎദ്ധനകളായി വസൂലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണു.

കുടിയാനുമായുള്ള സെററിൽമെണ്ട ന്യായമല്ലെന്നു വിധിച്ചതു പുതിയ തോട്ടങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തികഴിഞ്ഞതപ്പോഴെക്കു മലബാറിൽ ജന്മിയല്ലാതെ വേറെ ആരുമായിട്ടുള്ള സെററിൽമെണ്ടും ന്യായമല്ലെന്നു ഹൈക്കോൎട്ടുവിധിച്ചു. അ

തിനാൽ പുതിയ നികുതി വസൂലാക്കുവാൻ കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീൎന്നു. ഈ സംഗതിയാൽ 1891-ൽ മലബാറിലെ മറ്റു താലൂക്കുകളിൽ ജന്മം റെജിസ്റ്റർ ചെയ്യുവാൻ തീൎച്ചയാക്കിയതോടുകൂടി വയനാട്ടിലെ സ്വകാൎയ്യഭൂമികൾ റെജിസ്റ്റാക്കണമെന്നും പുതിയ സെറ്റിൽമെണ്ടോടുകൂടി ഏൎപ്പെടുത്തിയതായ ഒൎക്കാസ്റ്റ് നമ്പ്രായവ ഭൂമിഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കണം. ജന്മാവകാശത്തിന്നും രാജ്യത്തിലെ പ്രമാണികളായ കുടിയായ്മകൾക്കും വിരോധമായിട്ടുള്ളതിനാൽ അതുകൾ വേണ്ടെന്നു വെക്കേണമെന്നും തീൎച്ചയാക്കി. അതുപ്രകാരം വയനാട്ടിലെ സെറ്റിൽമെണ്ടുവറസ്സുതെ 1893-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു വിളംബരത്താൽ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഭൂമി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നകാൎയ്യത്തിലും നികുതിയുടെ തോതുകളിലും അതാകെ കണക്കാക്കിയ നികുതിജമയിലും യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തുകയുണ്ടായില്ല.

വയനാട്ടിലേക്ക് പിന്നീടുകൂടി സൎവ്വേയൎമാരെ അയക്കേണ്ടിവരികയും ജന്മികളേയും അവരുടെ ഭൂമികളേയും കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകം ഡെപ്യൂട്ടികളക്ടരെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വകാൎയ്യമായ ജന്മഭൂമികൾ ശരിയായി കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതിരിട്ടു സൎവ്വേചെയ്യുകയും വേണ്ടിവന്നു. മുമ്പിലത്തെ സൎവ്വേയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുകൾ ശരിയാക്കേണ്ടിവന്നു. എസ്ചീറ്റുഭൂമികളും കൈവശമില്ലാത്തതായ സ്വകാൎയ്യഭൂമികളും ഒരു ബ്ലോക്കിൽ ചേൎത്തിരുന്നതിനെ വേർതിരിക്കേണ്ടിവന്നു, എസ്ചീറ്റാക്കാത്തതു പക്ഷെ ഗവൎമ്മെണ്ടുജന്മമായി റെജിസ്റ്റർ ചെയ്തതും ആയ കൈവശമില്ലാത്ത ഭൂമികളിന്മേൽ സ്വകാൎയ്യഉടമസ്ഥന്മാൎക്ക് ഉള്ളതായ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. 1304-ാം ഫസലി (1894-95)യോടുകൂടി പട്ടയമെല്ലാം ജന്മികളുടെ പേരിൽ കൊടുത്തുതീൎത്തു. പക്ഷെ പുതിയസൎവ്വേപ്രകാരം നന്നാക്കി എഴുതിയതായ ഭൂമി

രജിസ്റ്ററുകൾ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമായില്ല.

സെററിൽമെണ്ടുവക പ്രവൃത്തി—മുമ്പു കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ട വിളകളുടെമേൽ ചുമത്തിയിരുന്ന നികുതി ഇപ്പോൾ കൈവശങ്ങളിന്മേലായി മാററിയതുനിമിത്തം കൈവശമായി രജിസ്റ്റർചെയ്യാത്ത അധികം ഭൂമികളും രജിസ്റ്ററിൽ നിന്നു തള്ളപ്പെട്ടുപോകുമെന്നു ഗവർമ്മെണ്ടു നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സെററിൽമെണ്ടുകാലത്തു പലരും തങ്ങൾക്കു യാതൊരു അവകാശവുമില്ലാത്തതായ ഭൂമികളെ കൈവശം വെച്ചിരുന്നു. യാതൊരു ജന്മിയുടെയും കീഴിൽ അല്ലാതിരുന്നതായ ഈ വക മിക്കക്കൂട്ടരും അധികം ഭൂമികൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആണെന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഒരു ജന്മിയുടെ വകയിൽനിന്നു ചാർത്തിനിന്നിരുന്ന കുടിക്കാരുകളും അധികം ഭൂമികൾ ചുരുങ്ങിയ പാട്ടത്തിന്മേൽ കൈവശം വെച്ചുപോന്നിരുന്നതാണു. അതിനാൽ ഈ രണ്ടുക്കൂട്ടരും തങ്ങൾക്കു കൃഷിചെയ്‌വാൻ സാധിക്കാത്ത നിലയിൽ അത്ര അധികം വിസ്താരത്തിലുള്ള ഭൂമികൾ കൈവശം വെച്ചുവരികയും നികുതിയുടെ തോതുകൾ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നുവെങ്കിലും ആകെയുള്ള നികുതി കൈവശക്കാരനു കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ലാത്തനിലയിൽ അത്ര അധികമായിരുന്നു. അതിനുപുറമെ ഈ സെററിൽമെണ്ടു കഴിഞ്ഞു പിന്നത്തെ മൂന്നുകൊല്ലം വയനാട്ടിലെ കാലികൾക്കു ഏററവും നാശകരമായ ഒരുവക വ്യാധിനിമിത്തം ആളുകൾക്കു വളരെ ദോഷം സംഭവിക്കുകയും കൃഷികാലങ്ങൾ വളരെ മോശമാവുകയും ചെയ്തു. ഇതുനിമിത്തം മുമ്പുതന്നെ ആലോചിച്ചിരുന്നമാതിരി 1895 96 ഈ കൊല്ലത്തോടുകൂടി 19420 ഏക്ര കൈവശഭൂമികൾ നാട്ടുകാർ ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും 18826 ഏക്ര ഭൂമി നികുതിബാക്കിക്കു വിൽക്കപ്പെടുകയും 13076 ഏക്ര ഭൂമി ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു വിലക്കുവാങ്ങുകയും

ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒഴിഞ്ഞുപോയിട്ടും വിലക്കുവാങ്ങിയിട്ടുമായ ഭൂമികളിൽ 6561 ഏക്ര ഭൂമിമാത്രമെ രണ്ടാമതും കൃഷിചെയ്വാൻ നാട്ടുകാർ വാങ്ങുകയുണ്ടായുള്ളു.

ഒഴിഞ്ഞുകെട്ടുകൾ—വയനാട്ടിലെ പ്രത്യേകസ്വഭാവംനിമിത്തം ഭൂമി ഒഴിഞ്ഞുപോകലുകളെപ്പററി ചില ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ചെയ്തുകൊടുത്തു. അവിടെ ജനസംഖ്യ,ദിനംപ്രതി കുറഞ്ഞുവരുന്നതിനാൽ നല്ല ഭൂമികൾകൂടി കൃഷിചെയ്യാതെ കിടന്നിരുന്നു. അതിനാൽ സ്വകാൎയ്യജന്മഭൂമികൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതിനെപ്പററി 1896-ൽ ചില നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. വരുന്ന റവന്യൂകൊല്ലത്തിൽ ഭൂമി കൃഷിചെയ്വാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു ഈ കൊല്ലം ജൂലായി 1-ാംനു-ക്കുമുമ്പെ നോട്ടീസ്സുകൊടുക്കുന്നതായാൽ കൃഷിചെയ്യാത്തതായ ആ ഭൂമിക്കു നികുതി ഇപ്പോൾ ചുമത്തിക്കൂടില്ല. ഇപ്പിന്നു് ഇടുന്ന ഭൂമികൾക്കു നികുതി വിട്ടുകൊടുക്കാറില്ല. അടുത്തു രണ്ടു ഫസലികൾക്കു ഭൂമി പാഴായി ഇട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ നികുതി വിട്ടുതീയാക്കുന്നതല്ല. കുടിയാന്മാരുടെ കൈവശത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഭൂമികൾക്കു നികുതി ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

കുരുമുളക—1904-ൽ കുരുമുളക വയനാട്ടിൽ ഒരു പ്രത്യേകവിളവായി വിചാരിക്കപ്പെടുകയും വള്ളികൾ നട്ടതിന്നുശേഷം മൂന്നുകൊല്ലംകാലത്തേക്കു നികുതി ഒഴിവാക്കുവാൻ ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു കല്പന ഉണ്ടാവുകയുംചെയ്തു. ഇതുപോലെ ഒരു ഗുണം റബ്ബറിന്റെ കാൎയ്യത്തിലും ചെയ്തുകൊടുത്തു.

കൊച്ചി—പഴയരാജ്യചരിത്രം.—കൊച്ചിയും അതോടു തൊട്ടതായ ഭാഗങ്ങളും 1795-ൽ വിജയംമൂലം ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു സിദ്ധിച്ചതാകുന്നു. ഇതുകളിലെ ഭൂമിഉടമസ്ഥത ഡച്ചുകാൎക്കായിരുന്നു. എന്നാൽ കോട്ടക്കു സമീപമായും വൈപ്പിനിലെയും ഉള്ളതായ ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ ഭവനസ്ഥലങ്ങൾക്കും തോട്ടങ്ങൾക്കും നികുതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മററുള്ള ഭൂമികളെല്ലാം

ഇരിപത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്ക ചാൎത്തികൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അ കാലംകഴിഞ്ഞാൽ ഭൂമികൾ ഗവമ്മേണ്ടിലേക്ക ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കണം. കുടിയാന്മാൎക്ക സ്ഥിരമായ കൈവശഅവകാശമൊ അവരുടെ കുഴിക്കൂറ് പണയങ്ങൾക്ക വില കിട്ടുവാൻ അധികാരമൊ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈവിധമുള്ള ലന്തക്കാരുടെ അധികാരങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക വന്നശേഷം, അതിനാൽ മലബാറിലെ മററുതാലൂക്കുകളിൽ ഉള്ളതുപോലെ സെററിൽമെണ്ടകാൎയ്യത്തിൽ ജന്മഭൂമികളെകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അധികം കാലത്തെക്ക സെററിൽമെണ്ട് ഏൎപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടായില്ല. ഇരിപത്തുകൊല്ലംകൂടുമ്പോൾ ചാൎത്തുകൾ പുതുതാക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തുവന്നിരുന്നത്. 1847-ൽ അനവധി ചാൎത്തുകൾ കാലംകഴിഞ്ഞിരുന്നു അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ കനാലി പ്രസ്തുതസമ്പ്രദായം കുറെഒക്കെ പുതുതാക്കിതീൎത്തു. മലബാറിലെ സാധാരണനടപടിക്കനുസരിച്ച് എസ്റ്റേററുകളെല്ലാം സൎവ്വെചെയ്തു നികുതിചുമത്തുകയാണ് അയാൾ ചെയ്തതു. പക്ഷെ ഭൂമികളെല്ലാം പഴയ ചാൎത്തുകാൎക്കതന്നെ അയാൾ കൊടുത്തു. ഈ നികുതി ഇരിപതുകൊല്ലത്തെക്കു ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതായിരുന്നു. 1858-ാമതുകൊല്ലത്തോടുകൂടി കൊച്ചിയിലെ മൂന്ന് എസ്റ്റേററുകൾ ഒഴികെ മറെറല്ലാം മേല്പറഞ്ഞ സമ്പ്രദായപ്രകാരം സെററിൽമെണ്ട ചെയ്യപ്പെട്ടു.

മിസ്റ്റർ കനാലിയുടെ സെററിൽമെണ്ട്—നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ ഭൂമിയുടെ പരപ്പിന്നനുസരിച്ച് വിത്ത കണക്കാക്കി അതിനെ അതാതുഭൂമിയിൽ വിളയുമെന്ന കാണപ്പെട്ടായ മേനികണക്കുകൊണ്ട പെരുക്കികിട്ടുന്നതിൽനിന്ന വിത്തും പല്ലിയുംകഴിച്ചുബാക്കിയുള്ളതിനെ മൂന്നുഭാഗമാക്കി അതിൽ ഒരു ഭാഗം കുടിയാനും വെച്ചുകൊടുത്തു ബാക്കി രണ്ടുഭാഗം ഗവമ്മേണ്ടിലേക്ക നികുതിയായി വസൂലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈഗവമ്മേണ്ട ഭാഗത്തിന്റെ 100-ൽ 65 കണ്ടുള്ള സംഖ്യനികുതി

യായിട്ടും ബാക്കി 35കണ്ടുള്ള സംഖ്യ ജന്മഭാഗമായിട്ടാണു കണക്കുകളിൽ കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ജന്മിയുടെയും രാജാവിന്റെയും നിലയിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടു് അസ്സൽവിളവിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം വസൂലാക്കിവന്ന മറ്റുജില്ലകളിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ ഓഹരി അസ്സൽവിളവിന്റെ പകുതിയാകുന്നുവല്ലൊ. എന്നാൽ 100 മക്കാട്ടുസറിന്നു് 25 ക മാത്രം വില നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ അല്പം തോന്നുന്നതിനെക്കാൾ കുറെ അധികം നന്നായിട്ടുള്ള ഓഹരി കുടിയാനു കിട്ടിവന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും കൊച്ചിയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ശരാശരി നഞ്ചനികുതിത്തോതാരം.° (ഏക്രക്കു 4 ക 3 ണ) മലബാറിലെ മറ്റുദിക്കുകളിലെ ശരാശരി തോതിനെക്കാൾ കുറെ അധികമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തോട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച മിസ്റ്റർ കനോലി കുറെ അധികം കഠിനമായിട്ടാണു പ്രവൃത്തിച്ചതു്. എല്ലാതെങ്ങുകളും അയാൾ ആറുവെപ്പായി കണക്കാക്കുകയും തെങ്ങു്ഒന്നിന്നു കൊല്ലത്തിൽ 56., 42., 24., കായകൾ ഉണ്ടാവുമെന്നുവെച്ചു വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം മൂന്നുതരങ്ങളായി ഭാഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ തെങ്ങുകളെല്ലാം തരംതിരിക്കുകയും ഓരോ തോട്ടങ്ങളിലെ ഫലങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തതിന്നശേഷം 1000 കായക്കു 10 ഉറുപ്പികപ്രകാരം വിലകെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കിട്ടിയ പണവിലയിൽനിന്നു ഒന്നാമത്തെ തരത്തിന്നു 60., 2-ാമത്തേതിന്നു 52., മൂന്നാമത്തേതിന്നു 44., റെസ്സുകൾകണ്ടു (2റെസ്സ്=1 പൈ' 25 റെ=1അണ; 400റെ=1ക) ഓരോതെങ്ങിന്നു കിഴിക്കുകയും ഈ കിഴിച്ചസംഖ്യ നികുതിയായും ബാക്കി ജന്മഭാഗമായും കണക്കുകളിൽ ചേൎക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്റെ ഭാഗമായ നികുതിയുടെ തോതു് അധികമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ ജന്മിയുടെ നിലയിൽ ബാക്കിയുള്ള വിളവെല്ലാം ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു° എടു

കകയും കൃഷിക്കാരനു യാതൊരു ഭാഗവും വെച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നതാണു കുറെ കഠിനമായിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നാളികേരത്തിന്റെ വില കണക്കാക്കിയതിൽ കുടിയാനു വളരെ ലാഭം സിദ്ധിച്ചു. കൊച്ചിയിലെ ശരാശരി തോട്ടനികുതിത്തോത് അതായതു ഏക്രക്കു 5ഉറുപ്പിക 5 അണ ജില്ലയിലെ മററുദിക്കുകളിലെ ശരാശരി തോതിനേക്കാൾ കുറെ അധികമാണെങ്കിലും അവിടത്തെ വിശേഷമായ തോട്ടങ്ങളുടെ നില ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒട്ടും തന്നെ അധികമല്ല.

എസ്ചീററ്സെററൽമെണ്ട്—റവന്യൂസെററൽമെണ്ടു അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അതായതു 1864-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ എസ്ചീററ്സെററൽമെണ്ട് ആരംഭിച്ചു. അത്ര ഗുണകരമായി പരിണമിക്കാത്തതായ ഈ സെററൽമെണ്ടിന്റെ ചരിത്രം താഴെ പറയുംപ്രകാരമാകുന്നു. മിസ്റ്റർ കാനോലി ഏർപ്പെടുത്തിയതായ തത്വങ്ങൾക്കു വിരോധമായി ഈവക എസ്ചീററുഭൂമികളുടെ ജന്മവില കണക്കാക്കുകയും ഈ വില വളരെ അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതാതു ഭൂമിക്കൈവശക്കാരെക്കൊണ്ടു ഈ വില അടപ്പിക്കുവാൻ ഇരിപതുകൊല്ലംകാലം ശ്രമിച്ചിട്ടും കേവലം അസാദ്ധ്യമായിവരികയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഈ സമ്പ്രദായം ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു തീരെ വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും അന്നു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന ജന്മഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ജന്മവില കണക്കാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. എസ്ചീററുഭൂമികളുടെ ഇരിപതു് എരട്ടിച്ചുള്ള ക്വിററ്റെന്റുകൊടുത്താൽ അതുകൾ മേലിൽ ജന്മമായി അനുഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം അതാതു കൈവശക്കാർക്കു കൊടുക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ക്വിററ്റെന്റു നഞ്ചനിലങ്ങൾക്കു നികുതിയുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഓഹരിയും തോട്ടങ്ങൾക്കു ജന്മഭോഗമോ നികുതിയോ ഏതാണ് അധികമാവുന്നതു ആ സംഖ്യയും ആയിരുന്നു. വീടുകൾ

നിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്കുള്ള കുററ്റെൻററ് അന്നുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലപ്പാട്ടംപോലെ കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചിയിലുള്ള സ്ഥലപ്പാട്ടത്തിന്ന് (ground rent) ആറു തോതുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അശരാശരികോൽക്ക 100ചതുരക്കത്തിന്ന് (1) 4 ണ (2) 8 ണ (3) 12ണ (4) 1 ഉറുപ്പിക (5) 1 ഉറുപ്പിക 8-ണ (6) 2 ഉറുപ്പിക ഇങ്ങിനെ ആയിരുന്നു ആറു തോതുകൾ. 78ചതുരക്കം ഒരു സെൻററിനോടു തുല്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഏക്രക്കുള്ള ശരാശരി തോതുകൾ (1) 19ക 12ണ (2) 39ക 8ണ (3) 58ക 12ണ (4) 78ക 8ണ (5) 117 8ണ (6) 156ക ഇങ്ങിനെ കൈവരുന്നു. പട്ടണത്തിൽ ഭൂമിയുടെ വില ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത്ര ഉയർന്നതോതുകൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. 1896 നവെമ്പ്ര 12-ാം-മുതൽ ഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാരംവേണ്ടെന്നുവെച്ചു. എസ്റ്റേറ്റു ഡിപ്പാർട്ടമെണ്ടുകാർ ആകെ 739 ഏക്ര 59 സെൻറു ഭൂമികൊടുത്തു. അതിൽ 47ഏക്ര 2സെൻററ് ഭൂമി തീരായി വില്ക്കുകയും ബാക്കി 692ഏക്ര 57സെൻററ് ഭൂമി കുററ്റെൻററിന്മേൽ ശാശ്വതമായി ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കുററ്റെൻററ് എല്ലാംകൂടി 8980 ഉറുപ്പിക 3ണ 5പൈ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതുതന്നെ വേറെ ഒരുവിധം പറയുന്നതായാൽ കൊച്ചിയിലെ അധികഭാഗവും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ഏക്രക്കു സുമാർ 260 ഉറുപ്പികവീതം വിലക്കു ജനം തീരുകൊടുത്തുവെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ സെററിൽമെണ്ട—മിസ്റ്റർ കന്നോലിയുടെ സെററിൽമെണ്ട് പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ കൊച്ചിക്കു പ്രത്യേകം ഒരു തോത് ഉണ്ടാക്കണമൊ എന്ന് ആലോചിക്കുക ഉണ്ടായി. മലബാറിലെ ചെറുതാലൂക്കുകളിൽ വണ്ടിക്കൂലിക്കു, കൃഷിവടക്കാരുടെ ആദായത്തിന്നും കിഴിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള കിഴിവൊന്നും, കൊച്ചിയെപ്പോലെ ഒരു പ്രധാന

വ്യാപാരതാവളവും സംസ്ഥാനത്തുവെച്ചു മൂന്നാമത്തെ തുറമുഖവും രണ്ടു ചതുരശ്രനാഴികയുടെ ഉള്ളിൽ 19000 നിവാസികൾ തിങ്ങിവിങ്ങി താമസിക്കുന്നതും ഭൂമിയുടെ വില വളരെ അധികവുമായ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. പക്ഷെ ആയിരംഏക്കർ വിസ്താരമുള്ള വാസസ്ഥലത്ത് ഒരുവിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മററൊരുവിധത്തിൽ 16000ഉറുപ്പിക നികുതികൊടുത്തിരുന്ന കൊച്ചിപട്ടണം സാമാന്യം നല്ലനിലയിൽ നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുംഎസ് ചിററുവക കാററെൻററ് കണക്കാക്കിയപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ വില നല്ലവണ്ണം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. അതിനാൽ 1904.05-ാമത കൊല്ലത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ സെററൽമെണ്ടു ഖെബ്രാറിലെ മററുദിക്കുകളിലെപോലെയുള്ള തത്വങ്ങൾക്കും ആപകരോളുകൾക്കും അനുസരിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിൻെറ ഫലം മുമ്പത്തെക്കാൾ നൂററിനു നാലുകണ്ടുള്ള കുറവുമാത്രം സംഭവിച്ചു എന്നതായിരുന്നു. ശരാശരി നഞ്ചനികുതി ഏക്കറൊന്നു 3ക 10ണയും തോട്ടനികുതി ഏക്കറൊന്ന് 6ക 9ണ 8പൈയും ആകുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻമതരായ നിവാസികൾക്കു ഭൂമിയിന്മേൽ നികുതി ഒഴിവാക്കി കൊടുക്കുന്ന സംഗതി 1848-ാമതു കൊല്ലംവരെ തന്നെ ഗവമ്മേണ്ടിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നു ഭൂമികളുടമസ്ഥരായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മുഴുവനും ഭൂമി ഇനാമായി കൊടുക്കണമെന്ന് 1848 ഡിസമ്പ്ര 5-ാം 1322-ാം നമ്പ്രായി ഉണ്ടായ ഗവമ്മേണ്ടുകല്പന ഒരിക്കലും വേണ്ടതുപോലെ നടത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സ്വതവെതന്നെ ഇനാമായി കൊടുക്കപ്പെട്ട ഭൂമികൾ ഈ സെററിൽമെണ്ടുകാലത്തു അവിധംതന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അഞ്ചെംഗവും തങ്കശ്ശേരിയും—പുരാതനമായ നികുതിചരിത്രം—രാജ്യവിഭാഗക്രമമുള്ള രണ്ടു ചെറിയ ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യങ്ങളായ തങ്കശ്ശേരിയുടെയും അഞ്ചെംഗവിൻെറയും നി

കുതിചരിത്രം അധികമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. അതു രണ്ടുംകൂടി ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകം ഒരു ജില്ലയാക്കിയിരിക്കുന്നു. തങ്കശ്ശേരി 1822-ാമത് കൊല്ലത്തിൽ 24 കൊല്ലത്തിന്നു തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു കൊല്ലംതോറും 2507 ഉറുപ്പിക പുറപ്പാട നിശ്ചയിച്ചു ചാർത്തികൊടുത്തു. ഈ ചാർത്തു 1846ൽ മുമ്പത്തെ നിശ്ചയങ്ങൾപോലെതന്നെ 12 കൊല്ലത്തേക്കു കൂടി ചാർത്തികൊടുത്തു. 1859 മുതൽ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിലേക്കായിരുന്നു വ്യാപാരസംബന്ധമായ അധികാരങ്ങൾ കുറെ അധികം നന്നായമട്ടിൽ അക്കിതീർക്കുന്നതെന്നു വെച്ചു പ്രസ്തുത ചാർത്തു കൊല്ലംതോറും പുതുതാക്കിവന്നു. എല്ലാ പാട്ടങ്ങളും ചുങ്കങ്ങളും ഭേദായങ്ങളും വിളവുകളും ചാർത്തുകാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ തങ്കശ്ശേരിയിലെ നിവാസികൾ സിവിൽ പൊല്ലീസ്സ് മുതലായ കേസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ചു ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ രക്ഷയിൽതന്നെ ആണ് ഇരുന്നിരുന്നത്. പുതിയ നികുതി ചുമത്തുകയൊ അതിന്മായ ചുങ്കം പിരിക്കുകയൊ ചെയ്യാൻ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിന്ന് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കൊല്ലത്തുള്ള വിക്കർ അപ്പോസ്തലിക്കിന്ന കുറെ ഭൂമി നികുതി സ്ഥിരമായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി ചാർത്തിന്റെ പുറപ്പാടിൽ 60 ഉറുപ്പിക പിന്നെ കമ്മിചെയ്തു. ഈ ഭൂമിവിട്ടുകൊടുത്തതു നിമിത്തം. തങ്കശ്ശേരിയിലെ നിലനികുതി 50-ക 5ന്നയോളം ചുരുക്കേണ്ടിയും വന്നു. വലിയ പുകയിലച്ചുങ്കം നിമിത്തമാണു ചാർത്തിലെ പുറപ്പാട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പിന്നെ വകയുണ്ടായിരുന്നത്. പുകയിലചുങ്കംതന്നെ 1840 ഉറുപ്പികയോളം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ചിംഗോവിൽ "പടിക്കകം" (പുറത്തടക്കം) "കൊട്ടമില്ലി" ഇങ്ങിനെ രണ്ടുഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കോട്ടയും സമീപമുള്ള തോട്ടങ്ങളും അടങ്ങിയതായ ആദ്യത്തെ ഭാഗത്തിൽ അടുത്തുണ്ടായ സെററൽമെണ്ടുവരെ യ

തൊരുവിനികുതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അബ്കാരി വക ചുങ്കങ്ങൾ കൂടി അതിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വടക്കെഭാഗമായി കൊട്ടേഴില്ല്യ 1793 മുതൽക്കുതന്നെ പാത്തിക്കാരുകൾ ഭരണം ചെയ്തു വന്നിരുന്നതു്. ആദ്യത്തെ പാത്തുകാരൻ ഫ്രാൻസിസ്കൊ ഫർനാൻഡിസ്സ് (Francisco Fernandez) എന്നാളായിരുന്നു. പിന്നത്തെ പാത്തുകാരൻ എസ്റ്റിവാവൊ ഡിയാസ് ഫർനാൻഡിസ്സ് (Estevao Dias Fernandez) എന്നാളും ആയിരുന്നു. ഈ രണ്ടാളും അതിലെ തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളെല്ലാം നല്ലനിലയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1819-ൽ ഈ ഭാഗം തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു മുമ്പിലെ നിശ്ചയങ്ങൾപോലെതന്നെ പാത്തിവാങ്ങി. 1847-ൽ ഈ പാത്തിനെ തങ്കശ്ശേരിച്ചാത്തിന്നനുസരിച്ചു പുതുക്കി. പാത്തിന്റെ പ്രതിഫലം കൊല്ലംതോറും 1450 ഉറുപ്പികയും "വടിക്കകം" "കൊട്ടേഴില്ല്യ" ഈ രണ്ടുഭാഗങ്ങളിലെ പുകയിലച്ചുങ്കംവകക്ക 2664 ഉറുപ്പികയും കൂടി 4114 ഉറുപ്പിക ആയിരുന്നു. കൊട്ടേഴില്ല്യയിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടു വസൂലാക്കി വന്നിരുന്ന നിലനികുതിതന്നെ 1286 ഉറുപ്പിക 3ണ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1860-ൽ നടത്തുവാൻ വെച്ച സെററിൽമെണ്ടു—തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനംവക തിരുനൽവേലിജില്ല്യയിൽ അവിടവിടെയായി കിടന്നിരുന്ന ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കുപകരം തങ്കശ്ശേരിയും അഞ്ചിംഗവും മാററംകൊടുക്കുവാൻ ആലോചിക്കുകളുണ്ടായി. ഇതുകാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഒരു റവന്യു സെററിൽമെണ്ടു നടത്തണമെന്നും തീച്ചയാക്കി. ഭൂമികൾ താഴെകാണിച്ചപ്രകാരം മൂന്നു ക്ലാസ്സായി വിഭജിച്ചു,

1 നികുതിയും ജന്മഭോഗവും കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ഗവർമ്മെണ്ടുവക ജന്മഭൂമികൾ.

2 നികുതിയാകട്ടെ ജന്മഭോഗമാകട്ടെ കൊടുത്തിരുന്നില്ലാത്തതായ ഗവർമ്മെണ്ടു ജന്മഭൂമികൾ.

3 വളരെക്കാലമായി നികുതികൂടാതെ സ്വകാര്യഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ കൈവശത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഭൂമികൾ,

ഇതുകളിൽ 3ക 8ണമുതൽ ഒരു ഉറുപ്പികവീതം 7ക 8ണവരെ കയറികൊണ്ടുള്ള അനുപാതങ്ങൾപ്രകാരം നികുതി കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. നികുതിക്കപുറമെ നികുതിയോളമുള്ള ജന്മഭോഗവും കൊടുക്കണം. നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ മുമ്പ ജന്മഭോഗവുംകൂടി അടങ്ങിയതായ ജമതന്നെ പുതിയ നികുതി ജമയായി സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷെ ഈ പുതിയനികുതിയുടെ പകുതികണ്ടുള്ള ജന്മഭോഗവുംകൂടി അതിനുപുറമെ കൊടുക്കണമെന്നുവെച്ചു. മേൽ എഴുതിയ ഒടുവിലെ ക്ലാസ്സിലുള്ള ഭൂമികളെ കരമൊഴിവായ ഇനാംനിലങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയും ഇനാംറജിസ്ത്രുകൾ റവന്യുബോർഡിലേക്ക അയക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആദ്യം ആലോചിച്ചതായ മാററം കൊടുക്കലൊന്നും സംഭവിപ്പാൻ ഇടയായില്ല. സെററൽമെണ്ട ഏർപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായില്ല. പുതിയ പട്ടയങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ കാലമായില്ലെന്നു റവന്യുബോർഡുകാർ തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭൂമികൾക്ക വളരെകാലം നികുതി ഇല്ലാതിരുന്നതിന്ന കാരണം തങ്കശ്ശേരിയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിവാസികൾക്ക ലന്തക്കാർ യാതൊരു നികുതിയും കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും അഞ്ചിംഗോവിൽ വടിക്കകത്തുള്ള മിക്കഭൂമികളും 1770മുതൽ 1790വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ പരസ്യമായ ലേലത്തിൽ വിൽക്കപ്പെട്ടുവന്നു. ഉള്ള സംഗതിയാകുന്നു. എന്നാൽ ആവക നിലങ്ങൾക്ക നികുതിയില്ലെന്ന ഒരിക്കലും വ്യക്തമായി പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നികുതികെട്ടാത്തതായ ഭൂമികൾ എന്നുമാത്രമെയുള്ളു. ഒരിക്കലും ഇനാംഭൂമികൾ ആയിരുന്നില്ല.

ഏസ്ചീററ്സെററൽമെണ്ട—നിഷ്ഫലമായസെററൽമെണ്ടിന്റെ തത്വങ്ങളെപററി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്

എന്തിനെന്നാൽ മേൽ പറഞ്ഞ പാട്ടങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടാണ് എസ്റ്റിമേറ്റ് സെററിൽമെൻറ് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് എന്നുള്ള കാരണത്താൽ ആകുന്നു. ഈ പാട്ടത്തെ കാപിററൽവാല്യുവാക്കി തീർക്കയും അതിൻെറ ഇരുപതു കൊല്ലത്തെ സംഖ്യക്കു ഭൂമി ഒടുക്കി എടുക്കത്തക്കവണ്ണം ചെയ്തു. 1895 നവെമ്പ്ര 12-ാംനുമുതൽ ഭൂമി മടങ്ങി എടുക്കുവാനുള്ള അധികാരത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയും ചെയ്തു. 1089 ഉറുപ്പിക 2ണ 5 പൈകളുള്ള എസ്റ്റിമേറ്റ് ക്വിററ് റെൻറ് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു അവിടത്തെ നിലനികുതിയെല്ലാം തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു പിരിച്ചുവന്നു.

സെററിൽമെൻറിൻെറ ചരിത്രം—മലബാറിൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായ സെററിൽമെണ്ടു മാതൃകയിൽ 1904-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഇവിടെയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും നിലനികുതി തങ്കശ്ശേരിയിൽ 1904 ജൂലായി 13-ാംനു മുതൽക്കും അഞ്ചുതെങ്ങിൽ 1095 ഫിബ്രുവരി 1-ാംനു മുതൽക്കും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നുതന്നെ പിരിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. അഞ്ചുതെങ്ങ് എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക ജില്ല 1906-ാമത് കൊല്ലത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും റസിഡണ്ട് അവർകളെ അതിൻെറ കളക്ടർ ആയി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഉപ്പ്, അബ്കാരി, കറുപ്പ്, ചുങ്കം, പുകയില ഇവകളിൽനിന്നുള്ള നികുതിയും മീൻകടവിലെ കടവുചുങ്കവും കൂടി കൊല്ലംതോറും 7000 ഉറുപ്പികക്കു 1906-ാമത്തെ കൊല്ലംമുതൽ തിരുവിതാംകൂർ ഡർബാറിലേക്കു പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തങ്കശ്ശേരിയിലെ നിലനികുതി 502 ഉറുപ്പികയായിരിന്നു. ഇത്ര അധികം വർദ്ധിക്കുവാനുള്ള കാരണം അതുവരെ മിക്ക നിലങ്ങൾക്കും നികുതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയാകുന്നു. ഇതുപോലെ വട്ടിക്കകത്തുണ്ടായിരുന്ന നിലങ്ങൾക്കും നികുതികെട്ടി. പക്ഷെ അഞ്ചുതെങ്ങിൽ പുതിയ സെററിൽമെണ്ടുപ്രകാരം 95 ഉറുപ്പിക ചുരുങ്ങുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

മലബാറിലെ എസ്ചീററ് സെററിൽമെൻറ്—മലബാറിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭരണകർത്താക്കന്മാരിൽനിന്ന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിക്ക് 1792-ൽ സിദ്ധിച്ചതായ അധികാരങ്ങളിൽ ഒന്ന് അവകാശികൾ ഇല്ലാതെ മരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ സ്വത്തുകൾ സ്വാധീനമാക്കുവാനുള്ള ഒരു അധികാരമാകുന്നു. 1793-ൽ വെട്ടത്തുനാട്ടിലെ രാജാവു മരിച്ചപ്പോൾ ഈ അധികാരത്തെ ഉടനെതന്നെ നടത്തുവാൻ കമ്പനിക്കു സംഗതിവരികയും ചെയ്തു. 1805-ൽ കലഹിയായ പഴശ്ശിരാജാവിൻെറയും അയാളുടെ കൂട്ടക്കാരുടെയും സ്വത്തുകളും സ്വാധീനമാക്കി. പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ എസ്ചീററായിട്ടുള്ള ഭൂമികളെപ്പററി ഏതുവിധമാണ് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ള ആലോചന നടന്നുകൊണ്ടു. പാലക്കാട്ടുള്ള അച്ചന്മാരുടെ സ്വത്തുകളും ഏറനാട വള്ളുവട ഈ താലൂക്കുകളിലെ ചില ലഹളക്കാരായ മാപ്പിളമാരുടെ സ്വത്തുകളും ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാകയാണ് ചെയ്തത്.

ജന്മാവകാശത്തിൻെറ കല്പന—ഈ എസ്ചീററ് സെററിൽമെണ്ടിൽ വയനാട്ടിലെ എസ്ചീററുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകളുണ്ടായില്ല. വെട്ടത്തുനാട്ടിലെ എസ്ചീററു സ്വത്തുകളെല്ലാം 1843ൽ സർവ്വേ ചെയ്യുകയും ആ വക ഭൂമികളിന്മേൽ ജന്മഭോഗം ചുമത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ബോർഡിലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ 1852-ൽ കളക്ടരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കനോലി എസ്ചീററുഭൂമികളുടെ ജന്മാവകാശം വില്ക്കുകയാണ നല്ലതെന്നു ശിപാർശി ചെയ്തു. കുടിയാന്മാരോടു ന്യായമായ ഒരു ജന്മഭോഗം വസൂലാക്കുന്നതു താമസവും ബുദ്ധിമുട്ടും അധികരിക്കുമെന്നു വെച്ചിട്ടാണ് അയാൾ ഇങ്ങിനെ ശിപാർശി ചെയ്തത്. ഈ ശിപാർശിയെ ഗവർമ്മെണ്ട് സ്വീകരിക്കുകയും ഒരു ഭൂമിയും കൈവശക്കാർക്കല്ലാതെ ജന്മം കൊടുക്കേണ്ടതല്ലെന്നു ക്ലിപ്തമായി

കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം ജില്ലയിലുള്ള എല്ലാ എസ്ചീററുഭൂമികളും വില്ക്കേണ്ടതാണെന്നു മിസ്റ്റർ ഗ്രാന്റ 1862-ൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബോർഡുകാർ പിന്താങ്ങുകയും, ഗവർമ്മെണ്ടു ഭൂമിഉടമസ്ഥന്റെ കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ആവാത്തതിനാലും അന്നത്തെ ഭൂമികൈവശക്കാരുടെ മനസ്സിന്നു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാനും ഉത്സാഹവും മുതലധനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടി ഇതു അത്യന്തം ആവശ്യമാകയാലും ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ജില്ലയിലുള്ള ജന്മം മുഴുവനും കൈവശക്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ബലമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഗവർമ്മെണ്ടു യോജിക്കുകയും എസചീററുഭൂമികൾക്കുപുറമെ കൊച്ചി, തങ്കശ്ശേരി, മണപ്പുറം, അഞ്ചുതെങ്ങ ഈ ദിക്കിലുള്ള എല്ലാ ജന്മഭൂമികളും ഇപ്രകാരം വില്ക്കുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈവക ദിക്കുകളിലെ സ്വത്തുക്കൾ ഒരിക്കലും എസ്ചീററുകളായിരുന്നില്ല. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നദിക്കിലെ ജന്മഭൂമികൾ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു സിദ്ധിച്ചതു ലന്തക്കാരോടാണു. ഒടുവിലെദിക്കിൽ ഏകദേശം 1684-ാമത കൊല്ലംമുതൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ അവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അതു സ്വതെതന്നെ അവർക്കു ചേർന്നതായിരുന്നു.

പ്രസ്തുതപ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ച സമയം ഇതിന്റെ വലിപ്പത്തെപ്പററി ഗവർമ്മെണ്ടിലേക്കു അത്രബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വെട്ടത്തുനാട്ടിലെ ഭൂമിവില്പനകൾ 1854-ാമതുകൊല്ലത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. സാമാന്യമായ ഒരു വിലക്കു അതാതുകുടിയാന്നോക്കതന്നെ ജന്മം കൊടുക്കുമെന്നും ആ വില ഒന്നായോ അവധികളായോ അടച്ചാൽ മതിയെന്നും വിളംബരപ്പെടുത്തി. ഈവക ഭൂമികളിൽനിന്നു 6000 ഉറുപ്പിക പിററു കിട്ടുമെന്നും മലബാറിലെ എസ്ചീററുഭൂമികൾക്കെല്ലാം കൂടി നാലുലക്ഷം ഉറുപ്പികകിട്ടുവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നും ആണു

ആദ്യം കണ്ടത്. എന്നാൽ 1071-ാമത്തെ കൊല്ലത്തോടുകൂടി 22,20,301 ഉറുപ്പിക റൊക്കം വസൂലാവുകയും 12 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ബാക്കിവരുവാനുണ്ടെന്നു കാണുകയും ചെയ്തു. ഈ വില്പനകൾനിമിത്തം ജില്ലയിലെ പണമെല്ലാം പുറത്തുപോയിത്തുടങ്ങി. അവിധമല്ലെങ്കിൽ ഈവക പണമെല്ലാം ഭൂമി നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെട്ടുമായിരുന്നുവല്ലോ.

കൊച്ചിയിൽ അത്രപ്പുറി— ഈ സംഗതിയിൽ കൊച്ചിക്കാരിൽനിന്നല്ലാതെ വേറെ ഒരേടത്തുനിന്നും യാതൊരു ആക്ഷേപവും കേൾക്കുക ഉണ്ടായില്ല. കൊച്ചിതാലൂക്കിലും മണപ്പുറം ദിവിപിലും (ചെറുവായി) ജന്മവകാശം അതാതു കൈവശക്കാർ വാങ്ങിട്ടില്ലെങ്കിൽ മററു ചിലക്കു കൊടുക്കുമെന്നു തീർച്ചയാക്കി എന്നുമാത്രമല്ല എസ്ചീറവ്ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ ജന്മവില വളരെ അധികമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വില ജന്മഭോഗത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടല്ല കണക്കാക്കപ്പെട്ടത്. ഭൂമികളുടെ അന്നന്നത്തെ അങ്ങാടിവിലയിന്മേലാണ് അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. അന്നു നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ കൊല്ലംതോറും കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജന്മഭോഗം 869 ഉറുപ്പിക 4ണ 2പൈയും തോട്ടങ്ങളിലെ ജന്മഭോഗം 4963 ക 2ണ 2 പൈയും ആയിരുന്നു. 1805-ലെ വിളംബരപ്രകാരം ഈ നികുതിയിൽ അധികം വരുവാൻ പാട്ടുള്ളതല്ല. നികുതി 2622 ഉറുപ്പികമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ എസ്ചീറ്റഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ നഞ്ചനിലങ്ങൾക്കെല്ലാംകൂടി 140652 ഉറുപ്പിക വില കെട്ടി. ഇതു ജന്മഭോഗത്തിന്റെ 160 ഇരട്ടിച്ച സംഖ്യയാണ്. തോട്ടങ്ങളുടെ ജന്മവില അവർ കണക്കാക്കിയതു 342533 ക 4ണയായിരുന്നു. ഇതു ജന്മഭോഗത്തിന്റെ 70 ഇരട്ടിച്ച സംഖ്യയാണ്. ഈവക വിലകൾ അങ്ങാടിവിലയിൽ കുറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ വലിയ ആക്ഷേപം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ വാങ്ങുവാനുള്ള ആളുകൾ പുത

ങ്ങിയസ്ഥലത്ത് ഈവക വിലകൾ കുറെ അധികമായിട്ടുതന്നെ ആണ് പരിണമിച്ചത്. ഇതുപോലെതന്നെ മണ്ണപ്പുറത്തുള്ള എസ്ചീററ വിലകൾ ജന്മഭാഗത്തിന്റെ 133മുതൽ 324-വരെ ഏററിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ വിലകൾക്കു ഭേദഗതിവരുത്തണമെന്നു ഗവർമ്മേണ്ടു തീരുമാനിച്ചതു കുറെ അധികംകാലം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷമാണ്. ആദ്യത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു വല്ല വ്യത്യാസവും ചെയ്യുന്നതായാൽ അതുപ്രകാരം കൊച്ചിയിലും മററു ദിക്കിലും നടത്തിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം രണ്ടാമതും ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നും ആ പ്രവൃത്തി വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടായിതീരുമെന്നും അധികംസംഖ്യ പലിശയോടുകൂടി മടങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നും മററുമുള്ള ഭയമായിരുന്നു ഈ ആവശ്യമായ ഭേദഗതിവരുത്തുവാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിനെ തടസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. 1871-ൽ സ്റ്റേററുസിക്രട്ടരിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വസ്തുക്കളുടെ ജന്മവില ഒന്നായി കൊടുക്കേണ്ടുന്ന നിർബന്ധമില്ലാത്തേടത്തും ജന്മവിലക്കു നൂററിന്നു കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുവീതം പലിശ അടച്ചാൽ മതിയെന്നും ആ സംഖ്യ 20കൊല്ലംകൊണ്ട് അടച്ചുതീർത്താൽ മതിയാവുന്നതാണെന്നും ഗവർമ്മേണ്ടു തീർച്ചയാക്കി. (1872 ഒക്ടോബർ 17-നു-ലെ റെവന്യൂ 1434-ാംനമ്പ്ര ഗവർമ്മേണ്ടുകല്പന) ഈ കല്പനകൊണ്ടും കൊച്ചിയിലും മണ്ണപ്പുറത്തും വലിയ ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല; കാരണം ആക്ഷേപത്തിന്നു വിഷയമായ ജന്മവിലയുടെ ആധിക്യത്തിന്നു യാതൊരു കുറവും വന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ പലിശവെച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ എഴുതുവാൻ കുടിയാന്മാർ സമ്മതിക്കുക ഉണ്ടായില്ല.

ലോഗന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ—1866-ൽ മലബാർ കളക്ടരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ബാലാർഡ് മുതൽ എല്ലാ കളക്ടർമാരും ഈവക ജന്മവിലകളെ തെററുപറഞ്ഞുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ 1884-ാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ മിസ്റ്റർ ലോഗനാണ് ഈ

ജന്മവിലകൾ കൊച്ചിയിലും മണപ്പുറത്തും വളരെ അധികം മാതിരിയിൽ ആണെന്നും അവ ഈ ദിക്കുകളിൽ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരിയായാണുകൊണ്ടു മലബാറിൽ മററുള്ളദിക്കുകളിൽ യാതൊരു അതൃപ്തിയും വരാതെ അവയെ ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതാണെന്നും അതുവരെ നടത്തിയതായ സെററിൽമെണ്ടിനെ രണ്ടാമത്തും മാററേണ്ടിവരികയോ ആവക പണം മടങ്ങികൊടുക്കേണ്ടിവരികയോ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും ഗവമ്മേണ്ടിനെ തൃപ്തിയായമട്ടിൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയത്". വടക്കേമലയാളത്തിലും വെട്ടത്തുനാട്ടിലും ജില്ലയിലെ മററു ദിക്കുകളിലും അടവാവാത്ത സംഖ്യക്കു പലിശ കുറെ ചുരുക്കുന്നതായാൽ എന്നുവെച്ചാൽ ഇപ്പോൾ 100.ന 5-വീതമുള്ളതു 4 വീതമാക്കിയാൽ വഴിപ്പെടാത്തതായ കുടിയാന്മാർ വഴിപ്പെടുമെന്നു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ തീർച്ചയാക്കി. കൊച്ചി, തങ്കശ്ശേരി, അഞ്ചിംഗാം, മണപ്പുറം ഈ ദിക്കുകളിൽ അന്നത്തെ വിലകൾമുഴുവനും റദ്ദാക്കണമെന്നും ജന്മഭോഗത്തിന്റെ 20 എരട്ടിച്ച സംഖ്യക്കു ജന്മാവകാശത്തെ ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു വിൽക്കണമെന്നും കുടിയാന്മാർ മുമ്പ് അടച്ച സംഖ്യകൾ ഈ പുതിയവിലയിലേക്കു വകയാക്കണമെന്നും ബാക്കിക്കു നൂററിനു അഞ്ചുവീതം പലിശ സഹിതമായി ചുമത്തണമെന്നും അത്ര പട്ടയങ്ങളിൽ കാണിക്കണമെന്നും ആയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പലിശവെച്ച് എഴുതിയ കരണങ്ങൾ എല്ലാം റദ്ദാക്കുവാനും അതിന്നുപകരം യാതൊരു ചിലവുംകൂടാതെ ജന്മാധാരങ്ങൾ എഴുതുവാനും തീർച്ചയാക്കി.

എസ്ചീററ് കപിററ്റെൻറ്—മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഗവർമ്മേണ്ടു സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ റവന്യുബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചു രണ്ടു മാററങ്ങൾ വരുത്തി: ജന്മാധാരങ്ങളിൽ ഗവമ്മേണ്ടിലേക്കു കൊല്ലംതോറും അടക്കേണ്ടതായി കാണിച്ച സംഖ്യക്കു "പലിശ" എന്നു മിസ്റ്റർ ലോഗൻ പറഞ്ഞതിനെ "കപിററ"റെണ്ട

എന്നാക്കണമെന്നും ഇതു സ്ഥിരമായി ചുമത്തി പട്ടയങ്ങളിൽ കാണിക്കണമെന്നതിനെ മാററി 20 കൊല്ലത്തെ സംഖ്യ തന്നാൽ പിന്നെ യാതൊന്നും അടക്കേണ്ടതില്ലെന്നവെക്കണമെന്നും ആണ് ബോർഡ്കാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. (1886 ഏപ്രിൽ 6-ാംനു-ത്തെ റവന്യു 264-ാംനമ്പ്ര ഗവമ്മേണ്ടുകല്പന) ഇതിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ഗുണത്തെ 1896 നവെമ്പ്ര 12-ാംനു-മുതൽ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു (1896 സെപ്തെമ്പ്ര 2-ാംനു-ത്തെ റവന്യു 459-ാംനമ്പ്ര ഗവർമ്മേണ്ടുകല്പന) ഈ തീയ്യതിമുതൽ വഴിപ്പെട്ട പണം അടച്ചവർക്ക മേൽപറഞ്ഞ ഗുണം കിട്ടിയതുമില്ല. ഇതിന്നശേഷം യാതൊരു ഭേദഗതിയും ചെയ്തുണ്ടായില്ല. 1886-ാമതു കൊല്ലംമുതൽ ഈ സെററിൽമെണ്ട ക്രമപ്രകാരംതന്നെ നടന്നുവരികയും ചെയ്തു.

"എസ്ചീററ് കചീററ് റെൻററ്" എന്നുവെച്ചാൽ ഗവർമ്മേണ്ടിന്ന് ഒരുകാലത്തു ജന്മാവകാശം ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂമികളുടെ ജന്മവില മേൽ കണക്കാക്കിയ പലിശ എന്നായിരുന്നുവല്ലൊ. ജന്മഭോഗവും ഇതും തമ്മിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ ഇതു സ്ഥിരവും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതുമാകുന്നുവെന്നും ചില സംഗതികളിൽ ഒന്നായി ഒരു സംഖ്യ കൊടുത്തു മേലിൽ അതു കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നാക്കാവുന്നതാണെന്നും ആകുന്നു. എസ്ചീററുകചീററ് റെണ്ട ഭൂമികൾ സ്വകാര്യജന്മമായിട്ടാണ രജിസ്റ്റരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ജന്മഭോഗം.—ജന്മഭോഗമെന്നുവെച്ചാൽ ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്ക ജന്മാവകാശമുള്ള ഭൂമികളിൽനിന്നു ജന്മിയുടെ നിലയിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്ക ചെല്ലേണ്ടതായ അതുകളുടെ അസ്സൽ ആദായത്തിന്റെ ഓഹരിയാകുന്നു. 1805-ലെ മിസ്റ്റർ. വാർഡന്റെ വിളംബരപ്രകാരം നഞ്ചനിലങ്ങളിൽ അതു നികുതിയുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടോഹരിയും തോട്ടങ്ങളിൽ നികുതിയോളവും ആകുന്നു. പുഞ്ചനിലങ്ങളിലും അതു നികുതിയോളംതന്നെയാണ് നികുതി ഭേദപ്പെടുന്നതോടുകൂടി ജന്മ

ഭോഗവും ഭേദപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ഇനാം ഭൂമികൾ.__സാധാരണയായി പറയുമ്പോൾ മലബാറിൽ ഇനാംഭൂമികൾ പ്രത്യേകം ചില ആളുകൾക്ക കൊടുക്കപ്പെട്ടതോ അല്ലെങ്കിൽ അവരവരുടെ ചിലവിലേക്കവേണ്ടി കൊടുക്കപ്പെട്ടതോ അതുമല്ലെങ്കിൽ മതസംബന്ധമായും ധൎമ്മസംബന്ധമായും ഉള്ള ഏൎപ്പാടുകളുടെ രക്ഷക്കവേണ്ടിയും അവിടങ്ങളിലെ ശുഭകാൎയ്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻവേണ്ടിയും കൊടുക്കപ്പെട്ടതോ ആയിരിക്കും. ഈവക ഭൂമികൾ വളരെ അധികമില്ല. ഇതു എല്ലാംകൂടി 13300 ഏക്ര ഭൂമിയിലധികം ഇല്ല, എന്നുവെച്ചാൽ ജില്ലയിൽ കൈവശപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ നൂററിന്ന ഒന്നുകണ്ടു മാത്രമെ ഉള്ളു. ഭൂമികളിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്നുള്ള അധികാരം മുഴുവനുമൊ, ഒരംശമൊ ആണ ഇനാമായി കൊടുക്കപ്പെടുന്നത്. മലബാറിൽ ഭൂമികളെല്ലാം സ്വകാൎയ്യസ്വത്തായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മലബാറിലെ അധികം ഇനാംഗ്രാണ്ടുകളും ഗവൎമ്മെണ്ടു നികുതി പിരിക്കുവാനുള്ള അധികാരത്തിന്റെ കൈമാററങ്ങളാകുന്നു. ഇനാംദാരും ജന്മിയും ഭേദപ്പെട്ടുവന്നാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ ആൾ രണ്ടാമതുപറഞ്ഞ ആളുടെ ഭൂമിയിന്മേലുള്ള നികുതി വസൂലാക്കുന്നു. അധികം സംഗതികളിലും ഇനാംദാരും ജന്മിയും ഒന്നായിരിക്കും. ആ സംഗതിയിൽ ഇനാം എന്നതിന്ന നികുതിയുടെ വിട്ടുകൊടുക്കൽ എന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളു. ഗ്രാമകാൎയ്യങ്ങൾക്ക വേണ്ടിയുള്ള ഇനാം മലബാറിൽ ഇല്ല. ഇനാം എന്നതു ഗവൎമ്മെണ്ടുനികുതിയുടെ ഒരു ഗ്രാണ്ടാകുന്നുവെന്നുള്ള സാധാരണ നിയമത്തിന്ന വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായ ഒരു സംഗതി ഉള്ളതു കൊയിലാണ്ടി പള്ളിയുടേയും വഴിയമ്പലത്തിന്റേയും രക്ഷക്കവേണ്ടി കൊടുക്കപ്പെട്ട ഇനാം ഭൂമികളാകുന്നു. ഈ കാൎയ്യത്തിൽ മിസ്റ്റർ കന്നോലിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഏറനാടുതാലൂക്കിലുള്ള എസ്ചീറ്റുഭൂമികളിന്മേൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കുള്ള അധികാരങ്ങളൊക്കെ

കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഈവക ഭൂമികളുടെ ജന്മഭോഗവും നികുതിയുംകൂടി 1800 ഉറുപ്പികകളുണ്ടായിരുന്നു.

മലബാറിലെറവന്യുവില്ലേജ് — കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ ഗ്രാമസംഘങ്ങൾ എന്ന ഏർപ്പാട് മലബാറിൽ ഇല്ല. മലബാറിൽ ശരിയായ ഗ്രാമങ്ങൾതന്നെ ഇല്ല. മലയാളത്തിൽ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സാമുദായികഏർപ്പാട് എന്തായിരുന്നുവെന്നാൽ പല ജാതിയിലും കൂട്ടത്തിലും ഉള്ളതായ ആളുകൾ രാജ്യത്തിൽവന്ന് കുടിയേറിപാർത്തസമയം ഓരോ കുടുംബസംഘങ്ങളായി താമസിച്ചുവരികയും ഓരോ സംഘത്തിനു അതാതി ക്ലിപ്തപ്പെട്ടതായ ഓരോപ്രത്യേകഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ തിരിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുവന്നാകുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം ഗ്രാമങ്ങളായും നായന്മാരും മററുജാതിക്കാരും തറകളായും ചേരികളായും പിരിഞ്ഞു് ഈ സംഘങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതാതിലെ പ്രായമേറിയവർ(ഗ്രാമിണി, കാരണവൻ, മുതലാൾ, തണ്ടാൻ) നടത്തിവരികയും ചെയ്തു; കുറെ അധികം മുഖ്യമായും പൊതുവായും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുക, ജാതിസംബന്ധമായ കുററങ്ങൾ വിസ്തരിക്കുക ഇങ്ങിനെതുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു നാട്ടിലുള്ള പല കുടുംബസംഘങ്ങളുടെ നായകന്മാർ പലപ്പോഴും "കൂട്ടം"കൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. നായർതറവാട്ടുകളിലെ കാരണവന്മാരുടെ കൂട്ടങ്ങൾക്കു ക്രമത്തിൽ നല്ല രാജതന്ത്രികമായ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും രാജാക്കന്മാരുടെയും അവരുടെ മന്ത്രിമാരുടേയും അധികാരങ്ങൾ കവിയാതെയും തെററാതെയും ആക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിന്നു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണ് തോന്നുന്നത്. 1746-ാമത്തു കൊല്ലത്തിൽ ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാകമ്പനിയുടെ കോഴിക്കോട്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിനിധി ഇങ്ങിനെ എഴുതീട്ടുണ്ട്:—

"ഈ നായന്മാർ കോഴിക്കോട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ നായകന്മാരായതുകൊണ്ടു ഏതാണ്ടു പാർലിമെണ്ടിനെപോലെയുള്ള

ചില ശക്തികൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു. രാജാവു പറഞ്ഞതെല്ലാം അവർ സമ്മതിക്കുകയില്ല. മന്ത്രിമാർ തെററായ വല്ലപ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതുകളെ അവർ തടസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു." പഴയ കൂട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ജാതിസഭകൾ ഇപ്പോഴും ജാതിസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിവരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളും തറകളും ഇപ്പോഴും അതാതു സമുദായങ്ങളിൽ ഓരോ പ്രത്യേകസംഘങ്ങളായി കുതിവരുന്നുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ ലോഗൻ പറയുന്നമാതിരി സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള തറയ്ക്കു രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ ഒരു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അതു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ ഉള്ള കാര്യം കുറെ സംശയമാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ റവന്യൂവില്ലേജിന്റെ ഉൽഭവം മലബാറിലെ അനേകം ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ ദേശങ്ങളായും നാടുകളായും ക്രമപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന സംഗതിയിൽ നിന്നാകുന്നു. ഈ ക്രമം സ്വാതവെ ഒരു യുദ്ധസംബന്ധമായ ക്രമമായിരുന്നുവെന്നാണു പറയുന്നതു്. എന്നാൽ പതിനെട്ടാംനൂററാണ്ടിൽ അതു് ഈവിധമായിരിക്കയെങ്കിലും സ്വാതവെ അങ്ങിനെയാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻപാടില്ല. കാരണം ദേശാധിപതിയുടെ കൃത്യങ്ങൾ മതസംബന്ധമായും സാമുദായികമായും ഇരിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ അതു് ഒരു നമ്പൂതിരിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെപ്പററിയ പൂർണ്ണമായ വിവരം സർ. തോമസ്സ് മൺറൊ (Sir Thomas Munro) 1817 ജൂലായിമാസത്തിൽ എഴുതിയതായ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണപ്പെടുന്നതാണു്.

"മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരിച്ചുവെച്ചതായ ഭൂമികൾ ഒഴികെ മറെറല്ലാ ഭൂമികളും ഒരുമാതിരി യുദ്ധസംബന്ധമായ കണ്ടുശതിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നവയാകുന്നു. എല്ലാ ചെറിയ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളും അത്ര ആയിരം പടയാളികളുടെ നാടുകളാണെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതിന്നുപകരം അത്ര ആയി

രം ആളുകൾ ഉള്ളവയാണെന്നാണു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. രാജ്യമെല്ലാം നാടുകളായും ഓരോ നാടുകൾ ദേശങ്ങളായും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ദേശങ്ങൾക്കു പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള നായകന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ കൃത്യങ്ങൾ രാജഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഗൃഢസംബന്ധമായ സമ്പ്രദായം ഒഴിച്ചാൽ മററുജില്ലകളിലെ ഗ്രാമാധികാരികളുടെ കൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു് അധികമായ ഭേദമൊന്നും ഉള്ളവയായിരുന്നില്ല. ദേശത്തിന്റെ നായകനു "ദേശവാഴി" എന്നും "ജന്മിവാർ" എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ദേശത്തിന്റെ നായകനു ചേരുന്നതായ എല്ലാഅധികാരങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ ദേശവാഴി എന്നും അവകൾ ഏതാനുമെ ഉള്ളുവെങ്കിൽ അയാളെ "ജന്മിവാർ" എന്നും പറയുന്നു. ഈ അധികാരങ്ങൾ താഴെപറയുന്നവയാകുന്നു:—

(1) "അമ്പലപ്പടി" അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമക്ഷേത്രങ്ങളിലെ മതസംബന്ധമായ അടിയന്തരങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പ്.

(2) "ഊരായ്മ" അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രസംബന്ധമായ ഭൂമികളുടെയും ആൾക്കാരുടെയും ഭരണം.

(3) "ദേശം" അല്ലെങ്കിൽ കല്യാണങ്ങളിലും മററു ഗ്രാമസംബന്ധമായ അടിയന്തരങ്ങളിലും നായകസ്ഥാനം. എന്നു വെച്ചാൽ ഈവക അടിയന്തരങ്ങളൊന്നും അയാളുടെ സമ്മതംകൂടാതെ നടത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

(4) ദേശാധിപതി അല്ലെങ്കിൽ ദേശത്തുള്ള സകല അററകുററങ്ങളുടേയും അന്വേഷണം.

"മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാഅധികാരങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനെ ദേശവാഴി എന്നുപറയുന്നു. ദേശവും ദേശാധിപത്യവും ഉണ്ടു്, അമ്പലപ്പടിയും ഊരായ്മയും ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ ആ ദേശത്തെ ജന്മിമാത്രമെ ആകുന്നുള്ളു. ഈ അധികാരങ്ങൾ അവക തറവാട്ടുകാരിൽനിന്നു ഒരിക്കലും എടുത്തുകൂടാ. ഗ്രാമത്തിലെ സിവിൽ, മതയുദ്ധം ഈവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം

ഒരാളിൽതന്നെ് ഇരിക്കുന്നവയാകുന്നു.

"എല്ലാഗ്രാമത്തിന്നും ഓരോ ദേശവാഴിയുണ്ട്. പക്ഷെ ദേശം നാട്ടുവാഴിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ രാജാവിന്റെ സംകാര്യസ്വാതന്ത്ര്യമാണെങ്കിൽ ദേശവാഴിയുടെ അധികാരങ്ങളെല്ലാം നാട്ടുവാഴിക്കായിരിക്കും. എന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ ചില കയ്യടക്കീട്ടുള്ളതായ മിക്ക ഗ്രാമങ്ങളിലും പഴയ ദേശവാഴികൾതന്നെ അവരുടെ ഉദ്യോഗം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ദേശവാഴി ഇല്ലാത്ത ദിക്കുകളിൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെ വലിപ്പംപോലെ ഒന്നോ അധികമൊ ഗ്രാമങ്ങളുടെ മാനേജരായി ഒരു് പ്രവൃത്തിക്കാരനെ് രാജാവു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

"ഗ്രാമത്തിലുള്ള സകലകാര്യങ്ങളും ദേശവാഴി നടത്തിവന്നിരുന്നു. അതിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള കല്പനകളെല്ലാം അയാൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രമമായ നിലനികുതി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒരു റവന്യൂഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ നിലയിൽ അധികമായ പ്രവൃത്തിയൊന്നും അയാൾക്കുണ്ടായിരിക്കുവാൻ തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പ്രത്യേകകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിരിച്ചുവന്നിരുന്ന സംഖ്യകളും പിഴ, ഫീസ് ചിറവക പിരിവുകൾ ഇതുകളും രാജാവിന്നു കിട്ടേണ്ടതായ മറ്റുചില സംഖ്യകളും പിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ദേശവാഴി സഹായിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇയാൾ ഗ്രാമത്തിലെ യുദ്ധസംബന്ധമായ നായകനായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിന്നു വരണമെന്നു കല്പിച്ചാൽ അയാളുടെ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ആളുകളോടുകൂടി യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇയാൾക്കു പൊല്ലീസ്സിന്റെ അധികാരവും ചില്ലറ അന്യായങ്ങൾ തീർപ്പുചെയ്യാനുള്ള അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൊല്ലീസ്സും അദാലത്തുമായ കാര്യങ്ങളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രമാണികൾ ഇയ്യാളെ സഹായിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

"ഒരു ദേശത്തു് ഒന്നുമുതൽ അഞ്ഞൂറൊ അറൊ വരെ പ്രമാണികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ചിലതിൽ ഒന്നും ഇല്ലാതെയും ഉണ്ടു്. ഇവർ ക്രമപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരൊ പാരമ്പര്യംവഴിക്കു് ഈ അധികാരം നടത്തിയിരുന്നവരൊ അല്ല. ഇവർ ജാതികൊണ്ടു പ്രാമാണ്യമുള്ളവരായിരിക്കും. മുഖ്യമായും നായന്മാരായിരിക്കും. ദേശത്തു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ അധികം ബുദ്ധിമാനെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവനും ദേശക്കാരുടെ ചെറിയ തർക്കങ്ങൾ പലപ്പോഴും തീർത്തുകൊടുത്തിരുന്നവനും ആയ ഒരുവൻ ക്രമത്തിൽ ദേ

ശത്തു പ്രമാണിയായിത്തീരുന്നു. ദേശവാഴിക്കു പ്രത്യേകം ഒരു "കരണം" ഇല്ല. നികുതിപ്പിരിവിന്റെ സ്വഭാവം ആലോചിച്ചാൽ അങ്ങിനെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആവശ്യവുമില്ല. പിരിവിന്റെ കണക്കുകളെല്ലാം നാടുവാഴിയാലോ രാജാവിനാലോ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാലാണ് എഴുതിവന്നിരുന്നത്. മററ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെ ശിപായിമാരൊ, തോട്ടികളോ തലിയാറികളോ ദേശവാഴിക്കില്ല. ദേശവാഴിക്കു മീതെയും രാജാവിനും അയാൾക്കും മദ്ധ്യത്തിലും ഉള്ള ഒരു ആൾ നാടുവാഴിയായിരുന്നു. ഇയ്യാൾ ഒരു നാടിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ജില്ലയുടെ അധിപനായിരുന്നു. ദേശവാഴിയുടെ സ്ഥാനം വളരെ പുരാതനമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അതു നമ്പൂതിരിബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്നുമുമ്പെ കേരളരാജ്യം ജയിച്ചു സ്വാധീനിച്ചതായ ആളിൽനിന്നൊ അയാൾക്കു സിദ്ധിച്ചതാണെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു നാട്ടിലെ എല്ലാ ദേശങ്ങൾക്കും ദേശവാഴി ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ദേശങ്ങൾക്കുമാത്രമേ ദേശവാഴിസ്ഥാനം അയാൾക്കുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. മറെറാക്കെ വേറെ ചില ദേശവാഴികളുടെയൊ രാജാവിന്റെയൊ അധീനത്തിൽ ആയിരിക്കും:

"നാടുവാഴി സാധാരണയായും വിശേഷമായും ഉള്ള നികുതി പിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ "പുതുവാളന്മാർ" എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ അധികാരം കണക്കെഴുത്തുകാരാൽ സഹായിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിരുന്നു. നാടുവാഴി അയാളുടെ നാട്ടിലെ മുഖ്യപടനായകനായിരിക്കും. യുദ്ധകാലത്തു രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം അതാതു ദേശവാഴികളുടെ കീഴിലുള്ള സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി യുദ്ധത്തിന്നു പോകേണ്ടിവന്നിരുന്നു."

മൈസൂർ സമ്പ്രദായം.—മൈസൂർ ഭരണകാലത്തു നിലനികുതിയുടെ പിരിവിന്നുവേണ്ടി ഒരു ഗ്രാമസമ്പ്രദായം ആവശ്യംതന്നെ ആയിരുന്നു. പക്ഷെ പല കാരണങ്ങളാലും യുദ്ധസ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്നതായ ദേശങ്ങളും നാടുകളും അതിന്ന് അത്ര നന്നായിരുന്നില്ല. യുദ്ധസംബന്ധമായ ഭൂമികയ്യൊഴിവുകളെല്ലാം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു ക്രമപ്രകാരം ഒരു നിലനികുതി ഏർപ്പെടുത്തി, രാജാക്കന്മാർക്കും നാടുവാഴികൾക്കും പകരം സുഭേദാരന്മാരും (Subahdars) ഫൌജദാരന്മാരും

(Foujdars) ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ഗ്രാമസമ്പ്രദായം മുഴുവനും ഒരു പുതിയ രീതി ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

"പത്തുമുതൽ ഇരുപതുവരെയോ അമ്പതോ പഗോഡാ നികുതി ഉള്ള ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങൾ അടങ്ങുന്നതാണെങ്കിൽ അവയെ എല്ലാംകൂടി ഇരുനൂറു "പഗോഡ"യോളം നികുതി കിട്ടത്തക്കതായ ഒരു വലിയ ഭാഗമായിത്തീർക്കുകയും, അതിനു "തറ" എന്ന പേർ കൊടുക്കുകയും, ആ തറയെ ഇപ്രകാരം ഒന്നാക്കിയ ദേശങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ ദേശത്തിന്റെ പേർ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. നാലുമുതൽ എട്ടുവരെ തറകളെ ഒരു നാടാക്കിത്തീർത്തു. ഓരോ തറക്ക് ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കാരനെയും, മേനോനെയും (കരണം) നിശ്ചയിച്ചു. ഓരോ നാട്ടിന് ഒരു താസിൽദാരും രണ്ടു ശിരസ്തദാരുമാരും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഓരോ ഗ്രാമത്തിൽ പണ്ടത്തെ ദേശവാഴിയല്ലാതെ ശ്രേഷ്ഠരായ ആളുകൾ ആരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിൽ ഒരാളെ മുഖ്യസ്ഥനാക്കി നിശ്ചയിച്ചു."

ഒടുവിൽ മുഖ്യസ്ഥന്മാരായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവർ മരിച്ചതിനുശേഷം ദേശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാബല്യം ഉള്ളവരായ ദേശവാഴികളെത്തന്നെ ആണു പിന്നെ മുഖ്യസ്ഥന്മാരായി നിശ്ചയിച്ചത്. നികുതിപ്പിരിവു പ്രവൃത്തിക്കാരന്റെ കൃത്യമായിരുന്നു. അയാൾക്ക സഹായവും ഉപദേശവും കൊടുക്കുക മാത്രമേ മുഖ്യസ്ഥനു പ്രവൃത്തിയുള്ളൂ.

അംശങ്ങൾ—കമ്പനിയുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിലും മുഖ്യസ്ഥൻ ദേശത്തിൽ അധിപനായിരുന്നു. പക്ഷെ അധികം ദേശങ്ങളെക്കൂടി ഒരു "മഹാബല്ലി" ആക്കുകയും പ്രവൃത്തിക്കാരെ എണ്ണത്തിൽ ചുരുക്കുകയും ഒരു പ്രവൃത്തിക്കാരൻ പത്തുമുതൽ ഇരുപതുവരെ ദേശങ്ങളിലെ നികുതി പിരിക്കേണ്ടതായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ചില ദോഷങ്ങൾ സർ തോമസ്സ് മൺറോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക ഉണ്ടായി. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ ഒരു ഗ്രാമസമ്പ്രദായമല്ലെന്നും കുടികളും നാട്ടുകാരും തമ്മിൽ അടുപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതിനു പകരം അവർതമ്മിൽ വളരെ അകലം ഉണ്ടായിത്തീരുവാനാണ് ഇതുകൊണ്ടു സംഗതിയാവുന്നത് എന്നും അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ ഫലമായി 1822-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ മിസ്റ്റർ ഗ്രാഹം എന്നാൾ ഇപ്പോഴത്തെ അംശസമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തി. 2212 പഴയദേശങ്ങളെ 429 അംശങ്ങളാക്കി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ഓരോ അംശത്തിനു ഓരോ അധികാരി

യെ നിയമിക്കുകയും പാട്ടങ്ങളുടെയും പഴയ ദേശവാഴികളുടെ തന്നെ അധികാരിയാക്കി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അധികാരിയെ സഹായിപ്പാൻ വേണ്ടി ഓരോ അംശത്തിൽ ഒരു മേനോനെയും കുറെ ശിപായിമാരെയും നിയമിച്ചു.

അംശങ്ങളുടെ ഭേദപ്പെടുത്തലുകൾ — സെററിൽമെൻറിനുശേഷം നികുതി ധാരാളം വർദ്ധിച്ചതിനാൽ അംശങ്ങളുടെ എണ്ണം ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. ഇപ്പോൾ 736 അംശങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതുകളെ 2222 ദേശങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശാൽ സർവ്വേക്കും സെററിൽമെൻറിനും ഒരു ദേശത്തെയാണ് അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഓരോ ദേശത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കണക്കുകൾ വെക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കകൊണ്ട് അംശത്തിലുള്ളവരിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും അധികം ജോലികളെ നടത്തേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് മാത്രമുള്ള ശമ്പളമാണ് കൊടുത്തുവരുന്നത്. മലബാറിലെ പ്രത്യേകസ്വഭാവമുള്ളത് എന്തെന്നാൽ അധികാരിമാർ ജാമ്യം എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു തന്നെ.

ഇപ്പോഴത്തെ ഡിവിഷൻ ചാർജുകൾ — ജില്ലയിലെ റവന്യൂഭരണം മുഴുവനും കളക്ടറാണ് നടത്തിവരുന്നത്. ഇയാൾക്കു സഹായകരായി തലശ്ശേരി, പാലക്കാട്, മലപ്പുറം ഈ ദിക്കുകളിൽ സബ്കളക്ടരുടെയോ ഹെഡ് അസിസ്റ്റൻറ് കളക്ടരുടെയോ സ്ഥിതിയിൽ ഓരോ [illegible]. വയനാട്ടിലും കോഴിക്കോട്ടും കൊച്ചിയിലും ഓരോ ഡെപ്യൂട്ടികളക്ടർമാരും ഉണ്ട്. കൊച്ചി ഒഴികെ മററുള്ള താലൂക്കുകളിലും തഹസിൽദാരന്മാരും അവർക്കു സഹായമായി ഓരോ ഡെപ്യൂട്ടിതഹസിൽദാരന്മാരും ഉണ്ട്. ചിറക്കലും പൊന്നാനിയിലും രണ്ടു ഡെപ്യൂട്ടി തഹസിൽദാരന്മാർ ഉണ്ട്. ഈ ഡിവിഷൻ ചാർജുകളുടെ സ്വരൂപം പലപ്പോഴും ഭേദപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1860-മതു കൊല്ലംവരെ ജില്ലയിൽ ആകെ 17 താലൂക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കൊല്ലത്തിൽ ഇതു പ[illegible] താലൂക്കാക്കി. ജില്ലയുടെ അതൃത്തികളിൽ ഉണ്ടായ ഭേദഗതികൾ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1 സംഗതി വിവരം
1 അദ്ധ്യായം 4: കൃഷിയും ജലശേഖരവും
11 കൃഷിയുടെ തരാതരങ്ങൾ
42 ഭൂമി ഉടമസ്ഥനും കടിയാനും-മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ റിപ്പോർട്ട്
56 അദ്ധ്യായം 5: മലവാരങ്ങൾ
57 മലവാരമേഖലകൾ
60 ഗവൺമെൻറു വനങ്ങൾ
68 സൈലന്റ് വാലിയും അട്ടപ്പാടി വാലിയും
74 അദ്ധ്യായം 6: തൊഴിലുകളും വ്യാപാരങ്ങളും
76 ജാതിയുടെ പ്രാബല്യം
77 വ്യവസായങ്ങൾ
101 തൂക്കങ്ങളും അളവുകളും
105 അദ്ധ്യായം 7: ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ
109 ബ്രിട്ടീഷ് കോയ്മയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിലുള്ള നിരത്തുകൾ
118 അദ്ധ്യായം 8: വർഷവും ഋതുക്കളും
126 പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾ
130 അദ്ധ്യായം 9: പൊതുവിലുള്ള ദേഹസുഖം
131 ജനനമരണകണക്കുകൾ
138 അദ്ധ്യായം 10: വിദ്യാഭ്യാസം
144 സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസം
148 സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം
150 അദ്ധ്യായം 11: ഭൂമി സംബന്ധമായ നികതി ഭരണം
193 രാജാക്കന്മാരുടെ നികതി സംബന്ധമായ വരവുകൾ
195 നിലത്തിന്റെയും പറമ്പിന്റെയും വലിപ്പം കണക്കാക്കുന്ന രീതി
205 ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണവും നികതി സമ്പ്രദായവും
257 റവന്യൂ സെറ്റിൽമെൻറിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ